

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ

DESBATERILE
S-TULUI SINOD

DIN SESIUNEA ESTRAORDINARA ȘI DE PRIMA-VARA.

ANUL 1895.

Revistă Periodică Eclesiastică.

ANUL AL XIX-lea, No. 3-4.

IUNIE SI IULIE

BUCUREŞTI

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICESCII

1895

SANTUL SINOD

AL SANTEI

BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMANE

Procesele-Verbale ale Sântului Sinod.

Sesiunea Extraordinară a anului 1895.

Sedința din 25 Ianuarie 1895.

— Sesiunea extra-ordinară a Sl. Sinod s'a deschis în ziua de 25 Ianuarie 1895, cu solemnitatea obișnuită, făcându-se Te-Deum în catedrala sfinteи Mitropoliei la orele 9 a. m. de către I. P. S. Mitropolit Primat, fiind P.P. S.S. membrii ai Sântului Sinod și D-nul Ministrul al Cultelor și Instrucțiunile Publice.

— La orele 9³/₄ a. m. s'a făcut sănătarea apei de către P. S. Ieronim Ploeșteanu în sala ședințelor S-tuluи Sinod.

După ce I. P. S. Mitropolit Primat, ocupă fotoliul preșidențial, Dl. Ministrul al Cultelor dă citire Mesagiului Regal cu No. 326 din 25 Ianuarie 1895, prin care declară deschisă sesiunea extra-ordinară a S-tuluи Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat, Președintele S-tuluи Sinod pronunță următorul discurs program:

*Prea Sântiți Părinți și în Christos
Iubiți Frați,*

Sesiunea extraordinară a S-tuluи Sinod, în urma citirei Inaltului Decret Regal cu No 304, este deschisă.

Cu bucurie duhovnicescă înregistrăm în analele acestui Sânt Sinod evenimentele naționale cari au avut loc în intervalul dintre sesiunea trecută și cea presentă; anume

acele evenimente cară aŭ fost sérbătorite în mod strălucit de întréga térră în anul trecut.

Insănătoșirea și reîntorcerea în mijlocul poporului Său a M. S. Reginei Elisabeta, iubita Suverană a României, ne-a umplut de nespusă bucurie pe toți.

Nascerea Prințesei Elisabeta a României, care a fost botezată cu Sântul botez al Bisericei noastre ortodoxe în diua de 5 Octombrie anul expirat, a fost asemenea pentru térră și Biserică un fericit eveniment, care garantéază vecinica și strînsa legătură de dragoste dintre Dinastie și Popor.

Apoī aniversarea de 25 de ani a căsătoriei M.M. L.L. Regelui Carol și Reginei Elisabeta, cu bucurie generală a fost sérbătorită în diua de 3 Noembrie 1894.

Intregul cler al Bisericei noastre ortodoxe și acum, ca tot-déuna, a unit bucuria sa cu bucuria poporului și a dat expresiune devotamentului și dragostei pentru Suveranii săi prin medalia comemorativă, prezentată cu ocaziunea acelui fericit eveniment, de către Noi, în numele clerului român ortodox.

Sunt fericit a Vă adresa și de astă dată frățescile mele salutări de bună venire în Sântul Sinod, spre a lua parte la lucrările cară reclamă o grabnică soluțione. Simtesc o mare bucurie ori de câte ori mă aflu în mijlocul fraților mei și când mi se ivesce plăcuta ocașiune de a mă consfătuia frățesc pentru tot ce privesc mai de aproape Biserica noastră autocefală ortodoxă română.

Rodnica sesiune de toamnă a anului 1893 mă pune în pozițione de a vă aduce cu dragoste frățescile mele mulțumiri pentru zelul și osteneala ce ați depus spre rezolvarea atâtator cestiunii folositore Bisericei noastre naționale. Suntem chiamați și de astă dată, ca tot-déuna, a ne consfătuia și a ne lumina unul prin altul în lucrările cară privesc progresul Bisericei și fericirea iubiților noștri filii sufletesci. De la noi, cară formăm acest înalt corp bisericesc, aşteptă clerul și poporul român îndrumarea Bisericei noastre naționale pe o cale potrivită cerințelor timpului în care trăim. De la Noi, cară constituim acest Sânt Sinod, să cere să avisăm în comun acord la mijlocele din ce în ce mai bune pentru înflorirea Bisericei Nostre strămoșesci.

Biserica, ca și națiunea română, a avut a trece prin

vremuri de restriște și de grea cumpăna; însă Dumnezeul părinților noștri trimițând și unea și altele la timp bărbăți plini de credință evangelică și patriotism, și aceștia, lucrând unit în gânduri și dorințe, ne-au adus aici unde ne aflăm. Noi cu drept cuvânt, suntem cuprinși de mirare de ceea ce s'a făcut într'un timp atât de scurt.

Prea Sântiți Părinti și iubiți frați,

Dintre cestiunile pe cari am avut onore a le supune deliberărilor Frăților-Voștre în sesiunea de toamnă a anului 1893 am avut de înregistrat:

a) Regularea definitivă a parohiilor din totă țera, potrivit legei clerului mirean, lucrare care a fost votată de Sântul Sinod în ședința de la 30 Noembrie 1893, și cu toate că Sântul Sinod a mai adăogat peste numărul parohielor fixate în 1888, încă 78 parohii urbane și 565 rurale, totuși M. S. Regele a bine-voit a decretat parohiele aşa cum au fost stabilite și votate de Sântul Sinod;

b) A doua cestiune, care a luat sfîrșit în sesiunea de toamnă a acelu an, a fost unificarea serviciului divin în toate bisericile din țară prin imprimarea tipicului bisericesc ales și votat de Sântul Sinod, și sperăm că cu chipul acesta se va înlătura pe viitor confuziunile și omisiunile ce aveau loc prin diferite biserici;

c) Tot în aceea sesiune s'a aprobat sau s'a respins, în urma cercetărilor făcute, multimea de cărți didactice religiose cari erau prezentate Sântului Sinod de mai mulți ani pentru aprobare; de asemenea o mulțime de alte cestiuni de mai puțină însemnatate au luat soluțiunile cuvenite.

Rămâne dar, ca, în sesiunea acăsta, Sântul Sinod să se ocupe în prima linie cu uniformisarea costumului preoțesc, al studenților teolog și al elevilor seminariști, pentru care D. ministru de Culte a și pus la dispoziținea comisiunel sumă necesară pentru facerea mai multor costume model. Apoi să se ocupe cu iconografia Bisericei noastre spre a se curma abusul ce se face cu împărțirea prin țară a iconelor străine, precum și cu tipărirea «Mărturisire ortodoxe» ca edițione proprie a Sântului Sinod, pentru cari lucrăr s'a și ales de Sântul Sinod, comisiunile cari să se ocupe de aceste cestiuni;

d) O cestiune nouă, care se impune atenționei noastre, este armonisarea legii civile cu Santele canone în privința căsătoriei și a jurământului preoților, spre a dispare acea neînțelegere de până acum dintre Biserică și Stat în acăstă privință.

Prea Sântiți Părinti și iubiți frați,

Pe cât am fost cu toții de mulțumiți și veseli, că Biserica noastră pe să ce trece merge spre prosperitate, intrând într-o fază de dezvoltare, pe atât am fost de măhniți prin perderea dintre noi a Prea Sântiților și iubitorilor de Dumnezeu Episcopă Inocentie al Buzăului, Inocentie al Romanului și a Prea Sântului Arhiepiscop Ieremia Gălățanu, lăsând un gol simțit între noi.

Dumnezeul părintilor noștri, în nemărginita sa iubire de omenei, a bine-voit a inspira pe marele colegiu electoral, și în ziua de 14 Martie 1894 a ales, la scaunele vacante de episcopă, pe prea iubiți noștri frați Dionisie Climescu Craioveanu ca Episcop al Buzăului și Gherasim Timuș Piteșteanu ca Episcop al Argeșului; iar Majestatea Sa, piosul nostru Rege, le-a încredințat Cârja păstorescă, conform datinelor terei.

Rămânând, aşa dar, trei locuri vacante de arhiepelocoteneni, M. S. Regele în înțelegere cu guvernul, a convocat Sântul Sinod în luna Martie 1894 în sesiune extraordinară, pentru a complecta locurile vacante. Din nefericire, însă, unii dintre frați, fiind bolnavi, n'așeput veni la Sântul Sinod, și astfel P.P. S.S. membrii, nefiind în numărul cerut de lege, n'așeput procede la alegeră, și de aceea Sântul Sinod a fost închis. Tot asemenea și în sesiunea ordinată din Mai, aceleași cause au provocat închiderea Sântului Sinod.

In timpul din urmă, având nefericirea să perdem și pe Prea Sântul Inocentie al Romanului și numărul Prea Sântiților membri fiind redus la limita cerută de lege, Sântul Sinod, nepotându-se complecta nicăi în sesiunea de toamnă a anului expirat a fost închis fără a putea lucea ceva.

Impreglurările cunoscute de noi toți au făcut ca să se simtă nevoie pentru modificarea art. 9 din legea sinodală. Această modificare se impunea de sine, de oarece

art. 9 din numita lege nu era lămurit, și prin urmare modificarea o credem venită la timp și în spiritul canónelor. De aceea Sântul Sinod mulțumesce M. S. Regelui care în tot-déuna a purtat grije pentru binele și pacea Bisericei noastre naționale.

De asemenea Sântul Sinod aduce mulțumiri atât onor. guvern, cât și onor. Corpuri legiuitoră, ai crăor membri, cu o adâncă înțelepciune, au încăldit în inimă acăstă săntă instituție în toate împrejurările.

Am viua nădejde că sesiunea actuală a Sântului Sinod va fi tot aşa de rodnică ca și aceea din tîrnă anulul 1893. Nu mă îndoesc ca Frățile-Vîstre, inspirați de sentimente de dragoste către Biserică, veți ajuta și acum acăstă Dumnedeoescă instituție, prin luminele și binevoitorul concurs al Prea Sânțierilor Vîstre, ca, cu chipul acesta, servitorii Altarului și creștinii neamului acestuia să găsească în noi pilde vrednice de imitat, și inima lor să fie pururea caldă de dragostea către păstorii susținători din acest matur Corp bisericesc și să respecte munca și strădania noastră, depuse cu zel, pentru conducerea lor pe calea cea bună, pregătindu-și pentru o viêtă duhovnicescă în spiritul evangelic.

Salutându-vă cu iubire frățescă, să rugăm pe bunul Dumnedeo să ne lumineze și să ne conducă în lucrări cu harul Său cel Prea Sânt.

— Se face apel nominal și răspund prezenți 11 P.P. S.S. membri, fiind absente motivat P. S. Ioanichie Bacaonul.

I. P. S. Mitropolit Primat: P.P. S.S. Părinți, P. S. Ioanichie Bacaonul mă a depeșat că, linia fiind întreruptă, nu poate veni în Capitală să ia parte la lucrările Sf. Sinod, până ce nu se va restabili circulația.

— P. S. Episcop al Buzăului, secretar. dă citire Art. 9 din legea pentru alegerea Mitropolitilor și Episcopilor Eparhioți, aşa cum s'a modificat și votat de Corpurile Legiuitoră trimis pe lângă adresa D-lui Ministrul Cultelor cu No. 436 a. c. în cuprinderea următoare: Art. unic. «Art. 9 din legea pentru alegerea Mitropolitilor și Episcopilor Eparhioți cum și a constituirei Sf. Sinod al Sântei Biserici autocefale Române, se înlocuește astfel: S-tul «Sinod al Bisericei Autocefale ortodoxe Române se com-

«pune: *a)* din amândouă Mitropoliți; *b)* din 6 Episcopi și Eparhioți; *c)* din celălalt 8 Arhieerei titulari. Sântul Sinod lucrăză cu majoritatea membrilor în exercițiu, afară de casul relativ la judecata Mitropoliților, Episcopilor și Arhierelor, când se cere prezența a 12 membri cel puțin.

«S-tul Sinod va alcătui, conform articolelor 12 și 15 din Lege un Regulament, în care se vor prevedea condicțiile în care absențele de la ședință repetate, nemotivate și concertate spre a împiedica S-tul Sinod de a ține ședință se pot considera de către S-tul Sinod ca o retragere de bună voie din scaun.»

— Se ia act.

— Se citește sumarul ultimei ședințe a sesiunei de toamnă a anului 1893.

Ne luând nimeni cuvîntul, se pune la vot și se primește.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum vă rog să procedem la alegerea secretarilor biouroului și a diferitelor comisiuni, pentru care vă rog să suspendăm ședința pentru 5 minute.

— Ședința se suspendă.

După 5 minute redeschidîndu-se ședința, se procede la alegerea secretarilor biouroului prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votului este:

Prezenți 11 membri.

Majoritate absolută 6.

Așă întrunit:

P. S. Episcop al Buzăului 10 voturi.

» Arh. Ioanichie Bacaonul 10 »

Bilete albe 1

Așă dar proclam de secretari așă biouroului pe P. S. Episcop al Buzăului și pe Arh. Ioanichie Bacaonul, cari au întrunit majoritatea voturilor.

Acum vă rog, să procedem la alegerea comisiunei de petiționi.

— Se procede la alegerea comisiunei de petiționi prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votului este:

Votanți 11 membri.

Majoritate absolută 6.

Așă întrunit:

P. S. Ieronim Ploeșteanu	10	voturi.
» Dositei Botoșeneanu	8	»
» Valerian Rîmniceanu	7	
» Episcop al Argeșului	1	
» Episc. al Dunărei-de-jos	1	»
» Calistrat Bârlădeanu	1	»

Bilete albe 1.

Așa dar P.P. S.S. Ieronim Ploeșteanu, Dositeiu Botoșeneanu și Valerian Rîmniceanu, care au intrunit majoritatea cerută de regulament, sunt proclamați membri în comisiunea de petițuni.

— Se procede la alegerea comisiunel pentru cercetarea cărților didactice.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votului este:

Votanți 11 membri.

Majoritate absolută 6.

Au intrunit:

P. S. Episcop al Hușilor 10 voturi.

» » » Argeșului 10 »

» Arh. Ioanichie Bacaonu 10

Bilete albe 1.

Prin urmare P.P. S.S. Episcopii al Hușilor, al Argeșului și P. S. Arh. Ioanichie Bacaonu, intrunind majoritatea cerută de regulament, sunt proclamați membri în comisiunea pentru cercetarea cărților didactice.

Acum avem să mai alegem comisiunea pentru luarea socotelelor «Tipografiei cărților Bisericescă și a revistei «Biserica Ortodoxă Română».

— Se procede la alegerea comisiunel pentru luarea socotelelor Tipografiei cărților Bisericescă și a revistei «Biserica Ortodoxă Română».

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votului este:

Votanți 11 membri.

Majoritate absolută 6.

Au intrunit:

P. S. Episcop al Rîmnicului 10 voturi.

» » » Dunărei-de-jos 9

» Arh. Calistrat Bârlădeanu 7

» Episcop al Hușilor 1

» » Argeșului 1 »

» » » Buzăului 1 »

Voturi albe 1.

Așa dar, P.P. S.S. Episcopă al Rîmnicului și al Dunărei-de-jos și P. S. Arh. Calistrat Bârlădeanu, cără aș întrunit majoritatea cerută de regulament sunt proclamați membri în comisiunea pentru luarea socotelelor Tipografiei Cărților Bisericești și ale revistei.

Apoi se comunică de la biurou, adresa D-lui Ministrului Cultelor cu Nr. 660, pe lângă care înainteză un manuscris intitulat „Calendar bisericesc“ lucrat de Dl. Th. Neagu, și se trimit la comisiunea de petițiuni.

— Idem, petițiunea D-lui Costescu Comăneanu prin care cere schimbarea parohiei Ploesciorei în parohia Blejoiu și se trimit la comisiunea de petițiuni.

— Idem, 7 adrese ale Episcopiei Argeșului relative la călugăriri și se trimit la comisiunea de petițiuni.

Idem, petițiunea D-lui Doctor I. Cornoiu, prin care solicită postul de membru în comitetul redactor al revistei «Biserica Ortodoxă Română», rămas vacant prin alegerea ca Episcop a P. S. Gherasim Piteșteanu.

P. S. Episcop al Hușilor: Unde voi să se trimită acăstă petițiune?

I. P. S. Mitropolit Primat: La comisiunea de petițiuni.

P. S. Episcop al Hușilor: Ești nu văd pentru ce să se trimită la comisiunea de petițiuni. Cred că este mai bine să ne pronunțăm acum.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atunci s-o punem la vot după terminarea comunicărilor.

P. S. Episcop al Hușilor: Ești vă rog s-o punetă la vot acum.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot cererea D-lui Doctor I. Cornoiu de a fi ales membru în comitetul redactor al revistei Biserica Ortodoxă Română». Cine este pentru să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Se comunică de la biurou petițiunea preotului Alexandru Popescu din comună Cernica, pe lângă care înainteză spre cercetare două manuale de învățămînt religios pentru școalele primare și se trimit la comisiunea pentru cercetarea cărților didactice.

— Idem, petițiunea D-lui D. Stănescu, pe lângă care înainteză spre cercetare trei manuale din carte sa între-

tulată: «Dogmele și Misterele Bisericei Ortodoxe» și se trimit la comisiunea pentru cercetarea cărților didactice.

— Idem, raportul comitetului redactor al revistei «Biserica Ortodoxă Română», pe lângă care înainteză situația casei acelei reviste pe anul 1893/94, spre cercetare; și se trimit la comisiunea pentru cercetarea socotelelor.

— Idem, raportul Direcțiunei Tipografiei Cărților Bisericești, pe lângă care înainteză spre cercetare situația casei sale pe anul 1893/94, și se trimit la comisiunea respectivă.

— Idem, patru adrese ale Episcopiei de Huși relative la călugăriri și se trimit la comisiunea de petițuni.

— Idem, o petiție semnată de mai mulți seminariști, prin care se rögă să li se acorde dreptul la hirotonie și se trimit la comisiunea de petițuni.

— Idem, adresa Domnului Ministrului Cultelor cu No. 1940/94, pe lângă care înainteză suplica părintei Simeon Popescu privitor la lucrarea sa *Πνεῦμα*.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ești propun, ca pentru aceasta, să alegem pe urmă o comisiune ad-hoc.

— Sântul Sinod aprobă.

— Se comunică de la biurou maș multe cereri privitor la schimbare de parohii și se trimit la comisiunea de petițuni.

— Idem, adresa Episcopiei Dunărei-de-jos, No. 607, pe lângă care înainteză o suplică a lucrătorilor din portul Brăila, prin care se rögă să se reglementeze repaosul de Duminică, și se trimit la comisiunea de petițuni.

— Idem, adresa D-lui Ministrului Cultelor cu No. 1582/94, pe lângă care se înainteză portretele Altețelor Lor Regale Prințipele Ferdinand și Prințesa Maria; și se ia act de aceasta.

— Idem, 24 de adrese ale Sfintei Mitropoli a Ungro-Vlahiei relative la călugăriri și se trimit la comisiunea de petițuni.

— Idem, 6 adrese ale Sfintei Mitropoli a Moldovei relative la călugăriri și sunt trimit la comisiunea de petițuni.

— Idem, petiția preotului Ión Cucu din Bârlad, prin care se rögă să fie grațiat de canonul poprire dă serviciile preoțesci, și se trimit la comisiunea de petițuni.

— Idem, petiția D-lui Mardarie Gheorghiu prin care

cere a i se înapoia manuscrivele de musică spre a le introduce óre-cari îmbunătăþiri și se încuviinþează.

— Idem, 30 adrese a le Episcopie de Buzău relative la călugări și se trimit la comisia de petiuni.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ne mai fiind comunicări, ridic sedinta. Cea viitoră va fi mâine, Joă, la ce oră veți voi.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ești vă rog să punetăședința peste 3 sau 4 zile, ca să aibă timp comisiunile să lucreze; căci altfel ați să rămână hărțile în restanță.

D. Ministrul Cultelor: Ești rog pe Sântul Sinod, și acăsta este chiar în interesul seū, să țină ședință mâine și să procédă la alegerea candidaților de arhierei; de orice să știe, că S-tul Sinod s'a convocat în sesiune extraordinară anume pentru alegerea candidaților de arhierei.

Prin acesta nu voi să să dic, că S-tul Sinod să nu se ocupe și de cele-lalte lucrări; din contra, se poate ocupa și să prelungiască sesiunea ori cât va crede că este nevoie pentru așa termina lucrările; și nu se închide S-tul Sinod de cât numai atunci când va termina lucrările. Dar cea dintâi lucrare, ce cer S-tului Sinod ca să facă, este alegerea candidaților de Arhierei; căci altmintreleau și în Cameră și în Senat se va crede, că S-tul Sinod nu voește să procédă la alegerea candidaților de Arhierei. De aceea, eu rog pe S-tul Sinod să țină ședință mâine, Joi, și să procédă la alegerea candidaților de Arhierei.

I. P. S. Mitropolit Primat: S'a obicinuit tot-déuna, că alegerea candidaților de Arhierei să se lase la sfârșitul sesiunei. Insă acum fiind un cas extra-ordinar,—căci de alegerea de arhierei s'a vorbit aşa de mult, eű cred, că și mai curând și mai târziu tot acolo ajungem, ca să alegem pe aceia pe cari S-tul Sinod î va crede capabili și buni. Aşa dar, până ce comisiunile vor pregăti lucrările lor, eű sunt de ideie să ținem ședință și să procedem la alegere. Propun dar sedinta pe mâine, Joî.

P. S. Episcop al Rimnicului: Pe lângă consideren-tele, ce ați adăogat, rog și eu împreună cu I. P. S. Vóstră, pe Sântul Sinod ca mâine să ținem ședință, a nume pentru cesiunea acésta, pentru care suntem convocați; adică pentru alegerea candidaților de arhierei. Sesiunea acéasta, după cum știm, este o sesiune extra-ordinară; scopul și menirea ei nu este, de cât cesiunea alegerei de arhierei.

Prin urmare, pe lângă cele șise de I. P. S. Președinte, ești adăog, ca mâine la orele 9 să ținem ședință și să procedăm la alegerea candidaților de arhierie. Și fiindcă D. Ministrul ne-a spus, că putem a ne ocupa de toate acele cestiuni, care așteptă hotărîrea S-tuluī Sinod, ești cred, că suntem datorii a mulțumi D-lui Ministrul pentru acăstă bună-voință, făcându-mă întru acăsta ecoul întregului St. Sinod.

P. S. Episcop al Argeșului: Pe lângă cele șise de P. S. Episcop al Rîmnicului am să mai adăog și eu ceva. Noi avem la S-tul Sinod o mulțime de cestiuni pendiente, din care unele sunt foarte importante.

In vederea acestor lucrări, cred dar, că este bine să se facă alegerea cât mai curând, ca astfel să avem pe acei membri în mijlocul nostru, spre a ne da concursul lor.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acăsta nu se poate așa curând, ci mai târziu, când le va veni timpul.

P. S. Episcop al Rimnicului: Trebuie ca mai întâi să fie hirotoniți.

I. P. S. Mitropolit Primat: Așa dar, propun pentru mâine ședință în scopul de a se procede la alegerea candidaților de arhierie.

- Se pune la vot propunerea și se primește.
- Ședința se ridică și se anunță cea viitoră pentru Joăi, 26 Ianuarie, orele 9 a. m.

Președinte: Gh nadie Mitropolit Primat.

Secretar: Dionisie Episcop al Buzăului.

Şedința din 26 Ianuarie 1895.

- Ședința se deschide la orele $9\frac{1}{2}$ a. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.
- Se face apelul nominal și răspund prezenți 12 P.P. S.S. membri.
- Se citește sumarul ședinței precedente și se aprobă.
- Se comunică de la biurou raportul Direcției Tipografie Cărților Bisericescă No. 67/94, pe lângă care înaintează budgetul acelei Tipografii pe anul financiar 1895/96, și se trimit la comisiunea respectivă.
- Idem, raportul Comitetului redactor al revistei «Bi-

serica Ortodoxă Română cu No. 82 94 pe lângă care înainteză budgetul pe anul financiar 1895 96, și se trimite la aceiași comisiune.

— Idem, raportul Direcționei Tipografie Cărților Bisericești cu No. 68 94, prin care cere a se construi o magazie de zid, în care să păstreze cărțile rituale și se trimite la aceiași comisiune.

— Idem, petițunea D-lui Gh. I. Dima, profesor de muzică la Iași, pe lângă care înainteză spre aprobare, lucrarea sa intitulată: «Scara pentru serviciul divin» și se trimite la comisiunea pentru cercetarea cărților didactice.

— Idem, petițunea D-lui Teodor Neagu, învățător în comuna Jilavele, județul Ialomița, pe lângă care înainteză spre aprobare un manuscris: «Mâna lui Damaschin» și se trimite la comisiunea de petițuni.

— Idem, dece adrese ale Sântei Mitropolii a Ungro-Vlahiei relative la călugări și se trimite la comisiunea de petițuni.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: I. P. S. Președinte, vă rog să ne comunicați și nouă lista candidaților de arhierie, pentru ca să o cunoștem și noi membrii S-tului Sinod.

I. S. P. Mitropolit Primat: Este deja depusă pe biouroul S-tului Sinod și paremi-să că s'a comunicat.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: De când și de cine? Ești vă declar, că nu am știință de acea listă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Iată care sunt candidații: Arhimandritul Pimen Georgescu, Arhim. Gherasim Sasirin și Arhim. Meletie Dobrescu, Economul Alexandru Mironescu și Economul Nicolae Niculescu.

Acăsta este lista propusă de Mitropolitul Primat; iar pe lista din partea I. P. S. Mitropolit al Moldovei figurează ca candidați: Arhimandriții: Conon Arămescu Donici și Varlaam Răileanu. Aceștia sunt candidații propuși.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Acum, că S-tul Sinod a luat cunoștință de liste I.I.P.P. S.S. Mitropolișii, ești aș dori să ști dacă liste acestea au fost înaintate S-lui Sinod în mod oficial de către Chiriarhi, cari le-au prezentat; și dacă în cancelarie există vre-o formă în acăstă privință?

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu s'a făcut nică odată

în modul cum cereți P. S. Vóstră, pentru că nici legea nu prevede acésta și nici în alte corpori legiuitoré nu se face aşa, ci în tot-déuna I.I. P.P. S.S. Mitropolită aú propus liste și S-tul Sinod a votat pe cine a voit.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Cele-l-alte corpori legiuitoré nu se pot compara cu S-tul Sinod, pentru că altele sunt atribuționele unia și altele ale acestui sănt Corp bisericesc. Eú întreb și doresc să știu, dacă listele acestea de candidați depuse la biurou, sunt venite în mod regulat, adecă oficial sau nu?

P. S. Episcop al Argeșului: Procedura este prevăzută în art. 6 al Regulamentulu pentru alegerea arhiereilor.

P. S. Episcop al Rîmnicului: P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, mișcat, cum se vede, anume de dorința, ca tóte în Sinod și în particular cestiunea, care ne preocupă, dic, alegerea arhiereilor, să mérge regulat, cere cu aceste, ca fie-care Mitropolit să comunice lista sa în mod oficial fie-cărui membru al S-tulu Sinod.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: N'am cerut acésta. Nu m'ați înțeles.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Atunci rectificați-mě.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Eú am întrebat pe I. P. S. nostru Președinte dacă listele candidaților de arhierie aú fost înaintate oficial biroului și P. S. Ta te-ați pripit să-mi răspundă.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Procedura de acum este tot aceea, pre care a consfințit o S-tul Sinod; mai mult, ea este prevăzută chiar de regulamentul pentru alegerea arhiereilor.

Sunt două liste pe biuroul nostru ; una propusă de I. P. S. Mitropolit Primat, și a doua de I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei, și aceste două liste ne sînt puse înainte pentru alegere.

(Dl. Ministrul intră în sala ședințelor).

I. P. S. Mitropolit Primat: P.P. S.S. Părintă, vă rog, să punem în cunoștință și pe Dl. Ministrul de ceea ce se discută. S'a ridicat, D-le Ministru, de cătră P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, cestiunea, dacă listele candidaților de arhierie sunt venite formal sau nu pe biuroul S-lui Sinod, și dacă până acum s'a procedat aşa sau nu ; și în locul meu s'a însărcinat P. S. Episcop al Rîmnicului să respundă.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Ești am afirmat de la început și afirm și acum ca să audă și D. Ministru, și să vadă și D-sa, dacă suntem în marginile legii sau nu; căci pentru acela este pus de lege, de a fi față între noi și chiar a lua parte la discuțiile noastre. Practica, ce s'a urmat până acum de către Mitropolit este aşteptată de regulamentul nostru pentru alegerea arhieilor; și practica urmată astă-dă de către I.I. P.P. S.S. Mitropolit este cea legală. Noi până acum am practicat astă. Mitropolitul aș proponus S-tulu Sinod liste candidaților din jurisdicțiunile lor chiriarhale, iar Regulamentul mai prevede un drept, ca fiecare membru al S-tulu Sinod și mai ales P.P. S.S. Episcop eparhio să propună dacă aș candidați în Eparhiiile lor, pe care candidați Mitropolit dintr-o împrejurare sau alta nu-i a trecut pe liste, ce aș adus în S-tul Sinod.

Ești unul declar, în urma comunicării listelor, ce ni s'a făcut de biuro și venite din partea I. P. S. Mitropolit Primat și a I. P. S. Mitropolit al Moldovei, că nu știu dacă mai avem și alți candidați de propus, carii să fie în marginile legii. Pe lista de candidați sunt 5 persoane propuse de I. P. S. Mitropolit Primat și două de către I. P. S. Mitropolit al Moldovei; adecă în total un număr de șapte persoane; töte în marginile legii și ale canónelor. De aceea ești cred, că chiar ar fi bine să începem cu alegerea candidaților, fără a mai perde timpul.

P. S. Episcop al Husilor: Ești cred, că pentru a se înlătura töte aceste neînțelegeri, este bine să citesc partea din regulament privitor la alegerea de arhieși și atunci vom vedea ce este de făcut. Art. 6 din Regulamentul pentru alegerea arhieilor titulari dice:

«Art. 6. Înalt Prea-Sântitii Mitropolit, al Ungro-Vlahiei și al Moldovei, prezenti la Sinod, propun lista candidaților eligibili la demnitatea de Arhieeu, fiecare pentru jurisdicțunea sa. Acea listă se citește în Sântul Sinod.

Fiecare din Prea-Sântitii membri ai Sântului Sinod pot cere înscrierea în lista de candidați a persoanelor cu calitățile arătate mai sus.

«Mitropolit și Episcopii eparhioi, cari, pentru binecuvântată caușă, ar fi absenți de la Sinod, conform spiritului canónelor, pot trimite înscris la Sântul Sinod «opiniunile lor despre candidați de Arhieeu (Sin. 1, can. 4, Sin. VII, can. 3. Antioh. 19).

«Art. 7. Lista candidaților fiind stabilită și admisă de Sântul Sinod, se procede la alegerea prin vot secret.

«Art. 8 Prin art. 8 al legei organice bisericești se legiuiește, că Arhiecrei titulari să se aleagă de Sântul Sînod în înțelegere cu Guvernul.

«Pentru conformarea cu acăstă cerință a legei, Sântul Sinod, la ori ce vacanță de Arhiecreu, va alege din lista candidaților trei persoane, care le va crede mai capabile de această trăptă, apoi prin Ministrul de Culte va aduce acele persoane la cunoștința guvernului, care la rândul său va alege dintre denele o persoană ce va dobândi sancțiunea M. S. Domnitorului, acăsta se va privi ca definitiv aleasă și se va comunica Sinodului, spre a regula cele cuvenite pentru hirotonie.

«Art. 9. Alegerea în Sântul Sinod se face în modul următor:

«a) Președintele citește câte un nume din lista candidaților în ordin cum sunt ei înscrisi, și propune alegerea lui la votul Sinodului;

«b) Membrii Sântului Sinod, după apelul nominal, depun fie-care votul său prin bile, votul afirmativ prin bilă albă la urnă albă și bilă negră la urnă negră; iară votul negativ prin bilă negră la urnă albă și bilă albă la urnă negră;

«c) Majoritatea voturilor albe or negre din urnă albă decide admiterea ori respingerea candidatului propus (Sin. 1, can. 6, Antioh 19);

«d) Dacă candidatura propusă la vot a cădut, atunci președintele propune al doilea candidat din listă și se urmăză așa, până când trei dintre candidații propuși în listă intrunesc majoritatea voturilor;

«e) La cas de paritate votul președintelui decide.

«f) Când la întâia votare a tuturor candidaților din listă nu s'ar dobândi majoritate pentru cei trei candidați, sau pentru unul dintre ei, se va procede la a doua votare pentru toți candidații sau numai pentru unul, și atunci majoritatea relativă va decide .

Iată ce dic articolele acestea. Ele sunt destul de explicite, și cred că nici nu mai este nevoie de discuțiiune, ci să procedem imediat la alegere.

I. P. S. Mitropolit Primat: Prea Sâнțite, procedura

ce o propun eū s'a urmat de când este Sântul Sinod. I. P. S. Mitropolit al Moldovei este de mult în S. Sinod și eū asemenea sunt de câțiva ani și nu știu să se fi urmat alt-fel într'o asemenea cestiune. Mitropoliții vin cu liste, le depun pe biuroă, și biroul le face cunoscut S-tului Sinod; iar la diua fixată se procedeză la alegere fără vre-o altă formă. Acélă normă este prevăzută și în regulamentul care s'a citit de P. S. Episcop al Hușilor.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Eū am făcut o respectuosă întrebare biroului, ca să spună dacă listele acelea ce sunt pe biuroă, sunt înaintate în regulă sau nu.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Sunt depuse pe biuroă și comunicate încă din sesiunea trecută.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Póte să fie din ori-ce sesiune. Cestiunea este ca să se știe dacă înaintarea acestor liste s'a făcut în marginile regulamentului sau afară de regulament.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Atunci care este regula după care să se înainteze liste?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Prin adresă formală.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Dacă suntem de față, nu e nevoie de adresă formală.

P. Episcop al Dunărei-de-jos: Că J.I. P.P. S.S. Vostre, cari ati înaintat listele acestea sunteți de față, acélă o vedem și noi, dar buna regulă cere, ca toate actele oficiale să fie făcute în formă, iar nu verbal. Aceasta este lucru elementar, care nu sufere discuție și contradicere. Nică noi, nici Dl. Ministrul și nici nimeni nu poate să facă acte sau să dea ordine verbale; când este vorba de administrație toate actele trebuie făcute înscrise. Prin urmare, cancelaria Sântului Sinod trebuie să observe și ea forma aceasta, care este comună și obligatorie tuturor cancelariilor legale și bine regulate. Acélă este oc erință absolută a legilor țărănești peste care nu putem trece cu nici un chip.

D. Ministrul Cultelor: Mi se pare că cererea P. S. Episcop al Dunărei-de-jos este cu desăvârșire ne întemeiată, căci nu numai că nu este basată pe regulament, dar nici în practica lucrurilor nu s'a usat astfel; și nu văd la ce rezultat ne-ar duce. Acélă s-ar putea face numai în casul când ar fi absență Mitropoliții, dar când sunt prezenți, și se ia act în procesul-verbal al ședinței de ci-

tirea însuși a propunătorilor, mi se pare că nu mai este nimic de discutat.

In regulamentul de alegera arhiereilor se dice ceva în privința celor care sunt absenți. Iată ce se dice în partea finală a art. 6 din acest regulament: «Mitropolitul și Episcopii eparhioi, care pentru bine-cuvântată cauză ar fi absenți de la Sinod, conform spiritului canónelor pot trimite înscris la Sântul Sinod opiniunele lor despre candidații de arhieere». Dar când sunt prezenți, după cum vedești, totul se petrece oral. Se prezintă liste scrise, după care s'a dat lectură, se ia act în procesul-verbal al ședinței, și I. Prea Sântitii Mitropolit nu tagăduesc că acestea sunt liste. Nu văd ce ar mai putea fi necesar de făcut. Alt-mintrelea I. P. S. Mitropolitul Primat ar trebui să se adreseze lui însuși, și I. P. S. Mitropolitul Moldovei ar trebui să mai facă adresă când este de față, lucru care îl cred de prisos.

I. P. S. Mitropolit Primat: De la constituirea S-lui Sinod și până astăzi tot așa s'a urmat, adică: Mitropolitul Primat și Mitropolitul Moldovei aș depus pe biouroul S-tulu Sinod liste candidaților, certificate cu semnătura lor fără vre-o altă formalitate. Când este o iscălitură a Chiriarhului respectiv pusă pe un act și când Chiriarhul este de față, nu cred că mai este trebuință de vre-o altă formalitate, și nu mai este nimic de discutat.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: I. P. S. Președinte, față cu regula ce trebuie să se urmeze și de către cancelaria S-tulu Sinod, eu nu pot să admit înlăturarea cerințelor legale în acăstă privință, pentru cuvântul că așa s'a urmat până acum. Știi cu toții, că eu am fost totdeauna pentru respectarea legilor și a regulilor. Prin urmare de mine nu vă puteți plângă în acăstă privință. Eu am făcut observațiile mele ori de câte ori am văzut că se depărtează cerințele legel. Știi, că de câtă-vă vreme încocice, observațiile mele nu se mai ia în considerație dar eu înțin să le fac ca să fie făcute, pentru că forte doresc să se știe, cine este cel ce vorbește într'un fel și cine în totă felul.

P. S. Episcop al Rimnicului: Procele-verbale ale S-tulu Sinod dovedesc acestea.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Acum, că inci-

dentul ridicat de mine s'a înlăturat; căci aşa a voit S-tul Sinod, ridic un alt in ident, care trebuie hotărât de cătră S-tul Sinod. Incidentul acesta se referă la art. 7 din regulamentul respectiv care este și trebuie să rămâne sfânt, câtă vreme va fi în vigore. Art. acesta dice: «Lista candidaților fiind stabilită și admisă de S-tul Sinod, se procedează la alegere prin vot secret. Vedeați că aci se vorbește despre stabilirea listei candidaților, ceea ce va să dică, că S-tul Sinod, adeca noii membrui acestui înalt corp bisericesc să ne sfătuim între noi să ne informăm unii de la alții despre persoanele din listele propuse și să ne formăm convingerea noastră despre ele, pentru ca să vedem dacă în adevăr persoanele propuse merită sau nu a fi trecute în aceste liste și tocmai pe urmă se procedează la vot.

I. P. Mitropolit Irimat: Să mai citeșc încă odată listele, căci, mi se pare că Dl. Ministrul nu le-a audit. Pe lista Mitropolitului Primat este: Arhimandritul Pimen Georgescu, Arh. Gherasim Safirin, Arh. Meletie Dobrescu. Economul Alexandru Mironescu și Economul Nicolae Nilescu. Îar pe lista I. P. S. Mitropolit al Moldovei este: Arhimandritul Conon Arămescu-Donici și Varlaam Răilénu.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Vă rog, să-mi dați cuvântul să vorbesc asupra listelor din punct de vedere legal.

I. P. S. Mitropolit Primat: Asupra listelor său asupra persoanelor?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Cu persoanele n'am nimic. Eșu voesc să vorbesc în cestiune de regulament și de lege.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eșu cred, că în fața unei alegeri, care se face cu vot secret, nu încapă atâtă discuție pe cât voim s'o întindem. Asupra persoanelor recomandate de Chiriarh, nu aveți de cât să decideți prin vot; dar să ținem o discuție, atât de mare, cred că este zadarnică.

P. S. Episcop al Argeșului: Puneți la bănuială pe Mitropolit?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Nică nu m'așă audiu ce am să dic; pote că să ne unim amândoi asupra aceluiasi cuvânt. I. P. S. Președinte, de astă dată trebuie să intrăm în lege; căci legea este mai mare de cât noi toți

și noi trebuie să ne supunem el. Când s'a modificat art. 2 de Camera legiuitoră și s'a dat voe să se aléga la scaunul de Mitropolit și netitrații, modificarea s'a făcut și asupra arhiereilor; și fără bine a făcut D. Ministrul de a puși pe Arhiepiscop. În acel articol se dice: «Arhiepiscop nu se pot alege de către licențiați și doctorii în teologie de la facultățile ortodoxe teologice». Se înțelege, nu de la Roma, nici de la protestanți. Pote că mai târziu se va modifica și restricționarea aceasta pentru că, după cum dicea Mesagiul I. P. S. nostru Președinte, acum ne-am îndrumat pe o cale nouă. Dar de o cam-dată art. 2 din lege cere să fie de la una din facultățile teologice ortodoxe.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Legea dice aceasta.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ați combătut modificarea articolului 2 din legea organică a S-tului Sinod, zicea că dacă al avea 10 voturi pe căte 10 le dați contra. Eu n' am nici odată obiceiul ca să vorbesc astă-dîi într'un fel și mâine alt-fel pentru că 'mî e rușine când mi se va zice că nu știu ce am vorbit. Conform cerințelor legei aşa cum s'a modificat Arhiepiscop trebuie să aibă titluri și deci trebuie să se știe de St. Sinod dacă persoanele trecute pe aceste liste au sau nu titluri academice. Legea prevedînd acestea noi avem dreptul să cerem acestea.

P. S. S. Episcop al Argeșului: Ești am fost mai mult timp decan al Facultății de Theologie și cunoști pe cei doi candidați propuși: Arhimandritul Meletie Dobrescu și Ionomu Nicolae Niculescu, că așa titlu de licență în teologie. De asemenea și pe cei-l-alti 4, cari mi-aș fost colegi, și anume Conon Arămescu, Varlaam Răileanu, Pimen Georgescu și Alexandru Mironescu, toți așa titluri de doctori în teologie. În ceea ce privește pe Gherasim Safirin, știm cu totii, că acum a terminat facultatea de la Atena, și cred, că are titlu.

D. Ministrul Cultelor: Două sunt din București de la facultatea de teologie de aici.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Față cu legea, declarațiunile nu sunt valabile. Ești rog pe S-tul Sinod să pună în cunoștință pe candidați să ne prezinte titlurile ce vor fi având.

D. Ministrul Cultelor: Are dreptate P. S. Episcop al Dunărei-de-jos când întreabă dacă așa titlu, dar când

îl cunoșce, cred că acesta este de prisos. Știți, că după art. 2 din lege toți membrii titrați ai S-tului Sinod nu se poate alege Episcop, de cât dintre titrați. Acum vă întreb: când s-ar duce la marele colegiu toti candidații, ar trebui să se ducă cu diploma în busunar să o arate la fiecare votator spre a-l convinge că are diplomă. S-tul Sinod însă știe care dintre candidații are diplomă sau nu.

In tot casul două persoane sunt respunzătoare: Mai întâi fiecare dintre propuitori, și apoi Guvernul; când vre-unul dintre candidații propuși nu ar avea titlu. Ceea ce nu se poate cere, este ca candidații să fie cu diplomele în busunar. Acum sunt 7, poate mai târziu să fie 20 de candidații, poate să avem cu zecimile și ar trebui să le cerem să fie cu diplomele în busunar, ceea ce ar fi ridicol.

Dar se poate ca P. S. Episcop al Dunărei-de-jos să nu știe, că Părintii: Pimen Georgescu, Conon, Raileanu și Mihaescu sunt doctori în teologie de la Cernăuți?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Nu știu, am audit numai că ar avea diplome.

D. Ministrul Cultelor: Se poate să nu știe, că Părintele Niculescu este licențiat al facultăței noastre de teologie? Cât despre Părintele Sasirin trebuie să știe P. S. Sa mai bine ca noi, fiindcă este licențiat de la aceeași facultate cu P. S. Sa și de la acea Facultate care este prea bine dispusă către P. S. Sa, căci l-a tradus în grecesc discursul ce a ținut în Senat.

De ce nu întrebați dacă sunt sau nu și clerici? Să le cereti să și arate și actul de botez, actele de naștere ale tatălui lor.

Cred dar, că cererea P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, este cu desevârsire ne dréptă.

I. P. S. Mitropolit Irimat: Ești cred, că P. S. Episcop al Dunărei-de-jos n'a voit să facă altceva de cât să ne mai țină în loc câteva minute. P. S. Sa n'are niciodată un cuvânt ca să ceară această restricție, fiindcă recomandațiile făcute de Chiriarhi respectiv sunt îngădăite de cunoștințele cele mai amănunte atât despre titlul lor cât și despre viața lor. Și mă pare reușit, că s'a percut din vedere, atât de D. Ministru, cât și de P. S. Sa un lucru. Acești candidați sunt și profesori la facultatea de teologie. Putea să-i numești guvernul profesorii fără ca să

vadă diplomele lor de Doctor în Teologie? Cum? nu știm noi acesta? Și chiar P. S. Sa cred că știe acesta, căci are un amic profesor la facultate, tot Doctor în Teologie.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Știu, pentru că mi-a trimis copie după diploma sa.

I. P. S. Mitropolit Primat: Am avut ocazie să văd diplomele tuturor prin D. Badea Cireșeanu. Dar temeiul cel mai mare, pe care noi ne sprijinim este, că D. Ministrul n'a putut să îl numească profesor fără aceste titluri. Mi se pare că toate aceste obiecțiuni sunt făcute de P. S. Episcop al Dunărei-de-jos numai pentru ca să mai întârziem puțin cu alegerea de Arhieer. Eșu vă rog, să închidem discuția și să procedăm la alegere.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Eșu nu voi să împedesc pe nimenei, nici să căștig timpul. Numai I. P. S. Văstră aveți darul de a judeca și a prevedea intențiunile fiecăruia. Eșu n'am ajuns până acolo cu perfecțiunea duhului, căci nu sunt Mitropolit. Eșu am cerut, basat pe lege, ca listele să fie stabilită, după cum cere art. 7 din regulament. Trebuie noi să căutăm, să știm mai înainte de alegere dacă persoanele trecute în aceste liste, intrunesc sau nu condițiunile cerute de lege, căci dacă nu putem să discutăm persoanele, lăsarea ne dă dreptul și ne impune datoria să ne încredeștem dacă persoanele trecute în aceste liste au sau nu titlul de licențiat sau doctor în teologie. S-tul Sinod nu cunoște în mod oficial dacă persoanele propuse au titluri. Ceea ce poate ști fiecare și ceea ce D. Ministrul va fi știut când îl a numit profesor, acesta este alt-ceva. Dar că responsabilitatea, dacă nu vor avea titluri, cade, după cum susține D. Ministrul asupra Ministrului, care îl va confirma, și asupra Mitropolitilor, care îl-a trecut pe listă, să-mi dea voie D. Ministrul să nu mă unesc cu acăstă părere, și iată pentru ce nu. Închipuiți-vă casul, că noi am alege, din neștiință niște netitrați și ministrul de Culte îl-ar confirma. Curând după aceea însă ministrul a demisionat, iar Mitropoliții cari îl-a trecut pe listă au murit sau demisionat și el. El, atunci pe cine apucăm? Cine respunde? Pe nimenei, căci ministrul este demisionat, iar mitropoliții numai sunt pe scaune. În casul acesta noi rămânem cum se dice, cu sluta în vatră. Acesta nu este de susținut. Rog dar, pe S-tul Sinod să amâne pe mâine

alegerea candidaților, și să invite pe acești titrați să ne trimită titlurile lor. Am audit și eu că aș titluri. Nu pot însă afirma hînic cert; pentru că se poate întâmpla ca să nu aibă. Cât pentru cel de la Atena, pe acela nu l-am vîdut de când am fost la Rîmnic la anul 1889 sau 1890. Legea fiind categorică în acăstă privință noi suntem în drept să le cerem titlurile academice ce vor fi având și deci persist în cererea mea.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nică odată nu s'a făcut încrucișarea acesta și nică se va face, fiindcă noi avem cunoștință exactă de titlurile candidaților și de calitățile lor. Eu m'am ocupat fără mult să știu pe cine să pun pe listă și încredințându-mă bine am venit și am depus lista pe biuroul S-tulu Sinod.

Voci: Vă rog să închideți discuționea.

- Se pune la vot închiderea discuționei și se primește.
- Se pune la vot lista candidaților I. P. S. Mitropolit Primat și se primește.
- Se pune asemenea la vot lista candidaților I. P. S. Mitropolit al Moldovei și se primește.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum, vă rog să procedem la alegere.

P. S. Episcop al Rimnicului: Cer cuvântul asupra punerii votului. De ordinar, când a fost câte un loc vacant de Arhiereu titular, sau, cum îl mai numește regulamentul respectiv și legea noastră organică, vicar la Mitropolie și Episcopie, să facă alegerea sau prin vot cuprinsă, sau prin liste....

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Am cerut și eu cuvântul asupra punerii votului. Asistăm la o discuție asupra alegerei, în care discuție se cercetă titlurile candidaților. Eu, dacă mi dai voie, acăstă discuție, acăstă privire să desfac în două: discuție de formă și discuție de fond, adică de esență lucrului pentru titluri. Negreșit că autorii competenți suntem chemați, suntem datorii să vedem titlurile fiecăruia. D-lui Ministru, când îl se aduce înainte recomandație pentru un profesor ce are titlurile cutare, ca să-l numește profesor la cutare liceu sau gimnasiu îl cere titlurile. Fără bine. Acăsta se face și aci. După cele ce să vorbit, să transă cestiunea. Dar eu pun de față o altă întrebare, cu care ocazie, vă

declar, că persoanele care le aveți pe listă eū nu le cunosc, nu le știu, prin urmare nu știu pe cine să votez.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dar, I. P. S. Vóstră cunoșteți, și sunteți respundător de candidații propuși de I. P. S. Vóstră, și eū de aī mei.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Nu este vorba de titluri. Eū nu' ũ cunosc. Viața nôstră bisericescă în trecut nu s'a petrecut aşa cum se petrece astă-dî. Tot-déuna omeniș bisericei aū fost atașați pe lângă Chiriarhi lor. Ce o să'mi respondă P. S. Episcop al Rîmniculuš, care a cerut cuvîntul, că sunt din Eparhia acesta a Ungro-Vlahiel. I. P. S. Mitropolit Președinte mě întrebă: «pe aceia de la I. P. S. Ta nu' ũ cunoști?». Ba ' ũ cunosc, dar pe alții nu. Ce o să mai dică P. S. Episcop al Rîmniculuš, care a cerut cuvîntul?

P. S. Episcop al Rîmniculuš: Vețî vedea ce am să dic.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Dar noī nu trebuie să ne cunoștem unii pe alții? Dar ce suntem noī? Tot-déuna Arhimandriții, cari, negreșit din capul locului aū aspirat la poziuni mai înalte, lucru natural, lucru firesc, nimeni nu contestă; dar tot-déuna aū fost în relațiunii bune cu Chiriarhi lor, s'aū vîđut și s'aū cunoscut unii cu alții. Noī trebuie să fim inspirați de acel spirit, de aceleași sentimente evanghelice și chiar instituțiunea S-lui Sinod, în care se tratază cestiuni bisericești și alegerea persónelor la gradele ierarhice mai înalte, acesta o voește, unirea, unitatea. În diua de astă-dî nu vîđ acesta, cu durere o mărturisesc. Eū nu cunosc pe aceste persoane, pentru că pe nici una nu le-am vîđut pe la mine. Dar ce vor să socotescă acești D-ni Părinți? Aū titluri. De ce nu' ũ pun și pene la pălărie?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Aū să pună, căci aū pus și găitane.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Prin urmare, eū nu știu pe cine să aleg și n'am pe cine să aleg afară de două.

P. S. Episcop al Rîmniculuš: Să-mi dați voe, ca să mě adresez biouroul și să'l întreb: s'a închis sau nu incidentul? Închiđendu-se incidentul, să-mi dați voe ca să mai vorbesc asupra punerei votului. Înînd samă, că incidentul asupra punerei votului s'a închis, și întrând de acum în alegerea candidaților, noi trebuiește să știm,

că dacă este un singur loc vacant de Arhiepiscop, atunci alegem trei candidați; și aceștia prin biurou sunt înaintați guvernului, din cari alege și acesta pe titular.

Astă-dăi avem de ales trei candidați de Arhiepiscopie. Eu mă adresez biuroului, dar întreb și pe D. Ministrul, care procedură o preferă D-sa? Să-i dăm câte trei candidați, de fiecare loc vacant, sau să alegem de odată pre toți candidații, ce-i avem în marginile legei, rămânând, ca guvernul să aléga din aceștia pre cei trei Arhiepiscopi pentru cele trei locuri vacante? Acum, dacă, în marginile legei ar fi nouă persoane, noi ar trebui să dăm guvernului nouă candidați, și acesta ar alege pre cei ce-i va crede de cuvintă. Dar noi nu avem de cât șepte persoane titrate, și prin urmare trebuie să știm de mai înainte, cum trebuie să procedăm la alegere....

D. Ministrul al Cultelor: Nimeni nu poate să ceară nimenui, ceea ce nu poate să dea. Guvernul are dreptul să aleagă 3 dintre 9 candidați. Aceasta este una din prerogativele lui, dar când nu sunt nouă candidați, trebuie să se mulțumescă cu cei cari sunt.

La 1873, erau două locuri vacante, și S-tul Sinod în acel timp nu a avut candidați necesari pe cari să-l propue; putea să fie și alții, cari aveau dreptul, dar nu au fost propuși de membrii S-tulu Sinod, căci trebuie să fie un membru al S-tulu Sinod, care să te propună, singur nu poate să te propui. Atunci au fost cinci candidați propuși; și din cinci s'a ales doi. Astă-dăi însă, pentru cele trei locuri vacante, sunt șepte candidați, cari intrunesc condițiunile cerute de lege; prin urmare, din moment ce S-tul Sinod recomandă șepte candidați, voi face alegerea a trei dintre cei șepte, fiind că nu am ce face.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: S-tul Sinod va face ce va voi, eu însă îl rog să nu și calce regulamentele, care și-le-a făcut; fiind că instituțiunile care și calcă regulamentele și legile lor, nu mai au pe ce să se baseze la vreme de nevoie. Se pun ele singure afară din lege. Regulamentul acesta cere trei candidați pentru fiecare loc și noi nu putem de cât să abolim regulamentul. Sau mai presentat casuri. Precedentele din trecut de care ne-a vorbit D. Ministrul, nu fac regulă pentru nimeni. Biserica noastră s'a găsit altă dată în nevoie și se va mai găsi poate

și pe viitor, dar astă-dă nu ne găsim în nici o nevoie. Vă aduceți aminte cu alegerea de Mitropolit, când se dicea, că trei sau patru candidați nu sunt suficienți ca să se facă o nouă alegere. Atunci s'a modificat legea și s'a deschis calea la toți, și cu titluri și fără titluri. Astă-dă când facem alegerea de arhierei și legea este categorică, cere titluri, eu cred, că trebuie să intrăm în regulament; afară numai dacă veți propune să schimbați regulamentul. Atunci este alt-ceva; dar art. 8 din acesta este categoric, El dice:

«Art. 8. Prin art. 8 al legei organice bisericești se legiuște, că Arhierei titulari să se aleagă de Sântul Sinod în înțelegere cu Guvernul.

«Pentru conformarea cu această cerință a legei, Sântul Sinod, la oră ce vacanță de Arhiereu, va alege din lista candidaților trei persoane, care le va crede mai capabile de acăstă treaptă, apoi prin Ministrul de Culte va aduce acele persoane la cunoștința guvernului, care la rândul său va alege dintre denele o persoană ce va dobândi sancțiunea M. S. Domnitorului, acăsta se va privi ca definitiv alăsă și se va comunica Sinodului, spre a regula cele cuvenite pentru hirotonie.

Prin urmare, noi suntem îngrădiți de regulament, avem să alegem trei candidați. Dar, sentimentul meu intim, dacă veți propune căderea regulamentului, eu n'am să-l combat, căci acest mod de votare cu trei pentru un loc este mod străin de biserică noastră, este rusesc și l'a admis și biserică regatului grecesc. Dar pentru acăsta trebuie să propuneți mai întâi abrogarea art. 8 din regulament, la care să convină și D. Ministrul, și atunci dăm de-a dreptul pentru trei locuri numai trei persoane. Până atunci însă nu putem să votăm 7 candidați odată și să-i dăm D-lui Ministrul pentru că mai întâi nu se știe dacă fiecare candidat va avea majoritatea voturilor.

Prin urmare, ori să ne ținem de acest regulament și să votăm *trei candidați pentru fie-care loc*, sau să ne propuneți schimbarea regulamentului și atunci vom vota pentru fie-care loc câte unu sau doi candidați, după cum văd acum că vă preparați să o faceți.

D. Ministrul al Cultelor: Să mă eră Prea Sântiți Părinți, că i-aș cuvântul pentru a doua óră în aceiași

cestiune, dar văd, că P. S. Episcop al Dunărei de Jos, de câte ori are ocazie, critică reforma art. 2 din lege, și I. P. S. Mitropolit al Moldovei a dispus că titlul, la urma urmei nu este trebă mare. Așadar, mai întâi pe P. S. Episcop al Dunărei de Jos, să nu mai aducă în discuție acea lege, căci nu se poate discuta aici, la Cameră sau la Senat admit, să se discute, și dacă se va mai repeta aici acăstă cestiune, voi răspunde pe I. P. S. Președinte să prească acest lucru, căci eu reprezint aici autoritatea legală. Datoria Sfatușului Sinod, este să se supună legilor țării, care nu trebuie să fie discutate aici. Rămâne acum cestiunea de regulament. Se înșală aici P. S. Episcop al Dunărei de Jos, căci regulamentul a prevăzut cazul cel firesc, când este numai un loc vacant. Dacă sesiunea să se țină în mod regulat, ar trebui să se introducă regula de a se convoacă în mod extra-ordinar Sfatușul Sinod, când se ivesce căte o vacanță. Altă dată alegerea se facea de stat, mai în urmă se facea de patriarh, astăzi se face de stat și Sfatușul Sinod.

Statul a fost larg, când a primit acest regulament, spre a'și ridică dreptul lui de veto absolut, și a dispus ca să se dea trei candidați pentru un loc vacant, și Guvernul să aleagă unul din acei trei. Prin urmare nu este un drept restrîngător al Sfatușului Sinod, ca să dică: sunt trei locuri vacante, deci am dreptul, să aleg către trei de fiecare loc, așa dar trebuie să aleg nouă candidați. Dar sunt lucruri, care nu pot fi prevăzute de lege și regulament. Presupun că în România nu ar fi de cât un singur licențiat, ce ați face?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ați modifica legea.

D. Ministrul Cultelor: Nu, am face pe unul, și am lăsa celelalte locuri vacante, până își va lua titlul și alții. Va să dică vedeți ce se va întâmpla în asemenea casă. Aceasta este un drept al Guvernului. Văd însă, că P. S. Episcop al Dunărei-de-jos se face prea gelos de dreptul Guvernului, eu însă mă mulțumesc, dacă mi se va da numai candidații, care intrunesc condițiunile cerute de lege, căci am cercetat și am văzut, că nu mai sunt alții, și ne mai fiind alții, nu am de cât să primesc numai pe cei șapte. P. S. Episcop al Dunărei-de-jos cere să se facă pe rând. Aceasta nu o prinse, pentru că nu acesta este spiritul legei, trebuie să se facă votul în total, ne-a-

părat asupra fiecărui candidat, și să mi se dea o listă din care voi alege pe cei trei.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Am cerut cuvîntul ca să răspund, să lămuresc două, trei cuvinte, cari au scăpat D-lui Ministrului asupra titlurilor.

D-le Ministrului, mă arătați, că eu am numit titlurile *pană la pălărie*. După cum văd, nu ati bine-voit să mă înțelegeți. Eu dic, că acești tineri, acești titrați se cred pe deșni lucru mare, în tocmai că acei tineri, cari pun o pană la pălărie, dar nu calific eu pe cei cu studii, că pun pană la pălărie, n-am assimilat titlurile studiilor cu pana la pălărie. Studiile cari le-ați făcut sunt bune, însă nu putem să ști ce ar fi știind. Dar așă întrebă: noi cești-l-alți, cari n-am luat titluri, adică n-am pus pană la pălărie, nu vom fi tocmai atâl de ignoranți ca să nu înțelegem vorbele și sensul lor, și pe acei cari se fătesc cu titlurile. N-am calificat dar titlurile *pană la pălărie*; ci pe aceia, cari se fătesc cu aceste titluri și se cred parțial ar fi lucru mare. Ei, ca să-i credem și noi și să niște apropiem acesta este alt-ceva, trebuie să știm trecutul lor, viața lor bisericescă, cum sunt catichisați. Apoi, slavă lui Dumnezeu, noi cunoștem viața noastră bisericescă și știm cum am fost catechizați. Știm, că viața noastră bisericescă trebuie să fie în legătură morală unică cu alții. Din nenorocire acum pare că nu se știe, și nu se urmărează acesta și astăzi, vedem chiar în Sinod pe unii din Episcopii că se feresc unic de alții....

I. P. S. Mitropolit Primat: Prea Sântiți Părinți, vă rog să închidem discuționea, căci dăm loc la incidente și la cestiuni personale.

— Se pune la vot închiderea discuționei și se primește.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Cer cuvîntul asupra punerii votului, pe care și D. Ministrul o să-l primescă. Cu cestiunea votării altuia Arhiepiscopului Sinod a admis, ca votarea să se facă cu bilete, iar nu cu bile și D. Ministrul a venit și a anunțat formal S-tului Sinod, că Guvernul a primit modificarea. Prin urmare, aliniți acesta la care voi a se face apel, a căndu.

I. P. S. Mitropolit Primat: Tot același lucru este, fie cu bile fie cu bile.

P. S. Episcop al Rimnicului: Pentru că să se mo-

disice un articol dintr'un regulament, nu este de ajuns, ca S-tul Sinod să ia o hotărâre pripită, și s'o primescă și D. Ministrul. Trebuie să întări să se facă propunerea în S-tul Sinod, să se discute, să se ia o hotărâre, să o aprobă D. Ministrul din punctul de vedere al legilor civile și în sfârșit să se supună hotărârea S-tului Sinod la confirmarea Majestăței Sale Regelui. Fiind lucrurile legale astfel, întreb pre Dl. Ministrul, dacă Majestatea Sa a confirmat o asemenea modificare?

D. Ministrul al Cultelor: Nu, nică n'a fost vorba de modificare.

P. S. Episcop al Rimnicului: Dacă nu este confirmată această modificare, rămâne regulamentul nostru în picioare.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Să se trăcă în procesul-verbal, că modificarea propusă și admisă atunci de S-tul Sinod nu s'a primit de D. Ministrul și nică s'a confirmat de Majestatea Sa Regele nostru.

D. Ministrul al Cultelor: Mă aduc aminte fără bine, că atunci s'a făcut cu totul alt-ceva. S'a făcut propunere la o alegere de Arhieeră dacă putem să facem cu biletă; și eu am spus, că din momentul ce vom consuma și guvern și S-tul Sinod, putem face; dar regulamentul nu s'a modificat, și astă-din S-tul Sinod poate vota cu bile.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum procedem la votare.

P. S. Episcop al Rimnicului: Avem numai șepte candidați. A vota pre fiecare în parte este a face același lucru de șepte ori. Eu și crede, că este mai espeditive, ca să punem la vot ambele liste și să votăm pe toți candidații de odată.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Aceasta nu se poate.

— Se procede la vot prin bile, mai întâi a candidaților de pre lista S-tei Mitropoliei a Ungro-Vlahiei.

I. P. S. Mitropolit Primat: Primul candidat este Arhimandritul Pimen Georgescu.

Resultatul votului este:

Votanți 9. Majoritate absolută 5. Bile albe 8. Negre 1. Abțineri 3.

Prin urmare Arhimandritul Pimen Georgescu a întrunit majoritatea cerută.

Acum procedem la vot pentru Arhimandritul Gherasim Safirin.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votului este: Votanți 9. Majoritate absolută 5. Bile albe 9 și abțineră 3. Prin urmare Arhimandritul Gherasim Safirin a întrunit majoritatea cerută de regulament.

I. P. S. Mitropolit Primat: Procedem acum la vot pentru Arhimandritul Meletie Dobrescu.

Resultatul votului este:

Votanți 10. Majoritate absolută 6. Bile albe 10 și abțineră 2.

Prin urmare Arhimandritul Meletie Dobrescu a întrunit majoritatea cerută de regulament.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum procedem la vot pentru Economu Alexandru Mironescu.

Resultatul votului este:

Votanți 10. Majoritate absolută 6. Bile albe pentru 8. Bile negre contra 2. Abțineră 2.

Așa dar, Economul Alexandru Mironescu a întrunit majoritatea cerută de regulament.

I. P. S. Mitropolit Primat: Procedem acum la vot pentru Preotul Nicolae Niculescu.

— Se procede la vot cu bile.

Resultatul votului este:

Votanți 10. Majoritate absolută 6. Bile albe pentru 10. Abțineră 2.

Așa dar Părintele Nicolae Niculescu a întrunit majoritatea cerută de Regulament.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum procedăm la alegera candidaților de pe lista prezentată de I. P. S. Mitropolit al Moldovei și avem să votăm întâi pentru Arhimandritul Conon Arămescu Donici.

— Se procede la vot cu bile.

Resultatul votului este:

Votanți 12. Majoritate absolută 7. Bile albe pentru 10. Bile negre contra 2.

Prin urmare Părintele Conon Arămescu Donici a întrunit majoritatea cerută de regulament.

I. P. S. Mitropolit Primat: Maș avem acum să votăm pentru Părintele Varlaam Răileanu.

— Se procede la vot cu bile și resultatul votului este:

Votanți 12. Majoritate absolută 7. Bile albe pentru 11. Bile negre contra 1.

Așa dar, și Arhimandritul Varlaam Răileanu a întrunit majoritatea cerută de regulament.

Proclam dar de candidați la locurile vacante de Arhieeră pe Arhimandriții: *Pimen Georgescu, Gherasim Safi-firin, Meletie Dobrescu, Economu Alexandru Mironescu, Preotul Nicolae Niculescu, Părintele Conon Arămescu Donici și Părintele Varlaam Răileanu*, pe care bioul îl va comunica formal Domnului Ministrul al Cultelor.

D. Ministrul Cultelor: Dacă S-tul Sinod va ține ședință Sâmbătă, ești la orele 10¹ și voi aduce rezultatul; căci mâine seară Vineri avem consiliu de Miniștri. Voi supune consiliului votul S-tului Sinod și sunt sigur că voi obține rezultatul pe care îl voi comunica Sâmbătă S-tului Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ne mai fiind nimic la ordinea dilei ridic ședința. Cea viitoră va fi Sâmbătă 28 Ianuarie la orele 10 dimineață.

Şedința se ridică și se anunță cea viitoră pentru Sâmbătă orele 10 dimineață.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretar: Dionisie Episcop al Buzăului și Ioanichie Floru Bacăoianu.

Şedința din 28 Ianuarie 1895.

Şedința se deschide la orele 10 dimineață sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal. Prezenți 12 membrii.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ședința este deschisă.

— Se citește sumarul ședinței precediente.

I. P. S. Mitropolit Primat: Să se rectifice în sumar, dicându-se, la partea unde se vorbește de numirea profesorilor la Facultatea de Teologie, în loc de *Guvern* Ministrul Cultelor și instrucțiunile publice.

P. S. Episcop al Rimnicului: Rog să se reproducă în sumar partea esențială a celor vorbite de mine, așa cum am spus eu; adeca, eu și dori să audim și procedura, ce o propune D-nul Ministrul, pentru cuvântul că D. Sa, nu ieas parte la discuțiunile noastre, nu delibereză cu noi, ci numai ne dă informațuni în marginile legilor.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Aș dori să știu, în sumarul care ni s'a citit, s'a trecut și cererea ce am făcut eu, că alegerea făcută cu bile, este în contra hotărârilei ce Sântul Sinod a luat în altă ocasiune. Apoi aș mai dori să știu dacă în sumar s'a notat acel incident regretabil, că s'a luat I. P. S-titului Mitropolit al Moldovei cuvîntul, ca fiind luat în urma închiderii incidentului.

I. P. S. Mitropolit Primat: I. P. S. Mitropolit al Moldovei a luat cuvîntul asupra punerii votului, după închiderea incidentului.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: I s'a luat cuvîntul, susțin acesta până ce I. P. S. Mitropolit al Moldovei va declara contrariu.

I. P. S. Mitropolit Primat: Maș cere cine-va cuvîntul asupra sumarului.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Eu vreau să fie trecută acesta în sumar.

I. P. S. Mitropolit Primat: Sumarul se face în resumat. Iar discuțunea în detaliu scrisă de stenografi, va figura în procesul verbal care are să se publice. Acolo se va trece tot ce a vorbit fie-care.

— Se pune la vot sumarul și se primesc cu rectificarea propusă de I. P. S. Mitropolit Primat.

— Se citesc următoarele comunicări:

1) Două adrese ale P. S. Episcop al Dunării-de-jos relative la călugării.

2) Trei adrese ale P. S. Episcop de Roman privitor la călugării.

3) O adresă a P. S. Episcop de Rîmnic privitor la călugării.

4) Idem a P. S. Episcop de Buzău.

5) 8 adrese ale P. S. Episcop de Argeș relative tot la călugării.

6) O adresă a P. S. Episcop al Dunării-de-jos prin care demisioneză din comisiunea pentru cercetarea budgetului și socotelelor Tipografiei Cărților Bisericești.

7) O petiție a P. S. Arhiepiscop Calistrat Bârlădénul prin care demisioneză din comisiunea pentru cercetarea socotelelor Tipografiei Cărților Bisericești.

8) O petiție a Preotului I. Penescu prin care cere permisarea din Dobrogea la o altă Eparhie.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Vă rog, să bine voiți a' mă acorda cuvântul.

I. P. S. Mitropolit Primat: Aveți cuvântul.

P. S. Episcop al Rîmnicului: V' am rugat să'mă acordați cuvântul, ca să pun o cestiune înaintea S. Sinod și anume, cea următoare. Noi membrii S. Sinod nu avem datoria ca să lucrăm numai aici, când este ședință plenară, și să vorbim asupra cestiunilor ce ni se pun în d scuțiune, ci mai avem însărcinarea, de a lucra și în comisiuni.' Mă aduc aminte, că P. S. Episcop al Dunării-de-jos nu voește să mai lucreze de mult timp aprópe în nici o comisiune, din care a făcut parte. A fost ales în comisiunea pentru traducerea....

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: (Intrerupe) Nu este adevărat că am fost ales în comisiunea pentru traducerea mărturisirei ortodoxe.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Și ești, fiind ales în acea comisiune, am dat și acum doavadă, că și față de alte însărcinări, puse asupra'mă și de cătră S-tul Sinod, am lucrat, și tot-o-dată știu limba grécă, și dacă nu mai bine, de cât P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, dar cel puțin cât P. S. Sa: Da! și încă o dată da!

Dacă am admite procedura acésta, de a se tot primi dimisionarea, fie verbală, fie înscris a P.P. S.S. Membrii, S. Sinod ar ajunge cu lucrările sale într'un impas, din care cu greu ar ești; căci fie-care are drept să dică: dacă S-tul Sinod primesce tot-dé-una demisiunele P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, și astăđi primesce și pe a P. S. Arhiepiscop Călăstrat, de ce nu 'mă așați da și ești demisiunea, și n'aș fugi de lucru. Prin urmare vedești, că cu modul acesta ajungem la o neputință desăvârșită de a lucra.

Rog dar pre S-tul Sinod, că să'sti adreseze din nou rugămintele sale, deși S-tul Sinod nu rögă, mai bine să poftescă pe Membrii, ce-să tot dați dimisiunile, ca să-să retragă demisiunele P. S. Lor, și să iea parte la lucrările comisiunilor din care fac parte, pentru ca astfel să putem da drumul tipografiei și revistei Biserica Ortodoxă de a lucra și acăstă o dică cu atâtă mai mult, fiind că P. S. Lor, și mai ales P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, știe ce se petrece la Tipografia Cărților Bisericești.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ești iaă cuvântul

ca să pun în cunoștință pe S-tul Sinod asupra causei care mă face să mă demit; iată conținutul adresei mele:

Inalt Prea Sfințite Președinte:

»Cu deosebită mulțumire sufletescă am primit adresa «I. P. S. Vostre No. 27 a. c. prin care 'mă comunicați că în «ședința de la 25 ale curentei S-tul Sinod m'a ales împreună cu alți P.P. S.S. Membrii, în comisiunea pentru «cercetarea budgetului cum și a compturilor Tipografiei «Cărților Bisericești și ale Revistei «Biserica Ortodoxă Română». Sarcina acesta însă cerând membrilor sus numitei comisiuni cunoștințe speciale, în ale finanțelor și «tipografiei, smerenia mea sunt silit cu destulă întristare «să vă mărturisesc I. P. S. Președinte nepriceperea și necompetenția mea în asemenea materii și în același timp «să Vă rog respectos, să bine voi și a înținoșciința pe S-tul «Sinod despre acesta spre a alege altă persoană în locul «meu, care să posede asemenea cunoștințe indispensabile «pentru obținerea rezultatului dorit.

«Primiți Vă rog I. P. S. Președinte stima și profundul «respect ce vă păstreză al I. P. S. Vostre mai mic frate «în Christos. (ss) Episcop Partheniū».

I. P. S. Mitropolit Primat: Mi se pare că procedura de formă a P. S. Vostre ar fi ca cum nu ați fi prezente la S-tul Sinod, ci ați fi la Eparchie, și S-tul Sinod nu ar avea cunoștință de acest lucru.

S-tul Sinod vă ales în comisiunea pentru luarea socotelelor Tipografiei și ale Revistei; puteați să declarați de atunci chiar S-tulu Sinod că nu primiți a face parte din acea comisiune, dar ca să trimiteți adresă de la Galați pentru demisiune, nu sciu cum să calific acăstă procedură.

P. S. Episcop al Rimnicului: În ceia ce privesc forma, eu nu am nimic de quis, nică de opus; acăstea este datoria biroului, și I. P. S. Președinte să facă observațiunile sale. Dar voi întorce luarea mea aminte asupra coprinderei adresei, înaintată de P. S. Episcop al Dunării-de-jos, și voi lăua în de aproape băgare de semănumai un argument, care pentru P. S. Sa, pare a fi cel mai puternic și apoi voi trece la concluziune.

Acest argument este, că P. S. Sa, cum dice în scris, este lipsit de cunoștințele trebuite în cele ale finan-

celor și ale tipografiei. Ești rog din partea mea pe S-tul Sinod, ca să ia act de acest argument, că adică P. S. Episcop al Dunărei-de-jos nu posedă cunoșințele necesare în a prezicea comprobabilitatea jurnalului și a Tipografiei Cărților Bisericești.

După acesta, vine la concluzie: adică la demisionarea sa din comisiune. În privința aceasta dico, că, dacă tot stăruiese să se retragă din comisiunea aceasta, să procedăm cum am propus adineauri, adică să îl rugăm din nou, încă odată, ca să-și retragă demisiunea, și să lucreze împreună cu noi și acum, cum a mai lucrat și altă dată.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Dacă nu are cunoșințele necesare.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ești I. P. S. Președinte, îți să respond la observațiunile I. P. S. Vostre, cum că nu înțelegeți procedura care am urmat, pentru că nu am fost la Galați să respond de acolo.

Știi că am fost în ședință când s-a făcut această alegere, și I. P. S. Vostă ați crezut de cuvînță să-mi faceți adresă.

I. P. S. Mitropolit Prinat: Ca Președinte al S-tuluș Sinod.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Da că președinte, cu toate că știam că fusesem ales, totuși I. P. S. Vostă ați crezut de cuvînță să-mi scriți și bine ați făcut că m'ați înștiințat prin adresă. Tot asemenea bine am făcut și ești că am răspuns într'un mod sau în altul la adresa S-tuluș Sinod.

Și pentru că să vă pot răspunde formal am cerut de la Galați două numere unul la intrare și altul la ieșire, ca să răspund în mod oficial, fiind că vorbele sărbătoare, și nu rămâne de căt ceia ce este scris, cu toate că multe și din cele scrise se șterg. Dar ești voesc să rămână ceia ce am diș ești acolo, și stăruiesc forte mult ca ceia ce dic să se noteze, ca să pot răspunde ești de faptele mele și de cugetările mele.

Acăstia este asupra primei cestiuni.

Asupra părții celei alte, ești nu am să mă mișnesc de constatarea ce S-tul Sinod va face, cum că mie îmi lipesc cunoșințele speciale în ale finanțelor și tipografiei. Nu aveați nevoie P. S.-țite Episcop de Rîmnic, de nică o constatare, căci ești am dat adresă oficială

P. S. Episcop al Rimnicului: Nu am ăs̄is constatare.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Pentru ca să nu se dică că am vorbit altmintrelea. Mie nu-mă este rușine să mărturisesc priceperea mea în ale tipografiei, căci nu am fost tipograf. Eșu nu am cunoștință nicăi în ale finanțelor. Eșu ieafă mea când o iaă de la Minister o pun în port-monet, aci e casa mea, și când se isprăvește aci, este isprăvit pretutindeni; eșu nu am nicăi case de fer nicăi chei, căci nu am ce păstra; banii mei se pot vedea unde se cheltuesc, mulți din ei trec la banca națională spre a'ī trimite la librarii din Paris, la iconarii din München, Veneția etc. Dacă dar baniii mei nu pot să-i socotesc, alt-fel cum o să mă duc să iaă socotelele tipografiei? Nu pot, nu mă împac cu o sarcină care nu o pricep. Am fost și eșu odată, și nu mă mai duc. Oră-cine se va duce dintre noi, și acum să-mă dați voe să întind neștiința și nespecialitatea asupra tutulor, nu va ști să ia socotelele, pentru că alta este ocupațunea noastră; noi ne ocupăm de mersul bisericei, de canone, iar nu de cestiuni bănesci, acestea sunt trebură de meseriași, nu este ocupațunea unuī Chiriarh. Pentru acăstă este bine să nu alegeți din S-tul Sinod ci să alegeți omeni speciali; altmintrelea de la începutul tipografiei până astă-dăi, nu veți avea o socoteală bună. Nu voesc eșu să mă duc acolo numai de formă, să mi se dică: iată registrele, iată actele justificative; căci la urmă urmei, când se va face odată socoteala și se va pune, cum se dice căciula jos, și va aduna baniii de o parte, iar de alta se vor cerceta cărțile, care său tipărit, să se vadă că o colă imprimată costă 500 — 600 lei.

Eșu nu mă pricep, și de aceea vă rog să mă dispensați de acăstă însărcinare.

P. S. Arh. Calistrat Bârlădenu: I. P. S. Președinte, 'mă am dat demisiunea din comisiunea pentru socotelele și budgetul tipografiei, fiind că nu mă pricep; și să-mă dea voie P. S. Episcop de Rimnic să-i spun, că eșu am lucrat în tot-déuna în comisiunile în care am fost ales. Am fost și secretar al S-tului Sinod și am primit cu mulțumire, și pe cât m'am priceput, mi-am făcut datoria, dar în acăstă comisiune nu am fost nicăi odată, și am crezut că e bine, ca acei cari se pricep mai mult de cât mine să

primească acăstă însărcinare de la S-tul Sinod, cari să vină cu un raport și să facă cunoscut tuturor situațiunea tipografiei.

Sunt de 14 ani aici, și am lucrat în diferite comisiuni, dovedă sunt procesele verbale. Am fost și secretar al S. Sinod, am deschis S-tul Sinod când nu era I. P. S. Președinte. Dar în acăstă comisiune nu pot lucra, fiind că nu mă pricep, și de aceea am crezut de cuviință a demisiona, căci nu voesc eu numai să mă trec semnătura, ca cum aș fi un biurou de înregistrare.

Pentru prestigiul S-tulu Sinod dar, vă rog să-mă primiți demisiunea mea din acea comisiune, și să alegeti pe un altul.

P. S. Episcop al Rimnicului: Cer cuvântul.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pentru a treia oară nu vă pot acorda cuvântul.

P. S. Episcop al Rimnicului: Nu voi vorbi în această cestiune.

I. P. S. Mitropolit Frimat: Aveți cuvântul.

P. S. Episcop al Rimnicului: Eu încă odată rog pe P. S. membrii tovarășii ai mei din comisiune, să rămână la postul lor și să mergem înainte cu lucrările. Dacă Prea S. Lor stăruiesc în demisiune, S-tul Sinod va hotărî cum va crede. Am ținut să spun P. S. Episcop al Dunărei de Jos, care a declarat înscris la biurou, că nu are cunoștință de tipografie și comptabilitate, dic, sunt dator să-i spun, că și eu am fost în tipografie, ba am și înființat-o. Aș dori să știu pentru ce aceste bănuale nefundate? Afară de acăsta îl mai spun P. S. Sale, că S-tul Sinod îl a îndeplinit tot-dinea dorințele. Acum că și-a anulat P. S. Sa a ridicat aceleași bănuale, și a cerut să mărgă la tipografie un comptabil public. S. Sinod s'a pus în corespondență cu Ministerul, și Ministerul a trimis pe comptabilul său. Și atunci, ca tot-dinea s'a dovedit, că lucrurile nu stață cum a spus P. S. Episcop al Dunărei de Jos.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Declar că nu bănuiesc pe nimănui.

P. S. Episcop al Rimnicului: Lucrurile stață așa, cum ne a spus P. S. Sa înscris, adică, că nu se pricepe nimic în ale tipografiei și comptabilităței. Dar este dureros

pentru cei deprinși a lucra, când aud asemenea lucruri.

Voci: Inchiderea discuțiunei.

— Se pune la vot închiderea discuțiunei și se primește.

— Se pune la vot primirea demisiunelor din comisiunea pentru cercetarea socotelelor și budgetului tipografiei cărților Bisericescăi, a P. S. Episcop al Dunărei de Jos și a P. S. Arhiepiscop Calistrat Bârlădeanu și se resping.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-jos:* Declar S-lui Sinod că nu mă voi duce la tipografie, fiind că nu mă pricep, și vă rog să alegeti un altul.

P. S. *Arh. Calistrat Bârlădeanu:* Ești persist în demisiune, nu pot lucra alături cu P. S. Episcop al Rimnicului. P. S. Sa a mai fost la tipografie.

P. S. *Episcop al Husilor:* Cer cuvântul.

I. P. S. *Mitropolit Primat:* S-a închis discuțiunea.

P. S. *Episcop al Husilor:* Vreau să fac o propunere.

I. P. S. *Mitropolit Primat:* Aveți cuvântul.

P. S. *Episcop al Hușilo:* Dacă Prea S. Lor insistă așa de mult în demisiuni pe motiv, că nu se pricep a lucra în acea comisiune, atunci să schimbăm. Prea S. Lor să primescă a face parte din comisiunea pentru cercetarea cărților didactice, iar eu cu P. S. Episcop de Argeș primim a face parte ca membri în comisiunea pentru cercetarea budgetului și socotelelor tipografiei cărților bisericești. Dacă Prea S. Lor nu sunt competenți a lucra în acea comisiune vor fi competenți cred, a lucra în acesta.

I. P. S. *Mitropolit Primat:* Pun la vot propunerea P. S. Episcop de Huș.

— Se pune la vot această propunere și se primește.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-jos:* Constat dar că mă ati primit demisiunea.

I. P. S. *Mitropolit Primat:* Cu învoieea P. S. Voastre.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-jos:* Declar, că nu am făcut nicăi primit aici o învoie pentru că aici nu tocmai nimic.

I. P. S. *Mitropolit Primat:* Atunci se menținem statu-quo demisiunile P. S. Episcop al Dunărei de Jos și a P. S. Arh. Calistrat Bârlădeanul, până când celelalte comisiuni se vor mai descărca de lucrări; și dacă Prea S. Lor vor persista în demisiune, atunci vom procede la alegerea altor 2 membri.

P. S. Episcop al Hușilor: Cum se rămână statu quo, căci s'a primit propunerea mea.

I. P. S. Mitropolit Primat: Să se amâne lucrările comisiunei socotelelor, și dacă Prea S. Lor nu vor voi să se întrenescă în comisiune, cel de al treilea membru ne va face cunoscut acesta printr'un raport special.

P. S. Episcop al Argeșului: Sunt doar ani de câte de când nu s'a luat socotelele tipografiei.

I. P. S. Mitropolit Primat: Am șis, că cel de al treilea membru al comisiunei ne va face cunoscut prin raport că nu vor să vie să lucreze, și atunci noi vom alege alți membri, cari vor voi să lucreze.

P. S. Episcop al Rimnicului: Acesta ar însemna, că ceea ce Prea S. Lor au declarat astă-dăi verbal și pre care eu o împărtășesc acum verbal, să o pun mai târziu pe hârtie. De altă parte ar mai întârdia și lucrările.

I. P. S. Mitropolit Primat: Numai astfel putem să fim în regulă. Acum intrăm în ordinea dilei. La ordinea dilei avem rapoartele comisiunei de petiționi privitor la călugării.

P. S. Arh. Ieronim Ploesténu, dă citire raportului comisiunei de petiționi privitor la călugărirea a 14 suror din monastirea Tigănești și anume: Elena Adam, Zinca Ilie, Smaranda St. Pandele, Elena Petrace Rădulescu, Ecaterina Tomescu, Lénca Antonescu, Ióna Ionescu, Sevastița I. Gherase, Zamfira Grigore Samuel, Elena Bărbulescu, Ana Mircea, Elena Dumitrescu, Ștefana Ión și Ralița Dumitrescu. Si punându-se la vot Sf. Sinod aprobă concluziunele raportului care conchide că călugărirea a acestor 14 surori.

P. S. Arh. Ieronim Ploesténu, dă citire raportului comisiunei de petiționi privitor la călugării a opt suror din monastirea Pasărea și anume: Niculina Rădulescu, Ecaterina Cucu, Zinca Radovici, Sevasta Lupescu, Maria Lazăr, Profira Vanghelie, Maria I. Mitrea și Haralambia Négu.

P. S. Episcop al Hușilor: Înalt Prea Sânte Președinte și Prea Sântiți membri. Se înțelege că necesitățile bisericiei sunt multe, și pot să fie călugări sau călugărițe și mai tinere, însă eu nu mă pot învoi ale admite aşa cu duiumul fără nici o scrupulositate și ale aproba că-

lugărirea aşa de tinere. Noi avem un regulament. Ne mai ţinem de dênsul saŭ nu ne mai ţinem?

P. S. *Episcop al Buzeului*: Monastirele sunt gôle.

P. S. *Episcop al Hușilor*: Aş fi de părere să fim mai scrupuloşi și să nu le aprobăm cu atâta uşurinţă.

I. P. S. *Mitropolit Primaț*: Cred că noi nu putem face alt-fel, căci Episcopii ca conducători ai obiceiurilor noastre părintescl, ai regulelor disciplinare și așeđemîntelor bisericescl trebuie să le păstrăm cu sfînțenie intacă și să avem supravegherea asupra acestor case de rugăciună în cari di și nöpte se adresază lui Dumnezeu rugăciună pentru fericirea poporului. Știți că de la un timp în cōce aceste monastiri au început a da îndărăt. Eu am visitat mai tōte monastirile și le-am găsit într'o stare fōrte deplorabilă; nu erau de cât numai bătrâni și numai căță-vatineri cari făceaă serviciul bisericesc și îngrijeau tot de odată și pe acel bătrâni.

Regulamentul care l'ațăi menționat a fost făcut la început când monastirile nu se găseaă în starea în care se află astă-dăi. Ce serviciu poate să facă o călugărită de 50 sau 60 ani? Nu poate să fie nici cântăreță, nici paraciseriță. De aceea, vă rog să nu insistați asupra acestui punct, căci nu avem de loc tineri prin monastiri.

— Se pune la vot concluзиunele raportuluă și se primesc.

P. S. *Arh. Valerian Rimnicénu*, dă citire raportuluă comisiunei de petițuni privitor la călugărirea următorelor surori din monastirea Agapia:

Natalia Ciupercă, Sultana Ionescu, Ecaterina Marcovici, Ecaterina Leonida, Aglaia Butescu, Elisabeta Gheorghiu, Ana Vasile a Flórei, Ana Th. Z. Mănistereanu, Smaranda Dascălu I. Teodorescu, Mărgărita Florescu, Maria Florescu, Elena Cocheriū, Mălina G. Cozaciuc, Paraschiva Pescariu, Ecaterina Vasiliu și Maria Pescariu.

— Se pune la vot concluзиunele raportuluă și se primesc.

— Se citește al doilea raport al comisiunei de petițuni privitor la călugărirea surorii Elena I. Vretos din monastirea Vîforita.

— Se pune la vot concluзиunele raportuluă și se primesc.

— Se citește raportul privitor la călugărirea fratelui Nicolae Iacob din monastirea Ghighiu și punându-se la vot concluзиunele raportuluă, se primesc.

— Se citește raportul privitor la călugărirea surorei Maria Ștefan Antonescu, din monastirea Zamfira și punându-se la vot concluziunele raportului se primesc.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Să mă dați voie, ca să fac o comunicare. S-tul Sinod a respins demisiunea P. S. Membri din comisiunea pentru luarea socotelelor tipografiei, și mă ați pus însărcinarea, ca eu după ce îl voi consulta să fac un raport, prin care să arăt, că nu voesc să mai ia parte în comisiune. P. S. Lor au declarat deja de acum, că nu primesc să mai fie în comisiune. Lucrul deci se reduce la acesta, că eu trebuie să fac o adresă în scris. Vă întreb: Mai e nevoie de acesta, când chiar P. S. Lor declară aci în S-tul Sinod, că nu voesc a mai lua parte în comisiune și eu de altă parte supun din nou casul la aprecierea S-tuluși Sinod? P. S. Lor mi-a declarat și acum încă o dată că nu voesc a lua parte în comisiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. S. Vostră cereți dar, ca S-tul Sinod să ia o hotărâre în privința acesta.

P. S. Episcop de Rîmnic: Tocmai acesta o cer eu.

I. P. S. Mitropolit Primat: In urma declarării unei P. S. Episcop de Rîmnic, membru în comisiunea pentru luarea socotelelor, arătându-ne că cei alții membri persistă în demisiune și nu vor să mai facă parte din comisiune și deci se găsesce în neputință de a lucra, trebuie să îi dăm alții membri. Consimțăti dar și P. S. Voastre și se da alții membri?

Voci da, da.

— Se pune la vot acesta propunere și se primesc.

P. S. Episcop de Huși: Eu persist în propunerea mea de adinauri.

I. P. S. Mitropolit Primat: Transacțiuni de acestea nu merg la noi.

P. S. Episcop de Huși: Eu propun că P. S. Lor să primească a lua parte în comisiune pentru cercetarea cărților didactice în locul meu și al P. S. Episcop de Argeș.

P. S. Episcop de Rîmnic: Eu propun S-tuluși Sinod a se face alegerea.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eu propun pe P. S. Episcop de Buzău și P. S. Archiereu Valerian Rîmniceniu.

P. S. Archiereu Valerian Rîmniceniu: Să mă ier-

tați ca nu pot lua parte și în acéstă comisiune fiind că sunt raportor de mulți ani în comisiunea de petițuni.

I. P. S. Mitropolit Primat: Propun atunci pe P. S. Episcop de Huși și P. S. Arhieereu Iónikie Bacaónul.

Voci: Prin aclamațiune.

— Se pune la vot prin aclamațiune alegerea P. S. Episcop de Huși și a P. S. Arhieereu Iónichie Bacaónul de a face parte din comisiunea pentru cercetarea socotelelor și budgetului Tipografiei Cărților Bisericescă și se primesc.

P. S. Episcop de Huși: Fiind că m'at să ales în acéstă comisiune vă rog să-mi primi demisiunea din cea laltă.

Voci: Nu se poate.

P. S. Episcop de Huși: Apoi cum nu se poate? Voiți ca unii să lucreze tot și alții nimic?

1. P. S. Mitropolit Primat: Lăsați, nu e nimic acesta. Ne mai fiind nimic la ordinea dilei ridic ședința și propun amânarea până Vineri 3 Februarie pentru că Lună și Joăi sunt sărbători și până atunci comisiunile vor putea să lucreze spre a ne prezenta rapoartele lor.

— Se pune la vot amânarea ședinței până Vineri și se primesc.

— Ședința se ridică la orele $11\frac{1}{2}$ a. m. anunțându-se cea viitoră pentru Vineri 3 Februarie orele 9 a. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretari: Dionisie Episcop al Buzăului și Ioanichie Floru Bacaonu.

N.B. De și S-tul Sinod fixase ședința pentru Vineri 3 Februarie a. c. totuși priminduse înștiințare din partea D-lui Ministrul cultelor despre confirmarea celor 3 candidați de arhieereu, I. P. S. Mitropolit Primat Președintele S-tului Sinod prin adresele №. 33, 34, 35, 36, 37, 38 și 39 din 31 Ianuarie a. c, a invitat pe P.P. SS. Membru, a ține ședința în ziua de 1 Februarie, spre a se citi de D-l Ministrul decretul de confirmarea Arhiereilor și a se regula hirotonia lor.

Sedința din 1 Februarie 1895.

Ședința se deschide la orele 10 a. m. sub președienția I. P. S. Mitropolit Primat, față fiind și D-l Ministrul Cultelor și Instrucțiuniei Publice.

Se face apelul nominal și răspund prezenți 10 PP. SS. Membri, lipsind motivat P. S. Episcop al Buzăului.

Se citește sumarul ședinței precedente.

P. S. Episcop al Rîmniculuī: Am cerut cuvântul asupra sumarului ca să rog pe P. S. secretar, să aibă o normă în ceea ce privesc terminologia întrebuințată în sumar. Iată ce m'a impresionat și care lucru l' supun și la aprecierea S-tuluī Sinod. P. S. secretar, vorbind de dimisiunea P. S. Episcop al Dunărei-de-jos din comisiune, dice, că a înaintat o adresă; vorbind despre demisiunea P. S. Calistrat, dice că a înaintat o petiție. Eu cred că noi, membrii S-tuluī Sinod, Mitropolit, Episcopi și Archierei, în general vorbind, când este vorba de însărcinările, puse asupra noastră de către S-tul Sinod, nu facem petiții, ci numai adrese. Așa cred că ar fi mai bine să se dică și de către P. S. secretar.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se va rectifica.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ce să se rectifice? Dacă voi să discutați asupra acestei cestiuni, P. S. Episcop al Rîmniculuī să ia cuvântul pe urmă.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. S. Vostră, dimisionând din comisiune, ați venit cu o adresă, iar P. S. Calistrat cu o petiție, prin care cereți ca să fiți desărcinată din acea comisiune. P. S. Episcop al Rîmniculuī cere ca în loc de petiție la chârtia dată de P. S. Calistrat, să se numească adresă.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Aci nu e cestaunea de a discuta. Ce să discutăm? Termenul de petiție sau de adresă? Noi scim că o adresă cere să aibă un număr, o regulă ore care. Nu suntem noi să dăm regulă asupra sumarului.

P. S. Episcop al Eparhiei Rîmniculuī: Apelez la D-l Ministru, care are multe cunoștințe asupra lucrurilor acestora.

I. P. S. Mitropolit Primat: Vă rog să lăsăm lucrurile aşa cum sunt în natura lor. P. S. Episcop al Du-

năreș-de-jos a venit cu o adresă respunđând tot la adresă; P. S. Calistrat a venit cu o hârtie, răspunđând la adresa Sinodului că nu pote să ea parte la înșărcinarea ce i s'a pus de către S-tul Sinod. Acele hârtii i se pote dice în loc de petițiune adresă, de ore ce din partea unuī membru a S-tuluī Sinod nu pote veni o petițiune când se găsește în asemenea împrejurărī. Cred dar că incidentul este închis.

D-I Ministrul Cultelor: Eū mě mir de P. S. Episcop al Dunăreš-de-jos că nu a văđut că aci este o cestiune de delicateșă ridicată de P. S. Episcop al Rîmniculuī. Și cu drept cuvēnt, unuī membru al unuī corp nu i se atribue termenul de petițiune, ci îl pune pe un picior de egalitate.

Față cu acésta nu a fost de cât o cestiune de delicateșă din partea P. S. Episcop al Râmniculuī, ca toții membri să fie tratați pe același picior de egalitate. P. S. Sa dice, din momentul ce suntem membri ai S-tului Sinod, suntem egali. Eū nu văđ dar care ar fi motivul P. S. Episcop al Dunăreš-de-jos; căci din momentul ce S-tul Sinod primesce rectificarea cerută de P. S. Episcop al Rîmniculuī, nu știuă intru cât acésta n'ar conveni P. S. Episcop al Dunăreš-de-jos.

P. S. Episcop al Dunăreš-de-jos: Eū sunt fórte simțitor la delicateșe când se fac, dar nu pot să le primesc când ele nu se fac. Cine mě cunoște știe că eū răspund la o delicateșă cu dece, căci dupe cum dice S-ta Evangeliie, dacă dați imprumut numai celor de la care așteptați să luați, ce dar este vouă? că și păcătoșil păcătoșilor asemenea fac: Eū mě țin de acéstă regulă.

I. P. S. Mitropolit Primat; Prea mult.

P. S. Episcop al Dunăreš-de-jos: Mai bine mai mult, de cât să lipsescă; pentru că trebuie să prisosească dreptatea nôstră mai mult de cât a Fariseilor și Cărturarilor biciuiș de Domnul Christos. Aceste dîse vin la cestiune și rog pe S-tul Sinod, să ne ținem de regula nôstră. Rectificarea cerută asupra sumarului nu se pote de cât numai asupra cestiunii discutate. Cestiunea ridicată de P. S. Episcop al Rîmniculuī nu este la locul ei. P. S. Sa pote să vină la urmă, după ce se va vota sumarul să ne arate regula după care să se urmeze, pentru ca să

putem fie-care să vorbim asupra propunerei P. S. Sale.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Rog pe S-tul Sinod din nou să primescă propunerea mea; căci în privința terminologiei cu care se redacteză sumarele, propunerea mea, cum o recunoște și biuroul cu I. P. S. Mitropolit Primat și D. Ministrul este bună. Dacă vom lăsa termenul de petiție, noi suntem în drept să întrebăm biuroul dacă asupra acelei petiții s-a aplicat timbru, sau nu, după cum cere legea timbrului.

Vă rog dar, să părăsiți termenul de petiție și asupra uneia din aceste acte și asupra celuilalt; căci totă hârtia, cari vin de la membrii S-tului Sinod, în urmarea unor însărcinări, se pot numi raporturi, sau adrese, nu însă și petiții.

I. P. S. Mitropolit Primat: Vă rog să nu mergem cu discuția mai departe, căci hârtia venită de la P. S. Calistrat fiind netimbrată, nu se poate numi petiție, ci întimpinare, sau dacă vreți adresă, ci să închidem dar discuția.

— Se pune la vot închiderea discuției și se primesc.

— Se pune la vot sumarul ședinței precedente și se primesc cu rectificarea cerută de P. S. Episcop al Rîmnicului.

D. Ministrul Cultelor: Am onoare să comunica St. Sinod, că Majestatea Sa a ales dintre cei 7 candidați desemnați de S-tul Sinod pe Economul Alexandru Mironeșcu cu titlu de Craiovăneanu, pe Arhimandritul Pimen Georgescu cu titlu de Pitesteanu și pe Arhimandritul Meletie Dobrescu cu titlu de Gălățeanu. Rog dar pe S-tul Sinod să ia măsurile necesare pentru hirotonie.

Iată și adresa formală din partea Ministerului.

P. S. Iónichie Bacaónul secretar, să citire acestei adrese.

— Se comunică apoi de la biurou cinci adrese ale S. Mitropoliei a Ungro-Vlahiei relative la călugări și se trimit la comisiunea de petiții.

— Idem, o adresă a Episcopiei Argeșului și se trimite la comisiunea de petiții.

— Idem, 13 cereri privitoare la modificări de parohii și se trimit la comisiunea de petiții.

I. P. S. Mitropolit Primat: Aș ruga pe D. Ministrul să ne spună, ce să facem nol în privința acestor petiții care ne vin relative la parohii?

D. Ministrul Cultelor: Aș ruga pe S-tul Sinod ca să se strângă tóte aceste petițiuni, și să se facă un tablou resumat, și pe cât e posibil, fie-care P. S. Episcop în Eparhie să'și dea părerea, căci ideia mea este: sau să modificăm cu o lege unele din parohii, sau să modificăm articolul din lege, lăsând ca modificările să se facă prin decret Regal. Una din două. Și eu fac tot aşa, strâng tóte petițiunile până în momentul când vom putea legal, fie prin o lege, fie prin alt-ceva, să modificăm parohiile. Sunt multe cereri neîntemeiate, dar probabil și unele pot fi întemeiate, aşa că va fi nevoie să facem acăstă modificare.

P. S. Episcop al Rimnicului: Cred că cestiunea numai merită discuțione o cunoștem cu toții de aproape și fie care Kiriarh, se înțelege, în Eparhia sa. Lucrul acesta, este prea adevărat stă la ușa S-tului Sinod, și noi, conform legei, trebuie să ne ocupăm cu cererile pentru uniri și deslipiri de parohii. Eu cred, că este bine să alegem o comisiune ad-hoc care să adune tóte elementele de la Chiriarhi și de la Minister, și apoi să pregătescă un tablou special. Asupra cererilor speciale de la fie-care Kiriarhie, trebuie să se pronunțe Chiriarhul respectiv, iar comisiunea își va da opinia sa, pre care o va supune hotărîre S-tului Sinod. De aceea rog pe S-tul Sinod, ca să alégă comisiunea propusă de mine anume pentru acest scop.

P. S. Episcop al Hușilor: Asupra acestei cestiuni sunt de părere ca petițiunile privitore la parohii adresate S-tului Sinod, să se trimită Chiriarhilor respectivi, ca ei prin potropozi, sau și prin alte mijloce de care dispun, să facă noi cercetări asupra lor, și dupe aceea să vină iarăși la S-tul Sinod cu un tablou de modificările ce trebuie făcute.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Eu sunt surprins de acăstă cestiune, care vine aşa la S-tul Sinod. Văd o mulțime de adrese chiar de la Chiriarhi pentru modificare de parohii. El bine modificările de parohii le-a îngrădit. Legea este categorică și parohii nu se mai pot face de cât tot prin lege. Eu sunt fără recunoscător D-lui Ministru că vede în fine lipsurile acestea ale legei, dar trebuie întâi și întâi ca S-tul Sinod să fie sesizat în mod

formal asupra cestiunei, noi să ne plângem Guvernului și Guvernul să ne spună ce avem de făcut.

Ei bine, văd aci adrese de la Chiriarh. Și la mine aș venit plângeră și am ășis că sunt îngrădit de lege și nu le pot da nicăi un curs. Dacă S-tul Sinod va hotărî ca să se revină asupra unor parohii, atunci trebuie să ne înștiințeze în mod oficial ca să știm ce să facem.

De aceea ești cred că am avansat cestiunea fără ca să începem cum trebuie să începem. Aceste lucruri trebuie să fie făcute în mod legal.

Ești, 'mă aduc aminte că la votarea legei am propus un amendament în sensul acesta, că parohiile să se fixeze, după propunerea S-tului Sinod, prin decret regal, dar n'ami fost ascultat, acum văd că practica 'mă dă mie dreptate; căci aşa cum mergem, nu mergem bine.

D. Ministrul Cultelor: Cererile de modificare de parohii sunt de trei feluri: unii cer crearea unor noui parohii, alții cer mutarea bisericelor parohiale dintr-un cătun în altul, și alții cer desființarea unui cătun de la parohia lui și alipirea la altă parohie.

Nu'mă am făcut iluziune cu totă munca ce am depus, din cauza că nu avem o hartă, că am numărat bine distanțele. Cu toate acestea știști că am fost foarte liberal, la fixarea parohiilor, de unde erau 2734, s'a făcut 3299, adică s'a crescut cu 565, numărul parohiilor care le pusește S-tul Sinod la 1888. Pentru județele de munte distanța de 9 km. este prea mare. Și aci, o spun în trăcat P. S. Episcop al Dunării-de-jos a avut dreptate.

P. S. Episcop al Dunării-de-jos: Vedești cum se adveresce cele ășise de mine?

D. Ministrul Cultelor: Ești revin asupra ideilor unde văd că aveți dreptate, și vă o voi să oră de câte ori voi vedea că aveți dreptate, și vă voi face chiar omagiiile mele în ședință publică, spunând că, iată a avut dreptate.

P. S. Episcop al Dunării-de-jos: Aveți să vedești că în toate am avut dreptate.

D. Ministrul Cultelor: Atât mai bine dacă veți avea dreptate în toate. Ce poate fi mai bucurător pentru un om, de căt să-i iasă dreptatea pe totă linia.

Nu m'am consultat încă cu colegii mei. Cestiunea nu

este aşa de acută acum, fiind că avem un număr însemnat de 1900 preoți supra-numerari. Va deveni acută, când preoții supra-numerari ar înceta, și aceste parohii care ar fi prea întinse, se vor micșora. Atunci două soluțiuni pot avea loc. Sau se face modificarea art. 2 din aliniatul ultim, și modificarea se va face chiar în sesiunea actuală, și S-tul Sinod se va ocupa în sesiunea de Mai. Dacă nu vom modifica art. 2 din lege, va fi de ajuns ca prin o lege specială să se modifice parohiile. În tot casul însă, se vor strînge toate aceste cereri până în sesiunea de Mai a St. Sinod. Eu am strâns toate aceste cereri, și pe unde am putut am luat lămuriri; am luat chiar de la persoane interesate, am ore-care notițe, nu dic că sunt complete. Aș ruga ca tot aşa să facă fie-care Chiriarh în Eparhia sa: să ia notițe la diferite cereri, și când va fi momentul, fie a face o altă modificare, fie a modifica prin decret Regal, atunci vom numi o comisiune care, cu notițele tuturor, și întrebând pe fie-care din Episcopii, atunci vom face un tablou fără bun.

Iată ce am avut de propus.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Eu declar că primesc propunerea D-lui Ministru.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Am cerut cuvântul, ca să declar, că și eu primesc propunerea D-lui Ministru, dar voi esc să mai adaug ceva, care îndeplinește dorința D-sale. Acea comisiune să se alăgă de acum cu putere, ca ea în numele S-lui Sinod să se pună în corespondență cu Prea Sântișil Chiriarhi, și treptat, treptat, să adune tot materialul trebitor, iar la sesiunea viitoare a S-lui Sinod, să vină cu un asemenea tablo.

P. S. Episcop al Hușilor: Propunerea făcută de D. Ministru văd că se apropie mult de ceea ce am dîs eu ca, adeca, Episcopii să se ocupe cu cestiunea. Dacă lucrul este aşa, și dacă părerea D-lui Ministru se admite, eu aș continua a mai adăoga, ca petițiunile, care sunt aici, la S-tul Sinod, să le trimită la Chiriarhi respectiv ca să formeze tablourile de modificările ce trebuie făcute.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Atunci să se trimită Chiriarhilor și petițiunile aflate la Minister?

P. S. Episcop al Hușilor: Neapărat că și acelea.

I. P. S. Mitropolit Primat: După cum văd, toți am

primit propunerea D-lui Ministru ca cea mai lămurită și mai expeditivă, aşa cred eu.

Rog dar pe D. Ministru, a cărui propunere se unește cu a P. S-tului Episcop de Hușă, să bine-voiască a înainta Chiriarhilor respectivă totă acele petițiunile relative la prirohi, care sunt la D-sa în Minister.

D. Ministrul al Cultelor: Că plăcere.

I. P. S. Mitropolit Primat: Asemenea și biuroul va regula ca totă petițiunile, ce sunt aici, să le trimită la Chiriarhii respectivi, spre a face tablourile de rectificare; și după ce acele tablouri vor veni la Sinod, vom discuta asupra lor și vom alege și comisiunea.

Pun dar la vot propunerea D-lui Ministru. Cine e pentru să bine-voiască a ridica mâna.

S-a primit în unanimitate.

I. P. S. Mitropolit Primat: În ședința precedentă hotărîsem ca să se țină ședință Vineri; astă-dăi însă v' am rugat să ținem ședință, pentru ca D. Ministru să ne comunice adresa de confirmarea candidaților de arhieere. Și fiind că mâine este sărbătoare mare, «Intâmpinarea Domnului» am hotărît să slujesc Sf. Liturghie și să hirotonesc unul din candidații confirmați, și anume pe Părintele Pimen Georgescu. Eu cred, că este bine ca astă-dăi să numai lucrăm, ci să ridicăm ședința fixând cea viitoră pentru Vineri 3 ale curentei.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Mai întâi declar, că suntem forțe mulțumiți de comunicarea, ce ne-a făcut I. P. S-tul Președinte; dar să-mi dai voe, ca să observ, că acea comunicare s'a opriit numai asupra Părintelui Pimen Georgescu, eu rog pe I. P. S-tul Președinte să ne comunice, și chiar de acum, cum se regulizează și cu hirotonia celor l'alii 2 candidații?

I. P. S. Mitropolit Primat: Am regulat că Duminica viitoră să hirotonesc și pe Părintele Alexandru Mironescu, care din călugărire a luat numele de Atanasie. Călugărirea sa s'a făcut în totă regula la M-tirea Cernica.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Atunci vă rog ca mâine să-l faceți Arhimandrit.

I. P. S. Mitropolit Primat: Aceasta era hotărâtă de mine, dar nu voi am să se știe de nimeni, căci voi am să vă fac o surprisă.

D. Ministrul Cultelor: I. P. Sântite, ați telegrafiat Părintelui Meletie la Paris și ce v'a răspuns?

I. P. S. Mitropolit Primaț: Da; am telegrafiat și mă a răspuns că vine. Este pe drum.

D. Ministrul Cultelor: Aș ruga și pe I. P. S-tul Mitropolit al Moldovei să hotărască cât mai în grabă hirotonia Arhimandritului Meletie, ca S-tul Sinod să ia măsuri Vineri în acăstă privință, căci am dori ca vacanța de Episcop să o împlinim în 10 sau cel mult 15 zile, și cu modul acesta, noii arhierei să pote lua și ei parte la vot.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Vă rog, D-le Ministru să hotărîști ca alegerea de Episcop să se facă cel mai tîrziu în săptămâna brânză căci în săptămâna mare noi nu putem lucra aci.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Mă unesc și eu cu dorința exprimată, că alegerea de Episcop să se facă în săptămâna brânză și nu în săptămâna mare; căci atunci avem și noi un alt soi de ocupaționi.

D. Ministrul Cultelor: Alegerea nu se va face în săptămâna mare, ci în cea viitoră. Dorința Guvernului este acăstă, ca să se aléga cât mai curând Episcopul și Arhiecreul care îl înlocuește, ca astfel S-tul Sinod să se completeze.

P. S. Episcop al Husilor: Cred că ar fi bine ca cu hirotonia Arhierilor să se urmeze cum s'a urmat și înainte; adică ca arhieci cari aparțin la circumscripțunea Mitropoliei Moldovei, să se hirotonescă de Mitropolitul Moldovei. Spre acest sfîrșit, înainte se făcea adresă din partea Președintelui Sinodului către I. P. S. Mitropolit al Moldovei arătindu-i că este de hirotonit, alesul cutare, în Arhiecreu. Cred că tot aşa se va urma și acum, și I. P. S. Mitropolit al Moldovei, în limitele dorinței exprimate de D-nul Ministru, va hotărî ziua de hirotonie. Căci dacă este ca Arhimandritul Meletie să ea parte la alegerea de Episcop ca arhiecreu, atunci trebuie să se grăbească cu hirotonia. Dacă îi se va comunica de la biurou în felul cum am arătat, I. P. S. Sa, cred că va comunica S-tulu Sinod, pe când a hotărît ziua de hirotonie; și în cas când nu ar răspunde, S-tul Sinod va decide.

Voci Se poate acăsta.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Neapărat că se poate.

P. S. Episcop al Hușilor: S'a mai întîmplat, când răposatul Mitropolit Calinic nu voea să hirotoneșcă în arhiereu pe alesul S-tului Sinod Archimandritul Ieremia Dîrțu care a fost hirotonit în București tot cu titlul de Gălățeniu.

D. Ministrul Cultelor: Și l-a hirotonisit S-tul Sinod.

I. P. S. Mitropolit Frimăt: Pentru aceia și eu ma'm grăbit în înțelegere cu D-l Ministru, ca să putem negreșit să dispunem de timp, fiind că vine postul cel mare; și am hotărît că o hirotonie să se facă mîine și alta Duminică.

Acum rămîne a 3-a. Eu m'am adresat fratește I.P. S-tituluī Mitropolit al Moldovei în acăstă privință și a cam lăsat hirotonia pe séma mea. Eu voi face cunoscut I. P. S-tituluī Mitropolit al Moldovei dorința exprimată atît de D-l Ministru cât și de S-tul Sinod în privința hirotoniei Arhimandrituluī Meletie și dacă I. P. S. Mitropolit al Moldovei va hotărî a'l hirotonisi la Iași, bine; pînă atunci însă răspunsul ce'l voi primi de la I. P. S. Sa, îl voi comunica imediat S-tuluī Sinod spre a decide cele de cuviință. Acăsta este calea cea mai regulată. Ne fiind nimic la ordinea zilei ridic ședința și cea viitoră va fi pe Vineri tot la ora 9 dimineața.

— Ședința se ridică, anunțându-se cea viitoră pe Vineri 3 Februarie orele 9 a. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretar: Dionisie Episcop al Buzăulei și Ioanichie Floru Bacașnu.

Şedința din 3 Februarie 1895.

— Ședința se deschide la orele 9 a. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și răspund prezenți 12 P.P. S.S. Membri.

— Se citește sumarul ședinței precedente și se aproba.

— Se comunică de la biurou petițiunea D-lui D. Petrescu institutor din Capitală pe lângă care înainteză spre cercetare patru manuale de religiune și se trimite la comisiunea respectivă.

— Idem adresa D-lui Ministrul al Cultelor cu No. 8679, 94

pe lângă care înainteză spre cercetare Istoria Sf. a Vechiului Testament de Păr. I. Plevienu din Craiova și se trimit la comisiunea respectivă.

— Idem adresa D-lui Ministrul Cultelor cu No. 7875/94 pe lângă care înainteză spre cercetare opt manuale de învățămînt religios și se trimit la comisiunea respectivă.

— Idem opt adrese ale S-tei Mitropoliei Moldovei, relative la călugăriri și se trimit la comisiunea de petițiuni.

— Idem raportul Direcțiunei «Tipografie Cărților Bisericesc» pe lângă care înainteză pentru biblioteca S-tulu Sinod 12 Minee, Evangelia în 12 limbă, Orologiu Mic, Catavasierul, Tipicul și Panahida.

— Se ia act și se disponează că acestea să se trăcă în catalogul bibliotecii.

I. P. S. Mitropolit Primat: PP. SS. Părinți, eșu fac următoarea propunere, pe care vă rog a o vota:

Propun S-tulu Sinod că pe lângă formularul de pomenire al familiei Regale să se adauge următoarele: „și cu bine credincioșii lor fi, Prințipii Carol și Elisaveta.”

Principesa Elisaveta s'a născut și s'a botezat în religiunea noastră ortodoxă. Eșu am ținut să fac cunoscut acesta S-tulu Sinod, pentru a lua act, și cum să se pomenească la sănutele servicii.

P. S. Episcop al Hușilor: Eșu cred că ar trebui să se dică: și pentru bine credincioșii lor fi Prințipele Carol și Principesa Elisaveta

I. P. S. Mitropolit Primat: P. S-țite noi să căutăm cât mai mult să îňlesnim pe preoți când pomeneș și deci cred că este mai bine să se dică Prințipii Carol și Elisaveta. Pun dar la vot propunerea mea. Cine este pentru, să bine voi ască a ridica mâna. S'a primit.

Acum intrăm în ordinea dilei.

P. S. Episcop al Rimnicului: Cer cuvîntul mai întâi de a intra în ordinea dilei.

Eșu cred că trebuie să dăm preferință dispozițiunilor, ce vom lua față de hirotonia Arhimandritului Meletie Dobrescu. El trebuie să hirotonit cât mai curând.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Va răspunde I. P. S. Mitropolit al Moldovei.

I. P. S. Mitropolit Primat: Rog pe I. P. S. Mitropolit să ne răspundă ce a hotărît?

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Voi răspunde la adresa ce mi-ați trimis.

P. S. Episcop al Rimnicului: Ești rog pe I. P. S. Mitropolit al Moldovei, ca să simplifice formele de cancelarie; mai ales că noi avem două moduri de a comunica între noi. Putem comunica și prin adresă cu No... cum a dispus P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, dar putem comunica între noi și verbal, mai ales când suntem în ședință plenară. Rog dar pe I. P. S. Mitropolit al Moldovei să ne comunice verbal aici în ședință și noi să luăm act.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Nu înțeleg pentru ce totă aceste discuții, propuneră, grabă și silințe din partea unora din membrii S-tului Sinod. Bioul nostru a înștiințat la timp și în mod formal pe I. P. S. Mitropolit al Moldovei, despre acestă cestiune, cred că este bine să așteptăm până când va răspunde, I. P. S. Sa. Dacă nu va răspunde în cinci, șase zile, atunci bioul S-lui Sinod este în drept să scrie din nou, cerând I. P. S.-lui Mitropolit al Moldovei să respundă și să arăte S-tului Sinod timpul când a hotărât hirotonia în arhiereu a arhimandritului Meletie Dobrescu. Și dacă nicăi după a treia invitație nu va răspunde, atunci S-tul Sinod este în dreptul său să hotărască în consecință. Cred dar, că aşa cum am pornit-o ne arătam prea zeloși în lucrări, unde nu trebuie să fim. Rog dar pe S-tul Sinod să nu se grăbească, ci să aștepte până ce I. P. S. Mitropolit al Moldovei ne va răspunde; și cred că I. P. S. Sa nu va întârzi a răspunde Sântului Sinod în mod oficial asupra acestei cestiuni. Noi nu trebuie să ne grăbim și să anticipăm.

P. S. Episcop al Rimnicului: Puneți la vot propunerea.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ce propunere să pue la vot? Incidentul ridicat de P. S. Ta nu poate fi propunere; căci dacă este propunere, atunci conform regulamentului trebuie să mergă la comisiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ești cred că în casul de față n'ar fi bine să mai întindem discuționea; căci ești, ca și I. P. S. Mitropolit al Moldovei, nu vedem lucrurile altfel, de căt tot ca mine și ca întregul Sânt Sinod. În urma nevoei duse de S-tul Sinod în timp de un an de zile, după cum cunoaștești cu toții, astă-dată a bine-voit Dumnezeu

ca să ne punem pe o cale mult mai pacinică și să ajungem să împlinim vacanțele de Arhierei, din care caușă am stat în loc, un an de dile și n'am putut lucra. Cu toții avem un gând, ca Biserica noastră să nu sufere, deci să regulăm și pentru hirotonia Arhimandritului Meletie Dobrescu, cum am regulat și pentru hirotonia celor-l-alti două. P. S. Episcop al Dunăreil-de-jos nu are dreptate când dice, ca să se lase să respundă formal și numai, dacă după a doua și a treia cerere, nu va răspunde, St. Sinod poate să și exercite dreptul său. S-tul Sinod tot-dinea are drept, mai ales ca să admînă lucrurile bune și să respingă pe cele rele. Așa și cu acest candidat. Eu am primit din partea I. P. S. Mitropolit al Moldovei un cuvânt, când l-am întrebat dacă voește să hirotonescă pe Meletie, candidatul de Arhiereu cu titlul de Gălățeanu și mi-a răspuns să'l hirotonesc eu. Erau față atunci P. P. S. S. Episcopul al Hușilor și al Argeșului. Eu rog pe I. P. S. Mitropolit al Moldovei să deslege enigma acesta: Îl hirotonisește sau nu? Acum nu mai începe răspuns la adresă, căci I. P. S. Sa se află aci în mijlocul nostru și poate să ne respundă verbal; pentru că este nevoie, să complectăm în total numărul membrilor S-tului Sinod, spre a lua parte la votarea viitorului Episcop de Roman.

P. S. Arh. Calistrat Bârlădenu: Am cerut cuvântul ca să-mi dai și eu părerea asupra acestei cestiuni care se anticipatează. Dacă s'a făcut odată adresă formală I. P. S.-lui Mitropolit al Moldovei, în cestiunea hirotoniei Arhimandritului Meletie, de ce să nu așteptăm până ce va veni răspunsul? Mai întâi, că candidatul S-lui Sinod se găsesce pe drum. De ce să punem noi obligațiune I. P. S.-titului Mitropolit al Moldovei, că, de ore-ce se apropie alegerea Episcopulu de Roman, să'l hirotonească Ioil, ca pe urmă să ia parte la alegere? Inchipuiți-vă un cas: că s'a întrerupt drumul câteva dile, el! atunci ce se face cu decisiunea luată de S-tul Sinod asupra acestei cestiuni? Să lăsăm dar mai întâi, ca candidatul să fie sau, dacă voi, să punem obligațiune I. P. S.-lui Mitropolit al Moldovei să mărgă la Paris sau unde va găsi ca să'l hirotonescă. Încă odată dic, să așteptăm până va veni candidatul, și atunci I. P. S. Mitropolit al Moldovei va răspunde când l va hirotoni.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Ești unul mă mir de ce atâtă discuțiușe pentru cestiunea acăsta, care, prin natura ei, nu cere discuțiușe. Fără bine, alesul S-tuluș Sinod și al Guvernului nu va rămâne ne hirotonisit și cât de curând va fi hirotonisit. Apoi ori ești, în a căruș jurisdicțiuș canonica căde Episcopia Dunărești de jos cu orașul Galați, ori voiști rugă pe I. P. S. Mitropolit Primat Președintele S-tuluș Sinod să bine-voiască a lua ostenela de a hirotoni pe candidatul ales; și deci dar, nu va rămâne ne hirotonisit. Pentru ce atâtă discuțiușe?

P. S. Episcop al Rimnicului: Ești, care am mișcat cestiunea acăsta, adică de a se regula cu hirotonia Arhimandritului Meletie Dobrescu, am făcut-o pentru cuvîntul, că pentru cel-l-alti duos Arhiești, s'a regulat hirotonirea în ședința de Mercuri. Cererea mea a fost motivată și de art. 10 din regulamentul pentru alegerea Arhieșilor locotenentilor, care dice: «Candidatul de arhieș, fiind aprobat de Guvern, S-tul Sinod regulizează în competența sa cele cuvenite pentru hirotonia lui de către Mitropolitul respectiv». M'am creșut dar dator să fac propunerea, pe care am făcut-o, și nu mă aşteptam să provoce atâtă discuțiușe; mai ales că ești am făcut-o basat pe regulament. De aceea ești, fără a mai întinde discuțiușe, declar în S-tul Sinod, că mă cred obligat, ca să mulțumesc I. P. S.-lui Mitropolit al Moldovei, care a regulat cestiunea în modul cel mai regulat, că împreună cu I. P. S. Președinte va lăua măsură, de a se săvîrși hirotonia Arhimandritului Meletie, fără a mai fi nevoie, ca să aşteptăm adresă formală de la I. P. S. Mitropolit al Moldovei. Deci să luăm act de acăstă declarațiușe.

— Se pune la vot închiderea incidentuluș și se primesc.

P. S. Ioanichie Bacaonul, raportor, citește raportul comisiunei pentru cercetarea cărților didactice, asupra a trei manuale «Dogmele și Misterile Bisericii Ortodoxe» de D-nul D. Stănescu.

— Comisiunea găsind că D. Stănescu a făcut în tocmai rectificările cerute de S-tul Sinod în edițiușa precedentă, este de opinie a se aproba.

— Se pune la vot conclușunile raportuluș comisiunei și se primesc.

— P. S. Episcop al Argeșului, raportor al comisiunei

pentru cercetarea cărților didactico-religiose, citește raportul comisiunei asupra operei D-lui Gh. I. Dima, profesor de muzică din Iași, intitulată: «Scară pentru serviciul divin».

— Comisiunea este de opinie a se aproba numita carte, ca carte didactică și a se introduce în școli.

P. S. Episcop al Rimnicului: Rog pe P. S. raportor, ca în concluziunile raportului să se introducă și dorința arătată, adică, că autorul, fie la edițiunea acăsta, fie la o altă ediție, să pună și scara glasurilor dupre care s'a lucrat cartea.

P. S. Raportor: Acăstă dorință este exprimată în raport.

— Se pun la vot concluziunile raportului și se primesc.

— *P. S. Ieronim Ploëșteanu* citește raportul comisiunei de petițuni pentru tunderea în monahism a surorilor: Maria Stan Tudoriu, Maria Dinu Nițoiu, Paraschiva M. Ionescu, Maria Itu, Ana Moisiu și Maria Dumitrescu, toate din monastirea Văleni, și a fraților: Mihai Diaconescu și Dumitru Alexe, ambii din schitul Stânișoara.

Comisiunea, în majoritate găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament este de opinie a se admite tunderea în monahism a numiților frați și surori, iar minoritatea compusă din P. S. Valerian Râmnicénu constatănd că asupra fratelelui Dumitru Alexe nu sunt formalități care să-l scutescă de serviciul militar, opinéază a i se amâna călugărirea până ce va satisface și acăstă condiție, iar pentru cel l'alți opinéază a li se admite călugărirea.

P. S. Valerian Râmnicénu: Sunt mai multe măsuri și ordine date la comisiunea noastră, ca să avem în privire și acăstă formalitate adică: dacă a tras sortii, ceea ce se vede peste tot locul. Pentru acăstă persoană nu se vede îndeplinită acăstă formalitate, și eu m'am crezut dator să fac opinie separată.

P. S. Episcop al Argeșului: Aceste frate este din comuna Buzău; în luna Ianuarie trecută a înplinit vîrstă de 21 ani, și conform legii urmăză că chiar acum în Februarie să trăgă la sorti. De bună semă eu nu voi călugări niciodată nu voi hirotonisi până ce mai întâi nu va trage sortii. Immediat însă după ce va trage sortii și voi hirotoni diacon, având mare necesitate de diacon la schitul Stânișoara și n' am diaconi niciodată la cele lalte monastiri.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Eu sunt de pă-

rere și rog pe S-tul Sinod să se unescă cu opiniunea mea, care este pentru amânarea călugărirei acestui frate până ce va trece sorți; căci se poate întâmpla ca trăgând sorți să-l ia și atunci cu greu îl va scăde din armată. Nu trebuie să eșim din regulamentul nostru.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eu sunt de opinie să aprobată călugăriirea în vederea nevoie, ce se simte de diacon la acea monastire cu condiția însă ca Episcopul respectiv să aștepte până ce va trage sorți și apoi să-l călugărescă.

Pun dar la vot opiniunea minorității ca cea mai deosebită. Cine este pentru să bine voiască a ridica mâna.

Numai trei votanți, prin urmare s-a respins și se admite opiniunea majorității.

P. S. Valerian Râmnicénu: Atunci acesta să ne serve ca un precedent și pentru alții.

— P. S. Valerian Râmnicénu, raportor citește raportul comisiunei de petițuni pentru tunderea în monahism a suorei Ecaterina Vasile Drangă din monastirea Agapia, călugărită în cas de bolă primind numele de Efrosina.

Comisiunea găsind îndeplinite formele cerute de regulament este de opinie a i se recunoaște călugărirea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se primește.

— Idem raportul comisiunei de petițuni pentru tunderea în monahism a fratelui Alexandru Cernat din monastirea Cocos.

Comisiunea găsind îndeplinite formele cerute de regulament, opină că i se admite călugărirea.

Se pune la vot opiniunea comisiunei și S-tul Sinod o aproba.

— Idem raportul comisiunei de petițuni pentru tunderea în monahism a fratelui Ión Radu Dodan din monastirea Ciolanu.

Comisiunea găsind îndeplinite formele cerute de regulament, opină că i se admite călugărirea.

Se pune la vot opiniunea comisiunei și S-tul Sinod o aproba.

— Idem raportul comisiunei de petițuni pentru tunderea în monahism a fratelui Ión Roman de 41 ani din monastirea Cocos.

Comisiunea găsind îndeplinite formele cerute de regulament, opină că i se admis la călugărire.

Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

Idem raportul comisiunei de petițiuni pentru tundereea în monahism a surorilor: Păuna Niculae, Elisaveta Chrestescu, Alexăndrina Dobrescu, Teodora Ionescu, și Maria T. Dobrescu, tôte din monastirea Samurcășești.

Comisiunea în majoritate este de opinie a se admite călugărirea numitelor surori, iar minoritatea reprezentată de P. S. Valerian Râmnicénu este de opinie a se admite călugărirea numitelor surori, și a se respinge călugărirea surorei Teodora Ionescu care are vârsta numai de 22 ani.

Se pune la vot opiniunea minorității și se respinge, admitându-se opinia majorității.

— Idem raportul comisiunei de petițiuni pentru tundereea în monahism a fratei Costache Popescu de ani 73 din monastirea Slatina.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a se admite călugărirea numitului frate.

Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

— Idem raportul comisiunei de petițiuni pentru tundereea în monahism a surorei Paraschiva Ștefănescu din monastirea Dintr'un-lemn.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a fi admisă la călugărire.

Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

— Idem raportul comisiunei de petițiuni pentru tundereea în monahism a surorilor: Luxandra Obreja, Olimpia I. Pavel. Maria Preotul I. Luca și Maria Jarie, tôte din monastirea Agafon.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a li se admite călugărirea.

Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

— Idem raportul comisiunei de petițiuni pentru tundereea în monahism a surorilor Glasira Ianovici, Zoița G. Constantin a Varvarei și Zamfira Hotinénu din monastirea Agapia.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a li se admite călugăriarea.

Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

Ne mai fiind nimic la ordinea dilei ședință se ridică și se anunță cea viitoră, pentru Marți 7 Februarie orele 9 a. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretar: Dionisie Episcop al Buzăului și Ioanichie Floru Bacașnu.

Şedința din 7 Februarie 1895.

Şedința se deschide la orele 9 a. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

Se face apelul nominal și răspund prezenții 14 P. S. Membri. Se citește sumarul ședinței precedente și se aprobă.

Se comunică de la biurou petițunea Preotului Atanasie Popescu, hirotonisit în Dobrogea prin care cere a fi transferat în Eparhia S-tei Mitropolită a Ungro-Vlahiei și se trimită la comisiunea de petițuni.

Idem cererea Chinoviei Române „*Prodromu*“ din S-tul Munte, prin care se rögă ca la tipărire mineelor să se adaoge la 12 Iulie slujba S-tei Iconei a Maicii Domnului, și se trimită la comisiunea de petițuni.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ne mai fiind comunicări, intrăm în ordinea zilei.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Cer cuvântul mai întâi de a intra în ordinea zilei.

I. P. S. Mitropolit Primat: Aveți cuvântul.

P. S. Episcop al Rîmnicului: I. P. S-țite Președinte! PP. SS. Părinți! Este cunoscut nouă tuturor ce rol mare a jucat în istoria culturii omenești sigiliile diferitelor autorități și a diferitelor persoane. Chiar la noi acesta este, dupre cum cu totii cunoștem, a fost mișcată de mai mulți bărbați de autoritate și de știință. Unii, dorind ca să se aibă sigiliile actuale ale diferitelor instituții, au cerut de la Chiriarhii sigiliile deosebitelor instituții bisericești, și acesta s'a făcut pentru a se stabili eralda veche a sigilografiei românești. Altii cu alte scopuri, au dorit, ca cunoscându-se sigiliile noastre cele vechi, să se ajungă la o regulă, dupre care să se formuleze insigniile instituțiilor noastre, atât cele civile cât și cele bisericești; și astfel să putem avea și noi sigili regulate și cu

efigiile, ce se vor crede mai nemerite, pentru scopul și menirea instituțiunilor.

Este prea adevărat, că S-ta năstră biserică funcționeză în modul cel mai regulat de sutimiș de ani. Ea, și-a avut la Mitropolii, la Episcopii, la monastir și biserici sigiliile ei. Legea clerulu însă, sub imperiul căreia ne aflăm astă-dăi, a creat mai multe instituții noi, iar parohiilor le-a dat drepturi mai întinse. De aici trag o concluziune particulară și dic: este de mare trebuință, ca să ne ocupăm în mod special de esigiile, care trebuesc reprezentate pe fie care sigiliu bisericesc. Dic acăsta, fondându-mă pe o experiență de un an și mai bine de dile, în care timp mi s'a întâmplat să văd că diferitele autorități bisericești ale noastre au sigiliu chiar fantastice. Mi s'a întâmplat să văd un sigiliu de parohie, făcut cu esfagia statului, altul cu hramul Bisericii, al treilea cu alte închipuiri, care nu știu, dacă înfățișeză vre'o ideografie. De îndată ce persoanele, puse în capul unei instituții, sunt lăsate în voia lor, este natural că fie care superior de instituție să dea având imaginea sale, și în rezultat să se aibă sigiliu fără idei și forme, corespunzătoare instituției. Pentru cuvîntul însă că S-tul Sinod, este autoritatea, care trebuie să dea direcțunea în toate privințele față de biserică năstră, de aceia rog pe S-tul Sinod, ca să primescă propunerea mea, carea este următoarea: adică să numim o comisiune din sânul S-tulu Sinod, și dacă se va găsi cu cale, să cerem D-lui Ministru, ca să numiască și D-sa unul sau doi membri, dintre persoane, cunoscători în heraldica năstră, care comisiune să studieze sigiliile actuale, și să-mi dai voie să dic, începându-se chiar cu sigiliul S-tulu Sinod, căci și acesta are trebuință de a fi revăzut; apoi comisiunea să studieze în jos sigiliile tuturor autorităților noastre bisericești. Comisiunea astfel lucrând să-și facă raportul său, și să-și dea opinionea, și apoi noi aici cu toții să putem fixa aceste embleme, aceste semne ale instituțiunilor noastre bisericești și dacă voi mai adaug odată, și dic, că studiile să se încépă de la S-tul Sinod, Mitropolii, Episcopii și să se întindă asupra tuturor instituțiunilor eclesiastice, create prin canone și legile țărei.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Formulați propunerea în scris.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Acăsă prescripție este relativă la regulamente.

I. P. S. Mitropolit Primat: Trebuie să faceți propunerea în scris, și conform regulamentului să mărgă la comisiunea de petițuni.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Dacă cereți ca propunerea să fie scrisă, o voi face și acăsta numai de cât.

I. P. S. Mitropolit Irimat: Acum intrăm în ordinea dilei.

— *P. S. Episcop al Argeșului raportor,* citește raportul comisiunelui pentru tipărire «Mărturisire Ortodoxă» ca ediție proprietate a S-tulu Sinod; iar după acăsta dice:

Eu aş mai avea ceva de adăogat. În comisiune a fost o divergență de opinie în ce privește un termen întrebuițat de P. S. traducător; și anume P. S. Sa dice, la simbolul credinței, în loc de articolul încheierea I-a a II-a etc. Rămâne deci ca S-tul Sinod să decidă.

P. Episcop al Dunărei-de-jos: În urma acestei destăinuiri a P. S. raportor eu sunt contra admiterii concluziunilor raportului și cred că ar fi mai bine să se citească *în întregul ei traducție*, căci poate să fie mai multe lucruri.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eu sunt de părere, ca traducție acestei cărți, făcută de Comisiune să o audă *în întregul ei* și S-tul Sinod, citindu-se articol cu articol. Nu putem noi să primim fără a avea cunoștință de ea, căci se poate întâmpla să se fi strecurat și alte greșeli.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Vă rog să mă punet și pe mine în cunoștință de ceea ce se discută; pentru ca să pot și eu să-mă spun cuvântul meu într-o cestiune ce mă privește.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. S. Raportor al comisiunelui pentru «Mărturisirea Ortodoxă» din care comisiune faceți și P. S. Vostră parte, a citit raportul, și apoi a comunicat verbal S-tulu Sinod, că în sinul comisiunelui este divergență asupra termenilor: *încheiere și articol*. Si S-tul Sinod, pe baza acestei declarații, a exprimat dorința ca, traducție făcută de comisiune să se citească *în intregul ei*, în S-tul Sinod, căci se poate întâmpla ca

să se fi introdus termenii, care nu pot fi primiți de S-tul Sinod.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Nu mă opun la acéastă propunere, de a se citi în S-tul Sinod cartea întrágă, numai dacă S-tul Sinod hotărăște acésta. Să-mi dai voie însă, ca să dic câteva cuvinte asupra acestei măsuri, care văd, că se iese astă-dăi pentru întâia dată. S-tul Sinod a ales până acum destule comisiuni, care au cercetat cărți didactice, confesionale, de ritual etc., și aceste cărți s-au tipărit pe baza raporturilor comisiunilor și pe a lor răspundere. Pentru unele cărți S-tul Sinod a dat vot, ca să se facă traducerii noi de pre originalul grec, și S-tul Sinod apoi a discutat raportul comisiunilor, luând o hotărrire pentru tipărire, și nu s-au mai cedit cărțile în Sinod. La tipărirea în special a Arhieraticonului, care cuprinde în resumăt totă învețătura sătei noastre Bisericii, s-a făcut traducerea din nouă de o comisiune specială, compusă din fostul Mitropolit Primat, din mine și P. S. Episcop al Dunărei de Jos. S-tul Sinod a primit concluziunile raportului față de acéastă carte, tradusă tot din nouă, și a dat voie ca ea să se tipărăescă.

Dacă acum S-tul Sinod încetează, de a mai avea încredere în membru său, și nu voiește a urma dupre normele de până acum; dacă S-tul Sinod crede, că s-au strecurat, cum s-a spus, termenii, sau poate și idei greșite, eu nu mă opun la cetirea în S-tul Sinod a întregei cărți, dar în să se știe, că acéastă normă s-a luat față de comisiunea, compusă din P. S. Episcop de Huși, de Argeș și de mine. Mai adăug, că se schimbă anume pentru acéastă carte, norma obișnuită, și prin urmare, când St. Sinod își schimbă procedura față de o lucrare, membrul comisiunei așa tot dreptul să se jeliuască la rîndul lor, că procedurile normative ale S-tulu Sinod să schimbă numai față de Mărturisirea ortodoxă, lucrată de o comisiune ad-hoc, alături de unii membri, și cu acesta, cred eu, că se voiește a se înălătura o lucrare, care are menirea de a pune capăt unei anomalii, și a se avea o Mărturisire ortodoxă bine tradusă....

P. S. Episcop al Husilor: N'asă fi nicăi eu contra propunerii de a se citi totă cartea în S-tul Sinod, dar pe lângă cele spuse de P. S. Episcop al Rîmnicului, adăug că

acăsta n'ar face alta de cât ar amâna lucrarea, și ar da loc la discuțiună fără întinse. De aceea cred că ar fi bine să se țină procedura care s'a ținut la traducerea Arhiepiscopului. Atunci s'a tradus Arhiepiscopul de comisiune; Comisiunea n'a fost de acord asupra cătorva cuvinte, și S-tul Sinod a hotărât asupra lor. Tot așa așă rugă pe St. Sinod ca să procedeze și acum. Dacă este vre-un cuvînt asupra căruia comisiunea nu s'a putut învoi în unanimitate, să se supună la aprecierea S-tului Sinod și care termen îl va găsi mai bun pe acela îl va primi. Dar ceteindu-se totă cartea în S-tul Sinod ești nu văd alt sfârșit, de cât dacă nu înlăturare cu totul, cel puțin amânarea unei lucrări așă de însemnate și de grea, care a costat multă ostenelă pe comisiune și mai ales pe traducător.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Ești vă rog, să-mi dai voe să mă exprim, că mă mir că se dă unei cestii un sens așă ca acesta.

P. S. Episcop al Rîmnicului dice, că S-tul Sinod își schimbă procedura. Și de ce nu să schimba-o după împrejurără și importanța lucrului? Ce împedică la acăsta? Este o lege, un regulament? Nu. Va să dică aici, întrucătă nu s'a făcut eresie, rătăcire; ci S-tul Sinod, ca să se încredințeze și mai bine despre cartea acăsta, care este în discuțiune, voește s'o audă.

P. S. Episcop al Hușilor dice, că S-tul Sinod n'are încredere. Cum să n'aibă încredere?

P. S. Episcop al Hușilor: N'am ăsă ești de încredere.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Să-mi dai voe să fac o comparație. Prea Sântății Chiriarhi, Mitropolit și Episcopi fac parte din Senat. Acolo se fac diferite legi importante și cu totul importante. Dar o să mi se dică: Ce. I. P. Sântăție, consideră cartea «Mărturisirea ortodoxă» de mai puțină importanță? Nicăi de cum, ci ești ăsă dic că tocmai... pentru că e de cea mai mare importanță, trebuie s'o audim cu toții.

Să vin înse să ceea ce am ăsă, că în Corpurile legiuitoră se fac legi de mare importanță. De exemplu: astă-dă este legea minelor la Senat, o lege de cea mai mare importanță. Vine Ministrul cu expunerile sale de motive pe colț întregi, și spune ideile sale; se trimite la secțiuni, se discută și unul amendează părerile ministrului, ori căt

de sfinte s'ar crede că sunt. Ca om pe sine se poate înșela. Apoi după ce se adună comitetul delegaților și discută între dânsii, propun amendamente și de multe ori schimbă în totul lucrarea Ministrului. După aceea se orânduiese un raportor; acela își face raportul pe care îl citește în deplină ședință când îl prezintă desbaterilor și apoi, cum dice românul, «ține-te pânză să nu te rupă». Chiar astăzi este astăzi cestiune în Senat. Acesta nu va să dică că se pune în îndoială lucrarea Ministrului, ci aşa este sistemul parlamentar.

P. S. Episcop al Rimnicului: Nu numai că se pune în îndoială, dar se cere a se discuta competența comisiunei.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Vin acum la o altă cestiune. P. S. Episcop al Rimnicului precum se vede se crede prea autoritar, autorisat, competinte, ca nimeni să nu îndrăsnească a'î face nică o observație. Apoi să-mi dai voe să fac o întrebare: Se dice în cartea de care ne ocupăm *încheiere sau articol?* Nu avem noi știința istoriei? nu avem matematică? psihologie? Ce termeni sunt acestia? Nu sunt grecești? elinești? articol nu este grecesc?

P. S. Episcop al Dunării-de-jos: Dar este românisat cu totul și nicăi că i se poate discuta împămânenirea.

P. S. Episcop al Rimnicului: Discutăm cuvântul de încheiere, sau ce discutăm?

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Atunci numai dic nimic, pentru o vorbă să facem atâta dispută. Dar poate să fie mai multe vorbe care au scăpat din vedere și trebuie să le audim cu toții. Cartea aceasta este de cea mai mare importanță în biserică noastră ortodoxă și noi știm că pentru dânsa s'a făcut marți turburări, s'a ținut Sinodul de la Iași în biserică Sf. Trei-Ierarhi, unde a luat parte și Patriarhul de Constantinopole și autorul cărței, Petru Movilă.

P. S. Episcop al Rimnicului: Greșală de istorie. El n'a luat parte personal la Sinod.

P. S. Episcop al Argeșului: A avut reprezentantul său.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Se poate să fie greșala mea, în privința istoriei.

P. S. Episcop al Argeșului: Fiind că cartea aceasta este o carte simbolică a bisericii noastre ortodoxe, eșu aș-

fi de părere, ca să se citească aci în Sinod și să luăm totuști cunoștință de densa cum este tradusă; dar mă gândești, că acesta ar trebui să fie o lucrare grea și ar împiedica pentru mai mult timp tipărirea ei, care se aşteptă cu multă nerabdare. Dacă s-ar da citire în ședință publică, de bună seamă că la fiecare articol s-ar ivi discuție asupra termenilor, căci dogmele nu le putem discuta, fiind hotărîte în sinodele ecumenice, și propuse în formă catihetică în acestă mărturisire a credinței făcută la Sinodul de la Iași și aprobată de totă Biserica noastră ortodoxă. Dacă cartea este aprobată de întreagă biserică ortodoxă, cred că ar fi de prinos să mai discutăm acum asupra ei. Observațiunile noastre ar trebui să se mărginescă numai asupra cuvintelor; și de aceea la citirea ei, ar trebui că fiecare membru să aibă înainte originalul spre a vedea dacă traducerea este sau nu bine făcută. La fiecare cuvînt ce nu ne convine ar trebui să ne oprim și să discutăm, dacă este bine pus sau nu; și astfel ne ar trebui două sau trei ani, ca să continuăm cu discuția asupra acestei traducerii.

De aceea cred că ar fi bine, ca S-tul Sinod să primească lămuririle comisiunei; căci noi ne-am dat totuști osteneala; am cercetat cu deamărunțul, cum s'a spus și în raport, am lucrat vre-o 7 săile neîntrerupt, având înainte mai multe texte, și am schimbat termeni cari nisau părut că nu ar corespunde.

P. S. Episcop al Rimnicului: Resumând ceea ce am vorbit adineauri în acestă cestiu, mai dic încă odată, că sunt forte măhnite în sufletul meu, căci față de noi comisiunea, ce am tradus «Mărturisirea Ortodoxă» se schimbă procedura, ce S-tul Sinod a avut-o până acum. Tot-de-una, S-tul Sinod orânduia cărțile la o comisiune alăsă, și comisiunea își facea raportul seu, iar S-tul Sinod în urmă discuta opinioanele comisiunei, resumate în raport; și acesta se petreceea nu numai cu cărțile traduse, ca «Mărturisirea noastră, dar chiar și cu cărțile, scrise din nou și anume compuse de cătră autorii. Chiar astă-dîi său cetit câteva rapoarte privitoare la cărți scrise din nou și S-tul Sinod nu a trimis raporturile la a doua sau la a treia comisiune și niciodată nu s'a citit cărțile în ședințele plenare ale Sinodului. Pentru ca să se ajungă însă la

dovedirea, că carteia trebuie să fie citită în S-tul Sinod, să se asemână procedarea acăsta cu legea minelor.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: N-am spus că se asemănă cu legea minelor. Mă ierătăș.

P. S. Episcop al Rimnicului: Atunci vă rog să dați-mi termenul, ca să știu cum să discut.

I. P. Mitropolit al Moldovei: Este vorba de cuvîntul «încheiere întrebuințat în «Mărturisirea ortodoxă»; și am spus că această carte este mai presus de cât legile profane care se fac în tóte dilele.

P. S. Episcop al Rimnicului: Ați spus, I. P. Sântite, că carteia acăsta în comparație cu o lege, și în special cu legea minelor, mai adăugând că în ea este termenul încheiere.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Am vorbit de procedură.

P. S. Episcop al Rimnicului: Aceasta este o carte numai tradusă de noi, și carea cuprinde dogmele Bisericii noastre. Se știe astăzi istoricește, că această carte este lucrată de cel mai mare bărbat al Bisericii noastre, Petru Movilă, și ea a fost citită și discutată numai în Sinodul de la Iași, aprobată de Patriarhul de Constantinopol și de cei-l-alti Chiriarhi ai Bisericii ortodoxe. Noi aici avem a face deci cu un text fixat, care cuprinde credința noastră bisericescă, și de la care comisiunea era date să nu se depărteze. Ei bine ești, ca membru în comisiune, care am luat o parte însemnată la traducerea acestei cărți, precum vă așigurat și P. S. Episcop al Hușilor și P. S. Raportor, nu am făcut niciodată deviere de la Dogmele aşedate în această carte. Să căută după cum să arătat și prin procesul verbal al lucrării, ce să aibă citit în întregul lui, că la traducerea acestei «Mărturisiri» nu numai să se redea cuprinderea cu fidelitate, dar să aibă avut în vedere, ca chiar limba traducării să nu fie de cât limba noastră bisericescă. Această anume particularitate a și făcut, ca însuși termenul latin «Articul» cu care să aibă tradus în românește mai în urmă vorba grecescă «Athron» să se dea cu vorba veche a Românilor «Incheietură» întrebuințată până acum către anii de către toți cărturarii români. Comisiunea, I. P. Sântite și Prea Sântiști membri a făcut tot, ce l-a stat prin putință, ca să aducă înaintea

S-tuluї Sinod o carte bine cercetată, bine tradusă și bine chibzuită. Acésta mě face să vě rog încă odată, ca să nu schimbați față de acéstă carte procedura regulamentuluї nostru.

Dacă însă se schimbă procedura de cercetare a acestei cărți, și de acum volesc să vorbesc, ca membru desinteresat al S-tului Sinod, avem numai de cât să dăm peste două mari și neînlăturabile inconveniente. Saú se va ceta cartea în întregul ei în ședințele S-tului Sinod, dupre cum s'a și propus, și atunci avem să avem discuțuni lungi și fără sfârșit; iar ca rezultat respingerea lucrării, ori cel mult o lucrare neliterară, și eşită numai dintr'o majoritate de voturi. Acésta s-ar avea, ca rezultat, dacă cartea în întregul ei se va citi aici, și se vor discuta vorbele traducerei departe de acele elemente, trebuitore unei traducerii; dic de textul, de pe care s'a tradus cartea, lexicóne etc.

Dacă de altă parte lucrarea acésta nu se va putea avea din cetirea cărței făcute în ședințele S-tului Sinod, atunci trebuiește, ca să se alégă o altă comisiune care va cerceta lucrarea, făcută de noi, sau va traduce cartea din nou. Acésta iarăși, dacă nu însemneză o înlăturare cu totul a cărței, apoi numai de cât o temporisare, și încă o temporisare îndelungată, ce va aduce cu sine menținerea traducerilor «Mărturisire Ortodoxe» făcute până acum.

De aceea, rog pe S-tul Sinod să primescă concluziile raportului, pentru ca să nu mě věd și eu nevoit a'mi retrage lucrarea, și tot-o-dată să declar, că eu, care am lucrat în toate comisiunile, unde am fost pus de cără S-tul Sinod, și tot-o-dată, care am lucrat cu zel și abnegație, atât acum cât și la traducerea Arhieraticonului, nu voi mai putea lua parte la lucrările comisiunilor. Acésta o dic mai ales pentru cuvîntul, că nu mai am încrederea S-tuluї Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eú cred că amenințările ce ne face P. S. Episcop de Rîmnic.....

P. S. Episcop al Rîmnicului: Rugăminți, nu amenințări.

I. P. S. Mitropolit Primat: Amenințările dic ce ne face P. S. Episcop de Rîmnic, cred că nu sunt întemeiate, și nicăi nu sunt la locul lor.

Il rog să crédă, că S-tul Sinod când 'i a ales în comisiune, a avut totă încrederea, și o are, dar nu trebuie să pună mai presus de tóle interesul personal, de cât chiar interesul mare al Bisericei. Acésta este o carte simbolică dogmatică a bisericei nóstre și nu trebuie ca S-tul Sinod să o primescă aşa cum ați lucrat-o P. S. Vóstră.

S-tul Sinod a decis că carteacă să fie o carte a sa proprie, și prin urmare trebuie să se îngrijescă S-tul Sinod, ca să nu se întrebuițeze într'insa cuvinte streine, dupre cum s'a mai făcut de alții.

S-tul Sinod a încredințat acéastă carte unei comisiuni. El însă, este comisiunea supremă care trebuie să o vadă, și Vă rog să mă credeți că am cuvintele mele dacă mă ridic și susțin că carteacă să o revedem cu toții.

Așa cu precipitare s'a făcut și cu cărțile rituale care s'aú retipărit și în care s'aú strecurat o sumă de greșeli, cu termeni, care nu sunt nicăi limbei și nicăi Bisericei, și asupra căror mi s'a atras atențunea. Tot așa am avut încredere în membri comisiunei pentru revizuirea cărților rituale și lucrul nu a eșit cum a dorit S-tul Sinod. De aceea trebuie să fim mult mai scrupuloși asupra acestelor cărți, de cât asupra ori cărei alte cărți.

Auind de la P. S. raportor că comisiunea nu este în deplin acord asupra cuvântului *încheiere* în loc de articol, acéasta îmi dă bănuială că poate să fie și alti termeni care nu se întrebuițează în limba și Biserica nóstă. Noi trebuie să fim forte atenți, căci acésta este carteacă, de care ne servim ca carte normativă în biserică și pentru care aú fost luptele cele mari în trecut. De ce să vă opunem la un lucru ca acesta? S'a spus de P. S. raportor, că 7 dile s'a lucrat la revisuirea acestelor cărți. Apoi mai mare greutate a fost a o revedea, de cât a o citi și vota. Noi în trei ședințe cred și terminăm cu cetirea ei și observând dacă este vre un termen care lasă de dorit, să-l înlocuim cu un alt termen potrivit cu limba bisericei nóstre.

P. S. Episcop al Hușilor: Am lucrat de dimineață până sera.

I. P. S. Mitropolit Primat: De ce să ne eschivăm de la acest lucru, care se cere imperios? Nu pot admite că ca Președinte al S-tulu Sinod, ca să se primescă con-

clusiunile raportului să, mot-à-mot. Trebuie să ascultăm cu toții traducțiunea, ca să nu ni se mai atragă atențunea, cum mi s'a atras atențunea asupra celor-l-alte cărti.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Numai vr'o două trei vorbe am de dis că, având mintea fixată la termeni grecești, filosofie, geografie, istorie și cele alte, am confundat și vorba de articol, care în adevăr este vorbă românescă sau mai bine românisată cu desăvîrșire prin limba mamă latină, și pentru acesta am ținut ca să fac explicaționi.

P. S. Episcop al Hușilor: Încă o dată dic că nu m'as opune voinei S-tulu Sinod de a cerceta din nou cartea tradusă de P. S. Episcop al Rîmnicului și revădută de comisiune, dar mi-e frică că se va întâmpla cum s'a întâmplat cu cărțile bisericești, cari s'a corectat de comisiunea din afară, s'a adus în S-tul Sinod și S-tul Sinod a orânduit o comisiune și acea comisiune nu s'a întruit de cât numai de 5, 6 ori, la I. P. S-titul Mitropolit al Moldovei, și nu a mai continuat cu lucrarea.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Pentru că s'a crezut prea savanți.

P. S. Episcop al Hușilor: Mă ertăți, să spun lucrurile cum sunt. Dacă unul din membri S-tulu Sinod nu s'ar fi hotărât, ca împreună cu noi membri comisiunei de afară să ne ducem într'o vacanță și să lucrăm vr'o 3 săptămâni de la orele 8-11 și de la 2-5, nu s'ar fi putut revisui nică orologiu. Iată cât de greu merge lucrul. Numai acesta mă face, ca să vă rog să scurtăm procedura. Alt-fel confesiunea ortodoxă, nică peste 2 ani nu va fi imprimată.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Cestiunea ce discutăm este fără însemnată și merită totă atențunea S-tulu Sinod. De aceia nu trebuie să ne grăbim a admite sau respinge cu iuțelă concluзиunile comisiunei, ca să nu ni se dică și nouă că ne am molipsit de la cele alte adunări lumesci, cari voesc să ia legile cu asalt și cer închiderea discuțiunei.

Eu cred că e bine să discutăm și să cădem cu toții de acord, asupra unei hotărâri mai cu seamă că acăstă cestiune este privitor la credința noastră ortodoxă și pentru

că credința noastră, în vremile acestea, este fără lovitură și gonită, de aceea se cuvine ca cărțile în care se vorbește despre acăstă credință să fie făcute cu mare băgare de semă, iar dacă ele sunt traduse atunci se cere ca traducțiunea să fie bine făcută și termenii aleși, așa în cât să nu lăsăm de vorbă la nimeni. Dacă ar trebui, să judecăm din punctul de vedere omenesc, este firesc ca membrii comisiunei să și apere cum se dice copilul, amorul propriu ne povătuiește la ceva.

Da aci nu e vorba de amor propriu, aci e vorba de dragostea cătră biserică și credința în Dumnezeu, și când e vorba de acestea, să lăsăm partea omenescă la oparte.

Mult m'am întristat să aud pe unii din P.P. S.S. Membrii preopinenți că cărțile care s'aș tipărit sunt rele; gândesc, că nu e bine să iasă din gura membrilor S-tuluș Sinod asemenea afirmații, care până la proba contrarie n'ați nicăi o basă.

Ești, sciți că în tot d'a una am fost în contra celor ce propunea să se lasă comitetului jurnalului bisericesc grija de a revisui cărțile rituale ce aș să se imprime la imprimăria S-tuluș Sinod. Si dacă am fost pentru îmbrăcarea lor în haine nouă românești am cerut ca să urmeze traducțiunea cărților de la monastirea Némțuluș.

Am tot audit vorbindu-se de Arhieraticon. Stiți cu toții, că eu am făcut o propunere de a se alege o comisiune, care să traducă dupre originalul grecesc cartea acăstă și, în comisiunea acăstă s'a ales fostul Mitropolit Gheorghian și P. S. Episcop de Rîmnic, care împreună cu mine am confruntat lucrarea, adică traducția mea, cei doi adică uitându-se pe originalul grecesc, iar eu citind traducțiunea ce făcusem. Stiți că comisiunea ne cădând de acord asupra mai multor cuvinte, le-am pus în discuția S-tuluș Sinod, care a aprobat pe unele și a respins pe altele și așa am fost cu toții în unanimitate a aproba traducția acestui Archieraticon.

I. P. S. Mitropolit Primat: Și acolo sunt greșeli, se dice, duh sfint, în loc de duhul sfint.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Nu este bine să discutăm, cea ce am aprobat; cu atât mai mult că pentru acăstă scriere trebuie și competență științifică, care nu se poate căpăta de căt în școală. Să lăsăm dar Arhieraticonul și

cele alte cărți ce am tipărit și să venim la cestiunea ce avem de față. Precum ați audit, P. S. raportor al comisiunii pentru revisuirea traducționei mărturisirei ortodoxe, apăsat pote de greutatea ce o avea în inimă, ne-a arătat lucrurile cum sta; căci dacă P. S. Sa ar fi tăcut, de sigur lucrarea s-ar fi votat, și prin acest vot al S-tuluș Sinod s-ar fi primit cuvântul de încheiătură în loc de articol, ceea ce ar fi fost fără pretenție credința noastră.

Eu dar rog pe membrii cari au fost în comisiune să nu se formalizeze de nimic, căci e vorba de o carte pri-vitore la credință, și pentru că simbolul credinței noastre e compus din articole, autorul cărței intitulată Mărturisirea ortodoxă nu a făcut alt ceva de cât a luat simbolul credinței și l'a desvoltat.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: Mai mult, și Fericirile și Tatăl nostru.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-jos*: La noi în biserică noastră ortodoxă, se dice și se crede că, Simbolul credinței, intrupăză în sine tot ce trebuie să credă un creștin; cele-l-alte: Fericirile ca și Tatăl nostru sunt din Evanghelie, și trebuie să înfloră credința ori căruia creștin.

Aceste dîse, eu încă o dată rog pe P. S. membrii ai comisiunii, să primescă propunerea de a se citi traducționa făcută, pentru că dacă e vorba pe amenințări apoii eu vă declar chiar de pe acum, că mă abțin de la asemenea vot, căci nu pot lua răspunderea unei traducțuni pe care nu o cunosc.

Voi să numiș o altă comisiune mai mare, mă unesc și la acesta: dar eu cred că într-o săptămână de dîle terminăm cu cetirea traducționei și atunci acesta lucrare a noastră va fi însemnată și cu autoritate, și nu vom avea niciodată dreptul ca să dicem că nu știm cum s'a tradus. Dar aşa cum voi să se facă lucrurile, nu mi plac. Nu pot să bănuiesc buna credință a unuia sau a altuia, dar iarăși nu pot crede ceia ce mi se spune că comisiunea a făcut bine ceea ce a făcut.

Nu trebuie să uităm niciodată că omul este greșelnic.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Lucrul este foarte simplu, cred că nu e bine să mergem înainte cu discuționea, e ore ce P. S. raportor consimte la acesta ca să se dea tare, vă rog dar să închidem discuționea și să punem vot propunerea.

P. S. Arh. Dositei Botoșenénu: I. P. S-țite Mitropolit, cer ca să se citească acăstă carte aici, raportorul și cei alți de asemenea cer să se admittă cum a tradus-o comisiunea. Dar pentru că e traducere din altă limbă, din grecescă, este foarte greu ca să o studiem aici cu toții. Sunt de părere, dacă ne învoiți și P. S. Vóstră, ca să se ia carteia acasă de fiecare să o citească.

— Se pune la vot propunerea de a se citi carteia Confesiunea Ortodoxă, tradusă din grecescă și S-tul Sinod primesc.

I. P. S. Mitropolit Primat: Prinindu-se propunerea, cred că în ședința viitoare să începem cu citirea cărței acesteia.

P. S. Episcop al Rimnicului: Cer cuvântul în cestiune personală.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Avem alt ceva de făcut mai însemnat de cât să vă ascultăm pe P. S. Vóstră în cestiune personală.

I. P. Mitropolit Primat: În toate adunările, cestiunile personale rămân la sfîrșitul ședinței.

P. S. Episcop al Rimnicului: La sfîrșitul cestiunei, nu al ședinței.

I. P. S. Mitropolit Primat: Este vreme și pentru aceasta.

— P. S. Ioanichie Bacaónu raportor, citește raportul comisiunel pentru cercetarea cărților de învățământ religios, relativ la carteia D-lui Dimitrie Petrescu și conchide a se aproba.

P. S. Episcop al Rimnicului: Acăstă comisiune a mai funcționat până acum? Eu, înainte de a mă pronunța asupra acestui raport, rog pe biurou a' mă comunică, dacă comisiunea, carea a cercetat acum carte este tot acea comisiune, carea a mai cercetat acăstă carte, pentru ca la rândul meu să știu cum să mă conduc votul față de acest raport.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acăstă carte este pur religiosă, nouă ne incumbă dreptul acesta.

P. S. Arh. Ioanichie Bacaónu: Este și în raport ceea ce vrea să spun. Cărticica acăsta, la 1891 s'a cercetat tot de acăstă comisiune în care suntem noi și s'a găsit bună. Dl. Petrescu, autorul, a găsit că e bine a o

împărți în patru părți, dar materia este aceiași, cu adăugire foarte mică pentru liturghii.

— Se pune la vot concluziunile raportului și se primesc.

P. S. Episcop al Hușilor raportor, citește raportul comisiunei pentru cercetarea cărților de învățământ religios, asupra noului manual de învățământ religios ortodox pentru clasa I și a II primară, de Preotul Alex. Popescu din Cernica.

Comisiunea este de părere să se aprobe carte, cu condițunea, că autorul la o nouă ediție să introducă în carte corecțiunile notate, fie în privința limbii, fie în privința ideilor. O dată cu aceasta mai e de părere să atragă luarea aminte, ca în corectarea idei mai esacte să se conducă direct de biblie, iar nu de alte izvăore.

P. S. Episcop al Rimnicului: Văd că raportorul și unul din membri cere, ca să se aducă carte. când va fi să se facă a două ediție. Intreb pe comisiune și întrebarea mea o supun la aprecierea S-tului Sinod, până la a două ediție carnea acăsta are să se pună în circulație cu aceste greșeli?

Vocă: Da!

P. S. Episcop al Dunării-de-jos: Acăsta nu se poate. Să și ia cartea înapoi și să și o corecteze. Afară de asta noi am dat un vot ca să se aducă manuscrise la Sinod, iar nu cărți tipărite.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Prea Sântă Părinți. Cartea acăsta după cum vedeti are o sumă de greșeli și de lacune. Eu propun, dacă S-tul Sinod primesc, ca să i se înapoieze carte, să o modifice în conformitate cu observațiile comisiunei și pe urmă să vină cu ea, și dacă vom găsi că a îndeplinit acele lipsuri, se va primi. Cine este pentru acăstă propunere, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

P. S. Episcop al Rimnicului: Am cerut cuvântul în cestiune personală.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Aveți cuvântul.

P. S. Episcop al Dunării-de-jos: S'a votat în ședința trecută ca să se citească rapoartele de călugări.

P. S. Episcop al Rimnicului: Mi s'a acordat cuvântul, dați-mi voie să vorbesc.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Veți avea cuvântul, dar mai întâi să se citească rapoartele de călugări.

— P. S. Ieronim Pioeștenu, citește raportul comisiunel pentru tunderea în monahism a surorilor Maria Avram, Sanda Tache, Iona Oprea, Tița Gh. Paraschivescu, Rada Petre Ion și Flórea Leuț, toate din monastirea Rătescă.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile regulamentare opinéză a li se admite călugăriarea

— Se pune la vot opiniunea comisiunel și se aprobă.

— P. S. Ieronim Pioeștenu, citește raportul comisiunel de petițuni, pentru tunderea în monahism a surorilor: Parascheva Gh. Nicolae, Ecaterina Ioan, Ana Mihaî, Lénca E. Smedoiu, Tecla Ionescu și Maria Niculescu toate din monastirea Barbu.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, opinéză a li se admite călugăriarea.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Am observat și în raportul dinainte și în acesta, că comisiunea nu pune, cum să dic, greutate observațiunilor, de cât numai asupra vârstei, că a trecut de 40 ani, dar cele-l-alte formalități? Trebuie să se dică că are formalitățile cerute.

P. S. Episcop al Buzeului: Sunt îndeplinite formalitățile.

P. S. Arh. Ieronim Pioeștenu: Am cercetat și am vădut că are toate actele cerute.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Le observă Episcopul când le aduce aci.

— Se pune la vot opiniunea comisiunel și se aprobă.

— Idem, raportul comisiunel de petițuni pentru tunderea în monahism a fraților Nicolae Dinu, Gh. Stroe, Mihaî Sancte, Cost. Sterian, Const. Dumitrache și Preotul Gh. Ene din monastirile Nifon, Dălhăuț și Vărărescă.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament opinéză a li se admite călugăriarea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunel și se aprobă.

— Idem, raportul comisiunel de petițuni pentru tunderea în monahism a fraților Theodor Ion, Nicolae Constantin, Ioniță Popescu, Panait Stan, Iordache N. Stan și Pantađi Marin, toți din monastirea Ciolanu; pentru care comisiunea opinéză a li se admite călugăriarea.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: O mică deslușire cer. Despărțirea lui Pantađi Marin este făcută în regulă, la Tribunal, sau nu?

P. S. Episcop al Argeșului: Cu consumțimēnt mutual.

P. S. Episcop al Buzăului: Sunt precedente, când s'a făcut călugăriri fără să fie la Tribunal despărțită.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Atunci sunțin că e în contra legci.

I. P. S. Mitropolit Primat; Actul de despărțenie este autentificat de Președintele comisiunei interimare, de comună, prin urmare nu este act legal, după votul dat de S-tul Sinod, aceste acte trebuie să fie autentificate de Tribunal. Atunci acăstă călugărire se respinge până ne va aduce actul legal de la Tribunal.

— Se pune la vot tunderea în monahism a fraților mai sus numiți, afară de a lui Pantazi Marin, care nu are formalitățile îndeplinite, și se primește.

— Idem, raportul comisiunei de petițuni pentru tunderea în monahism a surorilor: Ștefana Zamfir, Luxandra Pr. Constantin, Maria Baractoviță, Efrosina I. Crângu, Luxandra Hagi Niculae și Tudorița Nicolae, toate din monastirea Cotesci.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, opiniază a li se admite călugărirea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

P. S. Arh. Valerian Rimnicenii, raportor, citește raportul comisiunei de petițuni pentru tunderea în monahism a surorilor Gh. Alexandrescu și Ecaterina Juncu, din monastirea Agapia și opinează a li se admite călu-

gărirea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

— Idem, raportul comisiunei de petițuni pentru tunderea în monahism a fratelui Gh. Stamate din monastirea Neamțului prin care opiniază a fi admis la călugărire.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

— Idem, reportul comisiunei de petițuni pentru tunderea în monahism a fraților Gh. Banciu și Gh. Dicu din monastirea Stănișoara prin care opiniază a li se admite călugărirea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

— Idem, raportul comisiunei de petițuni pentru tunderea în monahism a preotului Constantin Lateș din monastirea Rășca, călugărit din cauza de infirmitate, primind

numele de Chiriac, și opinéză a se aproba călugărirea deja efectuată.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.
— Idem, raportul comisiunei de petițuni pentru tunderea în monahism a sorei Ioana Paladi din monastirea Adam, prin care opinéză a i se admite călugărirea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.
— Idem, raportul comisiunei pentru tunderea în monahism a Preotului Marin Gibescu din Episcopia Argeșului prin care opinéză a i se admite călugărirea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.
— Idem, raportul comisiunei de petițuni pentru tunderea în monahism a fratei Alexandru C. B. Andrițoiu din monastirea Stânișoara prin care opinéză a i se admite călugărirea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.
— Idem, raportul comisiunei de petițuni asupra cererii mai multor seminariști de 4 clase prin care se rögă a fi admisi la hirotonie.

Comisiunea arătând că opiniunea seminariștilor este regulată prin noua lege a clerului, cere pur și simplu treacerea la ordinea dilei.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se primesce.
I. P. S. Mitropolit Primat: Ne mai fiind nimic la ordinea dilei ridic ședința.
— Ședința se ridică la orele 11 a. m. anunțându-se cea viitoră pentru Joia 9 Februarie la orele 9 a. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

*Secretar: Dionisie Episcop al Buzăului și
Ioanichie Floru Bacănu.*

Şedința din 9 Februarie 1895.

— Ședința se deschide la 9 a. m. sub președenția I. P. S-țilului Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal. Presenți 14 P. S. membrii.
I. P. S. Mitropolit Primat: Fiind în numărul cerut de regulament, ședința e deschisă.

— Se citesc sumarul ședinței precedente, și ne cerând nimeni cuvântul se pune la vot și se primesce.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum trecem la comunicărī.

— P. S. Arh. Iōnichie Bacaōnul secretar, dă citire adresei I. P. S-țituluī Mitropolit al Moldovei cu No. 194/95 privitor la hirotonia în arhiereū a Arhimandrituluī Meletie Dobrescu.

I. P. S. Mitropolit Primat: Din adresa I. P. S-țituluī Mitropolit al Moldovei, ce ni s'a citit, reese că S-tul Sinod cu ocasiunea alegerei candidaților de Arhierel, nu a respectat prescripțiunile regulamentului privitor la alegerea de Arhierel.

Cred că nici S-tul Sinod, nu va primi partea din urmă a adresei. și nici I. P. S. Sa, nu va insista mult în acéstă părere, de óre ce cu toții știm, că ivinduse de o dată trei locuri vacante de Arhierel, iar legea cerēnd de la candidații să fie titrați și ne avēnd de cât 7 candidații, care să întrunescă condițiunile de admisibilitate, a trebuit să alegem pe toții cei 7 candidații, rămâind ca din trânsil Onor. Guvern să alégă trei. A fost dar un caz extra-ordinar, pentru care se găsesc precedente în analele S-tului Sinod; și deci cred că partea din urmă a menzionatei adrese a I. P. S-țituluī Mitropolit al Moldovei, este neavenuită pentru S-tul Sinod.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Eū credeam că nu se va face nici o observațiuie acestui răspuns al meū, dar pentru că a luat cuvēntul chiar Președintele S-tuluī Sinod, sunt dator să răspund, că aceste observațiuile nu'să aū locul, de óre ce se putea pune câte 3 candidații pentru fie-care loc în parte, iar nu pentru toții odată. Se alegeau 3 mai întâi pentru un loc vacant și Guvernul aproba unul din aceștia, apoi se făcea din nou alegerea pentru al 2-lea loc vacant, și așa se proceda pentru câte trele locurile vacante. Acésta am șis în respunsul meū, prin urmare ce jenează pe S-tul Sinod acéstă observațiuie fórte simplă și fórte de nici un, cum s'ar dice, arrier-penser.

P. S. Episcop al Hușilor: Bine era dacă nu se motiva deschiderea acestui incident, dar dacă s'a deschis, trebuie să vorbim ceva asupra lui. Articolul acela din regulament care dispune să fie aleși 3 candidații pentru un loc vacant, este motivat de articolul 25. din legea organică, în care se dice că alegerea de archiereū se va face de S-tul Sinod cu consințāmēntul Guvernului.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: În înțelegere cu Guvernul nu în învoire.

P. S. Episcop al Hușilor: Așa în înțelegere. S-tul Sinod când a trebuit să reguleze într'un mod acăstă înțelegere, a căutat mijlocul cum ar putea s'o reguleze, și a prevăzut prin regulament ca Sinodul să aléga 3 candidați, dintre care Guvernul să ia pe unul.

Guvernul a consimțit la acest mod de regulare. Cum vedeți depinde de Guvern să primescă sau nu acest mod de regulare, prin care să se esprime înțelegerea.

Acum iarăși, când din imprejurări nu am avut 9 candidați titrați ca să-i dăm Guvernului pentru 3 locuri vacante, c numai 7, și Guvernul s'a învoit ca din acești 7 să aléga 3, încă S-tul Sinod a călcat regulamentul? Ești cred că intru nimic.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. S. Văstră ați spus, că nu mai trebuia ridicat acest incident, dar ești ca președinte, sunt zelos apărător al drepturilor și demnităței S-tului Sinod și deci trebuie să observ tōte actele. Adresa ce s'a făcut din partea S-tului Sinod către I. P. S-țul Mitropolit al Moldovei nu a fost alta de cât o întrebare simplă, dacă crede să se facă chirotonia la Iași sau aci, și prin urmare I. P. S-ția Sa, trebuia să răspundă pur și simplu la acăstă întrebare.

In acest răspuns însă, văd că este un fel de protestare deghisată. Dacă I. P. S-țiea Sa, nu lua parte la vot și nu vota pe acești candidați, poate și avea locul acestă adresă; dar fiindcă împreună cu noi a fost de față la votul acesta, nu trebuia să dică acele cuvinte din adresă. Ești le spun tōte pe față spre a apăra demnitatea S-tului Sinod și în special a biouroului, care a procedat bine și în vederile întregului S-t Sinod.

Voci Inchiderea incidentului.

— Se pune la vot închiderea incidentului, și se primesc.

— P. S. Arh. Ionichie Bacaonul dă citire petițiunii preotului Gh. Ionescu de la biserică Zlătară prin care înainteză un manuscris de muzica vocală pentru usul seminarielor spre cercetare; pentru cercetarea căruia s'a luat hotărârea a se alege o comisiune.

P. S. Episcop al Rimnicului: În ședințele precedente ești, însoțit de 4 membri ai S-tului Sinod, am făcut

o propunere, atingătore de sigiliele instituțiunilor noastre, bisericești. Vă rog să o puneți în discuțiunea S-tuluț Sinod și să-i dați un curs.

I. P. S. Mitropolit Primat: Să se citească propunerea.

— P. S. Arch. Ionichie Bacaonul dă citire următoriei propunerii.

Sub-semnații, membrii ai S-tuluț Sinod, propunem ca, chiar în acăstă sesiune să se aléga o comisiune, din sănul S-tuluț Sinod care să se ocupe cu formularea unor modele de sigiliuț a tuturor autorităților eclesiastice, care modele aducându-se în discuțiunea S-tuluț Sinod să se fieze o dată pentru tot d'a-una aceste insigne ale autorităților noastre.

(ss) *Ghenadie al Rimnicului. Silvestru al Hușilor. Gherasim al Argeșului. Ionichie Bacaonu. Athanasie Craiovénu.*

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Să se trimită la comisiunea de petițuni.

P. S. Episcop al Rimnicului: Eu, audind cele propuse de P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, vă rog să-mă dea voie S-tul Sinod a'l întreba personal: acăsta este o petițune, ca să o trimitem la comisia de petițuni?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Trebuie să ne conformăm regulamentului.

P. S. Episcop al Rimnicului: Va să dică, dupre vederile P. S. Episcop al Dunărei-de-jos propunerile trebuie trimise la comisiunea de petițuni; și acăsta după ce se depun în S-tul Sinod și urmăză a se discuta, precedate de acele trei cetiri regulamentare. Atunci suntem în regulament, pretinde P. S. Sa, când propunerile unor membri, fără a se ceti și desvolta în ședință, se trimit la comisiunea de petițuni, și acăsta poate să le primiască, sau să le respingă. Dupre P. S. Vostră regulamentul nostru interior are mai multe fețe, și eu vă rog, să binevoiți a face, ca să aibă numai o singură față; și anume: ca propunerile făcute de către membrii S-tuluț Sinod, să se citească în ședință, să se discute și atunci numai prin anume vot să se hotărască de sorta lor. Acestea prescrie regulamentul, și nimic mai mult.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Să se trimită la

o comisiune, care să vină cu un raport asupra acestei propunerî.

I. P. S. Mitropolit Primat: Intreb pe S-tul Sinod asupra acestei propunerî, subscrisă de 5 membri, cari cer a se modifica insigniile tuturor autoritaților eclesiastice.

P. S. Episcop al Rimnicului: A se fixa, nu a se modifica.

I. P. S. Mitropolit Primat: Intreb pe S-tul Sinod dacă e nevoie, ca acum să ne ocupăm de insigni și dacă nu avem alt-ceva mai necesar de făcut? Dacă este, atunci trebuie să trimitem propunerea la o comisiune ad-hoc, pe care trebuie să o alegem. Vă rog dar, să vă pronunțați.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Aceste insigni sunt deja făcute după legea cleruluș mirean.

P. S. Episcop al Rimnicului: Cer cuvântul.

I. P. S. Mitropolit Rimat: Mă pare că acăstă propunere se intinde și mai departe, adică ținete să reguleze și insigniile S-tuluș Sinod.

Apoi S-tul Sinod s'a regulat o dată insigniile; și prin legea cleruluș, de asemenea a regulat insigniile tuturor parohielor, pentru care s'aș și făcut cheltuelă de diferitele comune, și acum să venim noi, să chimbăm insigniile, acăsta cred, că ar da de vorbă la totă lumea și s'ar dice că facem din acăsta un trafic. Deci eu propun ca să se respingă acăstă propunere.

— Se pune la vot propunerea de respingere și se primește.

P. S. Episcop al Rimnicului: Am cerut cuvântul ca să-mă desvolt propunerea și nu mi s'a dat.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum intrăm în ordinea dilei.

P. S. Arh. Iónichie Bacaónu: Dă citire raportului asupra cărței intitulată: Istoria Sântă a Vechiului Testament de Preotu I. Plevianu.

Comisiunea opinéză a se înapoia autorului, ca să o corecteze și în urmă să o înainteze S-tuluș Sinod în manuscris.

— Se pun la vot concluziunile raportului și se primesc.

P. S. Arh. Valerian Râmnicénu: Dă citire raportului comisiunei de petiționă privitor la călugărirea fratelui Ión Dragomir din M-reia Stănișóra.

Comisiunea opinéză a se aproba călugărirea.

— Se pun la vot concluțiunile raportului și se primesc.

— Idem raportul privitor la călugărirea a trei surori din M-reia Adam, și anume: Elena Vasiliu, Casandra Manole și Elena G. Popa.

Comisiunea opinéză a se aproba călugărirea.

— Se pune la vot concluțiunile raportului și se primesc.

— Idem a fratelui Marin Silénu și V. Șerbănescu din M-reia Crasna (Isvórele¹).

Comisiunea opinéză a se aproba călugărirea celuī d'în-

tâi și a se recunoște a celuī de al doilea.

— Se pun la vot concluțiunile raportului și se primesc.

— Idem a fratelui Constantin Mateescu din M-reia Slatina.

Comisiunea opinéză a se aproba călugărirea și punen-

du-se la vot se primește.

— Idem a trei surori din M-reia Văratecu și anume: Smaranda Racliș, Maria Teodora și Profira Stefan a Cos-

tăchiói.

Comisiunea opinéză a se admite călugărirea și punen-

du-se la vot se primește.

— Idem a unor frați din M-reia Căldărușană și anume: Nicolae Cristea, Nicolae Gruianu, G. Slabu și Petrea Dimitrescu.

Comisiunea opinéză a se recunoște călugăriarea pentru

cei bolnavi și a se admite pentru cei-l-alti și punendu-se la vot se primește.

— Idem a doi frați din M-reia Căldărușană și anume: C-tin Gorănescu și Ión Mitrea.

Comisiunea opinéză a se aproba călugărirea celuī de

al doilea, iar pentru cel dântâi, fiind că nu ocupă servi-

cii bisericești se va amâna până va avea vîrsta.

— Idem a doi frați din M-reia Cernica și anume: Ilie

Crăciun și Marin Iamandi.

Comisiunea opinéză a se recunoște călugăririle și pu-

nêndu-se la vot se primesc.

Idem a suorei Anastasia Ionescu din M-reia Zamfira.

Comisiunea opinéză a se recunoște călugărirea și pu-

nêndu-se la vot se primește.

Idem a fratelui Nicolae Butculescu din M-reia Turnu.

Comisiunea opinéză a se admite călugărirea și punându-se la vot se primește.

— Idem a fratelui Ión N. Ungureanu din M-rea Robaia.

Comisiunea opinéză a se admite călugărirea și punându-se la vot se primește.

— Idem a două surori din M-rea Văleni și anume: Maria Tăcălōea și Maria Minoiu.

Comisiunea opinéză a se recunoște călugăririle și punându-se la vot se primesc.

— Idem asupra petițiunei Preotului Atanasie Petrescu prin care cere a se transfera din Dobrogea la comuna Viitorâtă.

Comisiunea opinéză a se recomanda Mitropoliei respective.

I. P. S. Mitropolit Primat: Cred că este trebuință să luăm o decisiune asupra acestei cereri, căci acest preot este hirotonit în urma legei, și deci nu i se poate satisface cererea.

P. Episcop al Dunărei-de-jos: Cred că înainte de a se lua o hotărâre în privința acestei cereri, ar fi bine ca S-tul Sinod să propună Guvernului modificarea legei clerului,

P. S. Episcop al Rimnicului: Sunt de părere, că asupra acestei petițiuni să ne conformăm legei, iar în cea ce privește dorința a I. P. S. Vostre.

I. P. S. Mitropolit Primat: A Sântului Sinod, nu a mea.

P. S. Episcop al Rimnicului: Voi să complectez, că acă dorință este sprijinită și de P. S. Episcop al Dunărei-de-jos. Eu cred că S-tul Sinod trebuie să caute mai întâi, dacă asemenea cerere nu se pot rezolva în marginile legilor existante, și numai la nevoie să venim cu o hotărâre, bine chibzuită și motivată de cererile petitionarilor, care ar tinde la modificarea uneia, sau a altelor legi.

P. S. Episcop al Husilor: Fiind că concluziunea raportului este de a se recomanda Chiriarhului respectiv, iar Chiriarhul respectiv dice că în zadar î se va recomanda, fiind că acă dorință este în contra legei, cred că este bine să se dică pur și simplu, că se trece la ordinea dilei.

— Se pune la vot propunerea de trecere la ordinea dilei și se primește.

P. S. Arh. Iónichie Bacăonu: Este venită aci o

carte a Pr. G. Ionescu, spre aprobare. Ești vă rog să binevoiți a mă însărcina pe mine cu cercetarea ei.

I. P. S. Mitropolit Primat: S'a luat hotărîrea ca să se aleagă o comisiune pentru cercetarea acestei cărți, dar fiind că binevoiți P. S. Văstră a lua acăstă însărcinare o cred fără nemerită.

— Se pune la vot cererea P. S. Arh. Ioanichie Baicaonu, de a se însărcina cu cercetarea cărței Pr. G. Ionescu și se primește.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Cer cuvântul în cestiune prealabilă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Aveți cuvîntul.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Am cerut cuvântul în cestiune prealabilă, înainte de a se începe către comisiunea «Mărturisirea ortodoxă» spre a da ore-care deslușiră. Prin raport, precum și prin procesul-verbal al comisiunii s'a comunicat S-tulu Sinod traducerea acestei cărți. Acăstă traducere a avut de basă, ca text original, «Mărturisirea ortodoxă» de la 1699, făcută pe timpul Domnitorului C. Brâncovénu, și ea este tipărită de cătră Ieromonahul Antim Ivoreanu. Rog să se ia dispozițunea, ca să se aducă acest text, căci numai față cu acest text se poate vedea, dacă comisiunea și-a îndeplinit bine sau rău însărcinarea de a traduce carte.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Fără mă minunez de propunerea P. S. Episcop de Rîmnic, care ne cere să îndemneăm carteasă după care să alegem cărțea prelucrată «Mărturisirea ortodoxă». Dar ești aș dori să știi, S-tul Sinod când a ales acăstă comisiune, i-a impus datoria să lucreze după cutare manual? S-tul Sinod, pe cât îmi aduc aminte, a hotărât, ca să facă o lucrare a sa, căci dacă era vorba a se luate traducere din timpul cutării Domnului, nu mai era nevoie să se alăture comisiunea ca să lucreze 7 dile; Dumnezeu a făcut pămîntul numai în 6 dile, iar comisiunea a făcut acăstă lucrare în 7 dile, nu știi dacă nu a fost Duminică una din acele dile. Ești gândesc, că nu este bine să mai amânăm cestiunea, pentru că nu ne duce la nimic un rezultat; chiar dacă s-ar aduce acel exemplar cerut de P. S. Episcop al Rîmnicului, pe S-tul Sinod acel exemplar nu-l îngădește întru nimic, pentru că el nu l'a recunoscut și admis. De aceea cred, că astă-dăi e bine să procedăm

la hotărîrea ce s'a luat eri, ca cartea să se citească în S-tul Sinod.

P. S. Episcop al Rimnicului: P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, a denaturat lucrurile. Am cerut pentru a doua óră cuvîntul în cestiunea prealabilă, propusă de mine, ca să daú încă odată explicaþiune; căci lucrurile staú cu totul alt-fel de cum le-a înfăþiþat P. S. Episcop al Dunărei de jos. De aceea eú voiú aduce aminte P. S. Sale cele petrecute în acéstă cestiune, căutând a da lucrurilor numai adevérata lor natură, lăsând cele-l-alte pe séma P. S. Sale. S-tul Sinod, acum duoi ani, a pus înþarcinare unei comisiuni ad-hoc, de a traduce, nu de a prelucra, textul Mărturisirei ortodoxe, dupre original, adică dupre textul grecesc. Comisiunea s'a conformat în totul acestei hotărîri a S-tuluþ Sinod, și a luat de normă textul original de la 1699, tipărit în Târgoviște, și s'a impus ca scop nu alt ceva, de cât traducerea fidelă a textului.

P. S. Episcop al Argeþului. Nu s'a făcut lucrarea în grecește, și prin urmare nu este acesta textul original.

P. S. Episcop al Rimnicului: Dacă este să arăt și istoricul cărþei, voiú spune, că ea este triunisă de Petru Movilă la Sinodul de la Iaþi în limba latinească, apoi tradusă în grecesce tot în Sinodul de la Iaþi. Acest text grecesc, și numai el, a fost aprobat de toþii Chiriarhii Bisericei noastre ortodoxe, și acésta m'a făcut a-l numi text original; având, se înþelege, în vedere, că acesta este textul normativ pentru Biserica noastră ortodoxă. După aceste, când hotărîrea S-tuluþ nostru Sinod a fost luată, ca traducerea să se facă dupre textul original, comisiunea era îngrădită a face o traducere întrebuintând, mai repet, numai un text din cele originale. Comisiunea ad-hoc punându-mi mie înþarcinarea, de a face acéstă traducþiune, mi-am impus datoria de a mă inconjura de toþe textele grecesc, începând cu cel mai vechi și tipărit la 1699, în România; și acésta, se înþelege, pentru a fi mai bine înarmat faþă de înþarcinarea, impusă de cătră S-tul Sinod. Acest mijloc știinþific de a lucra, eú l'am comunicat membrilor comisiunei pre care acum sînt împins, de a'l aduce și în S-tul Sinod. Observând, dic, texturile elenice, am creðut de cuviinþă eú, comunicând iarăși comisiunei, ca să se facă traducerea dupre textul grecesc, din timpul lui

Constantin Brâncoveanu, nu Mavrocordat, cum a dîs P. S. Episcop al Dunărei de jos, mai adăogând apoi, că e făcut de Ieromonahul Ivoreanu. Dupre acest text, I. P. Sânțite, am făcut traducerea, consultând la tot pasul texturele deosebitelor edițiuni cu traducerile vechi din limba românescă și rusă, ne părăsind, se înțelege, nici textul latin. Așa s'a făcut traducerea cărței, ce se aduce astă-dî înaintea S-tuluș Sinod, și ea s'a executat în limba cărților ritualului nostru bisericesc. Terminată odată lucrarea, comisiunea după invitarea mea s'a întrunit, și în timp de 7 dîle continue nu s'a tradus carte, căci în 7 dîle nu se putea traduce o carte ca acăsta, ci s'a corectat textul tradus, și s'a uș înlăturat greșalele, ce am putut face și eu, conformându-mă pretutindenea cu vederile membrilor comisiunei. Cu alte cuvinte, în aceste 7 dîle am studiat carte, alăturașă cu originalul, căutând a ne înțelege asupra fie-cărui termen. Săvârșită și acăstă lucrare a comisiunei, s'a încheiat procesul-verbal trebuit, care s'a cetit și în S-tul Sinod, iar raportorul a făcut raportul seu pe baza acestuia proces-verbal. Eaca cum a lucrat comisiunea P. S. Văstre, și lucrurile stață așa, cum le-am expus. Si încheind, rog pe P. S. Episcop al Dunărei de jos, ca să lase discuționea în marginile reale ale lucrurilor, și să nu mai introducă în discuție elemente cu totul străine de acăstă lucrare.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Dacă P. S. Episcop al Rîmniculuș ar fi vorbit de la început, cum a vorbit acum, nu mai luam cuvântul, dar P. S. Sa ne-a povestit faptele care ni le-a spus și în raport, dar era de prisoș acăsta, căci găsesc că nu se potrivesc. Mi se dice că am denaturat faptele, dar nu le-am denaturat, căci faptele nu se denaturează de cât de omeni cari nu au cunoștință. Dicând Mavrocordat, am crezut că redau numele Domnitoruluș în timpul căruia s'a tipărit acăstă carte, așa după cum mi se păruse că afirmase P. S. Episcop al Rîmniculuș. Eu vă mărturisesc că nu mă laud că sunt cunoscător de istorie și prin urmare chiar dacă mi s-ar dice, că nu știu faptele istorice, așa cum le știe P. S. Sa, eu nu am să mă supăr sau formalizez dacă cele afirmate sunt adevărate. Numai Dumnețeu este a-totă știutor și poate și acele geniuri mari, cari lipsesc dintre noi cu totul

Dacă P. S. Sa dice, că a tradus după originalul grecesc, în raport văd că se dice alt-fel, și a fost nevoie să-ștî recifice vorba. De ce ne cere să aducem edițiunea românească?

P. S. Episcop al Rimnicului: Nu românescă, ci grecescă. De ce înțelegeți rěū?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Așa am înțeles. De ce nu ați adus pe cea grecescă?

P. S. Episcop al Rimnicului: Pentru că nu mi-a trecut prin minte, că se va schimba procedura de cercetare în aşa mod, cum nu s'a mai schimbă cu nimeni până acum.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Cred că nu e bine să cerem S-tului Sinod să aducem cărțile, care le avem noi în bibliotecă, apoī tōte cărțile acestea în grecește sunt într'un fel.

P. S. Episcop al Rimnicului: Din contră. Ați variante deosebite.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: De alt-fel, noi nu putem discuta acum fondul. Cestiunea prealabilă trebuie privită ca ne avenită, pentru că S-tul Sinod a hotărât cetirea, și prin urmare o cestiune prealabilă de amânare ar fi numai să zădănicescă lucrurile.

P. S. Arh. Pimen Piteștenu: I. P. S. Președinte. De și acăsta este a doua ședință la care am onoarea de a participa ca membru al S-tului Sinod, și deci ca nou venit, eram hotărît că în acăstă sesiune, să folosesc timpul, mai mult pentru a observa modul cum P.P. S.S. membrii discută diferite cestiuni, ca astfel să mă pot călăudi în activitatea, ce sunt dator, a da S-tului Sinod; totuși având în vedere însemnatatea objectului ce se discută, îmi permit a lua și eu cuvențul P. Sântiilor. Discuțiunea ce se petrece acum în S-tul Sinod, îmi reamintește un moment foarte însemnat din viața bisericii noastre românești; moment unic în felul său înregistrat de istoria noastră națională. Voi escă să dice, că objectul discuțiunii de astă-dăi a fost objectul de discuție al memorabilului Sinod ținut la Iași în 1642, pe timpul nemuritorului Mitropolit Varlaam și marelui domn Vasile Lupu. Deci ședința de astă-dăi să în strânsă legătură cu ședințele ținute acum 253 de ani în Iași, sub acoperământul faimosei biserici Trei-ierarhi.

Cartea de care este vorba se numește Mărturisirea or-

todoxă. Lucrarea acestei cărți se dătoresce unui român de viață domnescă din Moldova, care în urma diferitelor întâmplări și împrejurări, prin care a trecut, a ajuns ierarh al bisericei ruse, având meritul de a fi organizatorul și întemeietorul de frunte al culturăi theologice de care se bucură biserică rusescă. Aceasta este Petru Movilă fost Mitropolit la Chiev.

Cartea este de cuprins simbolic, ea stă în fruntea tuturor cărților simbolice. Limba în care a scris-o Petru Movilă este cea rutenească. Motivul care l-a îndemnat să o scrie a fost liniștirea conștiințelor religiose ale creștinilor ortodocși, din întreaga biserică, care era sdruncinată pe atunci, prin uneltele emisarilor diferitelor confesiuni ortodoxe; iar scopul ce a urmărit autorul a fost acela, de a pune în evidență veritatea credinței noastre ortodoxe. Atât motivul cât și scopul au fost satisfăcute cu mare succes de către românul Petru Movilă; de aceia avem dreptul să ne mândri noii Români, că unul Român, "l" a fost dat să aducă acest mare serviciu bisericei ortodoxe. Autorul a prezentat lucrarea sa Sinodului din Chiev în anul 1640, unde a fost discutată și aprobată. La 1642 a fost discutată și aprobată la Sinodul din Iași, nu însă în limba rutenească, ci în limba greacă, în care limbă se tradusese această carte.

La Sinodul din Iași au luat parte ierarhi bisericei moldovene, și bisericei Rusiei Mici și alții ierarhi din alte biserici ortodoxe; numai ierarhi bisericii muntene nu au fost de față la acest Sinod, din cauza că erau neînțelegeri politice între domnilii acestor țări.

Procedura urmată la acel Sinod pentru cercetarea acestei cărți, de bună seamă, că a fost aceia de a se citi în ședință întregul ei cuprins, după care Sinodul a aprobat-o. Nu târziu, cartea a fost discutată și aprobată de Sinodul patriarchal din Constantinopole, tot în textul grecesc; apoi la Sinodul patriarchal din Ierusalim și așa mai departe, astfel că cartea și-a căpătat aprobată întregul bisericii ortodoxe și așa ea a devenit o carte canonica pentru doctrina ortodoxiei.

Pentru însemnatatea ei cea mare, a fost tradusă aproape în toate limbele moderne, așa că Theologii altor confesiuni creștine consultă cartea aceasta, pentru a putea cu-

năște diferențele doctrinei la diferite confesiuni creștine.

Așa fiind P. Sântăilor Părinți, putem aprecia marea importanță a acestei cărți; pentru aceia am salutat cu multă bucurie suflată propunerea I. P. S. Președinte, că de ore-ce acăstă carte este acum din nou tradusă, după textul grecesc, să fie citită în întregul ei, în ședința S-tului Sinod. De parte de mine, de a discuta competența și precisiunea onor. comisiuni, căreia suntem datorii a mulțimii, dar pentru că acăstă nouă traducere, are să fie o ediție proprie a S-tului Sinod, de aceia este bine, ba chiar este dator fiecare membru, să și dea semă de dânsa, mai ales că este o traducere după textul grecesc, iar nu după cel original.

Pentru ajungerea scopului urmărit, propun, ca S-tul Sinod să bine-voiască a hotărî tipărirea sau litografiarea acestei cărți, în atâtea exemplare, căci membrii suntem, ca astfel fiecare dintre noi, având la îndemână câte un exemplar, vom putea fi puși în poziție de a o studia din vreme. Alt-fel nu vom putea ajunge la nici un rezultat practic, de ore-ce P. S. raportor are să citească și fiecare membru, ori-cât de atent ar fi, nu ar putea de cât în mod fugitiv, să facă observațiunile sale ne-depline și deci vom lucra fără folos.

Sușin propunerea și rog pe P.P. S.S. membrii, să o admită.

P. S. Episcop al Rimnicului: Mă unesc cu propunerea P. S. Arch. Pimen G. Piteșteanu.

P. S. Episcop al Hușilor: Eu găsesc că cererea P. S. Episcop de Rimnic este foarte drăptă, ca să fie de față textul după care s'a tradus. Mai drăptă cerere de căt-acăsta, cred că nu poate fi. Acum, dacă vine în discuție ediția grecească, dacă este mai bună sau mai rea, aceia după mine este o cestiune cu totul alta. Cartea însă după care s'a tradus anume acea ediție, trebuie să se aibă în vedere la confruntare. S'a spus că toate textele grecesti sunt aceleași. Eu nu cred acăsta, căci ori ce s-ar spune differesc în expresiuni. Trebuie dar să se aibă în vedere textul după care s'a tradus. Dacă acel text se va dovedi că nu este bun, atunci și traducerea făcută de P. S. Sa, și ascultată și de noi, nu are să fie bună. De aceia vă rog să admiteți propunerea P. S. Episcop de Rimnic de a aduce acea carte.

I. P. S. Mitropolit Primate: Ești dând cuvântul P. S. Episcop de Rîmnic în cestiune prealabilă, mă așteptam cu totul la alt-ceva; văd însă că am revenit asupra discuției de alătă-erii. O dată luată hotărîrea asupra acestei cărți, ca să se citească, cred că nu mai poate avea loc cestiunea prealabilă sau propunerea făcută de P. S. Arch. Pimen Piteșteanu; ar fi nemerită acăstă propunere, însă a venit târziu.

Noi trebuie să ascultăm citirea ei în Sântul Sinod, să vedem termenii cari să așteptăm în acăstă carte, și dacă nici se va părea că e bine tradusă, atunci vom decide până la cutare să așteptăm punctul, ne vom da părerile noastre, și S-tul Sinod întreg va hotărî ce este de făcut. Până atunci însă, ca să nu să peardă timpul, trebuie să îndeplinim hotărîrea de alătă-erii a S-tului Sinod. Vom face deci cum se face la corporile legiuitorice. Când vine o lege, se dă citire înteiui aceluiași text de lege, motivat sau nemotivat.

Acăstă carte este cartea normativă a credinței noastre, trebuie să fim liniștiți să așteptăm și să nu ne grăbim. Poate să perdem timp mai mult, dar trebuie să avem răbdare față cu asemenea importantă lucrare, căci cum a spus P. S. Arch. Pimen Piteșteanu, la Sinodul de la Iași noi nu am luat parte.

Noi vom vedea dacă traducerea cărții este bine făcută, nu lasă nimic de spus și atunci o vom aproba, căci nu am cerut ca Mărturisirea ortodoxă să se revadă de S-tul Sinod cu alt scop, de cât acela ca să nu se fi strecurat fruse de acele care ne ar duce la schismă.

De aceia să trecem înainte la citire, conform hotărâreii S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Hușilor: Mă unesc la propunerea I. P. S. Voastre ca să începem, dar susțin cererea P. S. Episcop de Rîmnic ca să se aducă aci textul, căci poate P. S. Episcop al Dunării-de-jos va veni cu un text altul de cât acela după care s-a tradus, și I. P. S-titul Mitropolit al Moldovei cu altul, după care nici termenii nici traducerea nu se potrivesc. De ce să nu avem răbdare să așteptăm până ni se va aduce textul după care s-a tradus și poate fie care cunoșcător să dică: aicea nu e bine, iată cum trebuie să se traducă.

I. P. S. Vóstră V'ați esprimat că se revisuește Mărturisirea ortodoxă. Se revisuește nu Mărturisirea ortodoxă ci o traducere a ei făcută în limba română; noi nu facem revisuire în doctrină, ci a idei cum este în textul original.

I. P. S. Mitropolit Primat: Textul acesta, care se reclamă, se poate aduce după citirea manuscrisului care s'a adus aici, și în urmă vom regula; dar manuscrisul trebuie citit după cum e depus pe biouroul S-tulu Sinod.

Voci: Inchiderea discuționei.

— Se pune la vot închiderea discuționei și se primește.

P. S. Episcop al Argeșului: Incepe să citi textul cărței Mărturisirea ortodoxă. După citirea cătorva articole.

I. P. S. Mitropolit Primat dice: Urmând să prezint Majestatei Sale Regelui, pe noii Arhieore astă-dă la 11 ore, vă rog să ridicăm ședința.

— Ședința se ridică la orele $11 \frac{3}{4}$, anunțându-se cea viitoare pentru a doua zi de 10 Februarie orele 9 dimineață.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretar: Dionisie Episcop al Buzăului și Ioanichie Floru Bacăoianu.

Sedinta din 10 Februarie 1895.

Ședința se deschide la orele 9 a. m. sub președinția I. P. S-țului Mitropolit Primat.

Se face apelul nominal și răspund prezenții 14 P. S. Membrii.

— Se citește sumarul ședinței precedente.

P. S. Episcop al Rimnicului: Cer cuvântul asupra sumarului.

I. P. S. Mitropolit Primat: Aveți cuvântul.

P. S. Episcop al Rimnicului: Am cerut cuvântul asupra sumarului, ca să rog pe biouru să face oare-care corectările la niște greșeli ce s'a furișat în sumar. și eu voi lăsa sumarul de la sfârșitul lui. Să dis prin sumar, că Episcopul Rimnicului a ridicat o cestiune prealabilă; iar eu rog, ca să se spună, că Episcopul de Rimnic a ridicat o cestiune prealabilă asupra textului original după care s'a făcut traducerea.

Adoua cestiune, mergând tot de jos în sus, este cestiunea relativă la votul S-tuluī Sinod, față de cartea Preotului Plevianu. Hotărîrea S-tuluī Sinod a fost ca să i se înapoieze cartea, și autorul să o înainteze spre cercetare în manuscris.

A treia cestiune este aceea relativă la adresa I. P. S. Mitropolit al Moldovei. S-tul Sinod, în urma explicațiunilor I. P. S-țituluī Mitropolit Președinte, a primit partea întâia a adresei. În ceea ce privește partea a doua, St. Sinod a rugat pe I. P. S-țitul Mitropolit al Moldovei, ca să o considere și I. P. Sa, ca neavenită. S-tul Sinod a deliberat, și deliberând, a luat acăstă hotărîre, iar hotărîrea aceea rămânend în picioare, ne obligă pe noi totuī la respectul ei.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Eū unul, numai înțeleg acest fel de observațiuni. Este textul pozitiv al regulamentului pentru alegerea candidaților de arhierei, unde prescrie regula cum trebuie să se aléga. Acum ce, nu'i e permis nicăi unui membru al S-tuluī Sinod să facă o observațiune óre-care?

P. S. Episcop al Rimnicului: N'am dîs aşa ceva.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Pentru ce să venim noi cu astfel de observațiuni, care, de, așă dice vorba, dar s'ar părea prea tare, care irită, înveninéză lucrurile. Ce? asupra unei observațiuni, care am făcut'o în trécăt să ținem discuțiuni, cum să țin în corporile legiuitoré? Acolo sunt partide politice cu fel de fel de idei, unele de peste țără și de peste mări. Dar noi, slavă lui Dumnezeu, suntem în sănta incintă a S-tuluī Sinod al Sântei nôstre biserici ortodoxe, și să nu-mi fie permis să tac observațiuni? cum am făcut, bună óră, observațiuni asupra unui și din Mărturisirea ortodoxă a Sântei nôstre biserici catolice și ortodoxe. Nu văd, mă iertați,—și acăsta o dic ca în parantesă—nu văd pentru ce s'a pus un și. Am aici un text ortodox (citesc din grecește). «Catolicei și apostolicei biserici a răsăritului». Dar să punem noi niște titluri vagi aşa, biserica catolică și ortodoxă, acăsta dă loc la diferite bănueli. Acăsta am dîs'o numai ca un exemplu. S'a putut face alegerea pentru un loc vacant, acela se recomanda Guvernului și se întâria, rămânea și duo și aceștia îl punea împreună la cel-a-lt colegiu, ast-

fel că era câte trei pentru fie-care colegiu. Dacă eū am făcut acăstă observație, apoi să începem a ne acusa unii pe alții?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Acésta numai este cestiune asupra sumarului.

I. P. S. Mitropolit Primat: Regret că s'a adus din nou în discuțiune incidentul acesta. Eū credeam și împreună cu mine și P.P. S.S. Vostre, că așa este cuviincios și așa trebuie să fie că partea adoua din adresă să fie ca neavenită.

P. S. Episcop al Rimnicului: Acésta am cerut și eū.

I. P. S. Mitropolit Primat: Așa cred, că nu numai eū, ci și fie-care a înțeles astfel. N'am vădut în nici un corp legiuitor când un deputat sau un senator vine și ia parte la lucrări și voteză pentru candidatul cutare, să vină în urmă cu o adresă în care să spună că consimte la ceea ce s'a făcut și tot de odată să dică, că nu s'a procedat bine. Lucrul acum este hotărît și eū cred, că I. P. S-țitul Mitropolit al Moldovei nicăi nu mai ține la lucru acesta. Chiar I. P. S. Sa va considera partea a 2-a a adresei ca neavenită după cum a simțit și a creduț și S-tul Sinod, căci nu este bine să mai întindem discuțiunea asupra acestei cestiuni.

Pun la vot dar sumarul ședinței precedente, așa că partea a 2-a din adresa I. P. S-țitului Mitropolit al Moldovei să fie ca neavenită.

S'a primit.

— Se comunică de la biurou adresă I. P. S-titulu Mitropolit Primat cu No. 476/95, prin care comunică St. Sinod ca în diua de 2 ale curentei a hirotonisit Arhiereu cu titlu de Piteșteanu pe Arhimandritul Pimen Georgescu; iar Duminică, 5 ale curentei a hirotonisit Arhiereu cu titlu de Craioveanu pe Arhimandritul Atanasie Mironescu și se ia act.

— Ne mai fiind comunicari, se intră în ordinea dilei.

— P. S. Episcop al Argeșului, raportor, continuă cu citirea traducției «Mărturisirea ortodoxă», și citește de la întrebarea a 5-a și până la întrebarea a 35-a inclusiv.

I. P. S. Mitropolit Primat: P.P. S.S. Părinț, ora e cam înaintată și având ore-care afaceri importante la

ora acésta, vă rog, să ridicăm ședința și pe cea-l-altă să o punem pe mâine, Sâmbătă.

— Ședința se ridică și se anunță cea viitoră pentru a doua di Sâmbătă 11 Februarie, orele 9 a. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretari: Dionisie Episcop al Buzăului și Ioanichie Floru Bacaonu.

Ședința din 11 Februarie 1895.

— Ședința se deschide la orele 9 a. m. sub președinția I.P. Sfântului Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și răspund prezenți 14 P. S. membrii.

— Se citesc sumarul ședinței precedente, și se aprobă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ne fiind comunicări, intrăm în ordinea dilei.

— P. S. Ioanichie Bacaoanu, raportor, citește raportul comisiunei însărcinată cu cercetarea budgetului revistei «Biserica Ortodoxă Română și conchide la aprobarea lui.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

— Idem, raportul comisiunei însărcinată cu cercetarea budgetului Tipografiei cărților bisericești și opinéză a se aproba.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

— Idem, raportul comisiunei însărcinată cu luarea socotelelor «Tipografiei» pe anul bugetar 1893—1894, și opinéză a se aproba.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

— Idem, raportul comisiunei relativ la adresa Direcției Tipografiei cărților bisericești, prin care cere a se construi o magazie de cărămidă pentru conservarea cărților tipărite, aflate în depositul tipografiei și conchide la aprobarea construirii acelei magazi.

I. P. S. Mitropolit Primat: Prea Sântă Părinți, Eștiu că este mare nevoie de o asemenea magazie, căci n'are unde să păstreze cărțile; rămâne însă a ne chibzui pentru locul care'l cere, dacă pôte fi acela, sau altul.

P. S. Episcop al Argesului: Eș cred, că ar trebui să ia locul acela pentru a se face un local mai bun, fiind

că sunt fórte multe cărti. Acel local ar putea servi ca librărie în față. Ceva mai mult; ești și dori ca acéstă casă să fie și mai mare pentru a se putea instala în ea și o legătorie de cărti bisericești, fiind că cea mai mare parte din cărti se vînd nelegate.

I. P. S. Mitropolit Primat: Prea Sântiți Părinti, vă rog să bine-voiți a avea în vedere, că magazia nu se poate construi la fața strădei, căci nu permite Primăria. Acel loc ești îl pot da pentru tipografie, când este vorba de a se face o casă de care să se folosească acéstă instituție. Acea casă însă trebuie să armonizeze cu corpul clădirei tipografiei. Dar dacă este vorba să se facă o simplă magazie, apoi ea trebuie construită în un alt loc adică îndărătul casei și nu la stradă. Asupra acestuia punct ești am ășis D-lui Director să se asigure de lucrul acesta, căci cărtile se aglomerază și ca să le mai țină prin casele de pe la Mitropolie, nu se poate. Prin urmare vă rog să să-i dăm aprobare numai în ce privește magazia. În ceea ce privește însă facerea unei case vă rog să-mi daiți voie să tratez ești cu Directorul, căci pentru a-l da locul de care e vorba ca să facă pe el o casă pentru a complecta stabilimentul tipografiei, trebuie să aibă planul unui arhitect, să aibă un deviz în regulă și numai așa s-ar putea permite.

P. S. Episcop al Rîmnicului: I. P. Sântite Președinte! În numele S-tuluș Sinod, în numele Instituției Tipografiei și al mei personal, vă mulțumesc cu recunoștință pentru buna-voință, ce ați arătat față de aceste trebuințe ale Tipografiei S-tuluș Sinod. Ești nu m-am îndoit un moment, că trebuie să fiți tot-déuna cu buna-voință asupra acestuia stabiliment, care este al bisericei noastre, înființat de dânsa și cu spesele ei. Însă Vă rog un lucru. Fiind că ați propus, ca Directorul tipografiei să se întâlegă cu I. P. S-ția Văstră pentru construcțiile ce sunt de făcut, dați-mi voie să adaug o rugămintă în numele S-tuluș Sinod, și anume, ca să cereți de la Dl. Ministrul Cultelor să se face un plan proiect, care plan să fie văzut și de aceia dintre noi, cari avem cunoștință de trebuințele tipografiei din prezent, precum și acele din viitor, ca înființarea unei litografii bisericești și altele. Ce se atinge însă de magazia, despre care ne vorbește raportul Direc-

torului, vă rog să nu faceți atâta caz; căci sub numele de magazie se înțelege un local făcut în marginea unor știute condițuni și el trebuie să fie acolo, unde poate fi ferit de incendiuri, și unde permite și regulamentul pentru construcționi al Primăriei. Magazie, cum s-ar întâmpla, nu permite Primăria a se face; și Primăria, știu de mai înainte, va impune Directorului, ca să o facă la dos, și nu-i va da voie, de a o aședa la față. Iar dacă se pune în discuție locul și condițiile de construire ale acestei magazi, ești așe propune, ca acel local să fie isolat de orice locuință; căci, se poate întâmpla un foc, și cu acesta să se prăpădească modesta avere, de care dispune astăzi Biserica noastră. Deci, spre a înlătura orice pericol, magazia trebuie să fie la dos, iar pentru a se avea un lucru complet, ești vă rog să stăruim pe lângă Dilectul Ministrul al Cultelor, pentru a însărcina pe un arhitect, ca să facă un proiect de plan.

I. P. S. Mitropolit Primat: Mă rog să ne înțelegem asupra acestei cestiuni. Comisiunea arată dorință exprimată de Director și nevoia, ce se simte pentru facerea acelei magazi. Atunci Directorul este dator să ne prezinte un plan și un devis și pe urmă vom decide.

P. S. Episcop al Rîmnicului: I. P. S-tele Președinte! Vă rog încă odată să nu puneți cestiunea așa; căci cu acesta obligați pe Director, ca el să ne prezinte planul, și să plătească pe cine-va, ca să-l facă. I. P. S. Vostră însă, puteți face acesta cu o economie pentru tipografie prin Dilectul Ministrul al Cultelor, care are la îndemnă un corp întreg de arhitecți.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ești am să mijlocesc la Minister, și rog și pe S-tul Sinod să primiască cererea, dar cu condiționea ca Directorul să aibă grijă a ne prezenta un plan și un devis.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Să i se pună în vedere să prezinte un plan, ca să știm și noi ce avem de făcut.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei, cu îndatorire ca Directorul Tipografiei cărților bisericești să prezinte un plan și un devis și se aprobă.

— P. S. Ioanichie Bacaoanu, raportor, citește raportul comisiunei însărcinată cu verificarea compturilor revistei

«Biserica Ortodoxă Română», pe anul budgetar 1893/94 prin care conchide la aprobarea lor.

— Se pune la vot opiniunea comisiunel și se aprobă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dați-mi voe să fac o întrebare. Aceste socrateli luate de comisiunea respectivă la tipografie, sunt dupe anii trecuți?

P. S. Episcop al Rimnicului: Pe anul 1893/1894.

I. P. S. Mitropolit Primat: Încă un lucru aş dori să ştiu, ce carte are sub tipar acum direcțiunea tipografiei?

P. S. Episcop al Rimnicului: Noi, comisiunea, n'am fost însărcinată cu acăstă cestiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Aş dori să se întrebe Directorul tipografiei, ce carte are acum sub tipar?

P. S. Episcop al Argeșului: Mineele s'a terminat și s'a început apostolul a 2 edițiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eșu voi am să propun, ca să tipărească Biblia, căci este de mare trebuință. La Seminar și în alte părți am vădut, că se servește cu de cele vechi.

P. S. Episcop al Rimnicului: Anul scolar curgător 1894—1895, Ministerul a introdus în școală Biblia întrágă, adecă Vechiul și Noul Testament ca carte de citire pentru copii. În scopul acesta dupre cum sunt informat, Ministerul s'a adresat la tipografia noastră, cerând un număr mare de exemplare, mi se pare vr'o 10,000, iar tipografia n'a putut satisface cererea. Eșu când eram Director la tipografie începusem să tipăresc asemenea cărți pentru copii în format mic, și după ce am tras un număr de vr'o 3000 exemplare, am și stereotipat tablele pentru tirajele din viitor. Când Ministerul a cerut numărul cel mare de exemplare, Directorul tipografiei noastre a dat pe cele avute în deposit, iar pentru rest Ministerul a fost nevoie să se adreseze la alte tipografii. De aceia, acăstă propunere a I. P. S. Vostre este fără bine venită, și eșu cred, că fără a se mai întreba Directorul, să și se ordone numai, ca el să începă cu tipărirea Bibliei, în format mare și apoi și mic pentru școale.

Voci: Să se începă cu Septuaginta.

P. S. Episcop al Rimnicului: Da! Septuaginta este textul normativ al Bisericii Ortodoxe, și de acăstă trebuie să ne ocupăm și noi, într'o ședință specială, când

se va hotărî și codicele de urmat. De aceia acum dic să primim propunerea și într'o anume ședință să ne ocupăm în mod special de codicele, dupre care trebuiește să se tipărescă Biblia, precum și de formatele, cum are să se tipărescă.

P. S. *Episcop al Argeșului*: Mai bine e să se începă cu tipărirea Bibliei îndată după terminarea Mineelor.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: În tot casul, tot să se întrebe Directorul tipografiei, cu ce carte se ocupă acum.

— P. S. Iónichie Bacaónu raportor, citește raportul comisiunei pentru cercetarea cărților de învățămînt religios, relativ la cartea de cântări a Preotului G. Ionescu, din București și conchide la aprobarea ei.

Se pune la vot opinia comisiunelui și se aprobă.

P. S. *Pimen Piteștenu*: I. P. S. Președinte, prin reorganisarea seminariilor, în timpurile din urmă s'a născut o absolută necesitate și de aci o deosebită îndatorire, ce S-tul Sinod, are față de acăstă instituțione de educațione bisericescă. Seminariile noastre stișă cum sunt reorganisate prin ultima lege. Ești, ca director al seminarului central sătăcău, pus în plăcuta pozițione de a vă asigura, că dați fructe bune și rodnice pentru biserică noastră. Dar pentru că s'a multiplicat numărul de studii la seminarii, așa că, pînă la reorganisarea Seminariilor, seminariștii se făceau preoți cu 4 și 7 clase; sătăcău, după reorganisare nu se mai pot face de cât număr cu 8 clase în comunele rurale; astfel că, în față acestei mulțimi de ani de studii, adeseori ba chiar tot d'aua se întimplă, ca elevii seminariști cind ating vîrstă de 21 ani să fie recrutați în armată. Prin acăstă lege de recrutare, în adevăr se garantă seminariștilor amânarea de la vîrstă de 21 și până la 26 ani, în care timp elevul seminarist este obligat să plătescă pe fiecare an o taxă de 100 lei; astfel că mulți dintre elevii seminariști, care au părinți săraci, neputând plăti în mod regulat acăstă taxă, ministrul de răsboi, conform legel de recrutare a armatei, vrînd ne vrînd, îl chiamă la corp și de aci în diferite rînduri s'a întâmplat, ca elevii seminarului superior să fie luați de la clasă și trimiși la cazarmă. Am avut câteva cauzuri de felul acesta și multumită D-lui Ministrul al Cultelor, căci a mijlocit pe lângă colegul său de la Resbel, ca elevii seminariști să nu fie trimiși le de-

positul de recrutare său la casarmă cu escortă, ci singuri. Pe lângă acesta, actuala lege a clerului, cum și legea reorganisările seminariilor, împiedică hirotonia imediată a unui elev, după ce a terminat cursul de 8 clase, ci el trebuie să se hirotonisi atunci, când se va constata că are vîrstă de 26 ani.

In fața acestei stări de lucruri, eu fac o respectosă propunere S-tului Sinod, ca să aleagă o comisiune, care să se ocupe cu acesta cestiune, mai ales, că sesiunea acesta în care ne găsim, este o sesiune extra ordinară; comisiunea, ce se va alege, va studia cestiunea elevilor seminariști față de legea recrutării.

Tot cu acesta ocazie, vă aduc la cunoștință, că D-nul Ministrul al Cultelor, în urma propunerei mele, ca Director al seminarului central și a colegului meu de la seminarul din Iași, a aprobat o întrunire a tuturor directorilor seminariilor din țară, care întrunire a avut loc în sârbătorile Nașterei Domnului. Între cestiunile pe care le am discutat, am dat și peste o altă cestiune, strâns legată de acelea și anume: cestiunea cum biserică își îndeplinește datoria sa, față de armată, adică cestiunea pozițiunei preotului de armată, cum știe el să-și îndeplinească datoria, față de acei tineri români ortodocși, care, stând timp de 3 ani la cazarmă, sunt privați de biserică și de învățăturile ei, ceea ce face ca soldații să devină omeni răi, și de desordine și de aci să comită tot felul de fapte rele, și când se întorc în căminele lor, să ducă cu ei cele male vice vătămătoare societăței.

Eu rog dar, ca comisiunea, care se va alege de S-tul Sinod, pentru a regula pozițiunea elevilor seminariști și a studenților Facultății de Teologie, față cu legea de recrutare, să se ocupe și de cestiunea preotului de armată, adică de modul cum ar trebui mai temeinic, să se îngrijască biserică față de armată, pentru îndeplinirea datoririlor sale religioase și morale. Aceasta am avut de zis.

P. S. Episcop al Hușilor: Cestiunea ridicată de către P. S. Pimen Piteșteanu este foarte însemnată. P. S. Sa propune să se aleagă o comisiune, care, dupe cît am înțeles eu, ar trebui să se ocupe cu regularea cestiunei până la sesiunea viitoare.

Eu aş zice, ca să nu alegem comisiunea, ci prin un

vot dat de S-tul Sinod, și autorisăm pe Președintele nostru, ca să ceară la Guvern, să vină cu o lege, prin care să modifice articolul din lege privitor la recrutarea generală, din care să escludă pe elevii seminariști și studenții de la Teologie. Acesta să se facă chiar acum în timpul acestei sesiuni a Corpurilor Legiuitore, căci dacă se va amâna până la târziu, sunt o mulțime de tineri care au să fie deranjați în studiile lor.

I. P. S. Mitropolit Rimat: Ești cred că propunerea P. S. Pimen Piteșteanu, și modul cum a expus-o, în cuvântarea sa, merită atențunea noastră dar nu prin comisiune, căci a alege o comisiune, ce are să facă acea comisiune? Nevoile le stim cu totii. Ești aș crede dupe cum a zis și P. S. Episcop al Hușilor, că printr'un vot dat de S-tul Sinod să se intervină prin Președinte la D-l Ministrul al Cultelor, ca acum până ce Camerile sunt deschise, să se modifice legea recrutării privitor la candidații de hirotonie.

Cred că e bine să primim acăstă propunere, căci dacă vom alege comisiunea, tot acolo avem să ajungem.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Propunerei făcută de P. S. Arhierul Pimen Piteșteanu, ești cred, că este bine, ca mai întâi să îl facem puțină analisă. P. S. Sa, dacă l-am înțeles bine, a propus două cestiuni, și anume: I-a cestiune a fost numită pozițunea seminariștilor față de obligațiunile lor de ostăși ai terei, și a II-a cestiune, este modul cum trebuie să se poarte preoții, care îngrijesc de ostirea noastră. Prin urmare trebuie să deosebim în propunere aceste două materii. Ce se atinge de materia întâia a cestiunei, prin care se cere, ca să se pună în armonie legea clerului cu legea datorilor ostășești ale cetățenilor, acăsta se poate face acum numai în forma, de a ruga pe I. P. S-țul nostru Președinte, ca să se pună în înțelegere cu D-l. Ministrul al Cultelor și să se reguleze lucrul cum va fi mai bine. În privința însă a cestiunei a doua, adică a poziționei preotului român din armată, și ești împărtășesc ideia.....

P. S. Arh. Pimen Piteșteanu: Ești așa înțeleg. Am spus că studiind cestiunea elevilor seminariști, față cu legea de recrutare, am dat de o altă cestiune, care stă în strânsă legătură cu acăsta. Cum ar putea biserică într'un

mod mai rodnic să aducă folose prin serviciile armată.

P. S. Episcop al Rimnicului: Mănțin dicând: ~~prin~~ țiunea preotului nostru pus în fața armatei, ca părinte sufletesc al ei. Încă odată mai repet, că aici sunt două materii: cea întâia este, ca să se pună în armonie legea clerului mirean cu obligațiunea cetățenului față de armată. Acăsta se poate face cum a mai quis fărte bine și P. S. Episcop al Hușilor, precum și eu. Materia a doua cred, că reclamă, cum a specificat fărte bine și a quis și P. S. Pimen Piteșteanu, ca să se aleagă o comisiune, care să iea cestiunea în cercetare, să se gândească la toate împrejurările, să studieze lucrul din toate punctele de privire și să refere Sinodului. Eu știu, și o spun și aici, că în adevăr este un regulament, ce se ocupă de această materie; că S-tul Sinod și-a spus cuvântul său în această cestiune; dar la ce rezultat va fi ajuns atunci preocupările S-tului Sinod în această materie, aceasta nu o cunosc. De aceia, mă unesc și eu cu partea a doua a propunerei P. S. Piteșteanu, ca adeca să alegem o comisiune, ce are să se ocupe cu sarcinile preotului în armata română.

I. P. S. Mitropolit Primat: Propunerea făcută verbal de P. S. Pimen Piteșteanu, și susținută de P. S. Episcop al Rimnicului,adică de a se alege o comisiune, care să se ocupe cu sarcinile preotului în armata română, și cu mijloacele prin care ar putea biserică să aducă folose mai rodnice pentru armată, merită atenționea noastră, însă nu este venită la timp. Conform regulamentului, asemenea propunerii să formuleză înscris și se subscrive de cel puțin 5 membri. Afară de aceasta, P. S. Pimen Piteșteanu, într-o șa aceiași propunere amestecă două cestiuni de mare însemnatate, de care trebuie S-tul Sinod să se ocupe în mod deosebit.

Ca să formăm preoți destoinici pentru serviciul pastoral din armată, să ne silim să ne seminariștii o astfel de educație și instrucție, în cât, când ei au îmbrățișat frumoasa și nobila misiune pastorală, să fie destoinici și adevărați apostoli, în orice ramură de activitate ecclesiastică îl al trimite. Nu prin regulamente formulate de S-tul Sinod, vom face ca biserică să dea răde frumoase, și preotul să fie folositor nației sale; ci prinț'o pregătire

seriosă făcută încă din școală. De aceea cred, că comisia de care e vorba nu ar avea ce face într'o astfel de cestiune.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ești laud zelul P. S. Arhierului Piteșteanu de curând venit în sînul nostru. Dar ca tot-déuna noi trebuie să procedem și acum conform regulamentului nostru interior. Art. 30 al acestuia regulament dice: «Fie-care membru este în drept a face propunerî privitor la trebuințele bisericei, asupra căror ar socoti că trebuie să atragă luarea aminte a S-tuluī Sinod spre a lua o decisiune».

Asemenea propunerî spre a putea fi puse în discuție de cătră biurou, se cere, să fie sprijite cel puțin de două membri.

Prin urmare, ești vîrrog ca asupra propunerî, ce se face, să se îndeplinească întâi acăstă formalitate și pe urmă vom vedea ce este de făcut.

P. S. Episcop al Husilor: Acăstă propunere este susținută de 3 membri: de P. S. Episcop al Rimniculu, de P. S. propunător și de mine.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atunci rog pe P. S. propunător să-și formuleze propunerea înscriș, să o depună la biurou și pe urmă o vom discuta.

P. S. Arh. Pimen Piteștenu: O voi formula numai de cât.

I. P. S. Mitropolit Primat: Până ce P. S. Pimen Piteșteanu și va formula propunerea, rog pe P. S. Episcop al Argeșulu să continue cu citirea traducției «Mărturisirea ortodoxă».

P. S. Episcop al Argeșulu, raportor, continuă cu citirea traducției «Mărturisirea ortodoxă», începând cu întrebarea 35-a și citește până la întrebarea 70-a.

I. P. S. Mitropolit Primat: Iată propunerea făcută de P. S. Pimen Piteștenu:

Subsemnații avem onore a face S-tuluī Sinod următoarea propunere:

«S-tul Sinod să bine-voiască a alege din sînul său o comisiune care să se ocupe pe de oparte cu regularea positiuniei elevilor seminariști și a studenților facultăței de teologie, față cu legea recrutării; iar pe de altă parte cu arătarea mijlocelor prin care servirea păstorescă a

«preoților de armată să dea rôdele dorite pentru acéstă «instituțiune a țrei».

(ss) *Iónichie Bacaónu. Athanasie Craioveanu. Sil- „vestru al Hușilor. Pimen Piteșteanu*

Acum voiți să se aléga o comisiune saú să discutați asupra ei?

P. S. *Episcop al Rimnicului*: Să se aléga o comisiune.

P. S. *Episcop al Hușilor*: Propunerea acésta se desparte în două părți: una privitor la seminariști și alta privitor la pozițunea, saú mai bine ȳis la activitatea preotului în armată.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dați-mi voie s'o mai cîtesc încă odată.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Partea a doua a propunerei este cu totul vagă.

P. S. Episcop al Rimnicului: Dacă punetăi propunerea în discuție, cer cuvîntul.

P. S. *Episcop al Hușilor*: Sunt două cestiuni în acéstă propunere: una a elevilor seminariști și a studenților în teologie și alta relativă la activitatea preotului în armată, cum trebue să lucreze, ca să dea rôde bune. Eù sunt de părere, ca partea întâi a propunerei, privitor la schimbarea legel de recrutare, față de studentii facultăței de teologie și de seminariști, să se autorize I. P. S-titul Președinte să mijlocească la Guvern, ca chiar în sesiunea acésta a corpurilor legiuitor, să vină cu un proiect de lege pentru a schimba legea de recrutare. Vă uniți cu acéstă propunere?

I. P. S. Mitropolit Primat: S-tul Sinod se unește cu partea întâi.

P. S. Episcop al Hușilor: Cât privește partea a două a cestiunel, acésta este fórte grea și fórte însemnată, și noi trebue să ne ocupăm într'un mod óre-care de dênsa. P. S. Arhiereu Pimen Piteșteanu când a emis ideia, ca ce ar trebui să facă preotul în armată, pentru ca să pótă tine sus moralul soldatului și simțimîntul religios în armată, a sulevat o cestiuñe fórte însemnată și cu atât mai însemnată cu cât să ȳtie în general căderea moralulu în armată. Acésta o dic judecând după cei liberați cari in-

troduc mari destrăbălării între consătenii lor și chiar bărbații urâte. Acum care ar putea fi mijlocele prin care să ar putea ajunge la scop? A regulamenta numai felul activităței preotului de armată, a'l da instrucțiile cum trebuie să procedă și să lucreze în calitatea lui de preot de armată, cu acesta încă n'am făcut nimic și nu se va ajunge la rezultatul dorit. În armată nu se merge după bunele chibzuinți, chiar dacă ar fi, a comandanților cu preoții. În armată totul e prevăzut prin lege, totul e regulamentat. Dacă prin legile și regulamentele armatei, nu se va prevedea anume timpul, când preotul trebuie să facă morală soldaților, când să-i sfătuiească, în ce timp să se ducă soldatul la biserică, când și unde să se mărturisească și împărtășească toți militarii, de la soldatul simplu până la general, căci exemplu trebuie să se dea de sus, nu vor face nimic preoții de armată, cu totă regulamentarea activităței lor. Militarii, cari nu au primit o educație deosebită, cred că dacă au îndeplinit legile și regulamentele armatei, totul mai departe li e permis, săpoi acăstă normă se menține și după eșirea din armată. Eu, făcând vizite canonice mai în anii trecuți, pe lângă altele am constatat în vr'o două comune că foștili militari erau capii mișcărilor turbulente. Cestiunea e cu atât mai însemnată, cu cât tot tânărul român trebuie să facă armată. Si dacă nu se vor lua măsuri pentru păstrarea credinței și a simțimentului religios între militari—în armată, apoi este amenințată moralitatea și chiar sănătatea populaționei rurale. Pentru prevenirea dar, a unor asemenea răle e ușor cred, că noi acum ar fi bine să autorizăm pe I. P. Sântitul nostru Președinte, să intervină la Guvern, să vină cu un proiect de unul sau mai multe articole, care să se adauge la legea militară, prin care să se mărescă cercul de activitate al preotului de armată, și în urmă să se reguleze totă activitatea preotului, cum și când anume trebuie să primească militarii învechătură morale și când să mergă la biserică, pentru ca astfel nu numai să nu se piardă, ci încă să se cultive și să crească simțul religios în militari—deviitorii cetățenii rurali și urbanii. De aceea am spus că cestiunea acăstă este foarte însemnată și foarte grea și nu o vom putea regula noi numai cu instrucțiunile ce am da preotului. Preotul poate să fie bine pre-

gătit și bine predispus, dar dacă el nu are anume ore în care soldații să fie datorii a-l asculta, sigur că nu face nimic. În armată se fac trebile numai din ordin. Prin urmare și pentru ca soldații să fie la timpul cutare la învățatura morală sau la biserică, trebuie să se prevădă prin lege și regulamente, trebuie ca toți comandanții de trupe să aibă instrucțiuni în sensul acesta.

Acum, cum bine-voiți, eu am propus ca S-tul Sinod să autorize bioul ca să intervină la Guvern în acăstă privință, dar dacă S-tul Sinod voește să aléga comisiune, eu, nu mă opun niciodată la acăsta, căci lucrul mai pe urmă tot acolo are să ajungă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eu cred că așa a înțeles și P. S. Episcop al Hușilor, cum a înțeles și P. S. propunător, căci din cuvintele P. S. Sale reiese că noi să mijlocim la Guvern...

P. S. Episcop al Rimnicului: Propunătorul nu cere acăsta.

I. P. S. Mitropolit Primat: Apoi iată ce dice propunătorul în propunere. (Citește iar propunerea). Preoții în general așa cum sunt pregătiți pot preda morală, tot așa cum sunt și profesorii bună la școală. Dacă un profesor nu pregătește în de ajuns pe copil la școală și nu le face morală, cum este vinovat copilul? Nu. Noi trebuie să avem grija, când trimitem preoții acolo să le spunem cu ce trebuie să se ocupe și cum să moralizeze pe soldat.

Din cuvintele P. S. Episcop a Hușilor reiese că noi să intervenim spre a se da ordine Generalilor și Coloneilor, ca soldații, armata în genere să se supună, să asculte învățatura preotului în anumite dile. Așa este?

Voci: Da, da.

I. P. S. Mitropolit Primat: În acăstă privință eu cred că discuția aceasta, este asupra regulamentului pentru disciplina clerului ostășesc; și în privința aceasta știți că noi avem un regulament Ce ar mai face comisiunea, care s-ar alege? alt regulament? Are regulament. Prin urmare, noi să intervenim atât pentru partea întâi, cât și pentru partea a 2-a la D-l Ministrul al Cultelor și D-sa să comunice cu Ministerul de răsboi pentru a da ordine în armată, ca toți ostașii să se supună regulelor morale și disciplinare ale religiunii noastre creștine ortodoxe, față de confesorul care, l are...

Iată calea cea mai bună prin care putem face ceva; căci altmintrelea, a mai alege o comisiune, a face un alt regulament, este de prisos, nu facem nimic.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Propunerea scrisă și subscrisă de propunători analizază mai de aproape cestiunea, și ea constă, ca și cea facută verbal, din două elemente principale. De o parte avem poziunea seminaristilor și a studentilor facultăței de teologie față de legea recrutării, sau în deobște de datoria ostășască a cetățenilor, și de altă parte poziunea preotului nostru în armata română.

Propunerea admisă de I. P. S-țitul Mitropolit Primaț, și susținută și de mine, cred că s'a hotărît de către S-tul Sinod, în felul de a se interveni la Guvern, spre a se pune în armonie prescripțiunile legei preotului de mir cu legea datorilor ostășești ale seminaristilor și ale studentilor.

Vin acum la datorile pastorale ale preotului nostru în armata română. I. P. S. Văstră, vorbind asupra acestei materii, ați zis, că e de prisos a se mai lua măsură; fiindcă seminariile pregătesc pe clerici, ca să fie buni preoți. și eu zic, că seminariile lucrăză, cum lucrăză toate școalele, numite profesionale; adecă, că ele fac a se da elevilor toate cunoștințele necesare misiunei lor. Aceste cunoștințe sunt laice, ce privesc pe viața lor socială și apoi cunoștințele teologice, care îi pun în poziunea, de a înveța cele ale Bisericei și a face aptă pentru preoție. Însă după ce elevul din seminar sau din facultatea de teologie termină cursul, pentru dinsul se naște trebuința unor cunoștințe noi. Dacă ajunge profesor, lui i se cer cunoștințele didactice, care îi arată cum trebuie să a împărți știința sa elevilor săi, iar dacă se face preot, fie al unei biserici parohiale, fie în armată, el întâmpină nouă greutăți în practicarea preoției sale. Aceste greutăți, fie ele didactice sau preoțești, sunt adunate la un loc și înălăturate prin niște regule, care pentru profesorat se numesc didactice, sau mai general pedagogice, iar pentru preoție regule pastorale. De aici acea știință în ramura teologică, numită »Pastorală« carea știință se învață și ea în școală, dar mai are elemente practice, ce nu se cunosc și nici pot fi regulate, de căt față de poporeni parohiilor, în practica pastorală a dilei; și pre acăstă anume parte din viața pastorală a preotului nostru din armată privește propunerea făcută.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu le-a învățat preotul acestea?

P. S. Episcop al Rimnicului: Alt-ceva este a învăța elevul pentru dânsul în școală și alt-ceva, este a învăța meșteșugul, de a împărtăși știința, sau învățatura, căpătată în seminarii. Când este vorba de armată în special tótă lumea, care a umblat cu Pastorala în mână, știe, că pozițunea parohuluļ în armată este în multe privinți deosebită de a preotului, care șade la casa lui, între parohieni și.

Pentru preoți din armată se nasc noi trebuințe pastorale, rezultate din însărcinările lor speciale.

Ei trebuie conduși și aici astfel, în cât să păță îndeplini cu succes datoriile lor de parohi în acăstă ramură. Poate cineva să dică, că în pastorale sînt regule, ce arată purtarea preotului și în armată.

Și eu dic, că or fi, dar în știința ta, »Pastorala acele regule sînt generale, aplicabile la toate armatele, la datoririile generale ale preotului și preotul din armata românească are trebuință de regule speciale, cum trebuie să se pôrte în armata românească. În de obște vorbind știința teologică când ea se aplică la armată, Biserică, și societate, are particularitățile ei, care trebuie regulate.

De aici naște trebuința, ca S-tul Sinod, expresiunea cea mai înaltă bisericescă, membrii acestui Sânt Corp, cării cunosc mai de aproape trebuințele ostașului nostru și puțină bine-făcătoare a preotului să regulamenteze așa, în cât preotul să și păță îndeplini cu tot succesul datoriile sale pastorale față de armată. Si tot în acăstă regulamentare vor intra propunerile făcute de I. P. S. Vîstră, și cele ale P. S. Episcop de Huș, ca Guvernul la rândul său, fie în marginile Ministerului de Răboiu, fie Guvernul întreg, să dea tot concursul său preotului întru îndeplinirea datoriilor sale pastorale.

De aceea, mai adaug încă odată și pentru acăstă dic, să alegem o comisiune ad-hoc, care să studieze cestiu-ne, să cerceteze lucrările anterioare ale S-tuluļ Sinod, rămase nesanctionate. Comisiunea noastră, având în vedere toate lucrările anterioare și trebuințele de astă-dăi să facă regulamentul trebuitelor care prin Dl. Ministrul va fi supus la sanctiunea Majestățel Sale Regelui, și un ase-

menea regulament va deveni obligatoriu pentru preoți, pentru armată și superiorii ei.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ești cred că atât cât s'a vorbit asupra acestei cestiuni, s'a vorbit prea mult și am ajuns tot acolo, ca să alegem comisiunea. Acum fiind că este o propunere, nu trebuie să mai discutăm, ci după insistența propunătorilor să trecem de a dreptul la alegerea comisiunei; și fiind că avem un regulament, care este nesancționat, comisiunea care se va alege să aibă în vedere și lucrările anterioare relative la acăstă cestiune.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Ești propun ca P. P. S.S. propunători să formeze comisiunea.

I. P. S. Mitropolit Primat: Propunători sunt: P. P. S. S. Ioanichie Bacăoanul, Atanasie Craioveanu, Pimen Piteșteanu și P. S. Episcop al Hușilor.

P. S. Arh. Pimen Piteșteanu: Ca propunător îmi pare bine că P. S. Episcop al Dunării de Jos este contra; și aş dori ca și P. S. Sa să facă parte din comisiune și să lucreze împreună cu noi.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot, prin sculare, propunerea ca și P. S. Episcop al Dunării de Jos să facă parte din comisiune.

S'a votat.

P. S. Episcop al Dunării-de-jos: Ești săn contra.

P. S. Episcop al Hușilor: Puneți la vot propunerea mea împreună cu a I. P. S. Văstre de a se interveni la Guvern.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acăsta s'a admis, cu toate acestea ești tot mai consult încă odată pe S-tul Sinod. Cine e pentru să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Acum ne mai fiind nimic la ordinea dilei ridic ședința și cea viitoare va fi pe Joi 16 ale curentei la ora 9 a. m.

— Ședința se ridică și se anunță cea viitoare pentru Joi 16 ale curentei orele 9 a. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretari: Dionisie Episcop al Buzeului și Ioanichie Bacăoanu.

Şedința din 16 Februarie 1895.

— Şedința se deschide la orele 9 și $\frac{1}{4}$ sub preșidenția I. P. S. Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și răspund prezenți 13 P.P. S.S. Membrii, fiind absente P. S. Calistrat Bârlădeni, din cauza de boli.

— Se citește sumarul ședinței precedente.

P. S. Episcop al Hușilor: Cer cuvântul asupra sumarului. Am audiat în sumar spunându-se că Directorul tipografiei s-ar fi îndatorit ca să prezinte I. P. S. Vostre un plan pentru magazia și librăria tipografiei. Mi se pare că s'a vorbit aci de acel plan și s'a spus că Directorul nu-l va putea prezenta, fiindcă el trebuie să plătească aceluia care l va face.

Eu știu că I. P. S. Vostă aveți să interveniți la Onor. Minister, ca să l facă. Cred dar că trebuie rectificat în sumar în sensul acesta.

I. P. Mitropolit Primat: D-lui Director îl este impus ca să trateze cu mine în acăstă privință. D-nelu are să'mi facă un raport, apoi am să interviu la Minister ca să cer un arhitect. D-nelu va trata cu arhitectul pentru a face planul, și după ce se va regula totul între mine și D-nelu, atunci voi veni cu planul la S-tul Sinod și vom discuta.

— Se pune la vot sumarul ședinței precedente, cu aceste explicații și se primește.

— Se comunică de la biurou petițiunea D-lui Elias Grasiany, prin care rögă pe S-tul Sinod să se permită a litografia ca icona săntul Antimis, pentru care a obținut chiar voia P.P. S.S. Chiriac.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Eu rog pe biurou să alegem o comisiune, la care să se trimită acăstă cerere.

I. P. S. Mitropolit Primat: Comisiunea este alăsă deja, dar trebuie să o complectăm, căci îl lipsește un membru. Acea comisiune se compunea din P. S. Episcop al Rîmnicului, al Romanului și eu; și fiindcă P. S. Episcop al Romanului a murit, eu cred că trebuie să complectăm comisiunea prin alegerea unui alt membru.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Atunci vă rog să o trimiteți la acăstă comisiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ești cred că toti P.P. S.S. Chiriarhi ați câte un model de antimise din cele litografiate de D-l Grasiany, dupe cum și ești am asemenea modele. Față dar cu cererea acăsta, cred că nu e alt-ceva de căt să fie acea iconă aprobată și de S-tul Sinod; cum e aprobată de fie care Chiriarh în parte.

Voci: Așa, așa.

— Se pune la vot cererea D-lui Grasiany și se trimete la comisiunea specială.

I. P. S. Mitropolit Primat: Vă rog să complectăm comisiunea pentru iconografia prin aclamație.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Ești propun pe P. S. Atanasie Craioveanu.

— Se pune la vot propunerea P. S. Episcop al Rîmnicului și se aprobă.

— Se comunică de la biurou petiționea P. S. Calistrat Bârlădeanu prin care cere un concediu de şese zile fiind bolnav, și se aprobă.

— P. S. Valerian Rîmniceniu, raportor, citește raportul comisiunei de petițuni pentru călugărire în cas de boliță a surorilor: Păuna Protopopescu, care a primit numele de Ripsimia, Alexandrina I. Sebe, care a primit numele de Filonida și Smaranda Gheorghe, care a primit numele Mardonia, toate din monastirea Pasărea și conchide la recunoșterea călugării lor.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și St. Sinod o aprobă.

— Idem raportul comisiunei de petițuni, relativ la adresa comunităței S-tulu Munte Athos, pe lângă care s'a alăturat un manuscris Tratament pentru istoria S-tulu Munte Athos» fondarea Schitului Prodrom și istoria iconei Maicii Domnului de monahul Antipa, prin care cere ca slujba iconei Maicii Domnului să se intercaleze la 12 Iulie în Mineele care se tipăresc.

Asupra acestei cestiuni comisiunea opină că nu se poate intercală: I-iu, că Mineele ați eşit de sub tipar și al II-lea, că nu este de ajuns autoritatea monahului Antipa asupra acestei scrieri.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei, care conchide la respingerea cererei și se aprobă de S-tul Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: Mai avem încă două

comisiuni de ales asupra a două cestiuni: 1) Pentru punerea în concordanță a legei civile cu cea bisericescă în privința căsătoriei și al 2-lea; pentru jurămîntul preoților înaintea instanțelor judecătoarești.

P. S. Episcop al Rimnicului: Să se discute întâi cestiunea, începînd cu partea relativă la jurămîntul preoților.

P. S. Episcop al Hușilor: I. P. S-țite Președinte, armonisarea legei bisericești cu legea civilă, în ceea ce privește căsătoria și divorțul, este o cestiune fîrte grea. O cestiune, care nu să poate rezolva numai de Sinod. De aceea eș fi de părere ca, I. P. Sânția Vîstră să veniți cu un anume proiect, făcut de persoane cunoscîtoare de legile bisericești și civile, asupra căruia să fie consultat de mai înainte și Guvernul; căci în zadar vom regula noi singuri cestiunea, dacă Guvernul nu va consimî a schimba nimic din actuala lege civilă. Aci e vorba de a se face cedări, fie dintr-o parte fie din alta, sau și din amîndouă părțile. Dar acăsta nu se poate face de cât numai consultând o parte pe alta. Mai greu va fi când Sinodul va decide ca cutare cestiune să fie aşa și Guvernul va dice în urmă, ba nu se poate. Tot astfel să se facă și cu jurămîntul preoților.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eș nu sunt de părerea P.P. S.S. Vîstre în casul de față. Un corp legiuitor nu poate să recurgă afară din cercul său, ca să ceară legi de la omeni competenți, când el însuși este un corp legiuitor prin înființarea lui.

Când se citește un mesagiș intr'un corp legiuitor, prin acel mesagiș se atinge cestiunele importante, care trebuie rezolvate pentru nevoile Statului. La timp acel corp legiuitor, alege comisiunea și acea comisiune se însărcinază cu facerea proiectului și apoi după ce proiectul s'a depus pe biurou se discută în fondul ei cestiunea. Eș cred că și noi tot aşa trebuie să mergem.

Eș am anunțat prin discursul de deschiderea S-tului Sinod, cestiunea punerei în concordanță a legei bisericești cu legea civilă în privința căsătoriei; fiindcă cunoștem cu totul marea greutățि ce întimpinăm cu căsătoriile, cu rudenii și cu multe altele.

De aceea comisiunea, care se va alege, va face un

proiect asupra acestor cestiuni și proiectul acela, după ce se va discuta și vota, se va înainta prin biurou Guvernului.

Mi se pare că chiar în Constituțune se prevede, ca legea bisericescă să se pună în concordanță cu legea civilă și nu s'a făcut nimic până acum.

P. S. Episcop al Rimnicului: I. P. S. Președinte! Vă rog să-mă dați voie și mie ca să iaă parte la acăstă discuțione, spre a-mă arăta și eu vederile mele, pentru că mai pe urmă cu toții împreună să rezolvăm cestiunea, adusă de I. P. S. Vóstră, înaintea S-tulu Sinod prin discursul de deschidere: I. P. S. Vóstră prin discursul de deschidere, ne-ați atras luarea aminte asupra mai multor cestiuni, care se opun usurilor sănătă noastre biserici și chiar cum s'a dîs, prescripțiunilor canonice.

De altă parte ați adăogat, că trebuie să alegem o comisiune, care să se ocupe cu punerea în armonie a acestor cestiuni; fiind că ele deosibesc în vederi pre Biserică de Statul nostru actual. Eu cred, că asemenea cestiuni, care aă a armoniza pre Stat cu Biserică și viceversa, nu se pot regula numai de cătră S-tul Sinod singur, fără de participarea la o asemenea lucrare și a puterii Statului. Aceste cestiuni, având un caracter duplu, cer din partea noastră, cât și din partea Ministrului, care reprezintă între noi pre Stat, mai multă gândire, și chiar o mai bună chibzuință.

Dacă am păși, cum ați cerut I. P. S. Vóstră, la alegerea acum a unei comisiuni, fără a fi și D-l Ministrul de față, cu care să putem stabili împreună o înțelegere în asemenea materie, eu o spun de mai 'nainte, că totă lucrarea comisiunei cu hotărârile S-tulu Sinod în asemenea materii, aă să rămână o simplă dorință, ca multe din dorințele, ce a mai arătat S-tul Sinod. Aici este vorba, I. P. Sfintite, de a armoniza legile țărei cu canonele; și acăstă nu se poate face alătura de puterea laică. Acăstă este calea legală, dupe care S-tul Sinod poate lucra cu succes, și alătura cu acăstă cale lucrările S-tulu Sinod, în asemenea materii pot fi lovite de nulitate.

S'a dîs în cursul discuționei acestei cestiuni, că S-tul Sinod este un corp legiuitor. Să-mă dați voie ca eu să fiu de părere deosebită în acăstă materie, și chiar să-mă spun și cuvintele mele pentru ce. Noi nu suntem un corp

legiuitor propriu dīs, dar sūntem un corp, care luām dispoziunī, mēsuri disciplinare, în ceea ce privește biserica și statul nostru român, față de preoți și chiar față de toți creștini; facem cu alte cuvinte numai Regulamente, care își au puterea lor disciplinară numai cu aprobarea Statului. Dupre Constituțunea nōstră, dupe legea organică a S-tei nōstre Biserici, tōte dispoziunile disciplinare ale S-tulu Sinod nu sūnt aplicabile în Statul român, de cāt numai cu condițunea ecspresă, că aceste dispoziuni să fie luate în înțelegere cu puterea laică a Statului nostru. Așa că stabilindu-se acest lucru în mod legal se poate dice, că noi suntem un corp, care regulamentăm disciplina bisericescă față de preoți și de Statul român cu conlucrarea acestuia.

Ei bine, fiind-că aci este vorba de Stat; fiind-că noi cu lucrările nōstre avem a ne întinde chiar asupra legilor Statului; eū cred că este de trebuință, ca D-l Ministrul al Cultelor să fie de față, când se discută asemenea cestiunī sau cel puțin să ea parte la lucrările S-tulu Sinod, când se stabilesc basele de lucru în niște asemenea materii. Numai astfel vom putea pune în armonie legile țrei cu S-tele canone, și numai astfel lucrarea nōstră va avea sorții de a ajunge articole de legi în Statul român. Prin urmare nu putem face altfel, de cāt să ne punem în de aprópe contact cu D-l Ministrul al Cultelor.

Acum să vin la formula propunerei, făcută de P. S. Episcop al Hușilor. P. S. Sa dice, să ne punem în contact cu Guvernul prin un memoriu, sau mai știu eū cum, eū cred, că și cu un asemenea mod de a lucra, hotărîrea nōstră are să rămână, cum dice Românul, tot baltă.

P. S. Episcop al Hușilor: N'am dīs eū prin un memoriu, ci am dīs ca Președintele S-tulu Sinod să facă în unire cu Guvernul un proiect pe care să'l prezinte Sinodului.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Nu întrerupeți

P. S. Episcop al Rimnicului: Acăstă întrerupere m'a corectat. Prea bine, să lucrăm un proiect de lege care prin Președintele nostru să fie înaintat Guvernului. Ei ce găsiți mai bun în acăstă mēsură? Credeți, că o să ajungeți la scopul dorit? Nu; căci guvernul, fiind departe de membrii S-tulu Sinod, și noi ore cum lucrând de sine,

noi avem să luăm o hotărire, iar Guvernul are să țină la legile sale actuale; și lucrurile așa să rămână tot așa, cum sunt și astăzi.

Propun deci ca Președintele în numele S-tulu Sinod, să poftescă pe D-l Ministru între noi, iar noi, alegând toate cestiunele ce vin în colisiune cu legile Statului, să le punem într-o discuție prealabilă cu D-l Ministrul Cultelor și atunci vom alege comisiunea, care va face o lucrare chibzuită și cu șorți de isbândă, fiind făcută în înțelegere cu Guvernul terei.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eu am asimilat pe St. Sinod cu un corp legiuitor, pentru că, prin regulamentele, care le facem suntem un corp, care disposăm și nu putem să dică că nu însemnăm nimic. Propunerea P. S. Episcop al Rimnicului, ca S-tul Sinod prin președintele său să se pună în înțelegere cu Guvernul, nu o cred nemerită. S-a făcut de mai multe ori acesta, deja avem precedente create, și nu s-a putut ajunge la nici un rezultat.

Așa dar, eu cred că calea cea mai nemerită nu este de cât acesta, ca comisiunea, care se va alege, să se pună în înțelegere cu Dl. Ministrul, spre a vedea ce s-ar putea face, pentru ca să dispară anomalia dintre Stat și Biserică cu privire la căsătorie, după cum știți că le întâmpinăm, mai ales în cas de rudenie.

De aceea, eu aş ruga pe S-tul Sinod, să alეgă o comisiune, care va intra în înțelegere cu Dl. Ministrul, ca om de legă și special în acestea, și Dl. Ministrul le va pune la dispoziție și alți bărbați competenți, spre a face o lucrare cum trebuie. Acesta cred că este calea cea mai nemerită.

P. S. Episcop al Argeșului: I. P. Sânțite Președinte! Cestiunea propusă de I. P. S. Vóstră, privitor la armonisarea legilor bisericești cu cele civile, mai ales în privința căsătoriei este o cestiune foarte însemnată. Se știe, că legea civilă oprește căsătoria până la al 4-lea grad, pe când cele bisericești opresc căsătoria până la al 7-lea grad. Din pricina acesta să întâmplă adeseori conflict. Oamenii se duc la primărie, să încep formalitățile și primarul conform legii civile, declară că sunt căsătoriți. Preotul însă le refuză serviciul, și cu drept cuvînt, căci biserica oprește căsătoria până la gradul al 7-lea. De aci

intervenirile la Episcop pentru a cere dispensă, și multe alte greutăți din cauza acesta.

O altă cestiune, legată tot cu acesta, este cestiunea divorțurilor. Se știe că la noi în țară sunt o mulțime de divorțuri și biserica nu are nici o cunoștință despre ele. Cel despărțit să întâmplă să contracțeze o nouă căsătorie. La primărie se fac toate formalitățile prevăzute de lege, și în baza actului ce posedă de la tribunal, prin care să declară căsătoria anterioară desfăcută, se proclamă căsătoria nouă încheiată.

Biserica, fără să aibă cunoștință dacă soții au fost despărțiti mai înainte, bine-cuvinteză căsătoria nouă.

De aceea, eu cred, că comisiunea care se va alege să se ocupe și cu această cestiune, ca despărțirile făcute la tribunal și fie mai întâi în înțelegere cu administrația bisericescă. Dacă administrația bisericescă nu reușește a convinge pe părți să se împace, se poate face despărțirea, dar atunci trebunalul să facă cunoscut bisericei, ca să se știe cine este despărțit.

Acastă cestiune de o așa mare importanță a fost discutată chiar și de înalta curte de Casătie, și dacă nu mă înșel s-a ținut o disertație de către Dl. Filitis, care a arătat mare dorință ca să se împace ore cum lucrurile. Să se facă cunoscut și bisericii divorțurile, dupe cum este și în Bulgaria; căci altfel este o anomalie.

In ceea ce privește cestiunea acesta a căsătoriilor, S-tul Sinod s'a ocupat de mai multe ori, și a și făcut un regulament care n'a fost aprobat de Guvern; asemenea a făcut și un regulament pentru jurămîntul preoților, care de asemenea, a remas neaprobat.

Cestiunea jurămîntului preotului este asemenea o cestiune foarte importantă. Preotul fiind un demnitar al bisericei, el nu trebuie să depună jurămîntul comun. Cestiunea jurămîntului s'a pus de multe ori în discuție și s'a admis de mult de unele dintre tribunale, ca preotul să depună jurămîntul față de chiriarhul său și în biserică, nu în comun cu cel-l'alți. De aceea aceste cestiuni sunt foarte bine venite în S-tul Sinod. Sunt și eu de părere ca să aléga o comisiune, care să aibă în vedere aceste Regulamente, și să se arate dorința acesta și Guvernului, ca să se caute a se face un acord între legile civile și cele bisericești.

P. S. Episcop al Hușilor: Mai întâi vă rog să-mi dați voie, ca să citesc articolul 12 din legea pentru alegera Mitropolitilor și a Episcopilor, cum și a constituirii S-tuluși Sinod, spre a vedea, cări sunt atribuțiunile S-tuluși Sinod. Acel articol dice: »S-tul Sinod al Bisericei Autocefale Ortodoxe Române, va statua asupra tuturor afacerilor spirituale, disciplinare și judiciare curat bisericești, în conformitate cu sântele canóne ale Sântei Biserici Ortodoxe de Răsărit«.

Va să dică, în limitele acestui articol, noi putem lucra și statua, numai asupra afacerilor curat bisericești. Afacerea acăsta, însă, este mai complicată, nu e curat bisericeșcă, căci autoritatea bisericeșcă se pune în contact cu autoritatea civilă. Mai mult încă, legile civile trebuie să se pună în acord cu legile bisericești. Iată dar că sunt două autorități, care trebuie să-și împace interesele una altuia.

Prin urmare P. S. Episcop al Argeșului a sfărșit bine cestiunea, a conchis tare bine, când a dîs să se aléga o comisiune, care să adune toate cestiuncile acestea controverseate între Biserică și Stat și să-și dea și părerea cam cum ar voi Biserica să se reguleze. Lucrarea acăsta poate să fie ca un fel de desiderat; și acel desiderat să se înainteze de către președintele nostru Guvernului, căci numai Guvernul poate să vină cu o lege în Senat și Cameră prin care să modifice sau să reguleze această cestiune. Noi singuri, ori cât am regula față de această cestiune, n'avem să facem nimic.

Așa dar, dacă voi să se aléga o comisiune, s'o alegem; acea comisiune însă să fie îndatorată a aduna toate dispozițiunile legilor civile care contrazic canónele și usurile bisericii noastre ortodoxe, și poate să se pună în înțelegere și cu Guvernul; dar totă lucrarea comisiunei Sinodale are să se încheie în niște deziderate, care prin biurou, așa să se înainteze Guvernului spre a veni cu un proiect de lege. Său în cele din urmă, noi membrii Sinodului care luăm parte și în Senat, putem să presentăm un proiect din inițiativă parlamentară. După părerea mea numai aceasta e calea de urmat.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Ești am ascultat pe toți P.P. S.S. cări aș vorbi asupra cestiunei, de care ne ocupăm.

Punctul de plecare a fost ca să se aléga o comisiune. Bine. Dar unii dintre P.P. S.S. au venit să facă explicații, să intre în desvoltarea cestiunie, ceea ce gândesc că e prematur. Acestei lucrări încă nu i-a venit timpul. Din partea noastră ar trebui să numim o comisiune, care, să nu facă alt-ceva, de cât să aléga numai punctele acelea asupra cărora legile civile au încălcă canónele și rânduiala bisericii. Comisiunea să fie cu lucrarea aceea în mijlocul nostru și atunci noi putem discuta și opinia fie care cum vom crede; dar acum discutăm de giaba.

P. S. Episcop al Argeșului: Cred că I. P. S. Mitropolit al Moldovei la mine a făcut alusiune. Eu n'am intrat în fond, ci am arătat numai necesitatea ce se simte pentru cestiunea acéasta.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Cestiunea acéasta a conflictului legilor civile cu cele bisericești nu e venită de acum în Sinod, ci de 20 de ani, de când s'a înșințat Sinodul. Si eu, când eram Episcop la Argeș, am propus cestiunea acéasta în S-tul Sinod și știu că s'a făcut ceva.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Am cerut cuvântul pentru a doua óră în acéstă cestiune, ca să declar de la început, că mă unesc și cu forma propunerei, făcută de I. P. S-tul Mitropolit al Moldovei; adică să alegem o comisiune, carea să aibă o însărcinare mărginită. Acea comisiune să nu aibă alt rol, de cât să adune tóte acele cestiuni, unde legile civile vin în colisiune cu cele bisericești.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nică nu se poate face altfel.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Dați-mi voe. S'a dis, ca să se aléga o comisiune, carea să facă proiecte de legi, memorii și mai știu și eu ce, și apoi să se pună în relaționi cu Guvernul. Nu! Eu cer și acum, ca să se aléga comisiunea, cum a dis și I. P. Sântul Mitropolit al Moldovei, care va aduna tóte cestiunile de armonisat, și va studia tóte lucrările S-tulu Sinod de până acum în acéstă materie, și ea adecă comisiunea, făcându-și raportul său la S-tul Sinod acesta să hotărască modul, cum are să se armonizeze legile civile cu sântele noastre canóne. De aceea încheiu rugându-vă, să puneți la vot propunerea mea, și apoi să procedăm la alegerea comisiunei.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ată înălăturat cestiunea prealabilă?

I. P. S. Mitropolit Primat: Aceea s'a înălăturat.

P. S. Episcop al Hușilor: Pe lângă cele dîse de I. P. S-țitul Mitropolit al Moldovei și susținute de P. S. Episcop al Rîmnicului, mai adăog și eș că nu ar fi destul numai atât, ca să se adune acele cestiuni, ci pe cât va fi posibil, să se ocupe și cu rezolvarea cestiunii, pentru ca terenul să fie mai bine preparat, când cestiunea va veni în discuție înaintea S-tului Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eș cred că este bine să stabilim lucrarea comisiunei. Ea nu poate face alt, de cât să adune toate punctele după cum a dîs I. P. S-țitul Mitropolit al Moldovei și P. S. Episcop al Rîmnicului, își va da părerea asupra lor și apoi lucrarea sa, o va înainta S-tului Sinod, care o va discuta și va lua măsurile cuvenite.

Așa dar, vă rog să închidem discuția și să procedem la alegerea comisiunei.

— Se pune la vot închiderea discuției și se primește.

I. P. S. Mitropolit Primat: P.P. S.S. Părinți, acăstă comisiune trebuie să fie compusă din 5 membri.

Voci: Da, da.

— Se procede la alegerea comisiunei prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votului este: Votanți 13. Majoritate absolută 7. Aș intrunit.

P. S. Episcop al Hușilor	10	voturi
» Dunăre de jos	10	»
Arh. Pimen Piteșteanu	11	»
» Valerian Rîmniceanu	5	»
I. P. S. Mitropolit al Moldovei	2	»
P. S. Episcop al Argeșului	2	»
Rîmnicului	2	»
» Arh. Atanasie Craioveanu	4	»

Aș intrunit majoritatea cerută de regulament numai trei și anume: P.P. S.S. Episcopii al Hușilor și al Dunărei de jos și P. S. Pimen Piteșteanu. Propunetorul, făcând parte de drept din comisiune mai trebuie un membru. Vă rog să procedem la alegerea lui prin aclamație.

P. S. Arh. Pimen Piteșteanu: Eș propun pe P. S. Atanasie Craioveanu.

— Se pune la vot prin aclamațiune, propunerea P. S. Pimen Piteșteanu, și se primește.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum mai avem încă o comisiune de ales, comisiunea pentru cartea Părintelui Simeon Popescu intitulată „*Ilveūua*“. Trebuie alăsă și acăstă comisiune, ca să terminăm o dată și cu acăstă cestiune.

Eu propun pe P.P. S.S. Episcopii al Ilușilor, al Dunărei de Jos și....

P. S. Episcop al Hușilor: Eu propun să se alეgă P.P. S.S. Episcopii al Argeșului, al Dunărei de Jos și P. S. Atanasie Craioveanu sau P. S. Pimen Piteșteanu.

I. P. S. Mitropolit Primat: La biurou avem o cerere ca S-tul Sinod să se pronunțe asupra cărței Părintelui Simeon Popescu.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos; Care carte?

P. S. Episcop al Rîmnicului: Aceea adusă de P. S. Ta.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Când va veni răspunsul de la Universitate, atunci vom hotărî.

P. S. Pimen Piteșteanu: A venit răspunsul de la Universitate.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Noi nu avem cunoștință de acel răspuns.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Eu nu cred de datoria noastră, cum a dis P. S. Episcop al Dunărei de Jos, să aștepta răspunsul de la Universitate. Nu a venit opinia Facultății de Teologie, noi însă trebuie să rezolvăm odată acăstă cestiune; fie pe calea comisiunei de petiționi după cum voiți acum să hotărîți, fie pe calea unei comisiuni ad-hoc. Tot ce vă rog este, ca P. S. Episcop al Dunărei de Jos să nu lipsescă din acăstă comisiune, și chiar îl rog să primească a fi în acea comisiune mai ales că P. S. Sa a adus acăstă cestiune în sinul S-tului Sinod, și numai P. S. Sa este în măsură de a cunoaște tōte, și mai dică odată, tōte peripetiile acestei cestiuni.

I. P. S. Mitropolit Primat: Fiind că P. S. Episcop al Argeșului și mai ales P.P. S.S. Atanasie Craioveanu și Pimen Piteșteanu au fost și sunt profesorii la Facultatea de Teologie P.P. S.S. Lor să compue comisiunea.

P. S. Episcop al Argeșului: Să facă parte din comisiune și P. S. Episcop al Dunărei de Jos, căci P. S. Sa a avut în cercetare un cathehism al Părintelui Simeon

Popescu și a cerut asupra lui căreia informaționă dacă S. Sa este autorul cărței sau altul; și de aceea ar trebui să fie și P. Sa în comisiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ești propun în comisiune pe P. S. Episcop al Argeșului și pe P.P. S.S. Atanasie Craioveanu și Pimen Piteșteanu.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Să se aléga prin aclamație.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ești declar că nu primesc a lăua parte la un asemenea vot.

P. S. Arh. Pimen Piteșteanu: Avem un articol în regulament, care dice ca să fie o comisiune ad-hoc.

I. P. S. Mitropolit Primat: Vă rog să procedăm la vot și să numări perdem timpul.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Declar încă odată că mă abțin de la vot.

— Se procede la alegera comisiunii prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votului este: Votanți 11. Majoritate absolută 6. Au intrunit:

P. S. Episcop al Dunărei de jos 4 voturi.

» Arh. Pimen Piteșteanu	8	»
» Episcop al Argeșului	9	»
» » » Rîmnicului	3	»
» Arh. Valerian Rîmniceanu	1	»
» » Atanasie Craioveanu	8	»
» Episcop al Ilușilor	1	»

Bile albe 1.

Așa dar, P. S. Episcop al Argeșului și P.P. S.S. Pimen Piteșteanu și Atanasie Craioveanu, cari au intrunit numărul voturilor cerut de regulament, vor forma comisiunea.

Îcum P. S. Episcop al Argeșului este rugat a continua citirea traducției Mărturisirea ortodoxă.

- P. S. Episcop al Argeșului continuă cu citirea trăinei «Mărturisirea ortodoxă», și începând cu între 70, se citește până la întrebarea 85.

La orele 11 ședința se ridică, anunțându-se cea pentru Lună 20 Februarie 1895.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretar: Dionisie Episcop al Buzăului și Ioanichie Floru Bacău.

Sedința din 20 Februarie 1895.

— Sedința se deschide la orele 9 a. m. sub președenția I. P. S. Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și răspund prezenți 13 P.P. S.S. Membri, fiind absente motivat P. S. Iónichie Bacaónul și bolnav P. S. Calistrat Bârlädénu.

— Se citește sumarul ședinței precedente și se aprobă.

— Se comunică de la biurou telegrama P. S. Iónichie Bacaónul prin care, arătând că fiind reținut de interes de serviciu, cere a i se motiva absența pe șîua de 20 ale curentei.

Se ia act.

— Idem o telegramă semnată de 45 locuitorî din Constanța, prin care rögă pe S-tul Sinod a dispoză ca Catedrala din Constanța să se sfîntească mai nainte de S-tele Paște, spre a avea unde merge la biserică.

I. P. S. Mitropolit Primat: Mi se pare că P. S. Episcop respectiv a luat înțelegere cu Dl. Ministrul în acéstă privință.

P. S. Episcop al Argeșului: P. S. Episcop al Dunării-de-jos este de față și ar putea să ne spună dacă ar putea sfînti biserică înainte de sérbațori sau după sérbațori.

I. P. S. Mitropolit Primat: Fiind că acéstă telegramă este venită în formă de petiție după mine, ar trebui ca ea să se trimită la comisiunea de petiții, comisiunea să fie cu raportul și atunci P. S. Episcop respectiv va da deslușirile ce va crede de cuvînță.

— Se pune la vot opinionea I. P. S. Mitropolit Primat ca telegrama să se trimită la comisiunea de petiții și se primește.

— Se comunică de la biurou petițunea D-lui Paraschiv Popescu student în anul al II-lea al Facultăței de Teologie, prin care rögă pe S-tul Sinod a interveni la locul competente, pentru a i se reduce termenul de 3 ani, la un an, la serviciul armatei, fiind student universitar.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ești cred că acéstă petiție să se trimită la comisiunea de petiții.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Cer cuvînțul. Noi avem o comisiune ad-hoc pentru seminaristi cari se iau în

armată. Vă rog dar, ca acăstă petițiune să se trimită la comisiunea aceea.

— Se pune la vot opiniunea P. S. Episcop al Rîmnicului și se admite ca petițiunea D-lui Paraschiv Popescu să se trimită la comisiunea specială.

— Se comunică de la biurou două adrese ale S-tei Mitropolii a Ungro-Vlahiei privitor la modificările de parohie.

I. P. S. Mitropolit Frimat: Mi se pare, că noi am hotărît ca aceste acte să se adune și să se trimită P.P. S.S. Chiriarh.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Nu am hotărît aşa. Noi am hotărît, ca toate aceste acte, și chiar aceleia, care se vor afla la Minister, să se adune și să se trimită la chiriarhi respectivi; iar Chiriarhi vor cerceta casurile, și vor referi la S-tul Sinod. După acea se va alege o comisiune din S-tul Sinod, care, în unire cu Guvernul va stabili norma.

P. S. Episcop al Husilor: Când s'a ridicat incidentul acesta în Sinod, era față și Dl. Ministrul. Atunci s'a hotărît ca toate hârtiile de felul acesta, cum și aceleia care sunt la Minister să se trimită la S-tul Sinod, iar S-tul Sinod să le trimită la Chiriarhi respectivi și la sesiunea viitoare să vie cu rectificările ce se vor crede de cuvîntă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atunci să ne conformăm acelei decisiuni. Acum intrăm în ordinea dilei.

— P. S. Valerian raportor, citește raportul comisiunii de petițiuni, pentru tunderea în monahism a surorilor: Maria Pascu, Maria Iochim și Zoița Serghie, toate din M-reia Giurgeni, Eparhia Romanului.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, opiniază a li se admite călugărirea.

Se pune la vot opiniunea comisiunel și se aprobă.

— P. S. Episcop al Argeșului raportor, continuă cu citarea traducțunei »Mărturisirea Ortodoxă începând cu întrebarea 85, și se continuă cu citarea până la întrebarea 109 inclusiv.

I. P. S. Mitropolit Primat: P.P. S.S. Părinți, cred că putem rămânea cu citarea aici și să continuăm în ședința viitoare.

Ridic dar ședința și cea viitóre va fi Mercuri.

— Ședința se ridică și se anunță cea viitóre pentru diua de Miercuri 22 ale curentei orele 9 a. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretari: Dionisie Episcop al Buzăului și Ioanichie Floru Bacăoanu.

Şedința din 22 Februarie 1895.

— Ședința se deschide la orele 9 a. m. sub președenția I.P. S-titului Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal. Presenți 14 P.P. S.S. membri, fiind bolnav P. S. Episcop al Dunărei de jos.

— P. S. Arh. Ioanichie Bacăoanul, secretar, dă citire sumarului ședinței precedente.

— Se pune la vot și se primește.

— Se citeșc următoarele comunicări:

1) O petiție a P. S. Episcop al Dunărei de jos, prin care rögă pe St. Sinod a'ī motiva absența de astă-dăi, ne putend lua parte la ședință fiind bolnav.

— Se ia act.

2) Adresa șefului Marelui Stat-Major prin care înaintează o colecțiune de legi și mai multe regulamente Militare.

P. S. Episcop al Rimnicului: Eū propun, ca să se aducă mulțumiril D-lui Șef al Statului-major, iar cărțile să se pună în biblioteca S-tulu Sinod.

— Se pune la vot acéstă propunere și se adoptă.

3) Adresa I. P. S. Mitropolit Primat, prin care comunică S-tulu Sinod, că în diua de 19 ale curentei a hirotonisit Arhiereu pe Arhimandritul Meletie Dobrescu, împreună cu P.P. S.S. Episcopi al Hușilor și al Dunărei de jos, cu titlul de Gălățeanu.

— Se ia act.

4) Adresa Direcțiunei Tipografiei cărților bisericești prin care înaintează cererea Chinoviei din muntele Athos, care rögă pe S-tul Sinod a i se dărui 4 rânduri din cărțile rituale.

— Se pune la vot cererea și se primește.

P. S. Episcop al Argesului: Am primit o adresă

din partea I. P. S. Vóstre, prin care ni se pune în vedere că la 16 Februarie, am fost aleși în comisiunea pentru cercetarea concluziunilor din broșura D-lui Simion Popescu intitulată: «Πνεῦμα». Acéstă broșură nu ni s'a înaintat, și vă rog să bine-voiți a ne-o trimite ca să putem cunoaște acele concluziuni, căci altfel nu ne putem pronunța.

I. P. S. Mitropolit Primat: Să se ceară autorului, să o trimită cu toate lucrările.

P. S. Arh. Dositei Botoseneanu: Ar trebui ca fiecare să avem câte un manual din aceleia.

P. S. Episcop al Rimnicului: Aceasta ar fi prea greu.

I. P. S. Mitropolit Primat: Să se ceară autorului mai multe exemplare și atunci se va trimite odată cu lucrările anterioare.

— P. S. Arh. Valerian Rimnceanu, să citire raportului comisiunii de petiții relativ la calendarul D-lui învățător Teodor Négu.

— Comisiunea opinează a se aproba tipărirea ei cu mici corecturi de stil.

— Se pun la vot concluziunile raportului și se primesc.

— Idem, raportul comisiunii de petiții asupra cererei mai multor enoriași din urbea Constanța, prin care ceră se sfinti catedrala.

P. S. Episcop al Rimnicului: P. S. raportor ne-a spus prin raport, că în convorbirile, ce a avut cu P. S. Episcop al Dunărei de Jos....

P. S. Arh. Valerian Râmnicénu: După informațiunile particulare am să dis...

P. S. Episcop al Rimnicului: Fără bine! După informațiunile particulare, ați să dis... că P. S. Episcop ar fi declarat, că are să se sfîntească biserică. Cred, că este bine, a se amâna luarea unei hotărîri asupra acestui raport până va fi făcut și P. S. Episcop al Dunărei de Jos; pentru că astfel, P. S. Sa să declare în S-tul Sinod ceea ce spune P. S. raportor prin raportul său.

I. P. S. Mitropolit Primat: Iată ce știu eu de la Dr. Ministrul de Culte. D-za, în urma repetițiilor cererii ale enoriașilor din Constanța, ca să le sfîntească catedrala, a întrebat pe P. S. Episcop al Dunărei de Jos asupra acestor cereri, și P. S. Sa a răspuns că e gata să sfîntească

biserica, însă lipsesc obiecte, și Dl. Ministrul să a angajat ca să procure acele obiecte, și atunci se va sfînti catedrala. Există chiar o adresă a P. S. Episcop al Dunăreș de jos, la Minister. Putem deci, sau să așteptăm sau să primim concluziunile raportului.

Voci: Să se aștepte venirea la S-tul Sinod a P. S. Episcop al Dunării-de-jos, care e bolnav.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atunci să se aștepte și prezența P. S. Episcop al Dunării-de-jos, ca să asculte și P. S. Sa părerea comisiunii.

— Se pune la vot acăstă propunere de a se aștepta prezența P. S. Episcop al Dunăreș de-jos și se primește.

P. S. Arh. Iónichie Bacaónul, dă citire raportului comisiunei pentru cercetarea cărților religiose, relativ la cartea D-lui Dimitrie Crapelenu.

— Comisiunea opinéză a se înapoia carteau autorulu, fiind înaintată S-tului Sinod tipărită, iar nu în manuscris, și pe lângă acăstă este scrisă cu multă ușurință.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Am audit dicen- du-se în raport ca să se înapoeze autorulu, fiind înaintată S-tului Sinod tipărită, contra decisiunei S-tului Sinod, care a fost de a se înainta în manuscris. Aș întreba dacă, atunci când i s'a făcut cunoscut, i s'a pus în vedere că trebuie să o trimítă S-tului Sinod nu tipărită ci în manuscris. El de unde a știut atunci ca să nu o tipărescă?

P. S. Arh. Iónichie Bacaónu: Eș cred că autorul a avut în vedere acăstă decisiune a S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Rimnicului: În adevăr observați- unile I. P. S. Mitropolit al Moldovei sunt drepte. Intâiul I. P. S. Sa a pus cestiunea, cu n am înțeles-o și eș; adeca, dacă bioul a pus în vedere autorulu acăstă hotărîre a S-tulu Sinod. Eș rog pe bioul, ca prin Minister să se facă un anunț în cît autorii de cărți didactice religiose să știe, că aceste cărți trebuie trimise în manuscrise. La din contră, și fără de o asemenea publicare avem să ne pomenim mâine poimâine, cu alți autori, cari și au să dică, că ei au cheltuit și au tipărit carteau, și nu mai pot face îndreptările cerute. De aceia eș adaug, ru- gând pe bioul, ca să facă prin Minister publicațunea cerută de mine și trebuitore.

I. P. S. Mitropolit Primat: Deja s'a luat hotărîrea acăstă de S-tul Sinod.

P. S. Episcop al Rimnicului: Fiind că suntem motivați de acest raport astă-dăi, cred că nu e rău a se repeta publicarea.

I. P. S. Mitropolit Primat: S'a luat deja acăstă hotărîre, cu ocasiunea cărții Preotului Alexandru din Cernica.

P. S. Episcop al Rimnicului: Cred că e bine să se facă un anunț general prin Monitorul Oficial, pentru cunoștința tuturor.

I. P. S. Mitropolit Primat: S'a luat deja acăstă hotărîre mai dinainte.

— Se pun la vot concluziunile raportului și se primesc.

P. S. Episcop al Argeșului: Continuă cu citirea traducției cărții Mărturisirea ortodoxă de la art. 110 până la prima fericire.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ora fiind înaintată ridic ședința.

— Ședința se ridică la orele 10 ½ a. m. anunțându-se cea viitoră pentru Vineri 24 Februarie ora 9. a. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretar: Dionisie Episcop al Buzăului și Ioanichie Bacaonu.

Şedința din 24 Februarie 1895.

— Ședința se deschide la orele 9 a. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit primat.

— Se face apelul nominal și răspund prezenții 15 P.P. S.S. Membri.

— Se citește sumarul ședinței precedente.

P. S. Episcop al Rimnicului: Rog pe P. S. Secretar, ca să complecteze în sumar frasa, că carte «*Πνεῦμα*» a fost cerută de la autor spre a se depune în biblioteca S-tului Sinod, și nu a se distribui membrilor.

P. S. Arh. Ioanichie Bacaonu: Această întrebare este făcută de P. S. Episcop al Hușilor.

P. S. Episcop al Hușilor: N'am cerut ești acesta.

P. S. Episcop al Rimnicului: Am fost cu totușă față, când P. S. Episcop al Argeșului a făcut propunere, că acea carte să se trimită pentru biblioteca S-tuluși Sinod, iar nu pentru membri.

I. P. S. Mitropolit Primat: Cu atât mai bine va fi dacă va trimite și pentru membrii S-tuluș Sinod.

P. S. Episcop al Hușilor: Am și eu de observat ceva asupra sumarului. Relativ la colecțiunea de legi trimisă de Onor. Minister de răsboi, în sumar se dice, că s'a trimis de marele Stat Major o colecțiune de legi în mai multe exemplare. Dupa expresiunea din sumar s'ar înțelege că toate legile și regulamentele militare sunt adunate la un loc și s'a trimis S-tuluș Sinod în mai multe exemplare. Dar nu este așa. S'a trimis numai o singură colecțiune, o singură serie, în care se coprind toate legile și regulamentele militare, rog dar să se facă această rectificare în sumar.

I. P. S. Mitropolit Primat: Și aș am ceva de observat asupra sumarului. În privința catedralei din Constanța.

P. S. Ahr. Iónichie Bacaónul: Atăi dis să se amâne citirea raportului comisiunii până va fi față și P. S. Episcop respectiv.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pe cât 'mă aduc aminte, eu am dis, că de și P. S. Episcop respectiv a consimțit la sfintirea bisericăi, dar n'are până acum catedrala toate obiectele trebuințioase.

— Se pune la vot sumarul ședinței precedente cu aceste rectificări și se primește.

— Se comunică apoi de la biurou petițiunea Preotului Simion Popescu pe lângă care înainteză S-tuluș Sinod 16 exemplare din carte sa «Πνεῦμα» in Nicaeno-Constantinopolitanum.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei. Asupra cuvintelor P. S. Episcop al Rîmnicului, aş avea ceva de observat, luând de motiv numărul de 16 al broșurelor trimise. Noi știm că 16 sunt membrii S-tuluș Sinod și prin urmare, autorul a trimis câte un exemplar pentru fiecare membru al S-tuluș Sinod. În ceea ce privește pentru biblioteca S-tuluș Sinod, rămâne să se céră altele.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Eșu înainte de a preferi persoana mea, cred că este bine să prefer instituția Sf. Sinod. Si dacă autorul n'a trimis mai multe exemplare din carte sa, eu rog pe S-tul Sinod să facă parte înainte de toate bibliotecel; fiindcă carteza rămânând în bibli-

otecă, ea va fi tot deauna la îndămâna membrilor S-tuluī Sinod.

Dacă cei l'alii P.P. S.S. membri nu se învoiesc cu concesiunea, făcută de mine în favoarea bibliotecei S-tuluī Sinod, eu declar, că exemplarul, care mi se va cuveni mie, să se trăcă în catalogul bibliotecei S-tuluī Sinod. Mai mult. Noi suntem în sfîntă numai 15 membri; de aceea eu propun, ca și exemplarul cuvenit membrului încă neales să se trăcă și acela tot în catalogul bibliotecei S-tuluī Sinod, și cu chipul acesta biblioteca nôstra se va învătuī cu două exemplare de o dată.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Da, se va învătuī cu două cărți eretice.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se va mai cere de la autor încă câteva exemplare iar P. S. Episcop al Rîmnicului să și păstreze pe al P. S. Sale pentru P. S. Sa.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Să mulțumim P. S. Episcop al Rîmnicului pentru generositatea ce o arată că cedeză pentru biblioteca S-tuluī Sinod, exemplarul trimis P. S. Sale! În însé să atrag atențunea P. P. S.S. Vostre asupra unui lucru, anume asupra datei când s'a tipărit cartea în cestiune a autorului, de care data a tipărireī trebuie să ținem cont, fiindcă încă de câteva ori mai nainte s'a sulevat cestiunea acestei cărți aci în S-tul Sinod.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Este o comisiune numită ad-hoc pentru aceasta, și acea comisiune se va pronunța.

I. P. S. Mitropolit Primat: Negreșit că comisiunea se va pronunța asupra acestei cărți. Prin urmare incidentul se închide.

— Se citește de la biuroū adresa D-lui Ministrul Cultelor, cu No. 1311 prin care comunică, că marele colegiu electoral este convocat pentru dîua de 25 ale curentei, pentru a alege un Episcop la scaunul Episcopiei Romanului, devenit vacant prin încetarea din viață a titularului Ioncențiu Moisiu.

I. P. S. Mitropolit Primat: Vă rog să se ia act de aceasta și mâine să asistăm cu toții la Te-Deum, căci numai fac nică o comunicare oficială.

P. S. Episcop al Hușilor: I. P. Sânțile Președinte,

Vă rog ca Te-Deumul să fie pe la orele $11\frac{1}{2}$ ca până la 12 să se termine.

I. P. S. Mitropolit Primat: Fărte bine.

— Se comunică și se citește de la biurou raportul Direcțiunel Tipografiei Cărților Bisericești în alăturare cu un tablou prin care se specifică ce anume cărți s'aș tipărit până adă în Tipografia Cărților Bisericești, câte s'aș tipărit și ce anume carte se află actualmente sub tipar.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eu am întrebat pe Directorul Tipografiei, ca să ne arate cu ce anume carte se ocupă acum, și D-sa a răspuns cum ată vădut prin raportul de față. Noi știm că, s'a luat de S-tul Sinod o normă ca, ori ce carte se va pune sub tipar să aibă S-tul Sinod cunoștință de ea, și că Directorul Tipografiei să nu pună sub tipar edițiunea a II-a sau a III-a a unei cărți, până ce mai întâi nu va face cunoscut S-tului Sinod. De aceea eu am făcut acăstă întrebare Directorului Tipografiei ca să știm ce carte are sub tipar, și să nu mai tipărescă nicăi o carte fără consimțință S-tului Sinod; și dacă va fi nevoie să se mai tipărescă întâia și a doua edițiune a unei cărți, acăsta să se facă cu autorisația S-tului Sinod; mai cu seamă că unele din cărțile precedente au lăsat mult de dorit și nu cred ca S-tul Sinod să mai permită ca să se tipărescă și de acum înainte tot aşa.

Așa dar, cred că veți fi de acord cu mine ca Directorul Tipografiei să nu mai pue sub tipar nicăi o carte, până ce mai întâi nu va avea autorizațunea S-tului Sinod, căci noi avem să punem sub tipar Biblia și Mărturisirea Ortodoxă.

Voci: Acăsta este fărte bine.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Atunci să i se pue în cunoștință ca să știe cu ce are să începă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Noi trebuie să ne îngrijim de lucrările acestei Tipografii; nu trebuie să le lăsăm la voia întâmplărei. Să ne ocupăm și de prețuri ca să nu fie prea mari, pentru a se putea desface mai cu înlesnire.

Asemenea pe viitor cred, că vom fi mai scrupuloși cu luarea socotelelor, ca să vedem ce capital avem acolo, cum se împarte și ce anume cărți s'aș tipărit, aşa ca S-tul Sinod să fie pus în cunoștință de mersul lucrărilor și de avutul Tipografiei.

Așa dar eū vě propun și cred că este nemerită propunerea mea, ca pe viitor să punem în vedere Directorul Tipografiei ca ori de câte ori se epuizează o carte, său când se termină cu tipărirea ei, să se facă cunoscut S-tului Sinod și să céră voe, ce carte să pue sub tipar.

— Se pune la vot propunerea I. P. S. Mitropolit Primat și se primește.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Cărțile acestea sunt asigurate sau nu? Dacă nu sunt asigurate, atunci, Dómne ferește de vre un incendiu.

I. P. S. Mitropolit Primat: Avem să luăm noi měsuri și în acéstă privință.

— P. S. Valerian raportor, citește raportul comisiunei de petițiuni relativ la sănțirea catredalei din Constanța. Comisiunea este de părere a se invita P. S. Episcop respectiv să asigure pe cetătenii suplicații, că în curând se va satisface dorința lor, de a asculta serviciul divin în limba națională.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Să mi se comunice acea hârtie.

P. S. Episcop al Rimnicului: De ce să se mai facă comunicare formală când Episcopul respectiv este aci și poate să ia cunoștință?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ca să liniștesc pe zelosul Episcop al Rimnicului, atât pot spune că Dl. Ministrul Cultelor mi-a cerut formal, dacă sunt decis să sănțesc biserică prin Aprilie sau Mai, și 'i-am răspuns că o voi sfînti când va hotărî D-sa, fiindcă D-sa este tutorele și epitropul bisericei, iar nu cel 45 de hamală.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atunci acéstă hârtie se va comunica P. S. Episcop al Dunării-de-jos.

— P. S. Valerian raportor, citește raportul comisiunei de petițiuni pentru călugărirarea efectuată în cas de bolă a surorilor Maria Ión, care a primit numele de Eliconida și Stanca Moisescu, care a primit numele de Asinefta, ambele din monastirea Zamfira și conchide a li se recunósce călugărirarea efectuată.

Se pune la vot opinia comisiunei și se aprobă.

— Idem pentru călugărirarea efectuată în cas de bolă, a surorilor: Maria Ștefan, care a primit numele de Tatiana și Voica Chiciorénu care a primit numele de Paisia, am-

bele din monastirea Susana, și conchide a li se aproba călugăriarea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

— Idem pentru tunderea în monahism a surorilor: Șerbană Ionescu, Marghiola Pănulescu și Ana Rădulescu, câte trele din monastirea Zamfira.

Comisiunea este de opinie respectiv de sora Șerbană Ionescu, că ne având complete formalitățile cerute de regulament, să se amâne călugărirea până și va completa actele, iar în ceea ce privește pe surorile Marghiola Pănulescu și Ana Rădulescu, găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a li se aproba călugăriarea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

— Idem, raportul comisiunei de petițiuni pentru admiterea la călugărire a surorilor Stana Popescu și Sofia Paraschivescu, din monastirea Viforâta și conchide a li se admite călugăriarea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

— Idem, raportul comisiunei de petițiuni pentru tunderea în monahism a fraților: Luca Mihalache, Nicolae Bărbatu, Ión Radu, Tache Hristodor și Mihalache Gorgescu, toți din monastirea Căldărușani.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, opinéză a li se admite călugăriarea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

— Idem, raportul comisiunei de petițiuni, relativ la călugărirea efectuată în cas de bolă a fraților: Ión Popescu, care a primit numele de Iosif, Ilie Niculae, care a primit numele de Evghenie, Gheorghe Savulescu, care a primit numele de Ghervasie și Radu Cleonic, care a primit numele de Rafail, toți din monastirea Ghighiu; și a fraților: Dumitru Niculae, care a primit numele de Dionisie, Teodor Dragomir, care a primit numele Teodul, Petre Marin, care a primit numele Partenie, Dumitru Măniceanu, care a primit numele Dionisie, Radu Grigorescu, care a primit numele Ravula și Ioan Ilie care a primit numele Iliazer, toți din monastirea Cernica și conchide a li se aproba călugăriarea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aprobă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum să continuăm cu citirea «Mărturisirei Ortodoxe».

P. S. Arh. Pimen Piteșteanu: I. P. S-țile Președinte, era vorba să vie la ordinea dilei cestiunea costumului.

I. P. S. Mitropolit Primat: Comisiunea nu și-a terminat lucrările; după ce se va termina, va veni îndată la ordinea dilei.

— P. S. Episcop al Argeșului, raportor, continuă cu citirea traducției «Mărturisirea Ortodoxă», începând cu întrebarea 130 de la fericirea I, și continuă cu citirea până la partea a 3-a.

Orele fiind înaintate, ședința se ridică și se anunță cea viitoare pentru Lună 27 Februarie, orele 9 a. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretari: Dionisie Episcop al Buzăului și Ioanichie Bacăoanu.

Şedința din 27 Februarie 1895.

— Ședința se deschide la orele 9 a. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și răspund prezenți 14 P.P. S.S. Membrii, lipsind motivat P. S. Ieronim Ploëștenu.

I. P. S. Mitropolit Primat: Fiind în număr, ședința e deschisă.

— Se citește sumarul ședinței precedente.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Am cerut cuvântul asupra sumarului, fiindcă s'a alterat propunerea făcută de mine în S-tul Sinod, și nu s'a dis așa, cum am cerut eu. Eu am dis, dacă autorul nu a trimis și pentru biblioteca S-tului Sinod un exemplar, cel care mi se cuvine mie, să fie depus în bibliotecă.

— Se pune la vot sumarul cu rectificarea cerută și se primește.

— Se citesc următoarele comunicări:

1) O petiție a P. S. Arh. Ieronim, prin care cere un condeiu de 4 dile.

— Se pune la vot condeiu și se acordă.

2) O petiție a D-lui D. Petrescu institutor în Capitală, răgă pe S-tul Sinod a interveni la Ministerul Cultelor, spre a lua dispozițunea ca și studiul religiunii să se

predea în școalele primare după anume manuale, iar nu încorporat în cărțile de citire.

— Se trimite la comisiunea pentru cercetarea cărților didactice.

I. P. Mitropolit Primat: Acum intrăm în ordinea dilei.

P. S. Episcop de Argeș, raportor, dă citire următorului raport, privitor la cartea Păr. Simion Popescu intitulată «*Învățuța*» :

Inalt Prea Sântite Stăpâne,

«Comisiunea alăsă de S-tul Sinod în ședința sa, din 16 Februarie, spre a se pronunța asupra concluziunelor din «broșura Părintelui Simeon Popescu intitulată »*Învățuța*« «în Nicaeno-Constantinopolitanum, luând în cercetare a-«cele concluziuni, a constatat că ele să îndepărtează de «învățătura Bisericei, care crede, că Fiul s'a întrupat prin «lucrarea Duhului Sânt, despre carele este vorba în simbol.

«Nașterea este un atribut esclusiv al Fiului, căci Tatăl este nenăscut, iar Duhul Sfânt purces mai 'nainte de veci din Tatăl și s'a dat omenilor prin Fiul.

«Fiul este născut mai 'nainte de veci din Tatăl; iar când s'a împlinit timpul, cel spus mai 'nainte de profeti s'a născut din pururea Fecioara Maria, cu lucrarea Duhului Sânt, care este Domn de viață făcător.

«Așa dar prin cuvântul «*Învățuța*» din art. al III-lea din simbolul Nicaeno-Constantinopolitanum nu se înțelege Fiul mai 'nainte de întrupare, cum crede autorul, că Duhul Sfânt carele este Creator ca și Tatăl și Fiul; căci ori ce lucrare Dumnezească este comună celor trei fețe ale Sântei Treimi, afară de însușirele personale.

«Acesta fiind rezultatul cercetărilor comisiunii cu urmă il înaintăm S-tului Sinod spre a respinge cartea ca neconformă cu învățătura bisericei».

Raportor (ss) *Gherasim al Argeșului. Athanasie Craioveanu. Pimen G. Piteșteanu.*

I. P. S. Mitropolit Primat: Noi am trimis această carte la comisiune, ca ea să-și dea părerea dacă este bună spre a se aproba sau nu.

P. S. Episcop al Dunărei-de Jos: Am dorit să știm

conclusiunile raportului; ce conchide comisiunea? o aprobă, sau nu, cartea acăsta?

P. S. Arh. Atanasie Craioveanu: Comisiunea, din care și eu fac parte, a cercetat cartea, și după cum atunci constatat din raportul ce s'a citit, a ajuns la concluziunea, că cartea prin încheerile ce cuprinde, se depărtează de învățăturile bisericești. Eu socotesc ca, acum I. P. S-ția Voastră, în adresa care aveți să o faceți D-lui Ministrului, pe baza raportului comisiunelui, o să arătați că cartea nu este conformă cu învățătura bisericești.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eu știu ce am să răspund D-lui Ministrului, dar cer de la comisiune să se pronunțe categoric.

P. S. Episcop al Argeșului: În raport se dice că cartea se depărtează de la învățătura bisericești.

P. S. Arh. Pimen Piteșteanu: I. P. S. Stăpâne, assistăm la discuțiuinea unei cestiuni, care nu pentru prima dată s'a adus înaintea S-tului Sinod, ci este o cestiușă de veche....

I. P. S. Mitropolit Primat: Vă rog să nu discutăm de cât numai asupra concluziunelor raportului.

P. S. Arh. Pimen Piteșteanu: Comisiunea a fost înșarcinată de S-tul Sinod prin I. P. S. Voastră ca Președinte, cu studierea cărții Părinte Simion Popescu. Resultatul la care a ajuns comisiunea, constă în acăsta, că concluziunile Părinte Simion Popescu stau alături cu învățăturile bisericești, și deci acesta fiind rezultatul comisiunii, îl înainteză S-tului Sinod. Comisiunea nu este obligată a trage concluziuni că cartea sau autorul este eretic, acăsta este de competența S-tului Sinod, nu al comisiunii.

I. P. S. Mitropolit Primat: S-tul Sinod ca ori care corp, are un regulament, își alege comisiunea pentru ramura cutare sau cutare și cestiușă cutare sau cutare, care vin pe biuropoliștii.

S-tul Sinod asupra acestei cărți a ales o comisiune, și ea trebuie să și dea părere sa, în raport nu se spune lămurit părerea comisiunii.

P. S. Episcop al Argeșului: Se spune categoric că învățătura lui se depărtează de învățătura bisericești noastre.

I. P. S. Mitropolit Primat: Vă rog să nu mai în-

trerupești. Comisiunea și-a dat părerea că cartea este alătură cu doctrina bisericei.....

P. S. *Episcop al Argeșului*: Se depărtează.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Fără bine, se depărtează de doctrina bisericei noastre, dar comisiunea nu dice categoric ca cartea să se admită sau să se respingă. Vă rog dar să se scrie în raport și aceste cuvinte, dacă comisiunea a hotărât acesta.

P. S. *Episcop al Argeșului*: În adresa care ni s'a făcut, se spune că, vă veți ocupa de concluziunile cărții la care a ajuns Părintele Popescu, și concluziunile sunt acelea, că în simbolul Nicaeno-Constantinopolitanum, prin cuvântul «*Ινεύουται*» se îngelege Fiul mai înainte de întrupare și noi susținem că se înțelege Duhul Sânt. Prin urmare cartea trebuie neapărat răspinsă.

P. S. *Episcop al Dunărei de Jos*: Să se dică acesta în raport și ne mulțumim. Alt-fel nu, pentru că trebuie finit odată cu răspunsurile îndoelnice.

P. S. *Episcop al Argeșului*: Vom dice și acesta.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: În fața raportului, văd că s'a ridicat o discuție, pre care credeti-mă că nu o înțeleg. Raportorul a spus, că doctrina din această carte, este depărtată de doctrina Bisericei noastre; și cu acesta eu cred, că s'a dispus totul. Dar s'a întâmplat ceva în privința formei raportului; și raportorul în loc să pună resumatul cercetărilor sale în concluziunea raportului, l'a pus la început.

— Se pun la vot concluziunile raportului, cu adăugirea că cartea se respinge, ca ne conformă cu învechitura bisericei și se primesc.

— P. S. Arh. Valerian Rîmniceniu, dă citire raportului privitor la călugărirearea a doi frați din M-reia Căldărușanii și anume: Petre Nicolae și Teodor Vieru.

— Comisiunea opină că se admite călugărirearea.

— Se pun la vot concluziunile raportului și se primesc.

P. S. *Episcop al Argeșului*: Continuă cu citirea cărții Mărturisirea Ortodoxă, începând cu partea a 3-a și se continuă cu citirea până la întrebarea 38.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Ne mai fiind nimic la ordinea dilei ridicându-se.

— Ședința se ridică la orele $10\frac{1}{2}$ a. m. anunțându-se cea viitoare pentru Joăi 2 Martie orele 9. a. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretari: Dionisie Episcop al Buzeului și Ionichie Floru Bacașnu.

Sedința de la 2 Martie 1895.

— Ședința se deschide la orele 9 a. m. sub Președinția I. P. S-țitului Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal. Presenți 13 P.P. S.S. membri, fiind absenți motivați I. P. S-țitul Mitropolit al Moldovei și P. S. Arh. Calistrat Bârlădeanu.

I. P. S. Mitropolit Primat: Fiind în numărul cerut de regulament, ședința e deschisă.

— Se citește sumarul ședinței precedinte.

— Ne cerând nimeni cuvântul se pune la vot sumarul și se primește.

— Se dau citire următorelor comunicări:

1) Adresa D-lui Ministrul Cultelor prin care face cunoscut că M. S. Regele a confirmat prin decretul Regal No. 927, în scaunul de Episcop al Eparhiei Romanului, pe P. S. Sa Arhiereul Ieronim Ploșteanu.

— Se ia act.

2) Petițiunea P. S. Arh. Calistrat Bârlădeanu, prin care cere concediu pe șîua de 2 Martie.

— Se acordă.

3) Petițiunea Preotului V. Frăcea Sachelarie de la biserică monastirei Mărcuța, prin care înaintează un manuscris intitulat: «Proiect de Prohod» în versuri, spre aprobare.

— Se trimit la comisia respectivă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum intrăm în ordinea dilei.

— P. S. Arh. Atanasie Craioveanu, dă citire raportului privitor la icôna Sf. Antimis, litografiată de Dl. Grasiany.

P. S. Episcop al Rîmnicului: I. P. S-te! Raportul, care ni s'a citit, este venit din partea comisiunei, alături de către S-tul Sinod, spre a cerceta petițiunea D-lui Grasiany, care cum aud, cere a i se da voie să litografieze

o icónă. Ești, deși membru în comisiune, declar, că nu am luat nicăi o parte la deliberările comisiunelui, asupra acestei cereri. Ceea ce se dice prin raport, nu poate fi dis și în numele meu.

Știi, că am fost ales de către S-tul Sinod în comisiune, dar pe de altă parte declar, că nu s-a ținut nicăi o ședință, ca să-mi pot arăta și eu părerea mea înaintea aceleiai comisiuni.

De aceea, rog pe S-tul Sinod, ca să bine-voiască a amâna hotărârea asupra acestei cereri, până când se va discuta lucrul în comisiune, unde fie-care membru are a-să da părerea sa.

P. S. *Episcop al Argeșului*: Am observat în raport că sunt câteva defecte.

P. S. *Episcop al Rimnicului*: Nu intrăm în fondul cestiunelui.

P. S. *Episcop al Argeșului*: De aceea cred, că e bine ca comisiunea să mai revină asupra acestei cestiuni, precum și asupra materialului din care are să se compună icôna.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Această icónă este aprobată deja prin adresele Prea Sântăilor Chiriarhi. Acum, că a venit în S-tul Sinod, nu a fost de căt o formă care trebuea să se facă, și dacă comisiunea împreună cu mine nu a luat cunoștință, îmi pare rău, căci acesta nu era o icónă care se aducea din partea unuia necunoscut de noi, ci este o icónă asupra căreia văți dat părerea, și eu ca Președinte al comisiunelui am făcut raportul, pe care l-am pus în vederea S-tuluī Sinod, ca astfel să-i dăm timpul petiționarului, ca să litografieze icóna pe hârtie.

Nu avem icône românescă nicăi de cum, vedem pe tot locul numai icône străine, și când vine un om și își depune capitalul ca să imprime o icónă, aprobat fiind de fiecare Chiriarh, nu e bine să-l facem dificultăți. Rog dar să bine-voiți aprobă această icónă.

P. S. *Episcop al Husilor*: I. P. S-țite, cestaunea este foarte ușoră în felul ei, dar i s-a dat un curs ore-cum agitat.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Unde vedetă agitație?

P. S. *Episcop al Husilor*: De aceea, rog ca să temporisăm lucrul o zi, două, pentru o ședință numai, ca

să se întrunescă membrii comisiunei, și fie-care spunându-și cuvântul său, vor ajunge la un rezultat.

Vă rog dar, să bine-voiți a îndeplini și această formalitate, ca să nu se dică că se face lucru pripit.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu este de loc pripit Prea Sântite, căci icona este deja admisă de noi toti și chiar și de fostul Mitropolit.

P. S. Episcop al Hușilor: Am admis-o și eu ca privat.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu ești persoană privată P. S. Ta, ci oficială.

P. S. Episcop al Hușilor: Am admis prin altă împrejurare; eu ca proprietar al unei pietre, am consimțit ca D-nul Grasiany să beneficieze de acesta, însă cu condiția să o scotă pe hârtie și mai mică. Eu nu am să mă opun la acesta, chiar dacă membrii comisiunei se vor întâlni din nou.

Voci: Lăsați pe mâine.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atunci să rămână pe mâine.

— Se pune la vot propunerea de amânare, și se adoptă.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Vă rog să-mi dați voie să mă retrag, fiind cam bolnav.

P. S. Episcop al Argeșului: Continuă cu citirea cărții Mărturisirea Ortodoxă, începând de la întrebarea 28 din partea a III și merge până la întrebarea 41, când D-nu Ministrul Cultelor intră în sala ședințelor.

I. P. S. Mitropolit Primat: Cred că D-nul Ministrul nu a venit să asiste la citirea cărții Mărturisirea Ortodoxă.

D. Ministrul Cultelor: Am venit să comunic I. P. S. Vostre, și S-tului Sinod, întîi că investitura P. S. Episcop de Roman se va face Duminică 5 Martie, pentru care se va face și adresa oficială.

Al doilea că, îndată ce s-a declarat alegerea P. S. Episcop de Roman, cred că e bine să se declare vacanța locul de Arhiereu, și să se procede la alegerea celor trei candidați, ca astfel să pot veni la ședința de Sâmbătă cu rezultatul, când se va închide și S-tul Sinod, afară numai dacă, nu veți mai avea ceva lucrări. În tot cazul noului voiu închide de cât cu consimțimentul S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Vom vedea Sâmbătă.

D-1 Ministrul al Cultelor: Atunci vom hotărî Sâmbătă. Ești voi aduce decretul în alb.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Chiar astăzi era să se alegă candidații, dar fiind că lipsesc I. P. S. Mitropolit al Moldovei și nu avem lista candidaților I. P. S. Sale la biurou, nu putem face alegerea. Cred că mâine e bine să se facă alegerea, când mai avem și cestiunea costumului preoțesc.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Să începem ați cu această cestiune; căci mai avem timp.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Cestiunea costumului cred că e bine să o discutăm când va fi presintă și I. P. S. Mitropolit al Moldovei, căci poate să zică și I. P. S. Sa cuvântul său; și D-nu Ministrul chiar, dacă va bine voi să vină mâine.

D. Ministrul al Cultelor: Voi aduce și ești mâine.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Așa dar mâine vom avea la ordinea zilei cestiunea alegerii candidaților pentru locul vacant de Arhiepiscop, cu titlul de Ploieșteanu și cestiunea costumului preoțesc.

P. S. Episcop al Argeșului: Să se citească ați raportul și regulamentul costumului.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Propunerea P. S. Episcop de Argeș este bună, ca ați să se citească raportul și regulamentul costumului, lăsându-se discuțiunea pe mâine.

P. S. Episcop al Argeșului: Continuă cu citirea cărții Mărturisirea Ortodoxă, mergând până la întrebarea 59 din partea a III.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Ne mai fiind nimic la ordinea zilei ridică ședința.

— Ședința se ridică la orele $10\frac{1}{2}$ a. m. anunțându-se cea viitoare pentru a doua zi Vineri 3 Martie orele 9 a. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primaț.

Secretari: Dionisie Episcop al Buzăului și Ionichie Floru Bacăoanu.

Şedința din 3 Martie 1895.

— Sedința se deschide la orele 9 a. m. sub preșidenția I. P. S-țituluī Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și respund prezenți 15 P.P. S.S. membri.

— Se citește sumarul ședinței precedente și se aproba.

— Se comunică de la biuroū petițiunea D-lui Elias Grasiany prin care arată modul cum are să se litografieze icôna Sf. Antimis, și să hotărâște a se avea în vedere de comisiunea alăsă pentru iconografie.

— Idem, o petițiune semnată de mai mulți studenți ai facultăței de Theologie, prin care rögă pe S-tul Sinod a lua în considerație desideratele lor, cu privire la uniformisarea costumului lor, și se decide a se avea în vedere de comisiunea alăsă pentru uniformisarea costumului preoțesc.

I. P. S. Mitropolit Primat : Ne mai fiind comunicări, intrăm în ordinea dilei.

Prima cestiune la ordinea dilei este alegerea candidaților de Arhierie în locul devenit vacant, prin alegerea de Episcop a P. S. Ieronim Ploeșteanu la scaunul Episcopiei de Roman.

P. S. Episcop al Rimnicului : Eū v'ăș ruga, să lăsați acăstă cestiune mai la urmă, până va veni și D-nul Ministru.

I. P. S. Mitropolit Primat : Noi trebuie să urmăm așa cum este aranjată ordinea dilei.

P. S. Episcop al Dunărei de jos : Eū aş dori să știu, dacă aveți liste formilate sau nu.

I. P. S. Mitropolit Primat : Da. Listele sunt formulate atât a mea cât și a I. P. S-țituluī Mitropolit al Moldovei.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos : Dacă sunt formulate, atunci vă rog să bine-voiți a le da citire, să le audim și noi.

I. P. S. Mitropolit Primat : Iată-le:

Pe lista propusă de mine figurază:

1) Economul Nicolae Niculescu și II-a Arhimandritul Gherasim Safirin.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei : Eū n'am de cât

două, pe care Frățile Vostre îi cunoșteți cu toții. Pe acești două îi present de mai mulți ani, în diferite ocasiuni, s'a uș ales și s'a uș ales cu majoritate frumosă. Chiar acum la cea din urmă alegere s'a uș ales cu cele mai multe voturi, și cu toate acestea nicăi unul din aceștia, de la Mitropolia Moldovei nu s'a uș confirmat. Aceasta eșu nu o înțeleg și deci nu știu pe cine să mai propun.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-jos*: Acum listele le am audit, căci pe cât înțeleg I. P. S. Mitropolit al Moldovei propune pe....

I. P. S. *Mitropolit Prima'*: Propune pe Arhimandriții Varlaam Răileanu și Conon Arămescu Donici.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-jos*: Da pe acești doi. Eșu însă propun că atunci când se va forma lista generală, din cele 2 liste să bine voi și a admite și a primul din lista definitivă a S-tulu Sinod să se ia dupe lista Mitropolitului Primat, II-a să se ia dupe lista Mitropolitului Moldovei, III-a iarăși dupe lista Mitropolitului Primat, și IV-a dupe lista Mitropolitului Moldovei și așa mai departe; fiind că este votul cu bile. Dacă era cu bilete, nu era de trebuință să se voteze în mod alternativ. Fac dar acăstă propunere.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: P. S. Episcop al Dunărei-de-jos propune ca să se voteze un candidat dupe o listă și altul dupe cea lângăna. Fac și eu o propunere, rămânând ca S-tul Sinod să hotărască. Propunerea mea este să dăm prioritate vîrstei; să începem, cu candidatul care este mai bătrân, dupe acea să trecem la cel care vine dupe cel dinții și așa mai departe, până vom completa lista legală de trei.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-jos*: Cred că S-tul Sinod nu poate admite propunerea făcută de P. S. Episcop al Rîmnicului, căci atunci candidații propuși ar trebui să prezinte acte justificative pentru vîrstă și studii.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: Nu s'a cerut nicăi documente.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-jos*: Eșu am cerut totdeauna acăstă și dacă acum se va primi propunerea P. S. Episcop al Rîmnicului, atunci eșu cer din nou să nu se aducă actele de botez și studii. La din contra, vă rog să primiți propunerea mea de a se urma alternativ cu votarea candidaților.

P. S. *Arh. Calistrat Bârlădeanu*: Ești sunt de părere P. S. Episcop al Dunărei de Jos. Acești patru candidați, cari ni se prezintă la Sinod ca să îl votăm, negreșit că trebuie să întrunească majoritatea voturilor. De ce să le căutăm vîrstă, cum propune P. S. Episcop al Rîmnicului? Este foarte bine să se voteze alternativ, unul după lista I. P. S. Mitropolit Primat și după acea altul după lista I. P. S. Mitropolit al Moldovei, și dacă cei trei dințai vor intruni majoritatea, cel de al patrulea va fi înălțurat. Noi nu avem să discutăm persoanele, ci din aceste patru avem să alegem trei, și Dl. Ministrul va confirma pe cine va crede de cuvînță.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Propunerea P. S. Episcop al Dunărei de Jos este justă, căci noi tot-déuna așa am procedat la alegerea de arhierei. Mă aduc aminte că mai tot-déuna așa se proceda. Se lăua unul după o listă și altul după cea-l-altă listă. În casul acesta cred că lista care trebuie preferată este a mea, și deci trebuie să se începă mai întâi cu primul din candidații după ea. Propunerea P. S. Episcop al Rîmnicului după cum vedeați, nu poate fi admisibilă, căci nici odată nu s'aș ales candidații după bîtrânețe. Așa dar, mai nemerit este să se începă alegerea mai întâi cu unul după lista mea și după aceea să se ia altul după lista I. P. S.-titulu Mitropolit al Moldovei și vom continua tot astfel, după cum foarte bine a propus P. S. Episcop al Dunărei de Jos.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: Tot așa cer și eu.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: N'atî cerut acesta.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: Cer cuvîntul să mă explice. Si eu admit procedura acăsta, sau mai bine dis, propunerea P. S. Episcop al Dunărei de Jos, adeca să se începă mai întâi cu unul, de pe lista I. P. S. Vôstre.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Da, dar de vîrstă să nu se mai pomenescă.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: Acăsta este o opinie a mea.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Altă dată am susținut împreună cu P. S. Vôstră, ca de actele de vîrstă să nu se mai pomenească.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: I. P. S.-tîte Președinte! Ești primesc propunerea P. S. Episcop al Dunărei de Jos;

adecă să se încépă întâi cu un candidat de pre lista presentată de I. P. S. Vóstră și al doilea cu unul de pre lista I. P. S-țitului Mitropolit al Moldovei. Mai adăog însă și acesta, ca candidați să se pună la vot după vîrstă. Dacă S-tul Sinod nu primește propunerea mea, ești mă supun.

Vă rog deci, puneți la vot propunerea mea, și dacă cade, atunci rămâne propunerea P. S. Episcop al Dunărei de jos.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Rîmniculu de a se procede la votarea candidaților după vîrstă. Cine este pentru să binevoiească a ridica mâna.

Aș ridicat mâna numai duoi. Prin urmare s-a respins.

Acum pun la vot propunerea P. S. Episcop al Dunărei de jos, adecă să se ia un candidat după lista Mitropolitului Primat și al doilea după lista I. P. S-țitului Mitropolit al Moldovei. Cine este pentru să binevoiească a ridica mâna.

S-a primit.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum procedăm la vot prin bile.

Primul candidat este Economul Nicolae Niculescu.

— Se procede la vot cu bile.

I. P. S. Mitropolit Primat: Rezultatul votului este: Votanți 15. Majoritatea absolută 8. Bile albe pentru 11. Bile negre contra 4.

Prin urmare Economul Nicolae Niculescu a întrunit majoritatea cerută de lege.

Acum vă rog să procedem la votarea unui al II-lea candidat după lista I. P. S. Mitropolit al Moldovei, care este Arhimandritul Varlaam Răilénu.

— Se procede la vot cu bile.

I. P. S. Mitropolit Primat: Rezultatul votului este: Votanți 15. Majoritatea absolută 8 Bile albe contra 11. Bile negre contra 4.

Așa dar Arhimandritul Varlaam Răilénu a întrunit majoritatea cerută de lege.

Procedăm acum la votarea unui al III-lea candidat după lista I. P. S-țitului Mitropolit Primat, care este arhimandritul Gherasim Safirin.

— Se procede la vot cu bile,

I. P. S. Mitropolit Primaț: Resultatul votului este: Votanți 15. Majoritate absolută 8. Bile albe pentru 7. Bile negre contra 8.

Prin urmare Arhimandritul Gherasim Safirin ne întrunit majoritatea cerută de lege, s'a respins.

Acum vă rog să procedăm și la al IV-lea candidat de pe lista I. P. S. Mitropolit al Moldovei care este Arhim. Conon Arămescu Donici.

— Se procede la vot cu bile.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Resultatul votului este: Votanți 15. Majoritate absolută 8. Bile albe pentru 11. Bile negre contra, 4.

Așa dar și Arhimandritul Conon Arămescu Donici a întrunit majoritatea cerută de lege.

Resultatul votului pentru toți candidații este: Economul Nicolae Niculescu a întrunit 11 bile albe și 4 negre. Arhimandritul Gherasim Safirin 7 bile albe, și 8 negre, Arhimandritul Varlaam Răileanu 11 bile albe, și 4 negre, și Arhimandritul Conon Arămescu Donici 11 bile albe și 4 negre.

Prin urmare, proclam ca candidații aleși de S-tul Sinod, cari au întrunit majoritatea cerută de lege pe: Economul Nicolae Niculescu, Arhimandritul Varlaam Răileanu și Arhimandritul Conon Arămescu Donici, cari se vor recomanda Guvernului.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Sunt mai mulți ani de când, în mai multe rânduri, am votat ca candidații de arhierei pe arhimandriții de la Mitropolia Moldovei, și chiar acum în urmă aș ești cu o majoritate mai mare de căt altii, dar n'am avut fericirea să văd unul confirmat. Voi să se scrie acestea ca să se știe.

Pe lângă acestea mai adaug, că ceea ce mă împinge, mă silește să vorbesc astfel, este, că în Iași n'a mai rămas niciodată un arhieeu și este neapărată trebuință cel puțin de un arhieeu.

P. S. Episcop al Hușilor: Eu fac o rugămintă I. P. S-țite Președinte, în puterea căruia să mai mult lucrul acesta, anume, ca orii-care din cele trei aleși, va fi confirmat și hirotonisit, să se ducă la Iași, ca să nu rămnă Iași fără Arhieeu.

Voci: Acésta nu se póte.

I. P. S. *Mitropolit Primat:* Acésta este o altă cestiune. Vom vedea. Acum la ordinea dilei avem Mărturisirea Ortodoxă. După cum știți, traducțiunea Mărturisirei Ortodoxe, făcută de comisiune, s'a citit totă. Eū aș voi să-mă arăt vederile mele în acéastă privință, dar aştept să văd ce va dice S-tul Sinod asupra ei.

P. S. *Episcop al Dunărei de jos:* Cer cuvântul în cestiune prealabilă.

I. P. S. *Mitropolit Primat:* Aveți cuvântul.

P. S. *Episcop al Dunărei de jos:* Am cerut cuvântul în cestiune prealabilă, fiindcă cestiunea de fond o vom lămuri mai târziu.

Prea Sântiți Părinți. Cred a fi în aprobarea tuturor, când voi susține că, chiar după ce am audit acum citirea acestei traducții, noi nu am putea fi îndestul de lămuriri asupra acestei traducțuni. Gândesc dar, că propunerea făcută, de la început, mai întâi de P. S. Dositei Botseneanu și în ședința următoare de atunci și de P. S. Pimen Piteșteanu, era drăptă și bună, pentru că ni se lăsa nouă, fiecăruia, să vedem manuscrisul. S-tul Sinod a hotărât altfel, este suveran. Astă-dî însă eū mă găsesc în aceiași nedominire asupra textului, în care mă găseam și atunci; și de aceea eū aș propune, ceea ce aș propus și alți Prea Sântiți membri ai S-tului Sinod, ca acéastă traducție să se litografieze, sau să ni se dea la fiecare în mâna s'o citim. Alt-fel eū vă declar de acum, că nu o voi vota. Cele ce am putut audî, în iuțela citirei, mă întărește pe mine și mai mult în credință, că în traducțiunea acéasta s'aștăvăt termenii și frasele cari nu mai sunt în usul limbii noastre. Dorința traducătorilor de a archaiza ia făcut să lase în text cuvintele, cari s'aș găsi în edițiunile cele mai vechi, cuvintele, cari astă-dî numai sunt înțelese de nimeni, nici chiar în vorbirea de fiecare din, necum când este vorba de credință. Si dacă n'ar fi de căt cuvântul *încheietură*, care a înlăturat cuvântul *articol*, eū tot n'aș vota acéastă traducție.

Tema dar, de a nu admite o traducție străină de limba poporului nostru, m'a făcut pe mine să ia cuvântul în cestiune prealabilă, ca să nu ne grăbim cu votarea acestei traducțuni, ci s'o citim și noi fiecare încă odată, și după

ce o vom citi, atunci să ne pronunțăm în cunoștință de causă. Lucrul bun se face încet și cu gândire seriösă; iar nu în 6 dile cum s'a făcut acăstă traducțiune.

Amânarea discuției în fond, neprejudecând întru nimic cauza acestei traducții, rog pe S-tul Sinod să binevoiască a admite propunerea mea.

P. S. *Episcop al Rimnicului*: Acăsta este o amânare deghisată.

P. S. *Atanasie Craiovénu*: Cartea care s'a pus în discuția S-tulu Sinod este, dupe cum o știm cu toții, de o forță mare însemnatate pentru credința noastră ortodoxă: Așa dar eș cred, că este o datorie de căpitenie pentru S-tul Sinod a face, ca acăstă carte să fie pusă în mâna școlarilor, a seminaristilor și acelora cari dupe programă trebuie s'o predea; eș cred că S-tul Sinod, care e cârmaciul cel mai înalt al credinței noastre ortodoxe se va grăbi să facă acest lucru.

Pe cât am aflat și eș acum, ca venit noă în sinul acestei sânte adunări, S-tul Sinod a însărcinat o comisiune, care să se ocupe cu traducția acestei cărți, și comisiunea compusă din bărbați dovediți prin munca lor pe câmpul literaturii noastre bisericesti, a făcut traducția. Acum firesc că nimeni nu se poate pretinde a fi desăvârșit. A dice acăsta e o mândrie și nu prinde de fel pe omul luminat și mai cu seamă pe omul bisericesc.

(In acest moment Dl. Ministrul Cultelor intră în sala ședințelor).

Trebue să recunoștem că se vor fi strecurat în acăstă traducție și cuvinte neobicinuite, dar trebue să recunoștem în acelaș timp, că acăstă traducție este făcută în limba noastră bisericescă, și dacă punem în mâinile copiilor o carte bisericescă, apoi ea nu trebuie să fie scrisă într-o limbă ce nu s'aude în biserică, ci în limba aceea în care se face serviciul bisericiei noastre, în acea limbă dic, în care ni s'a păstrat credința noastră strămoșască.

Ei bine, dupe părerea mea traducția făcută întrunesc acăstă condiție. În ea nu găsim vorbe neobicinuite în limba poporului, cum găsim în alte traducții românești ale Mărturisirei Ortodoxe, nu găsim atâtea neologisme latinești, care sunt incompatibile cu limba bisericescă. Din contră, pe cât am constatat, căci mi-am notat rînd cu rînd

și întrebare cu întrebare, acéstă traducțiune s'a făcut într'un stil aş putea zice prea arhaic, s'aū întrebuințat cuvinte din cele mai vechi, numai și numai ca textul traducerei, care trebuie să fie făcută în limba bisericei, să nu se introducă cuvinte noi, sau neologisme, neusitate în biserica noastră. Am dîs că ea poate să aibă și greșeli, ce adese provin chiar din scăpare din vedere, și una din aceste scăpări din vedere a semnalat-o chiar I. P. S. Mitropolit al Moldovei de la început. I. P. S. Sa, a dîs că trebuie să se dică în răspuns la întrebarea 71: «Biserica Ortodoxă-Catolică în loc de Biserica Ortodoxă și Catolică.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: N'am dîs eū aşa.

P. S. Atanasie Craiovénu: Saă Biserica Catolică-Ortodoxă în loc de Catolică și Ortodoxă. Mě iertați, ca să vorbesc și la timp mě rectificăți. A'ți cerut în tot cazul ca să se lase afară una dintre cuvintele Ortodoxă și Catolică, observația ce eū o găsesc dréptă pentru că e vorba de una și aceiași biserică, n'u de două biserici cum s'ar putea înțelege, dacă s'ar păstra cuvântul și.

Maă sunt apoă și alte cuvinte peici pe colea, ce sint puțin întrebuințate în vorbirea de tote dilele, dar de care autorul într'adins s'a servit spre a traduce într'o limbă bisericească; se înțelege că unele din acele cuvinte trebuesc înlocuite cu alte cuvinte mai întrebuințate.

De aceea eū aş ruga pe S-tul Sinod, ca și în consideraținea celor ce au făcut traducția acesta și în consideraținea însemnatății ce are acéstă carte pentru învățămîntul bisericesc religios, pentru credința noastră, să se aprobe tipărirearea ei cu înlocuirea unor cuvinte adică a acestora, care sunt puțin usitale. Eū mi-am făcut însemnările mele și de sigur că și cei l'alți P.P. S.S. membri le-aū făcut, căci cu toții ne interesăm din inimă sinceră a face acéstă traducțiune să fie cât se poate de bună.

Acesta este părerea mea și rămâne ca S-tul Sinod să decidă.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Am cerut cuvântul ca să vorbesc asupra a trei puncte. Aud traducție și traducție, aud cuvinte noi, cuvinte vechi cări nu le mai înțeleg acum unuī alti, și al III-lea titlul pe care l'a citit P. S. Atanasie Craiovénu se începe cu acesta Mărturi-

sirea Ortodoxă, a sănțel bisericei noastre Catolice, Apostolice și Ortodoxe, ceia ce în grecește însă se dice numai aşa: ὅρθιδοξος δυολογία τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς ἀκατολικῆς. Apoi aci e vorba numai de Mărturisirea bisericei noastre creștine ortodoxe de răsărit și P. S. Văstră știș și neapărat știm cu toții ce a motivat scrierea acestui Cathechism, ca să dic aşa. Noi răsăritenii eram acuzați de către apuseni, care căutați nod în papură, cum dice Românul, că nu știm ce credem, că aşa numita ortodoxie nu știe ce crede și altele. Atunci acel mare bărbat Petru Movilă, care părăsind patria sa Moldova s'a făcut călugăr, a înființat școala teologică din Chiev și a compus acăstă carte, s'a făcut cunoscut tuturor autorităților bisericești, care au luat dispoziționi și s'a adunat un Sinod la Iași, care s'a ținut în biserică Trei Ierarhi, sub Vasile Vodă Lupu, bunul creștin, ca să arate prin acăsta vrăjmașilor bisericei ortodoxe a răsăritului, că știm ce credem. Apoi titlul trebuie să conrespundă Mărturisirei Ortodoxe a sănțel bisericei noastre de răsărit, apostolice de răsărit, catolice și apostolice de răsărit. Prin urmare nu catolicismul, ca să nu se confunde, căci acăstă numire 'și-a însușit' o și biserică apusană, ca să arate mai ales că numai acolo este catolicismul, că... acolo este autoritatea bisericească. A mers mai departe cu ideia, că Roma a fost suprema autoritate a lumel creștine; din Roma s'a dictat toate legile pentru biserică și cine e în capul bisericii de cât Papa?

P. S. Episcop al Dunăre-iei-de-jos: Marele podor cum dicești I. P. S. Văstră.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei. Da marele podor de odinioară, iar acum a luat și titlul de infailibil, marele podor, Pontifex Maximus. Biserica de răsărit a vădut tendințele Romei și a sculat pe bărbați să inspiră și a devărata credință și au combătat acea tendință de supremărie. Prin urmare la titlu trebuie să avem mare băgare de sémă. Aud de traducțione. Apoi slavă lui D-deu, că noi avem cartea tradusă de bětrâni noștri și acum nu se poate face alt-ceva de cât numai o revisie, că ore care vorbe cari s-ar fi părut că sunt prea vechi, prea ruginiate, cum s-ar dice de unii, să se înlocuiască cu altele mai bine înțelese.

Așa dar eu nu înțeleg acum acăstă pretenție că s'a

tradus. Apoi unde sunt bătrâni noștri, cum este Mitropolitul Grigore, care a lucrat o jumătate de secol traducând cărțile și tipăritind și pe cele mai multe dându-le în dar? Unde sunt alții din cei mai noi, cum a fost Filaret Scriban la Socola, care a revăzut-o și a mai corectat-o și el? Ce să mai venim noi cu altă traducție? Câteva vorbe numai de înlocuit și acestea dacă se va crede de cuvintă ca să se modifice. Aceasta am avut de să în privința acestei cărți.

Acum vin la alt punct. Doresc și eu să am acăstă disă nouă traducțiune și mă unesc cu opiniunea P. S. Episcop al Dunărei-de-jos și cu P.P. S.S. Dositei Botoșenénu și Pimen Piteștenu ca să se litografieze și să ni se dea ca să avem fie care în mâna și apoi ne vom da cuvântul cel dupe urmă.

P. S. Episcop al Argeșului: Ca raportor am cerut cuvântul ca să răspund P. S. Episcop al Dunărei-de-jos și I. P. S. Mitropolit al Moldovei la cestiunea prealabilă.

Cestiunea prealabilă a fost ridicată chiar atunci, când s'a adus raportul comisiunii.

Indată dupe citirea raportului s'a întrebat că ce e de făcut? Să se tipărescă carteaza cum este tradusă sau nu? și atunci s'a luat cuvântul în cestiune, realabilă și s'a să că ar fi bine ca S-tul Sinod să aibă cunoștință mai de aproape de acăstă traducție. S'a să facă diferite propuneră. Una din propuneră a fost aceea a P. S. Dositei Botoșenénu, ca să se ia cunoștință de toți membri pe acasă sau să se prescrie, sau să se tipărescă în atâta exemplare căi membri sunt, în S-tul Sinod. Acăstă propunere a fost susținută și de P. S. Pimen Piteștenu, dar acea propunere a căzut, după cum știm cu totul și a rămas în picioare propunerea I. P. S. Mitropolit Primat, ca să se citească traducția aci în ședință publică și să ia cuvântul fie care membru. Totuși am primit acăstă propunere. P. S. Episcop al Dunărei-de-jos a avut bună voință de a aduce și un text grecesc; asemenea și I. P. S. Mitropolit al Moldovei a primit acăstă propunere, căci a adus și un text grecesc și a făcut chiar și observație că nu trebuie să se pună «Catolică și Ortodoxă», ci «Catolică-Ortodoxă»,adică să se lase și afară.

Așa dar a fost un consens general ca să se ci-

těscă și s'a luat cunoștință de acéstă citire. Acum dupe ce s'a terminat cu citirea, să se facă observațiile ce și le-a însemnat fie care și să le primescă.

A respinge acéstă traducere, dupe atâta muncă....

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Se pote și acesta.

P. S. Episcop al Argeșului. Nu că nu se pote, dar atunci n'am fi consecință cu lucrările noastre. S-tul Sinod a admis traducerea din nou, căci alt-fel nu era să se alegă comisiunea, dacă era vorba să luăm un text vechiū, cum era al Mitropolitului Grigorie sau al lui Filaret Scriban.

Votul a fost dat pentru traducțunea din nou. Noi așa am primit adresa. Ne-am constituit, după cum ați vădut și din raportul comisiunei, și am stabilit condițiunile cum trebuie să se facă traducerea. Am fost dar consecință votului S-tului Sinod și prin urmare acum cred că n'am fi consecință dacă am admite propunerea I. P. S-țitului Mitropolit al Moldovei de a se lua o traducție veche și a se imprima aceea.

P. S. Episcop al Hușilor: I. P. S-țite Președinte, regret din suflet, că până și într'o cestiune atât de însemnată, într'o cestiune privitor la sânta noastră credință ortodoxă, într'o cestiune de care s'a vorbit de mai multe ori în Sinod, în cestiunea de a avea o traducere fidelă a Mărturisirei Ortodoxe, pentru care după propunerea chiar a I. P. S. Văstre, s'a dat un vot de S-tul Sinod în sesiunea trecută ca să se facă o nouă traducere, să au ivit înprecheri!! Regret dic din suflet, că și în acéstă însemnată cestiune a trebuit să fie desunire și imponceșare. Eș unul vă rog pe totu, să lăsăm ori-ce neînțelegeri, cel puțin asupra acestei cestiuni însemnate de doctrină și dogmele sântei noastre biserici ortodoxe române. Ajunge dilei reușatea ei! De ce atâta discuțione, de ce să încurcăm lucrurile. S'a dat un vot, cum a dis și P. S. Episcop al Argeșului în cestiunea prealabilă, ca să se citească noua traducere a Marturisirei Ortodoxe aici în Sinod. S'a citit, și fie-care s'a luat notișe; ei bine, de ce n'au bine-voi acum, ca fie-care să iasă cu notele ce și le-a luat și să arăte ce anume cuvinte sunt de îndreptat? Eș vă rog să procedem așa: Să venim fie-care cu observațiunile ce le-am făcut și unde e de îndreptat un cuvânt sau două să le îndreptăm și astfel să mergem înainte; căci dacă

și asupra acestei cestiuni vom fi desunici, apoī ~~atunciua~~ ce vom mai fi uniți? Eū vă rog încă odată să proseguim la lucrare după notele ce a luat fie-care, să îndreptăm ceea ce se va crede de îndreptat aci și să dăm curs cărții; căci dacă cartea s'a tradus, s'a tradus după în-sărcinarea ce S-tul Sinod a pus comisiunei, iar nu din inițiativă privată; cu toate că și atunci ar fi fost venită la timp, și noi trebuia să ținem semă de munca traducătorului.

P. S. Arh. Calistrat Bârlădeanu: I P. S-țite Președinte, văd ca P.P. S.S. Episcop al Hușilor și al Argeșului, țin cu orice preț să dăm un vot precipitat să se tipărească cartea.

P. S. Episcop al Hușilor: Nu precepitat. Protestez.

P. S. Calistrat Bârlădeanu: Eū v'am ascultat, vă rog, nu mă întrerupeți. P. S. Ta dică că s'a dat un vot de S-tul Sinod, s'a ales o comisiune, care a lucrat, care a tradus cartea și prin urmare, odată votul dat ca să se citească în S-tul Sinod în fața tuturor, Mărturisirea ortodoxă, cereți ca acum să ne mărginim în a schimba câteva cuvinte care și P. S. Vóstră sunteți de acord că nu trebuie să existe în carte.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Cine îl-a spus acăsta? nu este adevărat...

P. S. Arh. Calistrat Bârlădeanu: Este adevărat, când cineva citește o carte în liniste, poate să își facă observațiunile sale; dar din citirea repede ce i s'a dat de P. S. Episcop al Argeșului negreșit s'aștăvaci că este o carte, care trebuie să intre în școală, negreșit că e mai bine să o examinăm mai de aproape, să fie bine corectată, de căt să iasă greșită. Eū mă unesc dar cu părerea acăsta, ca să se tipărească în atâtea exemplare, ca fie-care să o cercetăm și să ne facem observațiile noastre fiindcă în ea s'aștăvaci introduc cuvinte care nu mai sunt în usoare cum este cuvântul «încheietură», imponențial și altele multe.

P. S. Episcop al Rîmnicului: S-tul Sinod, după cum a arătat P. S. Episcop al Argeșului și al Hușilor, a ales o comisiune cu în-sărcinarea, ca să facă o nouă traducție a Mărturisirei ortodoxe de pe tezul grec. Acăstă

comisiune încă de acum două ani de dile alăsă, s'a constituit în cursul acestui timp după regulele obișnuite, adecă și-a ales președintele și pre raportorul său; mai mult, a ales și persoana ce trebuea să facă traducerea cărței. Tradusă fiind cartea și apoi cercetată de cătră comisiune într'un mod deosebit, după cum s'a văzut și din procesul-verbal al comisiunii, citit în Sântul Sinod, cartea a fost supusă la aprobarea S-tului Sinod prin raportul comisiunii. Investită lucrarea comisiunii cu toate aceste garanții, «Mărturisirea ortodoxă» a fost adusă în S-tul Sinod, iar comisiunea era în drept de a spera, că S-tul Sinod, majoritatea mai bine dicând a S-tului Sinod, se va ținea și față de acăstă comisiune a noastră de normele sale ordinare; adecă va primi cartea, sau o va respinge pe baza și respunderea comisiunii carea a tradus-o și a cercetat-o cu de amăruntul. Majoritatea S-tului Sinod însă, n'a bine-voit, ca față de acăstă carte să se respecte usurile prestabilite, și a schimbat normele de desbatere asupra acestei lucrări, punându-se înainte importanța materiei, și alte împrejurări. Să nu uităm, că S-tul Sinod, când a cercetat «Mărturisirea ortodoxă», tradusă de cătră D. Barbu Constantinescu, a ascultat raportul I. P. Sântătului Mitropolit al Moldovei și a primit cartea pre baza concluziunilor raportului, și pe răspunderea I. P. Sale, cu noii însă, trei membri ai S-tului Sinod, și nu unul, ca atunci, s'a schimbat procedura, și cartea s'a citit în întregul ei în ședințele plenare ale S-tului Sinod. Știm că între alte lucrări ale S-tului Sinod și până în ședința de eri, cartea s'a citit totă, și îarăși de altă parte cunoștem, că fiecare membru și-a notat observațiile sale în timpul acestei citiri. Dacă însă unii din membrii S-tului Sinod au părăsit ședințele tocmai când se începea citirea cărței, și n'ați bine-voit a rămânea în ședință până la sfârșit, neauând cele citite, eu cred, că față de acăstă purtare a unora din membri nu poate să fie vinovată comisiunea și nici S-tul Sinod în majoritatea sa. În însă să stabilesc, ca să se știe bine, că asemănăt votului S-tului Sinod, cartea s'a citit de la început și până la sfârșit în ședințele plenare ale S-tului Sinod. Acum, după ce s'a îndeplinit și acăstă voie a unora din membrii S-tului Sinod, P. S. Episcop al Dunării de Jos vine cu o propunere

nouă și voiește să ne bage într'un cerc vicios, cerând cuvențul în cestiune prealabilă. După ce cartea a fost citită totă; după ce membru S-tulu Sinod și-a notat observațiile respective; cestiunea prealabilă nu-și mai poate avea locul, acum trebuie să discutăm observațiile ce, fie-care membru crede de cuvintă a le face. După ce comisiunea s-a supus la toate procedurile, anume inventate pentru scopul acestui; după ce cartea s-a citit totă în ședințele S-tulu Sinod, acum a mai venit cu o cestiune prealabilă, cum voiește P. S. Episcop al Dunărei de Jos, acela însenază niciodată multă puțin, de căt de a împedica lucrarea. Căci ce voiește P. S. Sa? Să se tipărească, s-a spus din o parte, cartea.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: N' am spus eu acela.

P. S. Episcop al Rimnicului: Să se tipărească cartea, s'a spus dintr-o parte, eu n' am numit persoane. Nu numesc persoane, și rog și pe D. Ministrul să judece, dacă acela este o procedură regulată. S'a spus, să se tipărească cartea, ca să o studiem cu totii. S'a făcut o altă propunere mai cu judecată, și s'a spus, ca să se litografieze cartea. Această propunere fiind mai accesibilă, eu o las la aprecierea D-lui Ministrul, care are să o aducă la înțelegere cu fondurile, de care dispune, dar a se tipări o carte, ce pe urmă urmează a se cerceta de către S-tul Sinod, acela eu n' o înțeleg și din punctul de privire curat tipografic. Să o spun însă pe față, acela va să dică plezis, și nu se lăsa niciodată practică asupra Mărturisirei Ortodoxă, prezentată de comisiune, ci să o amânăm nu pentru o ședință sau două, ci pentru o sesiune, dacă nu și mai multe, până se va tipări sau litografia cartea, după care se va cere un alt timp, pentru ca membru S-tulu Sinod să o studieze. Iată pentru ce eu nu văd în această propunere, de căt o incurcătură, un cerc viu.

Comisiunea, și a I. P. S-tei Vostre, precum și a S-tulu Sinod, în traducerea acestei cărți s'a supus la o procedură, la care nu s'a supus niciodată una din comisiunile, care au fost însărcinate până acum cu asemenea lucrări; și ea acum prin mine, vă rogă, ca să primiți cartea asta, cum s'a lucrat de comisiune, remâneând comisiunea cu totă răspunderea, ce o privesc. Erați-mă; căci cele ce văd, că se petrec în acest sănătate, nu mă lasă să sfâr-

șesc cuvântarea mea. Voiă mai adăuga; său adus de cătră comisiună cărți didactice și de ritual la aprobarea S-tuluī Sinod, și cărțile nu s'aū mai citit în ședințele plenare ale S-tuluī Sinod.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Fără rău a făcut de nu s'a citit.

P. S. Episcop al Rimnicului: Da, nu s'a citit nicăuna. Fiindcă P. S. Episcop al Dunărei de Jos mă întrerupe, îl voiă aduce aminte, că S-tul Sinod a primit fără citire cartea Arhieraticonul, aşa cum a prezentat-o comisiunea al căria raportor era P. S. Sa, iar membru în comisiune eram și eu. Atunci S-tul Sinod a primit cartea, fără a o mai citi, se înțelege pe răspunderea comisiunei, dar acum, când nu suntești P. S. Vostră în comisiune, numai din caușă, că n'ați voit să fiți, să schimbați procedura, să citiți cartea totă în Sinod, și încă se mai inventeză și alte proceduri față de noi.... A se mai amâna botărirea S-tuluī Sinod față de lucrarea noastră; a se tipări, său a se litografia cartea, și apoi a se studia de cătră membrui S-tuluī Sinod; eu în tote acestea, nu văd, de cât o nouă procedură creată anume față de noi membrii comisiunei. De aceea eu încheiu cuvântarea mea cu cele dijse de P. S. Episcop al Hușilor. Regret din adâncul sufletului meu, că se creiază proceduri cu totul excepționale față de acăstă lucrare.

D. Ministrul Cultelor: Înainte de tote, său să fac scuzele mele S-tuluī Sinod, că am venit după alegerea candidaților pentru locul vacant de Arhiereu, și mărturisesc că am rămas surprins când am văzut că am venit târziu, fiindcă eră când am venit, tot cama la acăstă oră, poate și mai târziu, nu se făcuse nimic, aşa că adăi nu credeam să găsesc alegerea isprăvită, dar în fine, se va exercita acum alegerea și de Guvern.

Acum, în privința citirei cărții Mărturisirea Ortodoxă, mie mi se pare că, din moment ce S-tul Sinod a hotărât o dată ca să se citească în ședință, acăsta nu a făcut-o numai ca să se audă glasul cititorului, dar să observe greșelile, și unde se vor găsi să se oprescă asupra aceluī punct, altfel nu ar fi fost, de cât o expoziție, care nu era nici în interesul celuī care a citit, nici al S-tuluī Sinod. Este vorba de o traducere de care toți membrii S-tuluī Sinod trebuie să aibă cunoștință.

Acéstă carte este expunerea detailată a părței dogmatice a religiuni, și de care membrul S-tulu Sinod trebuie să aibă cunoștințe. De ce cum noi laici cunoșcem legile civile, aşa și Arhierei cunoșc expunerile dogmatice ale religiunei,

Fiind că cartea originală nu este în românesce, cred că nu este unul din P.P. S.S. Văstre care, având în mâna o altă traducție, în timpul când s-a citit, să nu fi observat greșelile, și să nu fi așteptat cu rîvnă, momentul ca să îndrepteze acele greșeli.

In urma traducției presentată de comisiunea alături de S-tul Sinod, două măsuri trebuia să se ia; să se litografieze, și să se împartă la cel 15 membru, și fie care eșaminându-o să vină cu observațiunile sale și să se discute asupra cutării sauă cutării punct. A doua măsură care văd că a adoptat-o S-tul Sinod și care este foarte corectă, este să se citească de la prima slovă până la cea din urmă, și când se va vedea de unul din membri că este vre o greșală, să dică: stați, aci am de observat cutare lucru, sau și mai mult, și a notat fie care pe hârtie greșelile care le-a observat și după ce s-a terminat citirea cărții, să dică: eu la paragraful cutare am ceva de observat. Dar ca S-tul Sinod, să țină ședință peste ședință de găsire, fără nică un rezultat, acesta drept să spun, nu o înțeleg, de să nu am de căt vot consultativ aci.

Dacă ar trebui, acum, după ce s-a citit, să se studieze punctele, acesta se putea face fără să se fi mai pierdut timpul cu citirea.

Eu Vă mărturisesc, din punctul meu de vedere laic, că este indiferent, căci nu am de căt vot consultativ, și nu voesc se intru cătuși de puțin cu o linie măcar în atribuțiunile altora, după cum nică eu nu dau voie nimănui să intre cu o linie în domeniul atribuțiunilor mele ca putere laică.

Acesta însă, va fi o lecție pentru mine, ca să văd că S-tul Sinod se ține deschis o lună și jumătate, și să se ocupe numai cu citirea unei cărți. Cred că a citit foarte frumos raportorul, dar acesta este o cestiune de plăcere literară, dar nu de lucru efectiv, căci una din două, ori nu trebuia să se mai citească și fie care își lăua observațiunile sale, sau dacă s-a citit, trebuia ca fie care să în-

semne greșelile ce a observat; ambele proceduri erau destul de bune și se ajungea la un rezultat, dar după cum văd că are a se proceda acum, mi se pare prea mult. Eu însă voi veni cu decretul de închidere îndată ce se vor termina lucrările.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Dați-mi voie să răspund P. S. Episcop al Rîmnicului asupra cuvintelor că protesteză în contra idei de a se litografia Mărturisirea Ortodoxă.

P. S. Episcop al Rîmnicului: N'am dîs eu, nici de a se litografia, și nici de a se tipări carte.

I. S. P. Mitropolit al Moldovei: P. S. Sa a cerut mai mult de cât noi, a dîs ca să se tipărăscă carte și pe urmă să o studieze.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Dar n'am dîs eu, I. P. S-te, acăsta.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Să se studieze de fie care din noi.

Ce să se studieze?

Cartea? Noi avem să observăm să cercetăm traducția, nouă și vestita traducție care s'a făcut de comisiune, acum în câteva dîle.

Așa dar eu țin la acăsta ca noua traducție să se litografieze și să ni se dea câte un exemplar de fie care pentru a'l cerceta.

I. P. S. Mitropolit Primaț: P.P. S.S. Părinți, vă mărturisesc că sunt forțe măhnite, că nu m'am așteptat ca D. Ministrul să fie nemulțumit de calea care am luat-o, fie cu Mărturisirea Ortodoxă, fie că am pus alegerea de Arhiereu mai nainte de a fi D-sa față; dacă aş fi știut că D-sa ar fi nemulțumit, n'ăș fi deschis ședința de cât la 11 sau la 12, când ar fi venit și D-sa.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Eu am cerut să se amâne alegerea Arhiereilor până va fi și D-sa față.

I. P. S. Mitropolit Primaț: P.P. S.S. Vostră cunoscetă cu totii, căci am avut la ordinea dîlel mai întâi alegerea de Arhiereu, al doilea Mărturisirea Ortodoxă și al treilea, costumul preoților, pe care D. Ministrul era forțe impacient ca să l vadă. Si fiind că asupra acestor cestiuni avem mult de discutat, tocmai de acăsta și noi ne-am gândit de am pus alegerea de Arhiereu mai nainte. Acum

să vînă la cestiune. Nu știu dacă S-tul Sinod poate să fie de părere P. S. Atanasie Craiovénu, și de acord cu stăruințele P.P. S.S. Lor din comisiune, cărora eu le mulțumesc și împreună cu mine cred întregul S-t Sinod, pentru buna voință și ostenelă ce aș depus ca să facă această lucrare.

In tot casul însă îi rog să nu se supere dacă le voi să dice ca să nu prea zorescă votarea acestei cărți; căci dacă ar fi vorba de o altă carte, am termina'o cum am terminat și cu altele. Cu această carte însă, care este temelia credinței noastre, trebuie să fim forte circumspecți. Eu de la o vreme nu mai am în credere în modul cum se corecteză și tipăresc cărțile rituale și cărțile noastre religiose. Așa am avut încredere în eruditul Melhisedec, când eram în comisiunea pentru cercetarea cărților bisericești și în care comisiune era și P. S. Episcop al Hușilor. Așa am lăsat cărțile bisericești și cu toate acestea n'aș ești bine. P.P. S.S. Lor știu forte bine că nu numai mie, dar și P.P. S.S. Lor li s'a imputat de modul cum s'aș înlocuit unii termeni din cărțile rituale. Nu mai departe, ci chiar alătă-eră, când s'a făcut alegerea de Episcop al Romanului, s'a imputat de cineva P. S. Episcop al Hușilor, care adi vine și dice că nu ne unim cu P. S. Sa. Nu înțeleg și nu văd unde este neunirea. La lucrurile bune trebuie să fim uniți, dar să nu sim precipitați.

Chiar dilele trecute am întâmpinat în Cameră, atât eu cât și P. S. Episcop al Argeșului, observațiunile din partea unei persoane de stat pentru cărțile ritualului.

P. S. Episcop al Argeșului: Nu era bine informat.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu știu dacă era sau nu bine informat. Un lucru știu sigur, că persoanele finale care se ocupă cu limba și cu literatura noastră 'mă aștră' atențunea asupra acestei cestiuni, că cărțile noastre bisericești nu sunt bine cercetate și 'lă' a coprins mîhnirea de modul cum s'a schimbăt limbajul bisericei noastre în cărțile noile bisericești.

P. S. Episcop al Argeșului: A fost vorba de orologiu răposatului Melhisedec,

I. P. S. Mitropolit Primat: Negreșit eu am apărat comisiunile care aș cerceta cărțile, și am zis că la început așa merg lucrurile. Ce să facem și noi? Vom face

cum vom putea, până ne vom îngrădi mai bine. Acum să facem și cu Mărturisirea Ortodoxă tot aşa și să cădem din greșală în greșală? Apoi ești am avut textul în mâna când s-a citit Mărturisirea. . . .

P. S. Episcop al Rimnicului: Ce text? originalul l'ați avut?

I. P. S. Mitropolit Primat: Vă rog nu mă întrerupeți, căci ești nu v'ami întrerupt. Sunț în mâna cu textul Mitropolitului Grigorie și acesta dupe cum știi este o lucrare de merit, este una din cărțile cele mai bune pe care le-a tradus el și căruia noi trebuie să-i avem recunoștință și să-l avem ca un sănt, căci nici un Mitropolit n'a făcut cât a făcut acesta în ceea ce privește Mărturisirea Ortodoxă.

Am văzut că traducțiunea comisiunei s'a luat după alte texte, și tōte frazele sunt întorse pe dos în loc să fie puse la locul lor. Tot asemenea și termenii sunt înlocuiți cu alții în cât nu se pot înțelege de poporul nostru. Când am făcut propunerea ca să se citească aci în Sinod, a fost ca să luăm cunoștință de dēnsa în extenso, cum s'a și făcut; dar n'am șis ca să se ia note de fie-care, ca pe urmă să intrăm în discuțiune asupra ei. Citirea acestei cărți, D-le Ministru, nu a ținut mult, ci între cele-l-alte lucrări s'a citit și din ea treptat, numai câte o jumătate de oră, astfel, că printre picături am făcut ce am putut ca să nu aducem greutăți finanțelor Statului. În fie-care ședință ne-am strecurat până am terminat cu citirea. Și acum a rămas, ca S-tul Sinod să decidă ce e de făcut. Ca să nu se mai revadă acesta carte, cred că nici P.P. S.S. membri ai comisiunei nu vor primi acesta; și fiind că acesta este o carte de viață a Bisericei noastre Ortodoxe, ești cred, că pentru a o face mai bună, să perdem încă un timp de o lună sau două și s'o dăm publicului în totă curațenia, și să nu ni se facă imputări din afară.

Ești am audiat bărbați din societatea civilă, care se ocupă de literatura bisericescă, și le-am șis: Ce, și D-vostă vă ocupă de acesta? Am crezut că numai noi ne ocupăm. «Da, și noi ne ocupăm; și când vedem în cărțile bisericesci cuvinte care nu sunt plăcute audului, acesta ne măgnește. Nouă ne pare fără rău că nu se înlocuesc. Așa de exemplu, să introdus în cărțile cele noi cuvinte

cu totul străine: în loc de *îi curgea sănge*, s'a dîs, *imoroaie*. În apostolul de la cununie s'a dîs *sbîrcitură* în loc de *pată* și altele. Chiar în liturghie s'a dîs *noi* în loc de pronumele *nouě*; iar în molitva cea mare s'a dîs: *cel ce e adus*, în loc de *cel ce te aduci* și multe alte de felul acesta.

In textul acesta chiar al Mărturisirei ortodoxe, nu se curmă termenul de *aiurea* și *închietură*. Vă rog dar, să aveți puțină răbdare, ca acăstă carte să se mai revadă odată și cu acea ocasiune, să vedem ce putem înlătura și ce putem primi.

Eu vă propun, dacă credeți că e bine, ca eu împreună cu comisiunea și cu I. P. S-țitul Mitropolit al Moldovei, să o revedem încă odată și apoi comisiunea să o aducă așa revădită la S-tul Sinod în sesiunea viitoare. Acăsta eu cred, că e fără ușor și pentru S-tul Sinod și pentru comisiune, așa în cât să fim cu toți mulțumiți. Pe mine mă preocupă fără mult cartea acăstă. Bărbații mari ai Statului să au gândit asupra ei; și dacă astă-dă este venită în S-tul Sinod, este numai în urma propunerei mele, ca să avem o Mărturisire ortodoxă ferită de erori și tot de odată să fie proprietate a S-tulu lui Sinod, iar nu făcută de X. Y. și alții.

Fac dar acăstă propunere, ca acest manuscript al Mărturisirei ortodoxe să fie revădit încă odată de mine împreună cu I. P. S-țitul Mitropolit al Moldovei și cu comisiunea, așa că la sesiunea viitoare, comisiunea să vie cu o traducție bine făcută, care să fie aprobată de întreg S-tul Sinod.

Voci: Inchiderea incidentului.

— Se pune la vot inchiderea incidentului și se primește.

P. S. Episcop al Hușilor: Nu știu pentru a câtea oră aci în S-tul Sinod, aud cu regret, din gura I. P. S. Vostre, că cărțile care sunt imprimate cu litere noi, sunt greșite.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: N'a dîs așa.

I. P. S. Mitropolit Primat: Am dîs că s'a strecurat în ele termeni nepotriviti.

P. S. Episcop al Hușilor: Eu vă rog, să veniți în S-tul Sinod cu toate cărțile în care sunt termeni nepotri-

viță, dacă și eu 'ca I. P. S. Vóstră, și să îndreptăm; căci a declarat I. P. S. Vóstră ca Președinte al St. Sinod, că cărțile noastre de ritual au ceva nepotrivit în ele, acela va să dică a-le face suspecte și de erori dogmatice, și eu nu protestez în contra or-cuia și a or-ce de felul acesta.

I. P. S. Mitropolit Primate: Atât cerut cuvântul pentru o altă cestiune, și acum P. S. Vóstră spuneți alta.

P. S. Episcop al Hușilor: Tocmai asupra acestei cestiuni am cerut cuvântul, căci I. P. S. Vóstră în mai multe rânduri și chiar astăzi ați declarat, că cărțile noastre de ritual tipărite cu litere noi sunt greșite.

I. P. S. Mitropolit Primate: Am șis că să se stricură oare care cuvinte care sunt străine de limba noastră bisericăescă.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Nu a spus în ce carte.

I. P. S. Mitropolit Primate: Nu am numit carte.

P. S. Episcop al Hușilor: Ați șis că în liturghie.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Lăsați mă rog la o parte cărțile care său tipărit deja. Noi acum ne ocupăm de alele, iar nu de tōte ce să facă până acum.

I. P. S. Mitropolit Primate: Eu am făcut propunerea ca Mărturisirea ortodoxă, care să a citit până acum să fie revăduță de mine și de I. P. S. titul Mitropolit al Moldovei împreună cu comisiunea. Pun dar la vot acăstă propunere.

S'a primit.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Cer cuvântul asupra punerii votului.

I. P. S. Mitropolit Primate: Ce aveți să vorbiți, căci propunerea să a votat.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: S'a închis incidentul.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Eu am să vorbesc asupra punerii votului.

Rog să se însemneze în procesul-verbal, că P. S. Episcop al Dunărei de Jos manuește discuțiile S-tului Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primate: Știți forțe bine, că P. S. Vóstră cum și P. S. Episcop al Dunărei de Jos ne-a urmat în vorbire pentru punerea votului.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Să se știe, că nu s'a luat o hotărrire. Am cerut cuvântul asupra punerii votului și nu mi s'a dat.

P. S. Episcop al Hușilor: Cer cuvântul să declar, că mă retrag din comisiune, căci prevăd că lucrarea n'are să mai mărgă înainte, cum n'a mers nicăi cu cărțile bisericesti.

P. S. Episcop al Argeșului: Și ești asemenea mă retrag.

P. S. Episcop al Rimnicului: Ești membru al S-tulu Sinod, însărcinat de comisiune ca să fac traducerea, de pe textul grec, declar aci în S-tul Sinod, că îmi retrag lucrarea.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu putești să o retragești de îndată ce s'a depus pe biuroul S-tulu Sinod și a intrat în discuție, căci de atunci aparține S-tulu Sinod.

D. Ministrul Cultelor: Ești sunt de părere ca să se lase lucrarea să și mărgă drumul ei, și P.P. S.S. membrii să nu și retragă lucrarea pentru că, nu e bine să se dărâme nimic pe lumea acăsta, care ar putea să fie de folos.

Adăug de dimineață cineva mi-a făcut o întrebare: ați de gând să presinții corporilor legiuitori proiectul de lege al invetământului? dar dacă va cădea acest proiect nu te vei supăra? Am spus, nu, pentru că va sluji altuia, după cum mi-a slujit și mie al celor alții.

Tot asemenea și P. S. Lor, să lase lucrarea, pentru care ați fost însărcinați de S-tul Sinod să o facă, căci dacă S-tul Sinod o va stîlci, tot el va hotărî la sfîrșit, căci decă nu ați majoritate nu ați ce face.

Ești nu pricep pentru ce se va mai tipări acăstă lucrare, după ce s'a citit.

Șcîi că și la Cameră se întâmplă acăsta, vine un raportor și citește un proiect de lege, dacă se respinge și merge înapoi la comisiune, în realitate comisiunea nu mai revine, ci îl presință cum a fost înțela ora, și dacă se respinge din nou, îngrijit cum se dice și mergem înainte. Dacă era vorba să se tipărească, nu trebuia să se mai citească, și tocmai acum în urma citirei să vedeți că sunt greșeli foarte numerouse.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ce nota ați luat la religiune când erați în școală?

D. Ministrul Cultelor: Am luat nota 10. Aveam profesor pe Părinte Veniamin Catulescu, un escelent profesor,

care ne făcea lecțiunī și afară de orele regulamentare, am nisce suveniri forte plăcute. Spun drept că adă nu am aceiași impresiune când mă duc la clasele de religiune.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Este mort la Pantelimon și dat uitări de toții.

D-nu Ministrul Cultelor. Nu am să plâng pe mormintele celor morți.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Este o datorie sănătă de a plânge, dacă morții au fost omeni mari și bună pentru țară.

D-1 Ministrul Cultelor. Rog dar, ca acăstă cestiușe să se termine, în duhul cel mai creștinesc posibil, care este abnegația, și rog pe comisiune să nu'și retragă lucrarea odată făcută, chiar ca cestiune de curiositate, ca să vadă în ce se găsesce lucrarea acăsta defectuosă, să se discute și să se arate dacă este în adevăr defectuosă sau, numai, pare defectuosă.

P. S. Episcop de Argeș: Nu mai putem fi în comisiune.

D-nu Ministrul de Culte: Acăsta este o cestiune personală, dar ca să nu mai dați lucrarea ce ați făcut, acăsta nu o înțeleg.

I. P. S. Mitropolit Primat: Sunt dato să mulțumesc D-lui Ministru, pentru buna voință ce a avut, ca să ne arate calea de dragoste cum trebuie să lucrăm noi.

Când s'a luat aci în S. Sinod hotărîrea de a se citi, s'a spus ca să se citească, și pe urmă să se decidă ce va fi de făcut, fiindcă sunt mulți termeni streini limbei noastre și cari poate nu sunt după text, și trebuie ca cu toții să o revedem, împreună cu comisiunea, de aceia am făcut acăstă propunere, că împreună cu I. P. S. Mitropolit al Moldovei și cu comisiunea să o revedem din nou, fiindcă dorința mea și a S-tuluș Sinod este ca acăstă carte să fie bună.

Iată, D-nu Ministrul a spus că acăstă lucrare nu se poate retrage; astfel de cale trebuie să luăm, și comisiunea să nu se supere, căci și eu pot să prezint S-tuluș Sinod o lucrare, și dacă nu va voi să o primeșcă, nu am să mă supăr.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Cer cuvântul.

P. S. Episcop al Hușilor: Cer cuvântul.

I. P. S. Mitropolit Primat: Incidentul s'a închis.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Cer cuvântul, ca să declar, că, ești, animat de dorul de a lucra, nu mă mai retrag din comisiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Aveți cuvântul.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Va să dică până nu vă arăt în modul dorit despre ceia ce am să vorbesc, nu mi acordați cuvântul.

Am cerut cuvântul, ca să arăt S-tuluș Sinod, că binevoitorele cuvinte ale D-lui Ministrul, le-am ascultat cu totă luarea aminte, și le găsesc fără bine venite. Aceste anume cuvinte bine voitore, m'au făcut ca să rămân în noua comisiune, și să lucrez și aici, pentru ca o dată să văd, că se tipărește carteza cea dorită de toți cei bine inspirați.

In ceia ce privesce însă comparațiunea, ce D-sa a creduț de cuviință să facă între interesele mirenilor și interesele spirituale, să'mi dea voie să nu mă unesc cu D-sa; căci nu avem, de cît să ne uităm în istoria noastră bisericicăescă, și vom vedea, cât de agitate aș fost spiritele tot-dată una, când era vorba de credințele omenilor.

De aceia, pentru a pune capăt tuturor celor petrecute, ești mă adresez tot la D-nul Ministrul și-l rog, că pentru a se putea mai bine studia carteza traducțiunea acăsta a comisiunii să se se litografizeze, sau să se tipărească numai în câteva ecsemplare pentru membrii S-tuluș Sinod, și acăsta să se facă de pre o anumită copie, trasă de pre manuscrisul original al comisiunii. Știut fiind, că un manuscris, dat în tipografie, este tăiat în bucăți murdarit și în deobște stricat; iar acest manuscris trebuie să se păstreze în arhiva S-tuluș Sinod. De aceia ești prefer litografierea manuscrisului.

D. Ministrul Cultelor: Tipăresc ești la imprimeria Statului în comptul Ministerului. Dacă va fi litografie acolo, le voi lăsa litografia, dacă nu, atunci o tipăresc în atâtea exemplare câți membri sunt.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Declar că în asemenea condiție revin asupra cererei mele, și dați manuscrisul cu placere.

P. S. Episcop al Argeșului: Corecturile la tipografie cine are să le facă?

D. Ministrul Cultelor: Comisiunea le va face.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Cancelaria să le facă.

D. Ministrul Cultelor: Nu poate face alt cineva de cât cei care au tradus-o.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Să se dea copie dupre ea, iar nu originalul.

P. S. Episcop al Hușilor: Tot pentru acesta am cerut și eu cuvenitul. Când, amărât în sufletul meu de zădărcia ostenelelor întrebuițate, am declarat că mă retrag din comisiune, am făcut acesta de frică că, a doua comisiune de revisuire a Mărturisirei Ortodoxe, se va întruni tot așa de greu ca și la corectarea cărților bisericești, din care cauza și astă-dă sunt reclame, și că prin urmare nu ar fi de cât un pretext de amănare, dupre cum să dice, la calendele grecești.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Rău ați văzut.

P. S. Episcop al Hușilor: Dar acum când Dl. Ministrul, convingându-se despre cum să afacerea, pe de o parte caută a pune balsamul trebitor....

P. S. Episcop al Dunărei de Jos: Tot D-nul Ministrul pune balsam, numai la mine n'a pus balsam.

P. S. Episcop al Hușilor: Iar pe de alta a făgăduit să imprima și manuscrisul, declar că mă retrag dimisiunea și că voi lucra și cu noua comisiune, cu rugămintea însă, ca noua comisiune să se întrenescă pentru revisuire în intervalul de la închiderea Sinodului, până la deschiderea sesiunii de primăvară, ca atunci cartea să fie re-visuită și de noua comisiune.

I. P. S. Mitropolit Primăt: Domnul Ministru are bună-voință să tipărească lucrarea la imprimeria Statului. Noi mulțumim pentru acesta, căci având fie-care câte un exemplar, vom putea, cu ajutorul notelor ce am luat, să facem observațiunile noastre.

Acum mai avem la ordinea dilei cestiunea costumului preoțesc.

P. S. Episcop al Argeșului: Fiindcă e timpul înaintat, să se amâne discuționea pentru altă ședință.

I. P. S. Mitropolit Primăt: Se va citi raportul numai și discuționea asupra proiectului va rămâne pentru altă ședință.

— P. S. Ioanichie Bacaoanul, dă citire raportului comisiunei însărcinată cu elaborarea proiectului pentru costumul preoțesc.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ora fiind înaintată ridic ședința.

— Ședința se ridică la orele $11\frac{1}{2}$ a m. anunțându-se cea viitoare pentru Luni 6 Martie orele 9 a. m.

Președinte: Gh. nadie Mitropolit Primat.

*Secretar: Dionisie Episcop al Buzăului și
Ioanichie Floru Bacașnu.*

Şedința din 6 Martie 1895.

— Ședința se deschide la orele 9 a. m. sub președinția I. P. S-tituluș Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și respond presenți 15 P.P. S.S. membri.

— Se citește sumarul ședinței precedente și se aprobă.

— Se comunică de la biurouș adresa Episcopiei Dunărești de jos prin care cere recunoșterea călugărirei efectuată în casă de bolă a suorei Paraschiva Horbencova, din monastirea Cilic-Dere, și se trimită la comisiunea de petiționi.

— Idem, petițunea P. S. Calistrat Bârlădeanu prin care cere a i se încrește un post la instituțiunile, ce aparțin de S-tul Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: După cum vedeați, acăstă este o petiție prin care P. S. Calistrat cere după cum și alții P.P. S.S. membri așeza cerut de la S-tul Sinod posturi, care aparțin S-tuluș Sinod. Alte posturi S-tul Sinod n'are, de cât la tipografia Cărților bisericești și la revista Biserica Ortodoxă; dar toate acele posturi sunt ocupate.

Cu acăstă ocasiune am să fac S-tuluș Sinod o comunicare. În urma unor plângeră verbale ce mi s'aș făcut de unii Prea Sântiști Arhierei, că la tipografia Cărților bisericești și la revista Biserica Ortodoxă sunt persoane care ocupă câte două sau trei funcții, iar PP.. S.S. L.L. ne fiind retribuți ca Arhierei titulari, n'aș mijloce și le lipsește chiar strictul necesar, am chemat pe Dl. C. Erbicénu, directorul tipografiei și al revistei și îi am spus aceste

plângeră. D-nul Erbiceanu mi-a declarat, că ducându-se la Majestatea Sa Regele cu óre-care trebuie înte, și a supus la cunoștință că fiind bolnav, nu mai poate sta la tipografie ca Director. Majestatea Sa, în înțelepciunea ce o are, și a respuns: «Să te înțelegi cu Părintele Mitropolit». Dl. Erbiceanu a venit și la mine și mi-a spus că este bolnav și se va retrage de la tipografie; dar eu i-am răspuns: Bine, dacă nu mai poți sta o să te retragi, dar să găsim mai întâi o persoană pe care să o punem acolo. O să găsiți I. P. S. Vóstră, mi-a răspuns D-lul. În casul acesta, i-am răspuns că o să fie nevoie de óre-care deslușiri pe care trebuie să le dați S-tului Sinod despre mersul tipografiei, cum și a preda noua director avutul tipografiei cu inventariu în regulă, și deci trebuie să mai rămâneți până atunci la post.

Acestea am avut să vă comunic în privința celor ce am vorbit cu Dl. Erbiceanu; și fiind că pe biouroul St. Sinod se află petițiunea P. S. Calistrat, vă rog să decideți cele ce veți crede de cuviință.

P. S. Episcop al Dunărei de Jos: Cred că este bine să lăsăm la chibzuință I. P. S. Vóstră, ca să faceți cum veți crede de cuviință, spre a-i satisface dorința P. S. suplicant. Noi, nu știm ce loc se poate ivi în timpul când nu este sesiune.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Dacă S-tul Sinod mă autorisă, eu, în puterea votului S-tului Sinod voi da un curs cererilor, care îmi vine de la P.P. S.S. membri ai S-lui Sinod.

P. S. Episcop al Dunărei de Jos: Cred că da, căci altfel S-tul Sinod numai are încredere în președintele său, ceea ce nu este casul.

P. S. Episcop al Argeșului: Un Arhieră cred că nu va putea fi ca Director la tipografie.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Dar P. S. Episcop al Rîmnicului nu a fost ca arhieră, director al tipografiei? Pun dar la vot propunerea ca să fiu autorisat de S-tul Sinod să numi un P. S. Arhieră la tipografie în locul D-lui C. Erbiceanu.

S'a primit.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Eu declar, că mă abțin de la vot, fiind că n'ama o dimisiune în regulă din partea Directorului tipografiei.

I. P. S. Mitropolit Primat: Voiți dimisiune formală? Apoī mi-a declarat mie, că irevocabil se retrage de la tipografie.

— Se comunică de la biuroū un raport al Direcționei tipografiei Cărților bisericești prin care arată căte cărti s'aū imprimat și cere a i se arăta ce carte să pună sub tipar la timp, spre a nu se împedica imprimarea.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: Dl. Director al tipografiei a avut votul S-tuluī Sinod ca să facă totă aceste lucărăi, pe care le spune în raport?

I. P. S. Mitropolit Primat: Pentru unele din ele a avut, iar pentru altele nu.

P. S. Episcop al Dunărei de-jos: Fără rău a făcut că n'a cerut autorizația S-tuluī Sinod.

P. S. Episcop al Argeșului: S-tul Sinod nu s'a întrunit două ani de dile și prin urmare ce trebuia el să facă? să aștepte?

P. S. Arh. Calistrat Bârlădeanu: Putea să întrebe pe Președintele S-tuluī Sinod.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Este și mai ne-regulat, pentru că se tipărește în căte 500 exemplare și se cheamă de două ori de cât când se face în numărul obișnuit și în regulă. Vedeți, ne învățăm într'un cerc vițios.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ca președinte al S-tuluī Sinod, îmi incumbă datoria de a mă interesa de aproape de instituțiunile ce depind de acest înalt corp bisericesc. Observând că în intervalul cât nu s'a putut ține ședințe de S-tul Sinod, se imprimă la tipografie cărti rituale în a doua și a treia ediție, și nicăi directorul nicăi comisiiunea însărcinată cu luarea socotelelor tipografiei nu spune nimic, i-am făcut adresă formală, întrebând cu ce carte se ocupă acum tipografia.

Nu voesc prin acésta să bănuiesc pe Dl. C. Erbiceanu, carele este un bun om și pentru care am multă dragoste; dar D-sa fiind prea mult ocupat și prea aglomerat cu multe însărcinări, a putut să scape din vedere calea pe care trebuia s'o țină față de S-tul Sinod. Tipografia este a S-tuluī Sinod, și nimic nu se poate face acolo fără știrea sa. Dacă eū ca Mitropolit și nu pot face nimic fără știrea S-tuluī Sinod, cu cât mai mult acéstă instituție, nu poate face un pas fără știrea Sinodului.

Rog dar pe S-tul Sinod să se pronunțe asupra acestei cestiuni.

P. S. Arh. Ioanichie Bacăoanu: I. P. S-țite, dați-mi voe să ne înțelegem asupra acestei cestiuni.

Omul acesta arată că în tot-déuna, când a pus o carte sub tipar, a venit cu raport la S-tul Sinod și S-tul Sinod de sigur că l-a respuns ceva, nu a lăsat cererea lui fără rezultat. Rezultatul a fost ca să se tipărească cartea cutare. Rog să se caute aceste lucrări, ca să se vadă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pentru edițunea întâi da, dar pentru edițunea a II-a și a III-a S-tul Sinod n'are nici o cunoștință.

P. S. Episcop al Hușilor: I. P. S-țite, ești cred, că ar trebui mai întâi să se controleze spusele D-lui Director de aci, fiindcă el spune, că a cerut voie de câte ori a voit să imprime o carte; și dacă lucrul stă așa, atunci se ridică de de-asupra lui culpa. Al doilea trebuie să fie bine, dacă cartea din urmă, care a pus-o sub tipar și se dice că este pusă fără consimțimentul S-tului Sinod, în acel interval S-tul Sinod a fost său nu deschis și dacă s'a putut său nu să i-se dea răspuns de la S.tul Sinod. Când lucrul acesta se constată, atunci iată că Directorul tipografiei nu este vinovat.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu'l învinovățim noi.

P. S. Episcop al Hușilor: Acum dacă se vor găsi ore-care neregularități în administrația lui și pentru acestea să fie destituit, acă este altă cestiune. Dar în cât privește cestiunea tipărireă cărților, ești rog pe S-tul Sinod să cerceteze dacă a cerut său nu deslegare de la St. Sinod.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Este bine ca I. P. S. Văstră să faceți o cercetare la tipografia.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Dunărei-de-jos. Cine este pentru să bine voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Acum ești propun ca acest raport al Directorului Tipografiei să se trimită la comisiunea de petiționi pentru a se ocupa în mod detailat de această cestiune. Cine este pentru să bine voiască a ridica mâna.

S'a primit.

— P. S. Atanasie Craiovénu, raportor, citește raportul

comisiunei însărcinată cu cererea D-lui Elias Grasiani de a litografia S-tul Antimis, ca icónă și opinéză a se aproba cu condițiunea de a o scóte numai pe hârtie și a o reduce în mărime la trei sferturi.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Cer cuvîntul, ca să fac un adaoș la cele dîse prin raport. Raportul se ocupă numai de condițiunile liturgice ale iconei, lucru ce se cere e prea adevărat de la ori-ce icónă. Editorul iconei însă, după cum am audit chiar în ședința trecută, ne oferă niște condițiuni artistice, cum are să se tipărească icóna, în cîte culori, etc. Rog dar pe S-tul Sinod, ca, aprobată conclu-siunile raportului, să se adaoge la aceste conclu-siuni și următoarea prescripție: ca adică să se tipărească icóna aşa, cum face D-l. Grasiani declara-tiunii prin suplica îna-intată S-tulu Sinod.

P. S. Episcop al Dunărei-de jos: Eșu aş ruga pe S-tul Sinod să dispusesc spre a se stampila cu stampila S-tulu Sinod toate aceste icóne scóse de D. Grasiani pentru a se sci că ele au autorisarea S-tulu Sinod.

I. P. S. Mitropolit Prima: Acésta o pote face căci D-nelu voește să i se dea mai multă importanță.

P. S. Episcop al Dunărei-de jos: Stiu că noi am luat hotărârea ca toate icónele care se face cu aprobarea S-tulu Sinod, să se pună stampila pe ele.

I. P. S. Mitropolit Prima: Comisiunea opinează că Dl. Grasiani să imprime acéstă icónă.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Si în condițiunile puse în petițiunea lui, unde se arată colorile.

I. P. S. Mitropolit Prima: Pun la vot conclu-siunile raportului împreună cu cererea săcută de P. S. Episcop al Rîmnicului de a se da iconei colorile puse în peti-ți-une și cu cererea făcută de P. S. Episcop al Dunărei-de-jos de a se stampila toate icónele acestea cu stampila S-tulu Sinod. Cine este pentru, să bine voiască a ridica mâna.

S'a primit.

— P. S. Iónichie Bacaónu citesc raportul comisiunei pentru cercetarea cărților religiose, relativ la Prohodul Mân-tuitarului trimis de Preotul Fracea Sachelarie de la bis-rica Ospiciului Mărcuța și opinéză a se aproba.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Ascultând raportul comisiunei, însărcinată de către S-tul Sinod cu cercetarea

cărților didactice, asupra manuscrisulu*ī*, intitulat «Prohodul Mântuitorulu*ī*» eū cred că este mai nemerit, ca acestei cărți, care este a ritualului nostru bisericesc să i se facă cercetarea anume în acele condițiuni, cum trebuesc cercetate asemenea cărții.

Ește știut de noi toți, că Prohodul Mântuitorulu*ī* este scris pentru întâia dată în limba elenică, și nu știu, dacă comisiunea, lucru ce nu ne-a spus raportorul, a făcut vre-o colaționare, vre-o alăturare cu textul grecesc, căci prin raport nu ni s'a spus nimic cum să traducerea față de textul original. Tot, ce am audit prin raport, este următorul lucru, că poesia este isbutită fără bine, și că nu îi rămâne, de cât să 'i se aplice notele musicale, spre a se cânta în biserică.

Eū rog pe S-tul Sinod, să nu ne pronunțăm cu atâtă ușurință asupra acestei cărți, ci să se trimită traducerea la o comisiune ad-hoc, iar nu la comisiunea cărților didactice. Comisiunea, care se va alege, să aibă însărcinarea de a colaționa manuscrisul cu textul original grec, și apoi să se vadă, dacă se pretéză, cum dice Francesul și la musica noastră bisericescă. Mi se pare, că comisiunea noastră a luat prea repede hotărârea, și chiar a anticipat, când a cerut să 'i se dea aprobarea.

De aceea eū adaog, să se aléga o comisiune ad-hoc, care să aibă însărcinarea a compara textul acesta cu originalul grec, și atunci, venindu-se cu un raport deosebit, ne vom pronunța.

I. P. S. Mitropolit Primat: Fac o întrebare P. S. raportor. Acest raport este isculit de întréga comisiune?

P. S. Iónichie Bacaónu: Nu, numai de mine.

I. P. S. Mitropolit Primat: Mě unesc și eū dar cu propunerea P. S Episcop al Rîmniculu*ī* de a se amâna aprobarea acestui manuscript până la sesiunea viitoare.

Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Rîmniculu*ī*. Cine este pentru, să bine voiască a ridica mâna.

S'a primit. Prin urmare rămâne pentru sesiunea viitoare.

— P. S. Iónichie Bacaónu citește raportul comisiunei pentru cercetarea cărților didactice relativ la cartea D-lui D. Petrescu, deja corectată și votată de S-tul Sinod și conchide a se interveni la Minister, ca să se introducă ca carte didactică în cursul primar.

P. S. Arh. Pimen Piteștenu: Cestiunea învățământului religios provocată în S-tul Sinod prin reclamațiunea D-lui Petrescu, ca autor al unei lucrări religiose, îmi oferă ocasiunea de a expune interesul ce S-tul Sinod ar trebui să pórte pentru învățământul religios în școalele noastre publice și private. Cestiunea acesta cred, că trebuie privită de S-tul Sinod, nu numai din punctul de vedere al reclamei D-lui Petrescu, că adică lucrarea sa, deși aprobată de S-tul Sinod, totuși onor. Minister de Culte și Instrucțiune publică, nu ar fi avut'o în vedere, și deci nu ar fi recomandat'o ca carte didactică, pentru a fi introdusă în școli, preferind alte lucrări.

Nu mă îndoesc, că lucrarea D-lui Petrescu, întru cât are și aprobarea S-tuluī Sinod, corespunde pe deplin unei lucrări didactice școlare, de care ar putea să se folosesc elevii școalelor noastre. Dl. Petrescu ne asigură, că acesta lucrare este întocmită conform programel. Eșu nu o cunosc; un lucru însă constat, că Dl. Petrescu voește ca prin S-tul Sinod, să atragă atenționea onor. Minister de Culte, ca cartea sa, să fie trecută și recomandată ca obligatorie în școală. Pe noi trebuie, să ne preocupe acesta cestiune dintr'un punct de vedere mult mai înalt.

Nu este destul ca S-tul Sinod să intervină pe lângă Onor. Minister în sensul cererei D-lui Petrescu, ci preocupățunea de căpătenie trebuie să fie îndreptată în acolo, că învățământul religios lasă fără mult de dorit, atât în școalele primare, cât și în școalele secundare.

Este de datoria acestui corp bisericesc de a'și da bine séma, de modul de predare, cum și de întinderea ce se dă învățământului religios tinerel noastre generațiuni, care curând sau mai târziu va deveni maturii cetăteni ai Statului și membri ai Bisericii noastre ortodoxe. O lipsă de educație religioasă, pentru tinerii de astă-dăi va fi un pericol pentru cetătenii de mâine; dupre cum ne vom îngriji pentru edifica ea în cele religiose a copiilor ţărei noastre, aşa vom putea asigura bunul nostru traiu social. S'a observat, că învățământul religios nu'și atinge pe deplin scopul său; mai ales, că el este rău predat; și cel cari îl predaū, nu sunt în destul de bine pregătiți.

Ar fi bine deci, ca S-tul Sinod să intervie pe lângă I. P. S-țitul Președinte, ca în timpul când se alcătuiesc

programele de către Onor. Minister, I. P. S. Sa, prin înțelegere cu Dl. Ministrul, să céră formularea acestui program, de la ómeni competenți și ar fi bine ca chiar de la S-tul Sinod. Nu mě îndoesc, că D. Ministrul, care are tot așa de mare interes pentru temeinicia și desvoltarea învățăméntului religios în școalele nóstre, la alcătuirea programelor, fie pentru învățăméntul primar, fie pentru învățăméntul secundar, va ține compt de dorința S-lui Sinod, întru cât el este chemat în prima linie de a se îngriji pentru buna educațione religiosă a cetătenilor S-atului nostru. Școala înainte de a lumina și de a forma pe elev pentru un viitor solid și o viață trainică, ea trebuie să formeze inima elevului, în sensul de a adora pe Dumnezeu, de la care primim toate bunurile, de a respecta pe părinți, de a ajuta pe aprópele, de a iubi Patria, de a respecta autoritățile și a îndeplini cerințele legilor bisericești și cetătenești. Aceste calități, cultivate în inima elevului, prin învățăméntul religios în școală, va face pe bunul și harnicul cetăean. Durere însă, că lucrul mi se presintă alt-fel. Nu de mult am avut ocasiunea de a constata acésta.

Onor. Minister, a bine-voit a mě numi în o comisiune, ca împreună cu alți D-ni profesori, să formăm juriul pentru esaminarea candidaților de institutori. Objectul la care am fost chemat de a examina, era științele religiose, pe care științe, concurenți, cari reușeaă la acest concurs, aveau îndatorirea de a le preda și ei elevilor lor. Ei bine, vă mărturisesc, că pe cât de bună erau la cele-l-alte obiecte de esaminat, pe atât de slabă erau în științele religiose. Nu pot să-mă explic alt-fel lipsa de aceste cunoștințe de cât, din cauza insuficienței, ce să dă învățăméntului religios prin programul școalelor secundare, precum și din cauza lipsei de metod a acestui învățămēnt.

Întâmplarea a făcut, să constat ceva fórte semnificativ, că, pe când în școalele nóstre publice și chiar private românești, școlarii nu cunosc doctrina nóstă, pe atât sunt de cultivații copiii familiilor de alte confesiuni și religiuni, un exemplu vă va dovedi acésta:

Ne găseam la o școală de fete, aici trebuea ca candidații, de institutori, să facă lecțiuni practice pedagogice cu copiii în fața juriulu. Intre alte cestiuni ce aveau concurenți a preda, erau și cestiuni curat religiose mo-

rale. Una din aceste cestiuni, a fost *datoria cătră aprópele*. După ce concurrentul a explicat, cum a putut și cum s'a priceput, acăstă prelegere, a esaminat pe copil, punând diferite întrebări din prelegerea ce făcuse. Un domn membru din juriu, propune elevului concurrent de a întreba pe o elevă: Cine este aprópele nostru? Răspunsul a fost: sub aprópele nostru se înțelege acel om, care ne-a scăpat din vre-o primejdie, sau care ne-a făcut vre-un bine.

In fața acestui răspuns toți membrii juriulu a înțeles pe deplin, că copila, care a fost întrebată, trebuie să fie de religiune mosaică. In adevăr lucrul aşa era.

Am adus acest exemplu pentru a pune în evidență cât de mult interes pun părinții și învățătorii de alt neam și religiune, pentru a întări în generațiunile lor tinere sentimentul de religiositate și naționalitate. Nu este destul de a pune în mâna elevilor cărți bine lucrate, ci trebuie să ști, dacă cei chemați a preda religiunea, sunt pregătiți pentru acesta, dacă au dragoste și interes pentru dezvoltarea sentimentului religios, de ore-ce este cunoscut, că de la învățător depinde tot progresul și regresul școlarilor. Dacă învățătorul este bun, atunci și opul după care predă este bun; iar dacă el nu este apt, și opul va fi rău. Sunt mulți învățători de religiune, cărora le lipsește ori-ce metod. El terorisază pe elevi, obligându-i și pedepsindu-i pentru a învăța pe de rost diferite bucăți din științele religioase, metod condamnat de pedagogie, fiind că elevul în loc să aibă plăcere de a studia, el capătă o aversiune nu numai cătră științele religioase, dar chiar cătră religiune însăși. De aici se explică fără lesne pentru ce elevul mai ales din cursul secundar, sau fugă de la ora prescrisă în program pentru religiune, sau așteptă cu neplăcere pe profesorul respectiv.

P.P. S.S. membrii care sunt în comisiune pentru cercetarea cărților religiose, cunosc bine că o mulțime de cărți de învățămînt religios, nu conrespund scopulu lor. Mie mi s'a prezentat un învățător care a făcut cursul normal și 'm spune că a lucrat un *Catechism* pe care vocește să'l înainteze S-tulu Sinod ca să'i-l aprobe. Eș l'am întrebat dacă a făcut sau nu vre un curs de teologie, la care mi-a respuns negativ...

Vedeță dar, că prea multă libertate s'a lăsat autorilor de cărți religiose și S-tul Sinod, fie-mi permis a o dice, mi se pare că a fost prea darnic în aprobări de cărți pentru învățămēntul religios. De aceea eū rog pe I. P. S. Mitropolit Primat să fie interpretul S tuluī Sinod, către D. Ministru, ca la alcătuirea programelor de învățămēnt religios pentru cursul primar și mai ales cel secundar, să se céră și părerea S-tuluī Sinod.

P. S Arh. Ioanichie Bacaónu: Cer cuvēntul ca raportor. Altă cestiune este aceea care o cere P. S. Pimen Piteștēnu, și alta este aceea, care am spus'o eū în raport, în a constata dacă cartea D-lui Dimitrie Petrescu este sau nu bună.

P. S. Arh. Pimen Piteșteanu: Cestiunea ridicată de mine stă în strânsă legătură cu cartea D-lui Petrescu, căci D-sa voește să'și facă mai mult o reclamă.

P. S Arh. Iónichie Bacaónu: S tul Sinod nu este strein de acesta. El este seminarist cu 7 clase, ceea ce presupune că a învățat și el puțină carte. Afară de aceea, eū am citit cărticica acēsta, și am găsit'o fōrte admirabilă pentru copilașii cei mici de clasele primare. De, dragă Dōmne, știu și eū atâtă religiune cât se predă în clasele primare. Nu mě întind în cele-lalte

Acēstă carte este fōrte admirabilă, mai ales că nu este făcută de un profan cu totul în cele religiose. Dacă are 7 clase nu știu cum să pledați.

P. S. Arh. Pimen Piteștēnu: În privința persoanei nu, ci eū pentru principiu am pledat.

P. S. Arh. Iónichie Bacaónu: Pentru principiu vă înțeleg și eū dar pentru acēsta. Eū rog pe P. I. S. Președinte să bine voiască a interveni la Minister în privința acestei cărți.

P. S. Episcop al Hușilor: Dorința exprimată de P. S. Pimen Piteștēnu este fōrte legitimă cât privește partea din urmă; dar constat, că P. S. Sa a voit să profite de cea-laltă cestiune, pentru a pune pe cea din urmă în cunoștința S-tuluī Sinod. Oră cum ar fi însă, este bine venită. Acum cât privește pentru acēstă carte, comisiunea a cercetat'o și a constatat două lucruri, și că doctrina în acest manual de religiune pentru cursul primar este ortodoxă și II-lea a constatat că e făcută după programul adăugat în vigore.

Acum când onorabilul Minister al Cultelor a venit și a dat un program și a șis: nu voi să se întindă cursul de religie sau de istorie sau de științe naturale mai mult de cât e în program, nu poate face, un autor de manual de curs primar, alt de cât să se conformeze cu programul. De aceea dacă autorul s'a conformat cu ceea ce este în program, dacă ideile sunt ortodoxe, este drept, și merită ca acest manual să fie admis și de S-tul Sinod și de D. Ministrul al Cultelor.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Este admis deja încă de mult.

P. S. Episcop al Husilor: Este admis numai de S-tul Sinod, dar merită a fi admis și de D. Ministrul.

De aceea, în cât privește cartea ești rog pe S-tul Sinod să primiască concluзиunile raportului. În ce privește dorința exprimată de P. S. Pimen Piteșteanu, ești mă unesc, consimt la aşa ceva.

I. P. S. Mitropolit Primat: Cu totii o împărtăşim.

P. S. Episcop al Husilor: Și ești m' am gândit în mine însumi și am și vorbit cu câte cineva din teolog, că ar trebui ca S-tul Sinod sau alte persoane competente dintre teologi să se ocupe ca să formeze un program amănuntit de cursul religios pentru școalele laice, de la cursul primar până la cursurile cele mai înalte.

Prin urmare, dacă S-tul Sinod consimte la propunerea P. S. Pimen Piteșteanu, atunci să se ia decisiunea ca să se aleagă o comisiune, care comisiune să formeze un program amănuntit pentru predarea religiei în toate școalele noastre românești. Acel program să se dea pe urmă la S-tul Sinod și după ce se va aproba de S-tul Sinod să se înainteze D-lui Ministrul al Instrucțiunii, ca să l'introducă atât în cursul primar cât și în cel secundar.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dați-mi voie, să vă spun că v'at'l depărtat de la cestiune.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: Să facă propunere:

P. S. Episcop al Husilor: Nu m' am depărtat nică de cum de cestiune. Ești vă rog să punet' întări la vot concluзиunile raportului comisiunii relative la cartea D-lui Petrescu, și pe urmă propunerea P. S. Pimen Piteșteanu.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Concluзиunile raportului comisiunii sunt în sensul ca să se scrie la Minister.

I. P. S. Mitropolit Primat: Da, concluziunile raportului sunt în sensul ca să se scrie la Minister, dar iată ce aş propune eu. S'a scris de multe ori de către biurou la Minister, și dacă n'a stâruit nimic, nu s'a făcut nimic. Eu propun să însărcinăm pe P.P. S.S. Episcop: al Hușilor și al Rimnicului și pe P. S. Pimen Piteșteanu să se ducă ca delegați din partea S-tului Sinod, să urmărească acea carte și să vadă de ce nu s'a admis de Minister. Să se arate că dorința S-tului Sinod este, că acăstă carte, care este corectată și cercetată de S-tul Sinod să se întrebuințeze în școale, ca și cele-lalte cărți.

Acăsta este opiniunea mea.

P. S. Episcop al Rimnicului: Eu rog pe I. P. S. Președinte, ca să limpedească întâiul cestiunea raportului comisiunei. În ceea ce privește cestiunea, sau mai bine spus propunerea P. S. Pimen Piteșteanu, P. S. Episcop al Hușilor a spus, că acăstă propunere este împărtășită de toți. Eu rog deci pe biurou, și mă adresez și la P. S. propunător, ca să vie cu propunerea înscris, și atunci S-tul Sinod va hotărî asupra acestei cestiuni. Altfel nu este regulat și nicăi regulamentar.

Hotărârea, luată de I. P. S-țul Mitropolit Primat asupra raportului, mi se pare, că este prea prispită. I. P. S. Sa propune în comisiune pe P. S. Episcop al Hușilor, P. S. Pimen Piteșteanu și pe mine. Dar știu că noi avem o altă însărcinare permanentă, dată de către S-tul Sinod de acum doi ani, ca să facem parte din comisiunea, ce este însărcinată cu cercetarea cărților didactice pentru școlile primare. Acăsta întru cât privește cărțile lucrate și nu programele lor. Noi în acăstă comisiune căutăm a vedea, dacă partea religiosă dintr-o carte corespunde cu doctrina bisericei noastre, și nimic mai mult. Noi în acăstă comisiune suntem însărcinați să lucrăm cu membrii comisiunei generale a Ministerului, să cercetăm niște cărți, care sunt lucrate după programe, făcute de mai năiente. Personele, care fac programele după legea instrucțiunelor, nu se pot confunda cu acele persone, care au menirea de a cerceta cărțile lucrate. Cei ce fac programele, sunt membrii consiliului numit prin lege general, și ei se adună din când în când și numai când au să lucreze programele. Așa că însărcinarea, ce ni se mai dă nu are nicăi o legătură cu însărcinarea ce avem.

Eű, dacă îmă dați voe aș modifica propunerea formulată de I. P. S. Vóstră, ca adecă, aducând P. S. Pimen Piteștenu propunerea sa înscris, noi să luăm hotărârea de a-se alege o comisiune ad-hoc, care comisiune să se recomande D-lui Ministrul de Culte, și la facerea de programe analitice, să ia parte și membrii comisiunelui S-lui Sinod.

P. S. Episcop al Argeșului: Am să daă o lămurire. Comisiunea alăsă de S-tul Sinod este însărcinată ca să revadă părțile religiose din cărțile de lectură, iar nu ca să compue cărți de învățămēnt religios.

In ceea ce privește programa de religiune, în lege nu se prevede nică un membru al S-tului Sinod, ca să ia parte la comisiune, ci un profesor de la facultatea de Teologie. Acel profesor cred că ar putea să fie obligat de S-tul Sinod să lucreze în vederile S-tului Sinod, când îl s'ar cere.

I. P. S. Mitropolit Primat: Noă discutăm asupra unui raport al comisiunelui, relativ la cartea D-lui Petrescu, și comisiunea opinéză ca bioul să ia însărcinarea de a se interveni la Minister.

Eű am făcut o propunere cu P.P. S.S. Episcopii al Hușilor și al Rîmnicului și P. S. Pimen Piteștenu să mărgă la Minister ca delegație a S-tului Sinod, ca să cerceteze.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Vă rog să-mă dați voe ca să mă retrag din comisiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Fiindcă P. S. Episcop al Rîmnicului se retrage, propun pe P. S. Atanasie Craiovénu.

Pun la vot propunerea astfel complectată, cine este pentru, să bine voi ască a ridica mâna.

S'a primit.

P. S. Atanasie Craiovénu: Vă mulțumesc pentru acéstă însărcinare, dar văd că dați prea mare importanță acestei cărți. Vă rog să mă credeți dimisionat din acéstă comisiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu se poate, trebuie să te supui votului S-tului Sinod, ca să lucrezi și P. S. Ta cum lucrăză cei l'alți.

P. S. Arh. Pimen Piteșteanu: I. P. S. Președinte, iată propunerea formulată: «Propunem ca S-tul Sinod să

«alégă o comisiune din sînul său, care să se ocupe cu «elaborarea unui program aménunțit pentru învățămîntul «religios, în cursul primar și secundar:»

(ss) *Silvestru al Hușilor. Pimen Piteștenu.*

I. P. S. Mitropolit Primat: Sunt cinci membri care s'o susție?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Nu trebuie cinci, ci numai doi. Iată ce dice regulamentul pentru asemenea propunerî. Este Art. 30.

Fie care membru este în drept a face propunerî privitore la trebuințele bisericei, asupra cărora ar socotî că trebuie să atragă luarea aminte a S-tuluî Sinod, spre a se lúa o decisiune.

Asemenea propunerî, spre a putea fi puse în discuții une de către biurou, se cere, să fie sprijinite cel puțin de două membri.

I. P. S. Mitropolit Primat: Propunerea P. S. Pimen Piteștenu fiind sprijinită de două membri, o pun la vot. Cine e pentru, să bine voiască a ridica mâna.

S'a primit.

P. S. Iónichie Bacaónu: Deja avem un program sancționat de M. S. Regele.

I. P. S. Mitropolit Primat: Propunerea este admisă, prin urmare acum trebuie să alegem comisiunea.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos. În propunere sunt două, să mai propunem unu; să mai propunem încă pe P. S. Episcop al Rimniculu, sau pe P. S. Episcop, al Argeșului.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acești două P.P. S.S. Membri din propunere sunt P. S. Episcop al Hușilor și P. S. Pimen Piteștenu, și al treilea să alegem prin aclamațiune, pe P. S. Atanasie Craiovénu.

P. S. Arh. Atanasie Craiovénu: Mi-e temă că și acăstă comisiune să nu aibă sărta acelei comisiuni, care să discutat alătă-eră. Prin urmare eu vă rog să mă iertați, că nu primesc.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu se poate, trebuie să lucrăm cu totul.

Se pune la vot prin aclamațiune alegerea P. S. Atanasie Craiovénu în comisiune și se primește.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum avem cestiunea costumului. Raportul s'a citit și acum suntem asupra discuțiunei.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Nu putem intra în discuție, pentru că proiectul de regulament nu s-a citit.

— In acest moment I. P. S. Mitropolit al Moldovei se retrage.

I. P. S. Mitropolit Primat: Da, proiectul de regulament nu s'a citit, ci numai raportul.

P. S. Raportor este rugat a-i da citire.

— P. S. Iónichie Bacaónu, în locul P. S. Episcop al Romanului raportor, citește proiectul de regulament, relativ la uniformisarea costumului.

I. P. S. Mitropolit Primat: In cestiunea acésta cred că trebuie să fie și I. P. S. Mitropolit al Moldovei. Nu putem dar să discutăm noi, fără să fie și I. P. S. Sa. Amânăm dar, discuțiunea pentru ședința viitoră.

P. S. Arh. Pimen Pitesténu: Dacă amânați discuție, vă rog atunci să bine voi ca prima cestiune pusă la ordinea dilei pe mâine, să fie acéasta.

I. P. S. Mitropolit Primat: Neapărat că prima cestiune pusă la ordinea dilei pentru mâine va fi acéasta, căci nicăi nu mai avem alte cestiuni.

Așa dar ridic ședința și cea viitoră va fi pe mâine.

— Orelle fiind înaintate ședința se ridică și se anunță cea viitoră pentru diua de 7 Martie orele 9. a. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretari: Dionisie Episcop al Buzăului și Iónichie Floru Bacăónu.

Şedința din 7 Martie 1895.

— Ședința se deschide la orele 9 a. m. sub președinția I. P. S-țului Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și respond prezenți 15 P.P. S.S. membri.

I. P. S. Mitropolit Primat: Fiind în număr ședința este deschisă.

— P. S. Arh. Ioanichie Bacaoanul, secretar, dă citire sumarului ședinței precedente.

— Ne cerând nimeni cuvântul asupra sumarului se pune la vot și se aprobă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ne fiind comunicări, intrăm în ordinea dilei.

— P. S. Arh. Valerian Rîmniceanu, raportor, dă citire raportului comisiunei de petiționi privitor la călugărirea suorei Parascheva Horbencova, din monastirea Cilic-Derea (Dobrogea).

— Comisiunea opinéză a se aproba călugărirea efectuată.

— Se pune la vot opinia comisiunei și se primește.

— Idem, raportul comisiunei de petiționi privitor la adresa Direcțiunei tipografiei cărților bisericești cu No. 36/95, relativ la cărțile imprimate în acea tipografie; și prin care raport comisiunea opinéză a se autoriza Direcțorele tipografiei a continua cu nouile reeditări semnalate, în marginile dispozițiunelor luate din început de către S-tul Sinod.

P. S. Arh. Atanasie Craioveanu: Înalt Prea S-țite, Prea Sânții membri, eu socotesc că ar fi fost bine, ca comisiunea să fi căutat dosarele respective, și să fi arătat dacă în adevăr Directorul tipografiei cărților bisericești s-a conformat sau nu dispozițiunilor luate de St. Sinod, adeca, dacă el a cerut, ori de câte ori a trebuit să pună sub tipar o carte nouă bisericescă, autorisațiunea S-tului Sinod. Dic acăstă pentru cuvântul că s-a adus aci învinuire, că Directorul tipografiei nu ar fi fost corect în lucrările sale. Din raportul ce face comisiunea, pare că ar fi bănuială, că el în adevăr nu a fost corect; de aceea dic, că comisiunea era bine să fi cercetat acele dosare, și să se fi dat o soluție definitivă acestei cestiuni, dacă Directorul tipografiei este sau nu corect în atribuțiunile sale.

Acăsta „m” avut de observat; de alt-fel în părțile celelalte sunt pentru concluziunile raportului.

P. S. Episcop al Dunărei de Jos: Care’ži este concluziunea.

P. S. Episcop al Argeșului: Să se cerceteze dosarele.

P. S. Episcop al Rimnicului: P. S. Arh. Atanasie Craiovénu a cerut cuvântul asupra raportului comisiunei noastre, dicând, că, crede că ar fi fost bine, ca comisiunea

să limpezească cestiunea acesta, adecă cea privitóre la tipărirea cărților ritualului nostru de cătră tipografie, și să arate, dacă cărțile publicate până acum, s'aū tipărit cu învoirea, sau fără învoirea S-tuluī Sinod.

In ce privește tipăririle din anul curgētor, comisiunea, mi se pare, că 'și-a îndeplinit însărcinarea pe deplin; dupre cum am audit din raport, că Directorul a avut învoirea S-tuluī Sinod, ca să tipărēscă Liturgia și Evanghelia, dupre edițiunea celor de la Ném̄t.

Rēmâne însă partea anteiū a raportului, cu care vēd, că nu se învoește P. S. Craiovénu, că adecă raportorul nu a putut, sau n'a avut vremea trebuitóre de a cerceta dosarele S-tuluī Sinod, ca să vadă, dacă Directorul a avut sau nu o asemenea învoire pentru fie-care carte. Eū nu vēd cuvēntul hotărîtor pentru care am putea să nu ne învoim cu acesta; mai ales că raportorul ne-a spus prin raportul său, că acea parte din raport este dictată de o imprejurare, provenită dintr'o fortă major, și anume că nu a avut timpul trebuitor, ca să cerceteze dosarele tōte, și să ne arate la fie-care carte, dacă Directorul tipografiei a avut, sau nu, învoirea S-tuluī Sinod, de a tipări într'un fel sau cel-l-alt.

De aceea eū conchid și rog pe S-tul Sinod, să admită raportul în totă cuprinderea lui, se înțelege cu clausa, ca acēstă cestiune să rēmână pendinte până la o altă sesiune, când S-tul Sinod, fie prin comisiunea, ce a cercetat lucrul acum, fie prin o altă comisiune, să constate aceste fapte dupre dosare. Până atunci eū propun, ca cestiunea să rēmână pendinte, mai ales că, dupre cum ne-a spus și P. S. raportor, nu s'a avut timpul trebuitor ca să se studieze tōte dosarele și să se limpedeșcă bine lucrul acesta.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: Eū mě găsesc în mare nedomerire. Unuia din P. S. membrii nu'i place o parte din raport, celuī alt îi place tot, și Directorul Tipografiei ne cere nouă corecturile la lucrările începute de D-sa fără știrea noastră. La o întrebare fōrte justificată a S-tuluī Sinod, Directorul Tipografiei se crede în drept să pună pe S-tul Sinod în întîrđiere și să'i dică nu aprobați modul meū de a vedea, ia mě rog să'mi trimiteți corecturile. Bine ne mai tratéză Dl. Director! Eū desa-

probând cu totul procedarea D-lui Director al Tipografiei nu mă pot împăca nicău cu concluзиunile raportului, pentru că el nu corespunde scopului pentru care comisiunea acăsta a fost alăsă ca să se pronunțe.

Dacă se voește a se lucra bine și folositor pentru biserică și tipografia sa, atunci trebuie să se urmeze conform regulamentului S-tului Sinod întru acăsta. Alt-fel greșim și lucrăm rău, ca și până acum.

P. S. Episcop al Husilor: Comisiunea după mine a împăcat lucrurile, adică a dat Directorului Tipografiei aceea ce a cerut, referindu-se la decisiunea S-tului Sinod luată mai înainte, prin care a împăternicit pe Directorul Tipografiei să imprime cărțile în ordinea prevăzută de regulament după ediția de Némț, cu concursul comitetului redactor al revistei Biserica Ortodoxă Română, căruia S-tul Sinod îl dăduse dreptul de corectare de a înlocui unele cuvinte ne întrebuințate astăzi din edițiunea de Némț, ca de exemplu cuvântul *blagoslovește*, și altele prevăzute de regulamentul respectiv.

Acum comisiunea dice, și acest răspuns cred că este bine să se dea Directorului Tipografiei, că adică El să urmeze aşa cum i s-a dat instrucțiuni de către S-tul Sinod mai dinainte.

P. S. Arh. Atanasiu Craiovénu: Am de obseruat acăsta. Nu fac o încriminare comisiunei său raportului comisiunei, că nu a adus aceste acte din care să se constate corectitudinea său încorectitudinea, ci dic că ar fi fost bine a se aduce acele acte, spre a ne lămuri; iar ce privește cestiunea ridicată de P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, că Directorul Tipografiei a pus în întârziere pe S-tul Sinod, ești unul nu văd acăsta, ba din contră, văd o dovedă mai mult de corectitudine din partea Directorului Tipografiei că, voind a tipări din nou o a doua ediție a Liturgiei, și alte cărți de ritual, cere autorisația S-tului Sinod, și tot de o dată cere a se da încuvîntarea comisiunei însărcinată cu revisuirea cărților bisericestii vechi, ca să se revadă...

I. P. S. Mitropolit Frimat. Corecturile.

P. S. Arh. Atanasiu Craiovénu: Da, corecturile, iar comisiunea, este comitetul redactor al revistei S-tului Sinod și Directorul nu cere de cât numai autorisația S-tului

Sinod, ca comitetul redactor să revadă cărțile vechi de ritual, și să pótă continua tipărirea din nou a acestor cărți.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ești vîd că din discuția unea ce s'a urmat asupra raportului comisiunei, nu reiese nici dintr'o parte nică din alta, ceea ce trebuie să reiască. P. S. Atanasie a dîs că s'a adus învinuire Directorului Tipografiei. Nu este adevărat, P. S. Sa se înselă. Nu va să dică învinuire, când o autoritate mergește pe calea ei legală, atrage atenția impiegaților cării sunt însărcinați cu anume afaceri. D-l Director al Tipografiei, în curs de mai mulți ani a mers după regula care singur și-a impus' și asupra căreia nimeni nu i-a atras atenția, până la timpul de față. A trebuit să se gândească autoritatea bisericescă, S-tul Sinod, și să vadă dacă este bine sau este legal ceea ce se face și să oprescă pe acela care a făcut pasul acesta, ca să nu mărgă mai departe, aducând jienire mersului regulat al lucrurilor, sau averii care i este încredințată.

Directorul Tipografiei a mers înainte cu tipărirea cărților puse cu voiă și fără voiă, și nu a cerut S-tului Sinod până acum să îi dea corecturile la cărțile rituale; și tocmai adăi în urma întrebării ce i s'a făcut de către Președintele S-tului Sinod, ca să spue cutare sau cutare lucrare, cu a cui voe aș pus sub presă și ce mai are de tipărit, astă-dî dic vine și ne dice: dați-mi corecturile, căci de unde nu, stați pe loc cu tipografia.

Ca președinte al S-tului Sinod care mi da să mă bine de drepturile și datoriiile ce mi incumbă acăstă demnitate, nu putem face altfel de cât cum am făcut; dar n' am adus nimerei învinuire, dacă am întrebat formal să știu ce se petrece la Tipografie, instituție eminentă a S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Rimnicului: Alt-fel este în adresă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Așa este P. Sfintite.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Aci se tagăduiește și lucrurile scrise. Iată ce dice raportul în partea finală: «Vin a Vă ruga I. P. Sfintite Stăpâne, ca să interveniți, ca S-tul Sinod să mi comunice mai în grabă colecțiunile pe care va crede de cuvînță a le face în aceste ediții, ca să se pótă introduce la timp spre a nu se împedica continuarea imprimatelor.»

Va să dică să'i dăm corecțiunile, că stă din lucru cu Tipografia.

P. S. Episcop al Rimnicului: Acésta este, nu ceia ce ne comunicați P. S. Vóstră.

I. P. S. Mitropolit Primat: A mai cerut până așăi, Directorul Tipografiei, corecțiuni la S-tul Sinod?

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Nică o dată.

I. P. S. Mitropolit Primat: Prin urmare, vedeți că S-tul Sinod este pus în impas, trebuie să îngrijeșă de lucrul acesta.

Directorul Tipografiei cere corecturile, că alt-fel stă în loc. Rog dar pe S-tul Sinod să dică cuvântul său în casul de față și să decidă cele ce va crede de cuviință.

P. S. Episcop al Rimnicului: Ce a dîs raportorul?

I. P. S. Mitropolit Primat: Raportorul a dîs că nu a avut timp ca să caute dosarele, și să vadă dacă este sau nu cu voia S-tuluș Sinod, unele cărți puse în lucrare, și că așlându-ne la finele sesiunei, negreșit că n'a putut căuta dosarele ca să ne dea detalii în acéstă privință.

P. S. Episcop al Hușilor: Ceea ce vă rog este, că să judecăm lucrul cu sânge rece.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Nică nu putem cu sânge cald, căci nu'l mai avem de când ne lăsăm să ne calce mireniș.

P. S. Episcop al Hușilor: Am audît cu toții ce dice Directorul tipografiei prin raportul său.

I. P. S. Mitropolit Primat. Cine a făcut corecțiunea până acum? Asupra cărei cărți cere corecțiunea? Si cartea aceea, cu a cul voe s'a pus până acum sub tipar?

P. S. Episcop al Hușilor: Iată de unde cred eu că vine acéstă întrebare a Directorului. Ea este provocată cred eu, de reproșurile ce s'aș făcut de unii în S-tul Sinod, că s'aș introdus greșeli prin cărțile care s'aș tipărit.

I. P. S. Mitropolit Primat: Noi de cele din trecut am vorbit, adică de cele corectate de alții, dar nică cele corectate de D-neluș n'aș ești mai bine.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: De unde vede P. S. Episcop de Huș acesta?

P. S. Episcop al Hușilor: Așa este lucrul, de aceea Directorul tipografiei vine și dice: Eu rog pe S-tul Sinod ca acum să mi dea acele îndreptări—să mi arate locurile care sunt de îndreptat.

P. S. Episcop al Rimnicului: S'a făcut vorbă, că sunt greșeli în partea dogmatică. Nu este bine.....

P. S. Episcop al Argeșului: În mai multe rânduri în S-tul Sinod s'a făcut observațiune, că comisiunea însărcinată cu revisuirea sau cercetarea cărților bisericesti, nu și a îndeplinit conștiincios îndatorirea sa; și s'a adus mai multe exemple, cum că Orlologiul cel mare care s'a tipărit, este cu totul deosebit de ceaslovele vechi cu cari erau obicinuiți preoții și poporul a audî rugăciunea.

În adevăr, că în Orlogiul s'a făcut multe modificări, și acesta din cauza că comisiunea a ținut să se traducă din nou psalmi și alte cântări bisericesti. Acea comisiune a lucrat sub direcțiunea S-tului Sinod și privegherea P. S. Episcop, repausatul Melchisedek, dar comisiunea n'a corectat toate cărțile rituale câte s'a tipărit, ci numai Orlologiul, Molitfelnicul, Aghiasmatarul și Liturghia. Liturghia pe cât știu, a fost cercetată în de aprope de P. S. Episcop de Hușî, și aci s'a făcut ceva modificări, însă fără puține, acelea care le-a observat I. P. S-țitul Mitropolit și anume, la rugăciunea cea mare de la cherovic, în loc să se dică: *Cel ce aduci și cel ce te aduci*, se dice: *Cel ce aduci și cel ce ești adus*.

P. S. Arh. Ioanichie Bacaónul: Acelea sunt corectate în Orlogiul.

P. S. Episcop al Argeșului: La finele rugăciunelui, care se dice rugăciunea Amvonului țarășl, în loc să se dică: *tot darul desăvârșit*, s'a dîs: *ori-ce dar desăvârșit*, și într-o rugăciune de la împărtășire, se dice, cum a observat I. P. S. Mitropolit: *Emoroē*, în loc de: *Ceia ce-i curgea sânge*. Aceste trei schimbări s'a făcut în Liturghie, și poate a provocat nemulțumire în S-tul Sinod, căci unii din Prea Sântii membri, spuneau că nu sunt bune de nimic. Atunci s'a luat o hotărîre, ca cele-l-alte cărți ce mai rămân a se tipări, să se corecteze de către membrii redactori ai revistei Biserica Ortodoxă, ținându-se strict de ediția de Monastirea Némțulu a cărților bisericesti, și observându-se ortografia Academiei. Astfel s'a tipărit toate cele-l-alte cărți de ritual, afară de Biblie, fără a se face modificări însemnante afară de cele prevăzute în regulamentul pentru cercetarea cărților bisericesti și înlocuirea lui *Slavă* cu *Mărire*, conform votului dat în urmă.

Terminându-se cărțile de ritual, negreșit că tipografia nu putea sta, ci a început să se tipărească cărți în ediția a doua. Astfel s'a făcut cu Orologiul mic și Apostolul. Acum se tipărește Liturgia în format mai mic, și de bună semă, că Directorul a înștiințat pentru acesta pre I. P. S-titul Președinte, căci S-tul Sinod nu s'a putut întârzi, precum știm mai mult timp. La această ediție s'a creduț că ar fi bine, să se țină semă de observările făcute în S-tul Sinod asupra unor cuvinte, și Directorul tipografiei, cere să fie autorisat a le înlocui cu cele vechi, ca mai înainte.

Eu cred, că ar fi bine să se dea o asemenea autorisare, sau să obligăm comisiunea a revizui din nou acele lucruri.

P. S. Episcop al Hușilor: Fiind că s'a vorbit de Liturghia pe care am corectat-o în parte eu, apoi să-mi dai voe să vă pun în cunoștință despre modul cum s'a ușuat petrecut lucrurile.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Să se noteze acela, că P. S. Sa a corectat în parte, are să tagăduăescă și acela.

P. S. Episcop al Rimnicului: Sunt în dosare lucrurile acestea, și prin urmare nu se pot tagădui.

P. S. Episcop al Hușilor: Când S-tul Sinod a ales comisiunea, a ales-o din 5 membri, și anume din D-nul V. Ureche fost ministru de Culte și astă-dîi profesor de Istoria și literatura română, Dr. G. Erbiceanu, profesor de limba elenă și Dr. G. Zotu asemenea, Dr. N. Nițulescu, cunoscător de limbele ebraică și elenă, și eu care cunoscând limba rusescă am puține cunoștințe și de cea slavonă. Toți noi am împărtit Ceaslovul, sau Orologiul în 5 părți și fie-care am luat câte una. După ce fie-care din noi să a observat și corectat în deosebi partea sa, ne-am adunat cu toții și am citit împreună părțile corectate de fie-care din noi în deosebi.

Tot așa s'a urmat și cu Liturghia, eu am corectat-o în deosebi și pe urmă ne-am întârziat toți membrii comisiunii, și am revăzut cu toții corecțiunile făcute de mine, având Dr. Zotu și Dr. Erbiceanu originalul grecesc dinainte. Eu îmi aduc bine aminte că, începutul punctului din urmă al rugăciunii din timpul Heruviculu, care în ediția

de Némțu este aşa: *Că tu ești cel ce aduci și cel ce te aduci, și cel ce primești și cel ce te împarți...* s'a tradus din nouă în comisiune după un text grecesc, și s'a regulat a se pune în edițiunea S-tului Sinod cum urmăză, adică: *Că tu ești cel ce aduci și care ești adus, și cel ce primești și care te împarți...* Acum judece teologii, dacă sensul e schimbat. Nu sunt în totul acelăși cuvinte, dar înțelesul este același. Cestiunea este de deprindere. I. P. S-țitul Președinte este deprins a citi după edițiunea veche, și de aceea încă de mult spune cătră unii și alții, că aci ar fi greșit textul Deprinderea face mult. Eșu însumi care am făcut multe schimbări de cuvinte și de frase le citesc tot cum erau înainte, pentru că aşa m'am deprins și le știu pe derost.

Acum dacă S-tul Sinod voește să se pună tot cum a fost înainte în edițiile vechi, n'are de cât să decidă. Și tocmai de acesta cere lămuriri cere corecturi și Directorul tipografiei.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Vă îngrădea regulamentul la acesta.

P. S. Episcop al Hușilor: Regulamentul nu oprea pe comisiune a face nouă traducere, unde i se părea că nu e tocmai esact. Acesta am avut de observat; că dacă s'au făcut schimbări nu le am făcut, eu singur, căci de și am citit'o singur dintru întei și am făcut îndreptările în cîle, dar în urmă ne-am întrunit și am revizuit'o câte și cinci. Astfel aș mers lucrurile; și la început Directorul Tipografiei î-a tipărit cum i s'a dat. Mai pe urmă însă când comisiunea s'a desființat, S-tul Sinod a însărsinat cu facerea de mică corecționă în ediția de Némțu pe membri comitetului redactor al revistei Biserica Ortodoxă Română. Aș că Directorul Tipografiei, nică în urmă nu a făcut singur corecțura cărților, ci împreună cu comitetul redactor al revistei Biserica Ortodoxă Română.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Voi răspunde la cele dîse de P. S. Episcop de Argeș și P. S. Episcop de Huș, și va vedea că cele susținute de P.P. S.S. Lor nu sunt în temeiate și că Directorul Tipografiei alergă la expediente.

Eșu am avut onoarea să fiu însărcinat de S-tul Sinod în anul trecut în comisiunea pentru luarea socotelelor Tipografiei și a revistei Biserica Ortodoxă Română, îmi pare

că eram în comisiune și cu P. S. Episcop de Huși și deschidând liturgia tipărită cu litere străbune 'I am atras atențunea asupra cuvintelor; *cel ce aduci, și care ești adus.* Am dis: cum ați tipărit în liturgie aceste cuvinte, căci în textul grec se dice: *cel ce aduci și cel ce te aduci.* Ceia cred că nu este tot una, *cu care ești adus,* căci s-ar înțelege atunci că Mântuitorul s'a adus jertfă nu singur de bună voe. Intrebând cine a tradus aşa, mi s-a răspuns că P. S. Silvestru. Găsesc apoi la molistele de împărtășire multe cuvinte schimbate, aşa în loc de *ceia ce 'i curgea sânge, „Emoróe“.* Când avem cuvinte frumoase românești, de ce să le înlocuim cu grecisme, slavonisme și barbarisme? Dar să scurtăm discuționea. D-nu Director al Tipografiei Cărților Bisericești a venit și 'mi a spus dilele trecute, că nu mai poate lucra, și vrea să se retragă.

L'am întrebat atunci cum a pus sub presă ediția a II-a a liturghiei, și 'mi a răspuns că a rectificat acele greșeli pe care 'i le observasem. Care va să dică a corectat; dar d-sa nu vorbește în raport de aceste corecțuni, ci cu totul de alt ceva, adică să i punem la dispozițione omeni, cari să vină să l'ușureze de aceste greutăți și prin urmare și de răspundere.

Iată care este opiniunea mea în privința acesta. Pentru că ne cere corectori, noi avem pe membrii redactori ai *jurnalului Biserica Ortodoxă Română;* aceia sunt în drept, și trebuie să fie însărcinați cu corecțunea cărților bisericești. Eu propun dar ca comitetul redactor al revistei S-tului Sinod să facă corecturile la cărțile rituale, pentru ca să terminăm o dată cu acastă cestiune.

Voci: Așa a și fost până acum.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Dar implicat prin acesta S-tul Sinod autorisă ceia ce nu a autorisat.

P. S. Episcop al Argesului: S-tul Sinod a autorisat de mult.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Suntem înțeleși, dar să face edițione nouă, fără voia S-tului Sinod.

P. S. Episcop al Rimnicului: Cum văd se face o mulțime de vorbă, asupra celor petrecute acum de mulți ani în cestiunea acastă.

Întâiul este 'regulamentul pentru tipărireua Cărților Bisericești... .

P. S. *Episcop al Dunărei de Jos*: De care v'ăți depărtat.

P. S. *Episcop al Rimnicului*: Póte că P. S. Ta te vei fi depărtat. Avem întâiú, dic, regulamentul, unde se specifică tóte cestiunile de corigere. S-tul Sinod, în urmarea maă multor greutăți asupra corectării cărților de ritual, a suspendat articolele respective și a dat un vot, general, ca tipărireua cărților în edițiune nouă să se facă după edițiunile de Ném̄u, cu ajutorul membrilor comitetului redactor al revistei Biserica Ortodoxă Română. Așa a făcut corecționă P. S. Gherasim al Argeșului, rēposatul Episcop de Roman, Inochentie și alții. Iacă, I. P. Sfințite, cum s'aă corectat până acum tóte cărțile nóstre bisericești, ce s'aă tipărit până astă-dă, și ele cum vedem sunt tipărite după textul de Ném̄u cu conlucrarea membrilor revistei.

Dacă S-tul Sinod, voiește, asemănat propunerii I. P. S. Președinte, ca să reautorisăm pe membrii redacțiunei cu corigerea tecsturilor în marginile edițiunilor de Neamțu, cu acésta mă unesc și eu; și în loc să lăsăm, cum propune raportorul lucrurile la aprecierea numai a Directorului, să însărcinăm cu acésta pe toți membrii revistei Biserica Ortodoxă; m'ai ales că doă dintr'înși sunt binecunoscători de limba Elenică. Aci văd și eu o garanție și astfel se va face tréba. Alt-fel numai se încurcă lucrul și Directorul Tipografiei, ne având textul pregătit pentru tipar, și de altă parte nefiind de nimenea ajutat în însărcinările, ce-i tot punem, o să fie nevoie ca să închidă Tipografia, și atunci se va aplica cuvîntul Evangeliu, că «rătăcirea de apoi va fi mai rea, de cât cea dintâi».

De aceea sfîrșesc primind propunerea I. P. S-țituluī Președinte; ca adică, membrii revistei Biserica Ortodoxă să fie însărcinați cu corigerile, care le cere Directorul, și în marginile texturilor de Ném̄u.

Puneți deci la vot întâiú conclușunile raportului, și pe urmă opiniunea I. P. S. Vostre.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-jos*: Nu este destul acésta, căci așl audît ce dice comisiunea în partea din urmă a raportului său, cred că v'ăți convins. De ce să tot căutăm certă celor ce nu se unesc cu noi ?Adevărul trebuie să fie primit de toți.

I. P. S. Mitropolit Primat: Opiniunea raportului este acésta ca să se respundă Directorului Tipografiei, că cine a făcut până acum corecturile, să le facă și de aci înainte.

P. S. Episcop al Rimnicului: Să punem punctul pe *i*, cum ați dîs I. P. S. Vîstră, ca corecturile să se facă de membrii revistei Biserica Ortodoxă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot acăstă propunere.

— Se pune la vot și se primește.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum mai avem la ordinea șilei raportul și proiectul asupra uniformisării costumului preoțesc, al studenților în teologie și al seminaristilor.

Raportul și proiectul s'a citit, prin urmare să intrăm în discuția generală.

P. S. Episcop al Argeșului: Cestiunea îmbrăcămintei persoanelor bisericestă, este o cestiune, de care s'a mai ocupat S-tul Sinod, fără să se ajungă la vr'un rezultat. Ești nu văd o necesitate absolută de a se regulamenta îmbrăcăminta persoanelor bisericestă. Persoanele bisericestă așa o îmbrăcăminte stabilită de mult, de prin secolul al IV-lea, când Creștinismul a devenit religiune de Stat. În viețele Sântilor se spune, că ângerul Domnului s'a arătat marelui Pahomie învestimentat, și arătându-i că acăsta trebuie să fie îmbrăcăminta monahilor, carii erau sub ascultarea lui. Îmbrăcăminta are tot forma, care o vedem în monastirile noastre. Dacă nu mă înșel, din cele ce am audit din raport și regulament, nu sunt alte haine, de cât acelea care le poartă și astă-dîi Clerul. De și mai strâns pe corp ele așa formă veche: o haină lungă pe de desupt, un brâu și o haină pe deasupra, care trebuie să aibă lungimea cutare. Până acum preoții purtau tot aceste haine, dar fiind că unii așa orore pentru culorea neagră purtau adesea haina de desupt de altă culore. Poate că numai în privința acăsta să fie nevoie de vre-o hotărire. Alministrerea portul fiind același, nu văd nici o nevoie a se mai face regulament. Căci acesta nu face alt ceva, de cât înlocuește *potcapul* cu *cilionul*. S'a dîs că cel dintâi este *bizantin* și că trebuie să se ștergă orl-ce urmă de bizantinism la noi în țară. Dar dacă ar fi să glumim, am putea dîce, că și *cilionul* este *persan*. *Potcapul* în forma, cum s'a păstrat până la noi, este acoperemântul capuluș

pre care-l purtați preoții Vechiului Testament la serviciile lor religiose. Că este fără deosebită vechiul în biserică, se constată și din aceea că lău chiar și preoții armenești tot în forma cea veche. Este bine să se păstreze forma acăsta, mai ales când preoții sunt îmbrăcați în veșminte. În alte părți locuite de Români, încă s'a luat hotărârea ca îmbrăcămintea să fie negră, dar nu s'a schimbat forma.

Din toate acestea însă constată un lucru, că îmbrăcămintea este aceiași care a purtat-o preoții până acum, cu deosebire că este regulament în privința lungimel și surtimei, și că este de culore negră. Cred dar, ca cestiune prealabilă, că nu ar trebui să facem un regulament pentru acăsta, de oarecum este același costum care lău purtat preoții, lumea este obicinuită cu densul, și mai ales, după cum a dispus I. P. Sfântul Mitropolit Primat într-o ședință trecută, s'a alarmat lumea audind că facem un regulament pentru uniformisarea costumului, ca cum cineștiie ce am face.

De aceea cred, că nu ar fi tocmai timpul oportun de a se regulamenta costumul, mai ales că e același, să se porțe așa cum s'a purtat până acum; îmbrăcămintea de astăzi este conformă regulamentului care se propune. Chiar acum preoții tineri și a mai strimitat oarecum hainele. În Bucovina preoții portă pălării sau căciuli, după anotimpuri, dar când sunt în procesiune, sau se prezintă înaintea autorităților, potcapul nu lipsește, ci este ținută de rigore. Când partea cea mai mare a clerului este obicinuită cu potcapul, pentru ce să fie eliminat din îmbrăcămintea clerului miren? Trebuie să ținem semnă și de nevoile clerului, și nu trebuie să le impunem a purta haine, pe care nu le pot face acum, mai ales, preoții bătrâni, cari cu greu se vor obișnui să purtă pălării.

Pentru aceste cuvinte, sunt de părere că să se lase la o parte regulamentul acesta, și să continuă preoții să umblă astfel cum sunt obișnuiți. Pot să ia P. Sfântul Chiriac dispoziția ca să fie îmbrăcămintea negră, acăsta o înțeleg.

P. S. Arh. Pimen Piteșteanu: Acăsta trebuie regulamentat.

P. S. Episcop al Argeșului: Dacă pentru acăsta se simte nevoie de un regulament, fie. Fiind că s'a făcut

mult sgomot cu cestiunea îmbrăcămintei clerului, trebuie să se îsprăvescă odată, ca să nu se crede că noi voim să impunem un costum neobicinuit, dar fiindcă dintr-o citire fugitivă n-am putut lua cunoștință deplină, cer să se amâne discuția, până se va tipări raportul, ca să știm ce discutăm.

P. S. Pimen G. Pitesteanu: I. P. S-țite Președinte! Dacă oră-ce corp legislativ, fie el de caracter bisericesc, fie de caracter civil, are chemare de a răspunde prin formarea de legi, care să reguleze diferite interese pentru bunul mers, fie bisericesc, fie civil; tot aşa și S-tul nostru Sinod are datoria de a legifera sau a regulamenta cestiuni privitore la bunul mers al intereselor bisericești. Aşa aŭ înțeles toate sinodele bisericești, atât cele generale, cât și cele particulare. Ele aŭ legiferat și aŭ regulamentat cestiunile, ce s'așează în decursul timpului, în sinul Bisericei creștine.

Dar precum se întâmplă, atât în adunările bisericești, cât și cele civile, unele proiecte de legi și regulamente, așa sora de a fi primite și votate îndată, ce sunt aduse în discuție generală; altele însă rămân pentru a fi discutate curând sau mai târziu, potrivit interesului ce prezintă acel proiect de regulament sau de lege.

Așa ceva s'a întâmplat în Sinodul Bisericei noastre cu uniformisarea costumului preoților de pastorie. Din cercetările ce am făcut în arhiva S-tului Sinod, am constatat că sunt trecuți deja, două-deci de ani, de când această cestiune a fost adusă înaintea S-tului Sinod, dar ea a rămas ne rezolvată până în ziua de astă-dă.

Reflectând serios asupra acestei amânări, am ajuns la convingerea că, ea nu a putut fi provocată din un alt punct de plecare, de căt de bună seamă, din acela, ca St. Sinod să potea studia mai bine această cestiune și deci să răspundă cu mai multă convingere la rezolvarea și regularea acestei necesități.

Temporisarea rezolvării acestei cestiuni, în adevăr a fost cam lungă, de aceea S-tul Sinod a crezut de bine, de a pune capăt acestei amânări, așa că în cea din urmă sesiune S-tul Sinod a întocmit o comisiune dintre membrii săi, cu însărcinarea de a formula un proiect de regulament, pentru uniformisarea costumului clerical.

Comisiunea conscientă de obligația ce i s'a dat și de necesitatea ce se impune, ocupându-se, s'a prezentat cu acel proiect de regulament, pe care'l-a și depus pe biuroul S-tului Sinod, spre a fi discutat.

La depunerea proiectului aveam ferma convingere, că toți P.P. S.S. membrii vor considera ca bine-venită cestiunea costumului.

Mă prinde însă mirarea, când văd că tocmai un nou Episcop, intim al meu amic, P. S. Timuș, propune ca cestiunea acesta, să fie și acum amânată pentru motivul, că costumul preoțesc este deja de mult regulamentat în Biserica creștină. Fie-mi permis a fi contra amânařei propuse, și acesta pentru motivul că nu împărlășesc de loc părerea emisă de amicul meu. Vă voi dovedi în mod istoric, că costumul clerului Bisericii creștine, în ceea ce privește afară de serviciile bisericestăi, a fost odată cu totul identic și acelaș cu costumul mirenilor. Când însă mireni au părăsit acest costum lung și larg, pe care'l purtau și ei, ca și preoții, cu singura diferență numai că cel preoțesc avea ore-care deosebire de modestie și cucernicie, după cum și trebuie să fie preotul, atât în biserică cât și în societate. Adoptând mireni costumul occidental mai scurt și mai strînt, costumul cel vechi comun pentru preoți și civili a rămas numai pentru clerici și în deosebi pentru monahi. Faptul acesta s'a petrecut peste tot și în toate bisericile creștine, introducându-se pentru cler o îmbrăcăminte potrivită localităților și aprecierilor locale; aşa bună șă la clerul bisericilor ortodoxe, care au aceiași credință ca și noi, în Rusia, și ceva mai mult la clerul bisericiei frațiilor noștri Bucovineni și Transilvăneni, găsim un costum care nu stă în legătură strânsă cu acel vechi comun pe care îl purtau odinioară. Dar ce să dic, să ne oprim la costumul preotului nostru de la țară, care, atât în trecut, cât și astăzi, prin multe părți, este identic cu portul nostru național. Oare acești preoți au încetat ei vre-o dată de a fi priviți de către credincioși, ca preoți ai bisericiei noastre naționale? Nu. Nu le-a contestat nimeni darul preoției, ne purtând giubea cea largă și potcapul.

Imi aduc aminte, și P.P. S.S. Văstre știți mult mai bine de căt mine, că necesitatea pentru uniformisarea costumului preoțesc, a indemnăt pe unii dintre prelați noștri

de a regulamenta pentru clerul epariei sale un port mai propriu; exemplu, repausatul Mitropolit Calinic Miclescu, introduceșe pentru clerul epariei mitropolitane un costum preoțesc, care nu modifica în totul pe cel vechi, dar mai propriu timpului în care trăim; iar ca acoperemēnt de cap introduceșe pălăria. Acésta motivase pe St. Sinod, să numească o comisiune pentru uniformisarea costumului tuturor preoților din țară, dar a rămas fără nici un rezultat.

Este dar timpul ca S-tul Sinod, să regulamenteze portul clerului pastoral pentru întreaga noastră biserică ortodoxă română, de ore-ce biserică este una, și urmăză ca și portul preoților să fie acelaș. Nu împărtășesc opiniunea P. S. Episcop de Argeș, ca fie care Episcop să regulamenteze în parte costumul clerului din Eparchia sa, de ore-ce și atunci ca și acum vom găsi pe preoți deosebindu-se prin port și având unii mai multe, alții mai puține culori galbene, albastre, roșii, și D-zeu mai scie. Purtarea de haine colorate nu mai intră în cerințele timpului de astă-dă. Credincioșii bisericei noastre însăși au ajuns la convingerea că portul de multe culori al preoților nu prezintă costumul serios, ce să mai dic de strein? Când dar așteptarea tuturor se impune, apoi pentru ce am mai amâna rezolvarea unei necesități de mult simțită.

Vă asigur, că și eu ca toti P. S. Văstră am grija de a păzi intactă și neștirbită partea doctrinală a S-tei noastre biserici. Către aceste trebue să graviteze inima și datoria noastră de a păzi simburile dreptei noastre credințe ortodoxe, care credință sfântă au apărat-o străbunii noștri cu viața lor. Trebuie să facem deosebire între doctrina biserică și între portul preoților bisericei noastre. Să nu ne îndoim un minut, că prin introducerea unor modificări în costumul preoțesc ar tinde cât de puțin și la modificări doctrinale. Să ferescă D-zeu pe ori-care Român de a gândi la aşa ceva. Nu există absolut nici un motiv pentru care S-tul Sinod să amâne și de astă dată rezolvarea cestiunei, ce ne preocupă. Cu regret m'am informat mai dilele trecute, că ar fi circulând ideea cum că modificarea costumului ar tinde și la modificarea doctrinei, fie chiar că acésta ar circula peici și pe colea în opinione publică.

Noi care avem și competența și datoria în afaceri cu-

rat bisericești, trebuie să știm mai mult de cât toți aceia ce trebuie conservat în biserică năstră și aceea ce trebuie să introducem, fără a știrbi precum am făis o iotă din doctrină.

In casul când ni s-ar objecta de către cine-va de acéstă întreprindere a S-tulu Sinod, trebuie să asigurăm, că după cum Papismul nu este garantat în fundul pălăriei, tot astfel nu este garantat nică Ortodoxismul nostru în fundul potcapulu. Cu totul alta este straja Ortodoxismulu, adică convingerea, ce trebuie să o formeze clerul în inima poporului, înarmat cu cultura necesară timpulu nostru.

Am dese ocasiuni când mulți dintre șmenii noștri de bine și exprimă dorința pentru modificarea costumului nostru preoțesc. Alte împrejurări mult mai importante s'au petrecut în biserică năstră națională, împrejurările aduse peste biserică și țără de grelele timpuri, care au trecut peste noi.

Óre credeți că prin înlocuirea potcapelulu cu pălăria ar fi un act mai compenitor pentru conștiința religiosă a poporului nostru, de cât scoterea afară din biserică a unei limbii streine: grécă și slavonă care se introducease, în cultul nostru religios? Nu.

Dacă în biserici ortodoxe cari au credincioși, frați de aii noștri și unde mai mult de cât la noi s'au încercat agenții altor confesiuni de a pescui, cu toate acestea munca lor a remas zadarnică, și unde clerul orthodox portă pălărie, cu cât mai mult nu trebuie să ne preocupe pe noi acéstă temă, că prin pălărie am deschide porțile pentru cuceriri religiose.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei se pare, nu sciu sigur, cum că nu ar fi dispus pentru regulamentarea costumului nostru preoțesc. Mă prinde mirarea cu atât mai mult, cu cât I. P. Sa altă dată simțea acéstă necesitate și conlucra într'un mod puternic pentru rezolvarea ei. Am aicea dosarul din anul 1879, în care găsesc un proiect de regulament prin care se modifică și se regulamenteză costumul clerului nostru. Acest proiect iscălit de către I. P. S. Sa a fost adus în ședința de 25 Iunie a S-tulu Sinod, același an. Nu există absolut nică o diferență între modificările de atunci prevădute în acel regulament pentru costumul preoțesc și întru cel de acum.

Acésta mě face a crede că I. P. S. Mitropolit va bine voi a vota acest regulament, spre a resolva necesitatea pe care a apreciat' o de acum 20 ani trecuți. Dacă între actualul regulament și cel din 1879 ar fi o diferență, sau dacă prin noua uniformisare a costumului s'ar face un pas prea uriaș față de moravurile vechi, atunci eū aș fi cel întâiū, care m'aș uni cu I. P. S. Sa de a vota contra acestui proiect; dar pentru că nu este vorba de a desbrăca pe preot de rasa cunoscută și a'l îmbrăca cu surtucul civil, tot așa nu e vorba de a depărta colorea negră și a întrebuiuța altă colore, ci pur și simplu este vorba de uniformisare.

Dacă mai de mult s'ar fi uniformisat costumul, Vă pot asigura, că mulți dintre tineri noștri seminariști și theologi capabili ar fi intrat în preoție; dar pe lângă nesiguranța existenței de până de ună-dîi, apoi și costumul a fost un motiv de a nu primi preoția. Vă asigur, că prin acăstă uniformisare va intra în cler mulți tineri seminariști și theologi, cari vor face onore clerului nostru.

Trebue să ținem compt de acăstă necesitate, pentru că a conserva polcapul, condamnând pe preoți a merge prin sôre și prin noroiuintr'un costum ca acesta, 'i am face să sufere și să le pricinuiască dureri de cap și ochi, după cum chiar eū am avut ocasiunea să constat acăstă. Dacă nu veți face aceste modificări, veți perde mulți tineri din cler, cari nu vor putea fi condamnați a purta un astfel de costum, iar cel care se propune este și practic și estetic, răspunđend chiar și la necesitățile pe care le a simțit biserică noastră de 20 de ani. S-tul Sinod ați vădut că s'a rostit încă de atunci, pentru uniformisarea costumului.

Vă rog dar a nu amâna acăstă cestiune, ci adă chiar să intrăm în discuție, ca să putem răspunde la una din așteptările, ce cu multă dreptate clerul lumean a așteptat de la S-tul Sinod, și să nu lăsăm a se regula de Episcopii, căci atunci vom vedea cum vedem adă câte eparchii atâtea și costume.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Prea Sântiști, nu mě așteptam eu, pe care mě vedeți în vîrstă în care mě găsesc, de și mulți 'mî dic că sunt bătrân, dar eū nu voi să 'mî dică astfel și să credeți că acăstă nu o dic în glumă, nu mě așteptam dic, ca astă-dîi să aud pe u-

nul din membril S-tulu Sinod, pledând aci în mijlocul nostru cu atâta foc, ca să deschidem porțile inovațiunilor papiste.

P. S. Arh. Pimen Piteștenu: Nu 'mi a trecut prin minte acest lucru.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Calul lui Ulise se introduce în cetate. Să nu ne jucăm cu vorbele, că costumul clerului a fost tot același cu al poporului, dar de când și-a schimbat mireni costumul, unul ar pretinde să mergem și noi clerici după densii, schimbându-l pe al nostru. Așa e bine acesta? P. S. Episcop de Argeș începuse bine, dar a luat-o prea de departe, de la Pahomie care a fugit din lume să nu vadă nicău audă de lume.

P. S. Piteștenu a pledat un ceas pentru mireni aceia cari ne înjură în privința religiei și în favorea costumului, dar cine sunt acei mireni cari i audii P. S. Ta, că ne înjură pe toate tonurile și pe toate ulițele?

P. S. Arh. Pimen Piteșteanu: Nu ne înjură pe noi lumea.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Ești ténir și te grăbești să vorbești așa.

Apoi ce credeți P. S. Vóstră, mâine vor veni și vor dice: Prea Sânțite Episcop, sau Arhier, dar ce umbli cu mahrama acesta pe cap, nu vedî că nu mai este a timpului? Așa se pune cestiunea, că trebuie să mergem cu timpul.

Ne-ai vorbit de Bucovina și Transilvania, luându-î de exemplu pe aceia, dar spunem, acel Mitropolit Silvestru cum venea la Biserică? Cu cordeaua roșie și cu pălărie?

P. S. Arh. Pimen Piteștenu: Nu, cu potcap și cu camilafcă.

I. S. P. Mitropolit al Moldovei: Nu cu brîu roșu?

P. S. Arh. Pimen Piteșteanu: Aă regulament pentru acesta.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Noi avem nevoie să luăm de exemplu pe ei? Apoi acolo sunt siliști să se pórte așa, căci abia sunt tolerați bieți Bucovineni. Pa-piștii și a făcut Biserica lor în Suceava, vis-à-vis de Biserica vechei Mitropolii a Moldovei.

In Transilvania, vedeți ce se petrece. Mâine vor veni și vor dice: dar ce mal portii acesta Prea Sânte. Dați-vă

esemplu întâi pe P. S. Vóstră, care veniști și pledați în favórea costumului cu pene și clopoței la pălărie, veniști dic mâine costumați cu pălărie și cu pérul barbei și cel de pe cap tăiat, ca să dați esemplu cum să se îmbrace și cum să se pórte preoți în genere; căci ștă ce o să vă dică lumea: dar călugării aceștia cari vin cu idei de credință, care nu mai sunt ale timpului, și cu costumul care nu mai e de câte-va vêcuri bun, aceștia să conducă Biserica? Să îi numim ca intendenți cum sunt în Anglia. Acolo vreți să ajungeți? Așa a făcut nenorocitul acela de Atanasie care era Mitropolit în Transilvania. știști că se hirotonise în București, și a jurat credință, cum am jurat toți când ne-am hirotonisit în arhierei, că cele ce Sântii Părinți au păstrat, vom păstra și noi.

Ați dîs șiar că nu stă în fundul potcapulu Ortodoxismul. Dar nu vedeți că astă-dîi sunt hirotoniți preoți tineri, și pun potcapul în cap, când se duce la sat, și ese înainte moș Ion de 80 de ani și îl dice: sărut mâna părinte, și acel moș poate să aibă străne pozi ca acest preot tânăr, și cu toate acestea îl dice sărut mâna părinte. Mâine poimâine, veți veni să modificați și în Biserică cum vreți să modificați costumul preoților, și veți dice: ce sunt țorțolele acelea cu care se îmbracă preoți când oficiază în biserică sf. Liturghie și cele-l-alte sf. taine. S'a scris în Iași acum câțiva ani, într-o fóie publică, că preoți au eşit pe uliță imbrăcați în costum de carnaval și cu scânduri boite (adică cu icônele), și este unul din aceia care susțin idei contrarice bisericii și care când trece pe lângă mine nici nu mă salută.

Sunt dintre aceia care dărâmă biserică, care vor să scotă icônele dicând, că sunt scânduri boite. Aceia dar, o să vă ceară să vă modificați și costumul cel ordinar de toate țările și cel sacerdotal al serviciilor religiose ale bisericii.

Ei vor dice: ștă ce frumos este mai ușurel, cu pérul mai tăiat. Așa urmăreză cei care și urmăresc scopurile lor, ei dic în tot-déuna să ne conformăm cu lumea civilisată de astă-dîi. Lume civilisată! Apoi civilisațiune este acela când s'a luat averile bisericii? Fórte bine, Statu le-a luat, dar mor de fóme séraci, căci sutele de milioane care erau date la biserici și monastiri erau date pentru aju-

torul sacerilor, și s'a luat. Bisericele să dărâmă, vă dați exemplu biserica Sărindaru din mijlocul Bucureștilor.

Așa dar Prea Sântite, să nu pledăm cu atâtă zel,— eram să dic altă vorbă—pentru modificarea costumului preoțesc, căci mâine o să'ți ea căciula din capul P. S. Tale și o să'ți tae și barba.

P. S. Arh. Pimen Fiteșteanu: Nu voi lăsa pe nimeni să facă treaba acăsta.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: Nu ești așa de tare ca să impui frică puterei lumești. Proiectele de legi votate de corpurile legiuitoră ați lovit și tradițiunea și credința noastră și le-ați primit. Ele ați să vă tăe tot.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Mâine o să vie și să dică: Ce sunt călugării aceștia cari conduc Biserica, și cari sunt și cu credința religiosă și cu ideile ruginite, din alte timpuri și cu costumul lor de acum câteva veacuri, și îți vor aduce pe popa acela care ține conferințe, pe Popa Radu, căci ei își urmăresc ideile lor.

Noi dar trebuie să conservăm ceea ce am avut de la părinții noștri.

'Mă aduc aminte, că la 1848, când P. S. orator care a vorbit înaintea mea, niciodată nu era născut, a venit vestitul Bariț, care a înființat *Gazeta Brașovului*, începând de la 1837, avea întâi *folia Sâmbetei*, și pe urmă a scos și *Gazeta Brașovului*. Pe la 1848, mă aflam aci în București și mă am dus la Mitropolie, unde era econom arhim. Isaia Lerescu, când iată că vine și Bariț, fiind față și alii părinți. Densul în discuțiunea care se deschise, a dispus: Părerea mea părinților este să conservați, să țineți tot ce aveți, și haine, și potcap și tot. Acăsta a dispus acel G. Bariț, care este din Transilvania, unde ne recomandă Părintele Locotenent de Argeș.

Apoi cu modificarea costumului, încă odată dic, deschideți porțile mari Papismului. Așa a făcut acel nefericit Mitropolit al Transilvaniei Atanasie, cum am dispus, care a fost hirotonisit aci, și după ce s'a dus dincolo a schimbat tot, ne înțeind sămă de jurămîntul ce a dat la hirotonie, căci prin aceste mijloace, Apusul își urmărește, nu mai dic ce, înțelegeți, își urmărește propaganda sa, prin mijlocul de a desbina: *divide et impera*, a desunit în Transilvania numai pe Români cari erau de aceiași credință

(ortodoxă), dicându-și: Să îl desbinăm ca să-l putem căpăta, dar ce a făcut nu a făcut de cât rău, pentru că acel nenorocit Atanasie primea totul; n'a avut tăria de caracter ca reposatul Arhieeră Neofit Scriban din țările noastre, care (după cum el însuși îmi spunea), când i-a dîs Vodă Cuza: Nu cer alt-ceva de cât să pomenești la liturghie pe Papa în loc de Patriarh, și dînsul a răspuns: Dar, Măria Ta, să-mi tai gâtul și nu pot să fac acăsta.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-jos*: Acei ce aveau gât s'aș dus, cești de acum nu mai aș gâturi.

I. P. S. *Mitropolit al Moldovei*: Atanasie dîc, din Transilvania s'a unit, dar îl a pus sub côtele lui un papistaș, și nu lăsa să facă de cât ce voiau ei. Îl a îngăduit pe român să slujască în biserică cu costumul lor, citiți istoria lui Petru Maior, căci el amărât a scris ce a vădut cu ochii. Dar în vîrful Carpaților când așa voit să vie și în România cu *Uniația* lor, aș găsit resistență, căci aci aș dat peste acei bărbăți, cari știeau carte, învățase limbele latină, grăcă și pe autorii clasici și profani, și pe cel bisericestii; din aceia a fost și reposatul Grigorie Mitropolitul, din școalele bisericestii, din cele creștinești, și aci, la noi, nu a reușit papismul cu Uniația lui. Voi și însă astă-dă să îl deschideți porțile și să nu ne păstrăm caracterul nostru? Mâine o să vină să-i ia căciula acăsta din cap, și să aducă pe acela care părăsește pălărie, și când vor veni aci să le pună colo în cui.

Nu mergeți cu inovațiunea și reformele aşa departe chiar în biserică, căci nu e bine Prea Sânte; mâine o să ne dică, — ești nu voi și nu fi, dar aceștia mai tineri vă veți aduce aminte, — ne va dîce: Dar călugării aceștia cu credința lor străveche, ruginită de la Adam babadam, și cari aș și costumul de atâtea veacuri, să dispară, și să ne unim cu biserică cea mare din Roma cu Papismul.

Uitați-vă la Polonia, ce folose a cules, cum s'a folosit ea de protecția Papismului. Să păstrăm dar, ceea ce avem de la moșii strămoșii.

P. S. Piteșteanu a crezut că mă sdobostește aducându-mă aminte de discuțiunea din 1879, la care am luat parte și eu. Apoi eu am dîs atunci vorba unui bătrân, că podobă și fericirea unui neam, stă în paza legilor strămoșestii, de aceea să ne păstrăm ceea ce avem.

Se dice iarăși că lumea mărgă înainte. Dar poate oprește pe noi să nu învețăm carte, sau oprește pe fiul Românilor să nu învețe toate limbile și toate științele care în adevăr a făcut progres în timpurile din urmă? Biserica, ea ne oprește? Dar biserica dice să păstrăm ceea ce am apucat, și să mă erați, dacă vă aduc aminte că am jurat când ne-am hirotonisit, ca ceea ce a avut părinții noștri să pădâm și să păstrăm. De reformă, nu simțim necesitate, cine simte necesitate?

P. S. Arh. Pimen Piteștenu: Tot clerul simte necesitate.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Incurajați-l, și atunci veți vedea.

Eu și acum 20 de ani am fost tot în contra, pentru că am văzut că se introduce pălăria.

Să vă mai dau un exemplu, și să sfârșesc, căci eu nu sunt orator, nu știu să vorbesc multe și mărunte.

Iată ce vream să vă aduc aminte:

Am citit într-o cărțulie a unui Transilvănean, profesor în Iași, fără fanatic de Românism, care dicea: Noi suntem Români, pentru ce să avem în Biserica noastră sfinti Jidă și Grecă cum a fost St. Petru și Pavel, Ierarhi: Vasilie cel Mare, Grigore Teologul și Ion Gură de Aur? Iată cum merg lucrurile. Așa dar să nu socoliți, că eu pentru vîrstă mea nu simt necesitate de îmbunătățirile cele folositore pentru biserică și pentru cler în genere, dar cu durere văd când se dice că n'ar fi nevoie să păstrăm învățăturile, obiceiurile și tradițiunile bisericești strămoșești. Iată chiar mireni păstrăză tradițiunile vechi, după cum am ăsăzat în fața Majestăței Sale Regelui, că: «Noul ales Episcop al Romanului se prezintă înaintea Majestăței Voastre, pentru ca, după vechile datine ale țărei să-ă încrezintătoia legul pastoriei sufletești al acestei Eparhii, care face parte din jurisdicția canonica a Mitropoliei Moldovei».

De aceea și noi trebuie să păstrăm obiceiurile noastre, căci de altfel, veți deschide porțile papismului, și atunci să fie de bine.

P. S. Atanasie Craiovénu: Eu sunt ne domirit de punctul de plecare al discuției.

Discutăm cestiunea în fond, sau este discuție prealabilă?

I. P. S. Mitropolit Primat: Să ne înțelegem, discutăm cestiunea în fond sau nu?

P. S. Atanasie Craioveanu: P. S. Episcopul Argeșului a dîs că e pentru amânare. S'a admis amânarea, sau se disculă cestiunea în fond?

I. P. S. Mitropolit Primat: Cestiunea de amânare nici nu s'a pus 'a vot; deci, discuțiunea urmăză asupra cestiunei prealabile.

P. S. Atanasie Craiovénu: Atunci vorbesc în cestiune prealabilă. Un jurisconsult distins a dîs, că obiceiurile sunt sufletul legilor. Noi am adus acum în discuție un obicei și un obicei fără vechi, ce datează de când biserică creștină a ajuns la preponderență în Imperiul Roman, căci până atunci în adevăr și preoți și mireni aveau acelaș costum, dar de atunci încóce, adecă de la vîcoul al IV-lea al creștinismului, s'a stabilit încetul cu încetul usul ca preoții să aibă o îmbrăcămintă deosebită de a mirenilor. Usul acesta este dar de o vechime considerabilă, și cum avem a face cu un us însemnat în cestiunea uniformisării costumului preoților, și fi de părere ca să lăsăm timp fie căruia din membril S-tulu Sinod să se ocupe de cestiune să o studieze și să dea prin acesta luminile sale și mirenilor, cari, chiar doresc să aibă știință despre acăstă cestiune, de este ea de dogmă sau de formă, căci dacă uniformizarea costumului ar fi o dogmă, cel dintâi m'asă inscri contra; cum însă este o cestiune de formă, sunt cel dintâi pentru adoptarea uniformizării costumului preoțesc. Dar find că se face larmă multă asupra acestei cestiuni.

I. P. S. Mitropolit Primat: Numai aceia care nu sunt de sămânță românescă fac alarmă.

P. S. Arh. Atanasie Craiovénu: Ca să împăcăm tōte cerințele, sunt de părere să amânăm discuțiunea acestui proiect, până la viitora sesiune a S-tulu Sinod, și atunci să îl luăm în discuțiune și fie-care să își dea părerea în cunoștință de causă, iar S-tul Sinod, să ia o hotărâre cum va crede de cuviință.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Am luat și eű cuvenitul, și o spun de la început, că mă voi mărgini numai în cestiunea prealabilă, nu ca P. S. Episcop de Argeș, care a spus, că se va mărgini în cestiunea prealabilă, și apoi a vorbit și în fond.

P. S. *Episcop al Argeșului*: Trebuie să arăt motivele.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: P. S. Episcop de Argeș, a pus cestiunea prealabilă, dacă trebuie să nu, să ne ocupăm de cestiunea uniformisării costumului; observați, că nu dic modificări, ci uniformisarea costumului. Eș cred, că o asemenea cestiune, astă-dă nu și mai poate avea locul; fiindcă S-tul Sinod în mai multe rânduri s-a ocupat de acăstă cestiune. Ceva mai mult, noi înșine, nu numai ca Episcop, dar și ca omeni, suntem în fiecare să cu inima strânsă de durere, când vedem împreștiările de pe hainile preoților noștri. P. S. Episcop de Argeș, a crezut că face un bine, propunând a se lăsa lucrul la aprecierea fie cărui chiriarh. Așa a fost P. S.-tă până acum la noi. S-a lăsat hainele preoților la aprecierea fie cărui individ, și lucrul a ajuns acolo, în cât astă-dă nu ne mai cunoștem unii pe alții. Știm, că un Mitropolit chiar a luat dispoziționi în Eparchia sa, lucrând tot după acăstă teorie, propusă de P. S. Episcop de Argeș, și știm șă răsări cu toții, câte nemulțumiri a avut clerul în acăstă privință. Prin urmare vedești, că trebuie să înlăturăm totă acăstă discuție, numită prealabilă; căci, când I. P. S. Președinte a pus acăstă cestiune în discuție S-tuluș Sinod, noi cu toții am primit-o, ba am numit și o comisiune, care astă-dă vine înaintea S-tuluș Sinod cu raportul său, și chiar cu modelurile de haine. Dacă se putea vorbi în prealabil, acăsta își putea avea locul, când s-a făcut propunerea, și atunci nimeni nu a rădicat acest incident. De aceea, noi acum trebuie să discutăm raportul, și în urmă să-l primim, sau să-l respingem. Discuție prealabilă își putea avea locul atunci.

În ce mă privește pe mine personal, vă declar, că eș am primit, ca să ia parte în acăstă comisiune mănat numai de dorul, ca să văd în biserică noastră o uniformitate în hainile preotului nostru, și mai repet încă o dată vorba, nu să fac reforme în haine, ci numai să le uniformizăm.

Să vorbit multe, să introduc o mulțime de cestiuni...

P. S. *Episcop al Dunărei-de-jos*: Se vorbește în fond?

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: Nu vorbesc în fond, să vorbit multe cu ocasiunea acestei cestiuni, să facă și-

tuațiunea bisericei, s'a adus pe capul bisericei noastre tóte prăpăstiile din lumea cea laltă și din acésta; și cu tóte aceste, aceia ce era de vorbit, s'a uitat.

Cestiunea deci prealabilă nu-și mai pote avea locul astă-dí; noi trebuie să intrăm în discuțiunea regulamentului, adus înaintea S-tuluī Sinod, de către comisione a-uumie alésăpentru acest scop. De aceia rog pe S-tul Sinod, și pe biuroū în parte, ca să ne țină în marginile discuțiunei asupra regulamentului; căci alt-fel iarăși se incurcă lucrul.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. S. Episcop de Argeș a propus amânarea. Pun la vot acéstă propunere de amânare.

— Se pune la vot și se respinge.

Voci: Prin apel nominal.

I. P. S. Mitropolit Primat: Cestiunea prealabilă s'a pus la vot și s'a respins, și find-că avem a discuta nu numai asupra costumuluī cleruluī, ci și al studenților teologí și al seminariștilor, trebuie să terminăm cu aceste costume, care se impun pentru timpul în care trăim. Vom intra dar în fondul discuțiunei

P. S. Episcop al Hușilor: E cam târdiū.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Declăr mai întâi în numele meu, și cred că și al S-tuluī Sinod, că cestiunea, pusă de I. P. S. Președinte, este fórte bine pusă, căadică să se discute regulamentul în întregul lui.

I. P. S. Mitropolit Primat: Vom discuta regulamentul, luând întâiū costumul studenților facultății de teologie, al seminariștilor și apoī al cleruluī, care este același ca și cel de până acum, și dacă va fi ceva de modificat, va fi asupra pălăriei.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Eū unul nu primesc nică o modificare, dar rog să discutăm regulamentul; și atunci se va vedea, ce este de modificat.

I. P. S. Mitropolit Primat: Orele fiind înaintate, ridic ședința.

-- Ședința se ridică la orele 11 $\frac{1}{2}$ a. m. anunțându-se cea viitoră pentru a doua di 8 Martie orele 9 a. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretară: Dionisie Episcop al Buzăului și Ioanichie Floru Bacăboiu.

Şedința din 8 Martie 1895.

— Ședința se deschide la orele 9 a. m. sub președenția I. P. S-țitului Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și respund prezenți 15 P.P. S.S. membri.

— Se citește sumarul ședinței precedente, și se aprobă.

— Se comunică de la biurou petițiunea D-lui Teodor Burada prin care cere, ca S-tul Sinod, să vină în ajutorul bisericei ortodoxe din Lemberg, care este lipsită de cărți, veșminte și alte obiecte.

P. S. Episcop al Argesului: I. P. S. Președinte! Biserica din Lemberg este o biserică fără veche. În Lemberg, se știe că a fost odată o frăție sau așa numita comunitate a fraților, cari se ocupa cu literatură bisericească. La acăstă comunitate a fost și Petru Movilă și el a și tipărit aci Trebnicul cel vechi. Asemenea la Mitropolia din Capitală este o evanghelie rusescă tipărită tot în Lemberg. Multe suveniri istorice sunt legate de acea localitate și preotul în cestiune cunoscând trecutul acelei biserici, vădend și p. D. Burada că se interesază de toate cu deamărunțul, și-a luat îndrăsnela, credând că D. Burada prin influența sa în societate să capete câte ceva, de care are îrebuință. Deci, acăstă cerere, care a fost îndreptată D-lui Burada de preotul aceleiași biserici, de bună seamă și s'a dat nu cu intenționea ca să fie cu ea la St. Sinod, ci D. Burada, prin cunoștințele care le are, să facă o colecționare de obiectele de care are necesitate. D. Burada însă, a crezut că e mai bine să se adreseze la St. Sinod, pentru că S-tul Sinod are o tipografie unde s'a tipărit cărțile bisericești de ritual și ar putea să dea pentru acăstă biserică cărțile de ritual în limba română, mai ales că și preotul le cere și ar avea multă dorință ca să le aibă.

În ceea ce privește lipsurile, de bună seamă că nu sunt așa după cum le descrie preotul. Ele sunt cam exagerate; căci dacă în adevăr ar fi așa, atunci n-ar mai putea să îndeplinească serviciile. Dar dorința lui este ca să aibă ceva mai mult. Pe cât sunt informat, biserică e bine întreținută. Fiecare preot primește salariu din fondul religiunilor, care este buniciel în Bucovina. Dacă el ar fi avut nevoie, după cum arată, s'ar fi adresat la consistoriul din

Cernăuți și 'i s'ar fi dat tot, căci Mitropolitul de acolo I. P. S. Silvestru, este un om care se îngrijește fără mult de păstoria sa, și de bună sémă că ar fi ținut sémă de cererea preotului; adică 'i s'ar fi dat tot.

Pe cât sunt informat ceremonialul religios în Lemberg se face cu multă solemnitate, mai ales în ziua de Bobotéză. Prin foile din Cernăuți s'a publicat acest ceremonial solemn, care nu se putea face fără obiectele necesare.

Fie-care dorește să aibă cât de mult și cât mai bun. Póte că din obiecte sunt unele învechite și are dorință a le avea în stare bună. Dorința lui cea mai mare este de a le avea de la Români, de la noi, carii trebuie să ne aducem aminte că avem óre-care datorii față cu acea Biserică.

Deci eú aș fi de părere, ca S-tul Sinod să î trimită un rând de cărți bisericești din cele care sunt tipărite cum, ca să le aibă biserică de acolo pentru serviciu. Acestea am avut de dis.

P. S. Episcop al Rimnicului: Eú voiú începe prin a mulțumi D-lui Burada pentru ocasiunea ce ne-a oferit de a putea face ceva pentru o biserică din Lemberg.

Dupre câte cunoștem din istoria ţerei și a bisericei în particular, acéstă localitate, nu numai că a fost o localitate dupre cum a spus'o P. S. Episcop al Argeșului, fără însemnată pentru ortodoxie, eú voiú mai adăoga, că din punctul de vedere al culturei noastre religiose, acéstă localitate a servit, ca școală pentru multe din măestriile grafice, desfășurate în biserică românescă; și dacă D-деu îmí va ajuta, în curînd voiú pune la îndemână publicului român un studiu, prin care se va vedea ce rol cultural a avut Lembergul pentru istoria ţerei noastre în deobște și a bisericei în parte.

De aceea încă odată dic, ceea ce am dis și la început, mulțumesc D-lui Burada, că ne-a dat acéstă ocasiune, ca să ne gândim la locul și la biserică pentru care noi Români avem multe datorii de îndeplinit, atât culturale, cât chiar bisericești; mai ales că în Lemberg a înflorit odată acea frăție ortodoxă; despre care în istoria bisericescă ni se spun atâtea lucruri frumosé.

Acum venind la cererile făcute de parohul Bisericei ortodoxe din Lemberg, unde din vechea frăție ortodoxă a mai remas astă-dí o singură parohie și acesta se înțe-

lege mulțămită împrejurărilor istorice, eū vě rog să luăm în considerațiune cu totă dragostea creștinescă aceste strigăte de durere și de lipsă ale fraților noștri din Lemberg, să le luăm dic, în considerațiune, și fără a le mai cântări cererile și să mai lungim vorba, să dăm un vot, ca Tipografia Cărților Bisericești să dea un rând întreg din toate cărțile ritualului nostru, precum și câte un exemplar din fie-care tipăritură, aflătore în depositul Tipografiei.

Cât pentru formarea bibliotecelor acestei parohii ce voiește a înființa acest părinte sufletesc al parohienilor săi, acăstă cerere poate fi îndeplinită cu concursul nostru personal, mai ales că mulți din noi avem și tipărituri teologice de cuprinderea cererei acestui paroh, care se află în mijlocul atâtitor confesiunii eterodoxe. Apelez deci la buna voință a tuturor membrilor S-tuluī Sinod și în desosobi apelez la membri S-tuluī Sinod, cării au tipărituri de felul acelora ce cere acest paroh, să-i dăm tot ce putem, spre a veni în ajutorul lui.

Pentru obiectele religiose cerute, ca cadelniță, cruce și altele, iar mai cu seamă crucea, său răstignirea, cum se mai dice, precum și pentru toate cele-lalte obiecte de cult, eū rog pe biuroū, să intervină la D. Ministrul de Culte, și D-sa să facă și acestei biserici parte din bugetul anului viitor, după cum știm, că țara noastră eminaminte ortodoxă împărăšește din avutul ei și pe altele biserici ortodoxe, aflătore în afara din România. Noi deci la rândul nostru, să dăm ce vom putea, făcând ca și Statul să facă aceea, ce se poate pentru ortodocsie.

P. S. Pimen Piteșteanu: I. P. S-țite Președinte, mă unesc cu cele ce a spus P. S. Episcop al Argeșului și al Rîmnicului și adaog, că acăstă localitate a aparținut de drept și de fapt sub jurisdicția Mitropoliei Moldovei și Sucevei în timpul Mitropolitilor Varlaam și Dositei. Ceva mai mult, în acăstă localitate este mormântul Mitropolitului Dositei, acolo s'a găsit și un portret al acestui ilustru prelat. Tot acolo Mitropolitul Varlaam a sănțit ca Episcop pe Petru Movilă, care a devenit mai târziu Mitropolit al Chievului. Așa dar, cum vedea și cum a spus și P.P. S.S. Episcopul al Argeșului și al Rîmnicului, de acăstă localitate sunt legate o mulțime de suveniri istorice. Si dacă înlesnim ajutore pentru alte biserici din

Orient, care nu staă în legătură de neam cu noi, cu cât mai mult trebuie să facem astfel de donațiuni pentru biserică din Lemberg.

I. P. S. Mitropolit Primat: Sunt din tot susținutul pentru a se ajuta biserică ortodoxă din Lemberg, dar fiind că, acăstă biserică este sub jurisdicția Mitropolitului din Bucovina și participă la fondul religionar, și tot de odată este situată într-un stat străin; eu cred, că este bine să avem și consimțimentul D-lui Ministrul relativ de acăstă cesiune. Și fiind că mâine are să vie să închidă Sinodul, să l punem în cunoștință despre acesta, ca prin D-sa să se facă acest lucru.

P. S. Episcop al Rimnicului: Punești la vot propunerea mea.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu pot să pun la vot, fiind că cesiunea acăsta rămâne în suspensie până va veni D. Ministrul.

Acum urmăză discuția în fond asupra costumului. Cere cine-va cuvântul?

Ne cerând nimeni cuvântul, se pune la vot luarea în considerație.

S'a primit.

Acum trecem la votarea pe articole.

— Se citește Art. I în următoarea cuprindere:

«Art. I. Costumul clerului va fi: a) Haina de desupt (Reverenda); b) Cingătorea; c) Haina de d'asupra (Rasa); d) Culionul și e) Bastonul. Afară de biserică culionul va fi înlocuit cu pălăria și iarna va mai putea purta o haină pe d'asupra după tăetura și lungimea rasei.

P. S. Episcop al Argeșului: Fiind că aș declarat, că s'a luat în considerație acest proiect de regulament, cu toate că în ședința trecută s'a cerut ca să se ia în considerație prin bile sau apel nominal, cred că e bine să facem observațiunile noastre la fiecare articol.

Am ceva de observat chiar la titlu, căci se dice: *Regulament pentru costumul Clerului*. Pentru ca să nu se crede că e vorba de o reformă radicală a îmbrăcămintei preoților, eu aş propune următorul amendament:

In loc de a se dice: Regulament pentru costumul Clerului, să se dică, așa: *Regulament pentru uniformizarea îmbrăcămintei preoților*.

La articolul I mai am de observat ceva. Acolo unde se enumără hainele ce trebuie să le pörte preoții să se adaoge și potcapul. Căci de și este eliminat pentru clerul mirean, el este menținut pentru clerul monahal de pe lângă Mitropoli și Episcopii.

Dorința mea era să se menție și la clerul mirean, pentru cuvintele ce am avu onore a le spune în ședința trecută, cel puțin în biserică și când vor avea a se prezenta la autorități, căci culionul poate să rămână la persoanele bisericești din administrație, cum se specifică în regulament. Cer dar să se adaoge la enumerarea acesta și *potcapul*.

Voci: Aceasta se specifică pe urmă.

P. S. *Episcop al Argeșului:* Nu se specifică și pentru preoții, ci pentru clerul de la Mitropoli și Episcopii. Afară de acesta, se spune pe de altă parte, că preotul să se prezinte la toate trebuințele în mare ținută sau în costumul de biserică, și fiindcă în orașe preoții adesea-ori se întâlnesc cu persoane deosebite bisericești și civile, cred că ar fi bine ca să se adaoge pe lângă culion și pot-capitul.

P. S. *Episcop al Rîmnicului:* În adevăr. Fac și eu parte din comisiunea pentru uniformizarea hainelor preoțești; dar pe lângă cele ce am făcut în comisiune, aici aş voi să mai adaug următoarele, pentru a complecta îmbrăcămintea preoților. Iarna la noi, este știut de toti, și în orașe, dar mai ales la țară, purtarea pălăriei ajunge imposibilă. Fie care Român, între care și preoții, pără în loc de pălărie, căciulă, mai ales în timpul viscolelor și a iernelor celor grele de la noi.

Dacă de altă parte mai luăm în băgare de sămă, că preoții carii au parohiile răspândite pe văi și déluri, și carii fiind chemați a îndeplini cele preoțești, au să străbată în mijlocul celor mai grele intemperii, chilometre întregi, spre a se duce de la o cătună la alta, nu putem să nu recunoștem, că el, adeca preotul, are trebuință de o căciulă ce l-ar feri de acele boline, căpătate de acei ce nu-și adăpostesc capul de frig. De aceia eu în vederea unor asemenea trebuințe, și pentru a se avea și la acoperișul capulu o uniformisare, propun: ca să se adauge

aică, că preoții, carii aș trebui să și voiesc, pot purta în timpul iernei și o căciulă negră.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ești cred că nu e nevoie de acăstă propunere, pentru că în timpul iernei preoții rurali aș purtat și vor purta căciulă și tără să fie prevăzută în regulament.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Dacă n'are drept prin lege nu o poate pune.

P. S. Episcop al Rîmnicului: El nu poate să o pună dacă n'are învoirea. De aceia ești vă rog să puneti la vot propunerea mea.

P. S. Episcop al Argeșului: Preoții de la munte părăsesc pălării vara și iarna căciulă. Ceilalți de la șesuri însă, umbără și vara cu căciulă, mai ales în Vlașca. Ești însă cred că n'ar trebui să punem nici-o obligație, ci dupe împrejurări vor putea purta vara pălărie și iarna căciulă.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Să nu mai mergem cu împrejurările. Dacă nu se prevede prin regulament, preotul nu poate să pună căciulă, fiindcă el de acum este dator să se purta așa, cum se regulamentează. Prin urmare, să fixăm bine lucrurile, ca să nu mai ajungem unde ne aflăm astăzi cu neregulă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ești vă rog să o lăsați facultativă.

P. S. Arh. Atanasie Craiovénu: Ești așa fi de păreră să se dică așa: În timpul verii pălăria și în timpul iernei căciula să fie facultativă.

P. S. Episcop al Hușilor: Am cerut cuvenitul pentru a susține schimbarea culionulu. În toate părțile Moldovei și chiar aici lumea e deprinsă ca preotul să poarte potcapit și nu culion. Culionul e pentru călugări de pe la monastir, iar nu pentru preoții. Culionul în clerul mirean s'a admis pentru preoții din administrație, ca semn de distincție. Dar cât privește portul preotului, în general este potcapitul. Si va fi greu și poate că nici nu se va putea aplica peste tot locul purtarea culionulu, dacă l vom lăsa ca acoperământ capului pentru biserică. De aceea ești propun pentru preoții înlocuirea cu totul a culionulu cu potcapitul.

I. P. S. Mitropolit Primat: Faceți un amendament.

P. S. Episcop al Argeșului: În regulament se prevede

culionul pentru protoierei, pentru subprotoierei, pentru revizori și alții.

Prin urmare, dacă se prevede culionul pentru aceste persoane, trebuie să se pună la articolul întâi. Dar ești mă unesc cu propunerea făcută de P. S. Episcop al Hușilor și am și susținut acăsta, ca preotul să fie cu potcapit, iar nu cu culion, căci lumea este obicinuită, mai cu sămă în Moldova, ca preotul să părte potcapit iar nu culion.

I. P. S. Mitropolit Primat: Că culionul nu se părtează în Moldova acăsta nu însemnă nimic. Noi vom să uniformizăm costumul. La biurou sunt două amendamente; unul al P.S. Episcop al Argeșului, prin care cere că la Art. I la enumerarea hainelor să se *adaoage și potcapitul*; al doilea al P. S. Episcop al Rîmnicului *ca preoți și parohiali în timp de iarnă pot întrebuința și căciulă la casă de trebuință*.

Cât privește amendamentul P. S. Episcop al Argeșului, ești nu'l primesc, căci trebuie să admitem ori culionul ori potcapitul, nu putem primi și culionul și potcapitul.

P. S. Episcop al Hușilor: I. P. S-țite. Să lămurim lucrul. Ești, pe cât am înțeles din discuțione, P. S. Episcop al Argeșului a susținut pe urmă înlocuirea culionului cu potcapitul.

I. P. S. Mitropolit Primat: P.P. S.S. Părinți, P. S. Episcop al Argeșului a luat cuvântul la Art. I și a cerut că pe lângă enumeratele obiecte ale costumului să se mai adaoage și potcapitul.

P. S. Episcop al Argeșului: Pentru că în regulament, într'un alt articol, potcapul este prevăzut pentru monah.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ești cred, că nu este bine să admitem potcapitul și iată pentru ce: am audiat pe P. S. Episcop al Argeșului în discuțione prealabilă de eră, vorbind de potcapit, că ar fi istoric și multe de felul acesta. Cred că mai istoric este culionul de cât potcapitul.

Știm cu toții, că Pahomie cel mare, voind să înființeze costumul clerului a întrebuințat culionul și pe d'asupra cămilafca, iar nu potcapitul, aşa se vede zugrăvit și în biserică.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Este cu cămilavcă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Apoi ești ce spusei? Potcapitul a venit pe urmă de tot.

Potcapitol a fost înființat întâi de Armeni și de la denești lău luat Grecii; iar la noi în țară a fost adus de Mavrogheni și de Mitropolitul Varlaam, dar era ca un fel de cauc. Iată dar pentru ce trebuie admis culionul în locul potcapitulu.

P. S. Episcop al Rimnicului: Acesta este istoria lui Muscelénu.....

Să lăsăm istoriile acestea și să venim la cele regulate de noi. Comisiunea, ca să deosebescă pre monah, ieromonah, arhimandri și chiar episcop de clerul parohial, a regulat astfel; și anume, ca clerul mirean pentru serviciile bisericești să aibă culionul, fiind că este mai ușor, și mai estetic; și acesta, mai adaug numai la serviciile bisericești și când se prezintă la autoritate. Mai sunt și alte neajunsuri care fac pe preotul nostru să fugă de potcapit, fără a mai lua aici în băgare de semă acea poveste legendară, că el s-ar fi introdus în Biserica Ortodoxă de la Armeni. Eu vă pot spune aici din cunoștințele mele personale, că preuți ruși părăsesc culion și afară de biserică pălărie; iar cei greci de neam părăsesc potcapit, culion și forte rar pălărie. Noi, comisiunea S-tului Sinod, am căutat, să aducem o uniformisare în învălișul capului preuților noștri, și de aceea am propus, ca viitorii noștri preuți, să fie hirotoniți de acum, să părăsească culionul în timpul serviciilor și pălăria când nu sunt în servicii preoțești.

Noi am primit ca preoții de parohii să părăsească pălărie, fiind că ei sunt familiști, și când ies pe drum cu femeile lor, să aibă un acoperiș de cap, ce îl-ar proteja de multe inconveniente. Când însă preotul este în oficiu, fie în biserică sau afară, să părăsească culion; fiind că culionul astăzi este întrebuințat în totă țara, iar în Oltenia mai nu se vede potcapit. Acum, dacă vom înălța culionul, primit și de comisiune, neapărat, că avem să rămânem în stare actuală, fără regulamentarea și uniformisarea dorită.

Noi în lucrarea noastră am căutat să se deosebescă preotul de mir, de cel monahal. Am urmărit ideia, ca oricine să cunoască cu usurință pe preotul parohial, și să se vadă și dupre haine, care este monahul. Mai mult. Pentru rangurile preuților am primit niște semne deosebitore, punând în regulament un anume articol. Acum însă când văd, că unul din membrii comisiunii, și anume P. S. Episcop

al Hușilor, și a luat séma ca să înlocuiască culionul primit cu potcapitul, ești întâi descoperă, că nu mai este în vederile comisiunel; și apoi ce este și mai grav, că, dupre cum se vede, nu se poate introduce și la noți o regulă.

P. S. *Episcop al Hușilor*: N'am fost nicăi atunci în vederile comisiunei, dar ce a trebuit să fac?

P. S. *Episcop al Argeșului*: Am propus un amendament la art. I, vă rog să-mă dați cuvîntul a'l desvolta.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Pun la vot amendamentul P. S. Episcop al Argeșului. A cădut.

P. S. *Episcop al Argeșului*: N'a cădut. Dați-mă cuvîntul să'l susțin.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: S'a pus la vot și a cădut.

P. S. *Episcop al Argeșului*: N'a cădut. Faceți contra probă.

— Se face contra-probă.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Vedeți că și la contra probă a eşit tot așa.

P. S. *Episcop al Argeșului*: Puneți la vot cu bile. N'am propus desființarea culionulu.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Iată cum propuneți amendamentul. «Propun la Art. I să se adaoge la numărul haineelor preotului și potcapitul».

P. S. *Episcop al Argeșului*: Să vă spun pentru ce am propus așa; fiindcă în regulament, la Art. 11 se dice că clerul monahal va purta costumul lui obicinuit, iar cel de pe lângă Mitropolii și Episcopiei va purta potcapitul de postav negru mat. De aceea am cerut să se pună și potcapitul care este rezervat pentru clerul monahal.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: Pun mai întâi la vot amendmentul P. S. Episcop al Rimnicului, pentru a se admite și căciula, și care este următorul: «Preoții parohiali în timp de iarnă pot întrebuința și căciulă la cas de trebuință». Cine este pentru, să bine voi ască a ridica mâna.

S'a primit.

P. S. *Episcop al Hușilor*: La aliniatul din urmă al Art. 1 se dice, afară de biserică culionul va fi înlocuit cu pălăria. Va să dică, afară de biserică preotul nu poate umbla cu culion, ci numai cu pălărie. Acăsta ești nu aş voi să iasă din regulament, ci vreau ca preotul care va

voi să pórte culion și afară de serviciile bisericești, să lăptă purta; și pentru acésta propun ca să se interpună vorba *putea înainte de fi*, adică să se dică: *afară de biserică culionul va putea fi înlocuit cu pălăria*, ceia ce ar însemna că culionul poate fi purtat și afară de biserică. D'alt-fel eū sint încă tot de părere, ca culionul să fie înlocuit cu potcapitul, și prin urmare în regulament să se dică: «afară de biserică potcapitul va putea fi înlocuit cu pălăria.»

I. P. S. Mitropolit Primat: P. S-te, în urma unuī vot dat, nu mai putem reveni.

P. S. Episcop al Hușilor: Nu s'a votat. Acel vot a fost dat în alt sens, nu ca să se înlocuiască culionul cu potcapitul.

I. P. S Mitropolit Primat. Venim iar la urmă.

P. S. Episcop al Hușilor: Eū, I. P. S-te, propun să se pună potcapetul în locul culionuluī pentru preoțil de mir, cu posibilitatea de a'l putea purta ca și până acum, adică și afară de biserică; și acésta mai mult pentru cuvîntul, că atât în Moldova cât și aici preoții sunt deprinși a umbla cu potcapit. Nu mai departe de cât alaltă-ieră am fost întrebat de unii preoții că, ce voitl să ne lăsați potcapitele?

I. P. S. Mitropolit Primat: Cu câtă greutate le-am luat eū căciulele multi-colore.

P. S. Episcop al Hușilor: Acele ereau considerate ca boerii sau ranguri. Eū propun acésta pentru greutatea ce pote fi de a se aplica regulamentul, dacă vom lăsa culionele.

De aceea vă rog să lăsați potcapitele, iar culionele să le lăsați numai pentru persoanele administrative, pentru protoierei, rivizori, membrul consistoriului și sub-protoerei.

P. S. Episcop al Rimnicului: I. P. S-țite! Ce discutăm noi acum? Ce? Ne întorcem iar îndărăt.

P. S. Arh. I men Piteștenu: De și sunt fórte novice în discuțiunile parlamentare, totuși știu că și în alte corpuī membruī unei comisiuni însărcinată de parlament, trebuie să fie cu toții de acord, și mă prinde fórte mare mirare când văd că unul din membruī comisiunei, P. S. Episcop al Hușilor, căruia i port cea mai profundă stimă, opune un contra-proiect de regulament, regula-

mentului elaborat de comisiunea unde P. S. Sa era membru de drept. Obiectiunea pe care se rezemă P. S. Sa este că potcapetul este mai bine primit de cler de cât culionul.

Să mă dați voe să vă spun, că la Mitropolia din București potcapitul a fost înlocuit de preotii cu culionul, îndată ce li-s-a dat voe. Toți preotii cu care am fost coleg de școală și cu care am stat în raport dîlnic mi-a spus, că cu multă placere părtă culion în locul potcapitului. Mă aduc aminte cum regretau când li s-a interzis de a mai purta culioane. Ceva mai mult. Eram diacon la Ploiești, și mulți din preotii purtau culioane negre. În Eparhia Rîmnicului, toți preotii cări vin de acolo, văd că părtă culioane, și încă albastre.

Deci dar majoritatea preotilor părtă culioane.

P. S. Episcop al Hușilor: Nu este majoritate. Le plăcea să părte culioane, numai întru cât ele erau considerate ca semne distinctive de onore.

P. S. Pimen Piteșteanu: Si dacă preotii din Moldova nu părtă culion, nu este un cuvânt ca S-tul Sinod să se întorcă îarăși la potcapit.

Deci dar, vă rog să faceți, ca potcapitul să fie înlocuit cu culionul, conform hotărâreI luată de comisiune.

P. S. Episcop al Argeșului: Dacă s-ar primi ceea ce se propune și se susține de P. S. Pimen Piteșteanu, ar fi o confuzie, pentru că în articolul 11 se spune, că clerul monahal va purta potcapitul. În regulă se știe că cea mai mare parte din călugări și mai ales cel care sunt puși spre încercare, frați, trebuie să părte culion. Dacă aceștia părtă culion, atunci s-ar confunda cu preotii de mir.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se prevede pentru frați culionul de pâslă.

P. S. Episcop al Argeșului: Si dacă sunt frați la Episcopie, aceștii frați, conform regulamentului ar trebui să părte potcapit, ceea ce nu este potrivit cu regulamentul nostru monahal.

Așa dar, eu cred și mă unesc cu propunerea P. S. Episcop al Hușilor, că e bine ca în biserică preotul să părte potcapitul. În afara de biserică, ca în București sau în orașele de reședință, preotul poate să părte și culionul,

saă în fine, după cum se va crede de cuviință, dar în biserică pentru splendorea serviciului divin, pentru că le stă mult mai bine cu veșmintele preoțești, este bine să aibă potcapitul în cap. Repet dar încă odată și dic, după cum a susținut și P. S. Episcop al Hușilor, că în biserică toți preoții să aibă potcapitul la serviciul divin.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot închiderea discuției.

S'a primit.

Acum pun la vot cu bile amendamentul P. S. Episcop al Argeșului, făcut la articolul I, ca adeca culionul să se înlocuiască cu potcapitul. Cine e pentru potcapit, va pune bilă albă la urnă albă, iar cine e contra, va pune bilă albă la urnă negră și bilă negră la urnă albă.

— Se procede la vot cu bile.

P. S. Valerian Rîmniceanu: Ești mă abțin de la vot.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votului este: Votanți 12. Majoritate absolută 7. Bile albe pentru 4. Bile negre contra 8.

Prin urmare s'a respins potcapitul și s'a admis culionul.

P. S. Episcop al Hușilor: Am de adăogat două cunvințe. La alinianul din urmă al acestui articol, după cum am mai amintit se dice: afară din biserică culionul va fi înlocuit cu pălăria. Ești propun să se dică: *va putea fi înlocuit* cu pălăria, adică cine va voi va putea purta și pălărie; pentru că aşa cum este, dă a 'nțelege, că afară de biserică preotul nu poate purta de cât pălărie, aceea ce ești n'as voi să i se impună, ci să'l lase la voință.

P. S. Episcop al Rimnicului: P. S. Episcop al Hușilor, care a fost în comisiune, îmi dă dovedă că nu voiește să țină socotelă de ce s'a lucrat în comisiune. P. S. Sa la acest articol, unde se numără obiectele, ce aș să între în îmbrăcămintea preotului, voiește să pună și ore-care condiționi. Aici în acest articol, numai se enumera obiectele, ce aș să compună îmbrăcămintea preotului. Deosebitele condiționi, atingătoare de introducerea hașnelor la preoții, de care anume preoții vor fi purtate, și cum, aceste condiționi sunt stipulate prin articolul 20.

Culionul, care s'a primit de către S-tul Sinod, în locul potcapitulu, se va introduce de către preoții treptat, în măsură cu înaintarea timpului și chiar după alte împre-

jurări. Dacă de pildă părintele Filip de la biserică S-tuluș Sinod este deprins cu potcapitul, el va rămâne cu potcapitul, bine înțelegându-se, că dacă va voi, va pune și culion, dacă nu, va rămânea aşa, cum se găsește astă-dă.

P. S. Episcop al Argeșului: Dacă este în regulament, trebuie să l pună.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Nu putem noi regulalementa pentru trecut, și nică sili pe preoți bătrâni a intra în regulament de odată. La articolul ce discutăm, nu se poate introduce modificarea cerută. Dacă nu voi să se părte culionu ci potcapitul, acăsta se va vedea la art. 20.

Eu rog pe biurou, să pună la vot articolul fără modificarea cerută.

P. S. Episcop al Hușilor: Dați-mi voie să lămuresc cestiunea. Rog pe P. S. Episcop al Rîmnicului, care dice că eu n'ăști ținea socotelă de ce s'a lucrat în comisiune, să mă ierte a-i spune, că eu știu ce s'a lucrat în comisiune, dar P. S. Sa face o confuziune. În art. 20 se dice că, uniforma costumului va fi aplicată treptat.....

P. S. Episcop al Rîmnicului: Citiți dispozițiunile regulamentului.

P. S. Episcop al Hușilor: Iată ce dice: «Acesta dispozițiuni se vor aplica treptat și în măsura înlocuirei hașnelor. Va să dică, hașnele se vor introduce tot treptat, iar nu de odată. Dar aci este alt-ceva; aci să obligă preotul ca afară de biserică să nu părte de cât pălărie; căci după cum este făcută redacția se înțelege curat că 2 și cu 2 fac patru, că, când preotul nu se duce la vre-un serviciu preotesc sau la biserică, atunci negreșit trebuie să pună pălăria. Dar eu dic că să l se lase libertatea de a umbla și afară de biserică cu culion, dacă va voi. Nu cer mai mult de cât să se prevadă și acăsta în regulament; și dacă se va adaoge cuvântul poate între va și fi, adică să va dice: Culionul va putea fi înlocuit cu pălăria, atunci am scăpat de rigorea impunerei.

P. S. Episcop al Argeșului: Are mare dreptate, căci după regulament se înțelege, că îndată ce va ești din biserică preotul trebuie să pună pălăria.

Voci: A!

I. P. S. Mitropolit Primat: P.P. S.S. Părinti. la acest articol, noi am votat amendamentul P. S. Episcop al

Rîmniculuă, ca preoții să pótă purta și căciulă în timp de iarnă. Am votat asemenea, ca potcapitul să fie înlocuit cu culionul.

Pun dar la vot în total articolul I cu aceste modificări, cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

— Se citește art. 2.

P. S. Episcop al Rîmniculuăi: Cer cuvântul asupra art. 2, ca să propun și în S-tul Sinod un amendament, ce înfățișază o opiniune a mea, pe care eū am susținut-o și în comisiune, dar care acolo a cădut. Acest amendament, pe care voiesc să-l propun aici, este următorul: Haina, despre care este vorba, eū propun, ca afară de biserică să pótă fi puțin mai scurtă de cea de biserică; adecă, îndărăt în loc să fie scurtă numai de 6 centimetre, ca cea de biserică, acesta să pótă fi de 15 centimetre îndărăt. Acăstă propunere o fac mai ales pentru preoții din parohiile rurale, unde preotul are a percurge distanțe mari, pline de noroie, mărcină și altele.

P. S. Episcop al Argeșului: Eū sunt contra propunerii P. S. Episcop al Rîmniculuăi, pentru că sunt mulți preoții bătrâni și dacă s'ar admite acăstă propunere, aū să fie ridiculă.

P. S. Episcop al Rîmniculuăi: Eū rog biuroul după cele ce am vorbit până acum, să pue la vot propunerea mea.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Rîmniculuăi, ca haina preoților de la țară să fie cu 0,15 centimetre mai scurtă.

N'a votat de cât numai P. S. Sa, prin urmare a cădut.

— Se citesc art. 3, 4 și 5 și puindu-se la vot succesiv se primesc.

— Se citește art. 6.

P. S. Episcop al Hușilor: Cer cuvântul asupra acestui articol. În acest articol se dice: «Ca semn al autorităței pastorale, toți preoții vor purta bastone, având lungimea lemnului până la mijlocul corpului și mânerul va fi de 0,10 centimetru etc.

Ca cestiune de redacție, eū fac propunerea ca să se adauge cuvântul *plus* mânerul, pentru ca să nu se dică, că regulamentul a înțeles, că bastonul să fie cu totul până la mijlocul corpului, adică cu mâner cu tot.

P. S. Episcop al Argeșului: Mă unesc și eu cu propunerea P. S. Episcop al Hușilor pentru cuvântul că dacă e baston, este pentru a i se arăta dignitatea pastorală și trebuie să fie ceva mai sus.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Hușilor de a se adăoga la articolul 6 cuvântul *plus*. Cine e pentru să bine voiască a ridica mâna.

S'a primit.

P. S. Episcop al Hușilor: Cer cuvântul tot asupra acestui articol în ceea ce privește ciucuri de la baston. La protoierei și revisori se prevăd ciucuri. Nu este bine să se adaoge aici că acești ciucuri, în colórea ce se va determina, să fie și pentru președinții consistoriilor? Vă rog să punetă la vot acăstă propunere.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Hușilor ca, ciucuri în colórea în care se va determina să fie și pentru bastónele membrilor consistoriali.

Cine e pentru, să bine voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Pun la vot art. 6 cu aceste modificări. Cine este pentru, să bine voiască a ridica mâna.

S'a primit.

— Se citește Art. 7.

P. S. Episcop al Argeșului: Fiind că s'a admis propunerea P. S. Episcop al Râmnicului, și fiind că nu e aci ca s'o susțină și la acest articol; eu propun ca preotii iarna să poată purta și căciulă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acăstă propunere este admisă la articolul I, adică la început.

P. S. Episcop al Argeșului: Este admisă la început, dar trebuie să se amintescă și în acest articol.

I. P. S. Mitropolit Primat: În ceea ce privește pălăria, eu sunt de părere să nu aibă cordea. Si în comisiune am propus acăsta, dar nu s'a primit. Am avut și cu D. Ministrul întâlnire și mi-a spus că, Majestatea Sa a întrebat de costum și când a fost vorba de cordéua de la pălărie, Majestatea Sa a găsit că nu este bună.

Așa dar eu dic ca să lipsască cordeaua și să fie pălăria simplă. Numai la protoierei, la membrii consistoriului și la revizorii poate să fie o cordea negră de catifea.

P. S. Episcop al Hușilor: Nu este frumosă de cătifea, și fie de rips. Puneți la vot acăstă propunere.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Hușilor, ca cea mai depărtată, ca panglica la pălărie să fie de rips negră.

S'a admis.

Pun la vot în total articolul 7 cu acăstă modificare, cine este pentru, să bine voiască a ridica mâna.

S'a primit.

— Se citește articolul 8.

P. S. Episcop al Hușilor: Ești sunt contra cărării părului. Se poate pepta și în sus fără cărare, așa cum ne peptaăm noi.

I. P. S. Mitropolit Primat: Noi, comisiunea, când am convenit asupra părului, am avut în vedere și pe studenții facultății de teologie; căci este peste puțină ca aceștia când vor deveni clerici și vor îmbrăca un asemenea costum să nu aibă părul potrivit.

P. S. Episcop al Hușilor: Ești nu mă opun la votarea articolului, dar cu condiția ca părul să poată fi peptanat și peste cap.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot articolul 8 cu explicațiile date de P. S. Episcop al Hușilor, ca părul să fie dat peste cap, adică fără cărare prin mijloc, cine este pentru, să bine voiască a ridica mâna.

S'a primit.

— Se citesc articolele 9, 10 și 11 și neluând nimănii cuvântul asupra lor, se pun la vot succesiv și se primesc.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum pun la vot în total regulamentul pentru costumul clerului. Cine e pentru, să bine voiască a ridica mâna.

S'a primit.

Ora fiind înaintată ridică ședința și cea viitoare va fi pe mâine la orele 9.

— Sedința se ridică și se anunță cea viitoare pentru Joi 9 Martie orele 9 a. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretar: Dionisie Episcop al Buzăului și Ionichie Floru Bacăonu.

Şedința din 9 Martie 1895.

— Şedința se deschide la orele 9 a. m. sub președenția I. P. S-țitului Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și respund prezenți 14 P.P. S.S. membri, lipsind P. S. Calistrat Bârlădeanu.

— Se citește sumarul ședinței precedente, și se aprobă.

— Se comunică și se citește de la biurou petițunea P. S. Calistrat Bârlădeanu, prin care cere un concédiu pentru șiu de 9 Martie și se aprobă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ne mai fiind comunicări, intrăm în ordinea dilei.

La ordinea dilei avem discutarea pe articole a regulamentului pentru costumul studenților în teologie.

— Se citește articolul 12.

P. S. Atanasie Craiovénă: Ca Director al internatului facultăței de teologie, mă simt dator să ia cuvântul aci unde este vorba de costumul studenților bursier, așa facultăței de teologie. Dacă n' am avut nimic de dis asupra uniformisării costumului clerului în general, cu atât mai puțin n' am nimic de dis ceva asupra uniformisării costumului studenților în teologie. Însă, un lucru aș ruga pe S-tul Sinod să ia aminte, și anume; că, adecă în ceea ce privește pe preot, costumul se uniformizează pe socotela lui, în ceea ce privește însă pe studenți, costumul lor se uniformizează pe socotela budgetului Statului. Acum se naște întrebarea: Echipamentul studenților în teologie prevăzut în regulamentul ce discutăm acum putea-se-va procura cu suma pe care o acordă Ministerul?

I. P. S. Mitropolit Primat: Ce sumă este prevăzută în budget pentru fie-care student?

P. S. Arh. Atanasie Craiovénă: Pentru fie-care student este prevăzut 200 lei pe an, adică, 100 pentru îmbrăcămîntea de vară și 100 pentru cea de iarnă. Dacă se ia în de apărare băgare de sămă acest articol din regulament, eu vă pot asigura, că de abia are să se păstreze suma de 100 lei; unde mai este pardesiul, paltonul, încălțămîntea, plus alte articole de care aș trebui să le-a procurat cum să pulul mai economicos din modesta sumă de 100 lei pe

semestru, acordată de Minister. Acum, când e vorba de o uniformă, de un costum propriu, acest costum este mai costisitor și deci, trebuie să se ia în de-aprōpe observație ca nu cum-va să nu se pótă împlini acéstă dispozițune din regulament.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dați-mi voe să vă fac o întrebare. Suma de 200 lei este prevăzută pentru un an de fie-care student?

P. S. Arh. Atanasie Craiovénu: Pe un an pentru un student, sunt prevăzute 200 lei.

I. P. S. Mitropolit Primat: Este imposibil să nu ajungă, căci suma din anul acesta se poate întinde și pentru anul viitor.

P. S. Arh. Atanasie Craiovénu: Eu mă declar pentru primirea acestui articol, cu condiția dacă se poate procura cu suma acordată de Minister. Eu însă aș cere ca S-tul Sinod să mijlocească la Minister, ca să se mărescă acéstă sumă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dacă se vor tăia hainele dintr-o stofă alăsă, atunci n'are să ajungă, dar dacă se fac dintr-o stofă mai ușoră are să ajungă. și pentru a nu se da loc la susceptibilități, ar fi de dorit, ca să se dea studenților în mână suma acordată de Minister, spre așa face haine din ce stofă vor voi, bine înțeles să fie numai conform regulamentului. Alară de acesta, chiar dacă am presupune că nu ajunge suma de 200 lei, Directorul poate interveni către Minister cerând să se sporăsumă pentru îmbrăcăminte.

P. S. Arh. Atanasie Craiovénu: Dacă S-tul Sinod crede, că cu suma ce li se acordă se poate procura acéstă uniformă, atunci n'am nimic de dis.

I. P. S. Mitropolit Primat: Prea Sânte, Noi nu trebuie să ne ocupăm de sume. Acesta e trăba Ministerului.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Am cerut cuvântul, ca să arăt S-tului Sinod, că cestiunea, pe care a ridicat-o P. S. Atanasie Craioveanu, nu face parte din regulamentul, de care se ocupă S-tul Sinod. S-tul Sinod trebuie să se ocupe și în capitolul acesta, ca și în capitolul premergător, de forma hainelor, de numărul lor, de coloarea lor și de alte condiții ce fac, ca îmbrăcămintea clericilor noștri să fie cuviințiosă. Sumele însă, ce Ministerul astă-dî

dă pentru îmbrăcarea studenților, acăsta nu trebuie să preocupe pe S-tul Sinod. Pentru asemenea cestiuni sunt autoritățile în drept. Acele autorități din momentul, ce se va vota costumul acesta al studenților, a cărui datoria, cred eu, ca să se pună imediat în corespondență cu Ministerul și să arate D-lui Ministrului, că suma acordată prin buget pentru costumul studenților în teologie, nu se ajunge. Luați-vă rog, mai din vreme măsură, ca să se poată aplica dispozițiunile luate de către S-tul Sinod, chiar în acest an. Iată calea, ce trebuie să se iea într'un asemenea cas, iar S-tul Sinod nu poate fi împedecat să luă dispozițiunile sale de cutare, sau cutare împrejurare.

De aceea eu cred, că trebuie înălțurat acest incident, și să mergem mai departe cu votarea regulamentului.

— Se pune la vot închiderea incidentului și se primește.

— Se pune la vot articolul 12 și se primește.

— Se citește articolul 13 și 14 și neluând nimănii cuvântul asupra lor, se pun la vot în mod succesiv și se primește.

— Se citește articolul 15.

P. S. Episcop al Hușilor: La acest articol eu propun ca paltonul să fie de ori ce materie.

P. S. Episcop al Rimnicului: P. S. Episcop al Hușilor propune, ca paltonul să fie de ori ce materie. Eu mențin prescripțiunile regulamentului, și iată pentru ce: toate postavurile se fac de lână, și acăstă haină are menirea și de a-i încăldi corpul studentului.

Nică o materie alta, fie de bumbac, sau altceva, nu poate fi cald, ca lâna, și pentru acăsta nu s'a pus în regulament, ca paltonul să fie de postav.

De aceia rog pe S-tul Sinod să mențină redacțiunea articoului așa, cum s'a făcut de comisiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Hușilor, ca paltonul să fie de ori ce materie.

S'a respins.

Pun la vot articolul 15, așa cum este redactat de comisiune.

S'a primit.

— Se citește articolul 16.

I. P. S. Mitropolit Primat: În adevăr, în regulament

este prevăduță acăstă pălărie disă demis-joben, dar în urma unei înțelegeri ce a fost între noi, s'a admis jobenul, sau pălărie înaltă.

P. S. Episcop al Rimnicului: (Tinând pălăria în mână dice:) Acăsta este pălăria, prevăduță prin regulament, și tot pe acăsta a numit'o comisiunea de castor și demis-joben.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Nu e de castor e de feutre.

P. S. Episcop al Rimnicului: Dacă e sau nu de castor, acăsta, eu nu știu. Noi însă aşa am numit'o și rog P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, să ne dea termenul, cum s'o numim.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Am spus că e de feutre (pâslă, materie nețesută, care se face trămantând părul sau lâna din care este compusă).

P. S. Episcop al Rimnicului: Prea bine! Noi însă aî vom a face cu meșteri români și noi, Sinodul României, datorim să le dăm un termen românesc, ca să știe și e-din ce materie aă să o facă.

După acăsta vin la formă. Acăsta este forma pălăriei, pe care comisiunea a avut'o în vedere, când a pus termenul demis-joben. Dar vă mărturisesc, eu unul n'am putut să o aprobe în susținutul meu, fiind de o formă prea originală, și apoi acum ați vădut, că chiar studenții ne-aă rugat, să le modificăm pălăria. Eu vă rog, ca și în primăvara acoperământului pentru cap să rămânem în marginile cuviinței, mai ales că în acăsta stă și prescripțiunile canonelor, care cer pentru cleric îmbrăcămintea «cuvinițiosă». Să lăsăm ecstremurile și chiar în forme; căci la ecstremuri ni se va răspunde cu alte ecstremuri, și de aceia eu nu sunt pentru joben, și cu atâtă mai puțin pentru demis-joben, ci pentru pălăria rotundă, cum pără totă lumea, și mai ales studenții de la cele lalate facultăți. Noi avem aici a face cu omeni în vîrstă, și nu este bine să-i pocim, să-i deosebim mult de cei lași-studenți.

Dacă S-tul Sinod va crede de cuviință, ca să primescă jobenul, după usul studenților dela alte facultăți, fie; dar eu vă mărturisesc, că nu sunt pentru joben, sau demis-joben, ci vă rog să primim pentru studenții noștri pălăria, cea întrebuiată de totă lumea. Acestea am avut de săi.

I. P. S. Mitropolit Primat: P.P. S.S. Părinți! Comisiunea când a desbătut asupra costumului, a avut în vedere acéstă pălărie. Dar în urma petiției, primită de la studenți în teologie, și în urma înțelegerei ce am avut, mi se pare, când era și D. Minstru față, s'a admis jobenul, pe care l'atlı vădut cu toții.

P. S. Episcop al Rimnicului: Ești vă rog să puneti la vot propunerea mea, ca pentru studenți de la teologie să fie obligatorie pălăria rotundă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu sunt de părere, căci pe studenți de la teologie trebuie să îi deosebim de seminaristi și să le dăm o altă formă de pălărie.

P. S. Episcop al Rimnicului: Ești mențin propunerea mea, pe care vă rog să o puneti la vot.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Rimnicului, ca studenți în teologie să pôrte pălărie rotundă. Cine e pentru, să bine voiască și ridică mâna.

— S'a respins.

Pun la vot înlocuirea demi-jobenuluș cu jobenul, sau pălărie înaltă.

S'a primit.

Pun la vot articolul astfel modificat.

S'a primit.

— Se citește articolul 17 «Cravata va fi negră» și ne luând nimeni cuvîntul asupra lui, se pune la vot și se primește.

P. S. Episcop al Rimnicului: La acest articol, fac iarăși o propunere.

Fiind că cravata face parte din numărul obiectelor costumului studenților, ești propun, că articolul 17 să se contopescă cu articolul 16, rămânînd cravata numai ca aliniat la articolul 16.

I. P. S. Mitropolit Primat: S'a votat, nu mai putem reveni asupra lui.

P. S. Episcop al Rimnicului: Prea bine. S'a votat că cravata să fie negră, dar ești cer numai ca articolul ce vorbește despre cravată, să se contopiască cu articolul 16, la care el va rămânea ca aliniat, fără a i se schimba cuprinderea.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea

15.

P. S. Episcop al Rîmniculuș, ca art. 17 să se contopescă cu art. 16. Cine e pentru, să bine voiască a ridica mâna.

S'a primit.

— Se citește articolul 18 devenit 17 și neluând nimeni cuvântul asupra lui, se pune la vot și se primește.

— Se citește articolul 19 devenit 18.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: In acest articol se dice că modelele se vor păstra pentru studenții facultății de teologie și elevii seminariilor la direcțiunile respective, iar pentru preoți la cancelariile eparhiale și reședințele protoiereilor. Cum? avem noi dulapuri pentru așa ceva? Ești sunt contra acestor dispozițiuni, și propun a se trage în fotografii în toate pozițiunile.

P. S. Episcop al Rîmniculuș: In adevăr nu este rău, să prefacem acest articol în sensul, că toate aceste haine să fie fotografiate.

I. P. S. Mitropolit Primat: P.P. S.S. Părinte, ca să se facă 32 de costume, plus 8 pentru Episcopiei care cu totul fac 40, acăsta reclamă o cheltuială foarte mare.

Afară de acăsta, nu știu, la ce ar servi atâtea modele de costume. Ești cred că în regulament fiind arătate dimensiunile și având și fotografii, este mult mai lesne de cât cu atâtea costume.

P. S. Episcop al Rîmniculuș: Am cerut cuvântul, dupe cum am vorbit și mai sus, că ești mă unesc cu propunerea P. S. Episcop al Dunărei-de-jos. De și ca membru în comisiune, am primit ideia, de a se face mai multe rânduri de costume și a se trimite la Episcopiei și Direcțiile internatelor, acum văd, că este mai bine a se fotografia, fiind fotografii mai ușor de conservat.

La cele propuse de P. S. Partenie, ești mai adaug următoarele: ca aceste fotografii cu regulamentul tipărit în broșură deosebită, să se trimită cât se va putea în mai multe exemplare la Episcopiei și la protoerii; pentru ca cu chipul acesta să înlăturăm toate neorândurile și să lăsă răspândim în întățara.

Așa dar, vă rog să se dea o redacțiune nouă articolului, în sensul celor propuse.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea P. S. Episcop al Rîmniculuș, ca toate costumele să se fotografieze și regulamentul să se tragă în broșură.

S'a primit.

Așa dar, articolul 18 se va redacta în modul cerut de P. S. Sa.

Acum pun la vot articolul 18 astfel modificat.

S'a primit.

— Se citește articolul 20, devenit 19.

I. P. S. Mitropolit Primat: La acest articol ești aș dori să propun un termen, când să intre în vigoare regulamentul.

P. S. Episcop al Rimnicului: Ești nu sunt pentru termen, căci atunci mergem prea departe. Acest articol trebuie să lăsat așa, cum este el redactat, dând preoților timpul să schimbe haina atunci, când va avea nevoie de alta; și apoi preoții bătrâni nici nu vor voi să o schimbe. Dacă vom pune termen, atunci imediat după trecerea acelui termen, trebuie să dicem preotului, așa să te îmbraci așa, căci altfel ești dat în judecată, ca nesupus ordinelor S-tului Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: Numați pentru un an de dile.

P. S. Episcop al Rimnicului: Nu hotărât de loc, nu punem termene; căci ne încurcăm de tot. Nu mai de departe de cât preoții din curtea Bisericii S-tului Sinod nu se vor supune acestei dispoziții, nu se vor conforma cu hotărîrea, ce se va lua. Pe lângă alții preoții bătrâni, ești voi cita pe părintele Filip, care, de când îl cunosc, nu s-a schimbat în cea mai mică parte a hainelor sale; și vine omului forte greu a'și schimba hainele. Si apoi, ca dânsul așa să fie toți preoții bătrâni, cărora nu le plac de loc schimbările.

De aceea ești vă rog, să lăsați redacția articolului așa, cum este ea făcută. Preoții, cari vor voi, pot schimba costumul acum, și nu trebuie să turburăm și pre cei bătrâni în adâncul inimii lor. Lăsați vă rog, liniștea sufletească fiecăruia.

I. P. S. Mitropolit Primat: În tot casul trebuie să punem un termen.

P. S. Episcop al Rimnicului: I. P. S-te! ești încă odată mai repet, și vă rog nu punem nici un termen, nu faceți preotului siluire. Să lăsăm lucrurile cum sunt puse în regulament, adică, ca, când un preot își va face o haină

din noă o va tăia asemănăt prescripțiunilor regulamentului, un altul însă, care ară haine făcute în felul acestora, care sunt astă-dă în întrebuițare, le va purta cât va trăi. Și acăsta o vor face mai cu sămă cei mai bătrâni, dic și cei ce vor voi.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot articolul 19 așa cum este redactat. Cine e pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

— Se citesc articolele 21 devenit 20 și 22 devenit 21 și neluând nimeni cuvântul asupra lor, se pun la vot succesiv și se primesc.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ești de la început mi-am dat dimisiunea din comisiune și tocmai vedetă, că am lăsat să ia cuvântul să spună fiecare ce vrea.

Ești sunt pentru deplina libertate a preotului, ca și până acum în Biserica noastră.

Acăsta este declarația mea.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Ești vă rog, să punetă regulamentul la vot cu bile.

— Se procede la votarea în total a regulamentului cu bile.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Ești declar că mă abțin de la vot.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Și ești mă abțin.

— Se procede la vot cu bile.

I. P. S. Mitropolit Primat: Rezultatul votului este: Votanți 10. Majoritate absolută 6. Bile albe pentru 9. Bile negre contra 1 și 2 abțineri.

Prin urmare regulamentul s'a admis.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Să se noteze că cel ce lipsește este însuși raportorul.

Voci: Nu e nimic. A întrunit majoritatea cerută de lege.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: I. P. S. Președinte, regulamentul care s'a votat acum va fi supus aprobări Majestăței Sale, sau nu?

I. P. S. Mitropolit Primat: Neapărat.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ești voi să știu lucrul acesta în mod pozitiv.

Aci în Art. din urmă al regulamentului s'a pus ca sanctiune, că contravenitorii se vor pedepsi, după legea cle-

ruluș mirean. Știți fără bine că în regulamentul legei cleruluș mirean se prevăd anume culpele pentru care un preot ar putea fi dat în judecată. Aș vă să știu care din articole o să le aplicați contra-venitorilor?

I. P. S. Mitropolit Primat: Se va vedea atunci. Acestea numai judecătorii sunt în drept s'o facă.

Iată regulamentul costumului preoțesc aşa cum a fost votat de S-tul Sinod:

Regulament pentru costumul cleruluș, al studenților în teologie și al elevilor seminariști.

Costumul Cleruluș

Art. 1. Costumul cleruluș va fi: *a)* haïna de desupt (reverenda); *b)* cingătorea; *c)* haïna ded'asupra (rasa); *d)* culionul, și *e)* bastonul.

Afără din biserică culionul va fi înlocuit cu pălăria. Iarna preoții vor mai putea purta o haïnă pe d'asupra după tăetura și lungimea rasei. Preoții rurali în timp de iarnă pot întrebunța și caciușa.

Art. 2. Haïna de desupt (reverenda) va fi de ori ce materie, însă de coloare negră, cu gulerul înalt de 0.04 c. m., încheiată la piept cu nasturi, acoperiți de o bandă din aceeași materie și croită pe trup; iar jos va fi mai largă pentru înlesnirea mersului.

Lungimea haïnei va fi până la caputa încălțămintei, aşa ca distanța de la pămînt și până la marginea reverendei d'indărât să fie de 0.06 c. m.

Pantalonul va fi de ori ce materie de coloare negră, și nu mai lung de cât haïna de desupt.

Art. 3. Cingătorea va fi de coloare negră, având lățimea de 0.10 c. m.

Art. 4. Haïna de d'asupra (rasa) va fi de lână și de coloare negră. Ea va fi ceva mai scurtă de cât reverenda, și anume cu 0.02 c. m. Potrivită după corp, ea nu va fi strîmtă ca haïna de desupt și nu va avea nici spintecătură.

Mânicile vor avea lungimea până la prima încheiătură a degetului celuī mare; iar lărgimea lor la partea de jos va fi de 0.32 c. m. Încheiatoreea va fi négră. Căptușala va fi tot-d'a-una négră, iar gulerul nu va fi mai îngust de 0.05 c. m.

Iarna se va putea purta pe d'asupra o haňă tot de colóre négră, în croiala rasei, blănita sau vătuită, și care va putea fi desbrăcată.

Art. 5. Clerul mirean, în genere, va purta culion de catifea sau plisa de colóre négră, când va sëvîrși servicii religiose în biserică și afară din biserică.

Pentru distincțiunea cleruluī din administrațiunea bisericescă, culionul va fi la :

a) Membrii consistoriuluī de o colóre violetă (liliachie);

b) Revisorii eclesiastici și protoierei de colóre vișiniu-închis (bordeaux);

c) Sub-protoierei de colóre albastru-închis.

Art. 6. Ca semn al autorităței pastorale, toții preoțișii vor purta baston, având lungimea lemnuluī până la mijlocul corpuluī, plus mânerul care va fi de 0.10 c. m., însă :

a) Membrii cleruluī parohial vor purta baston negru cu mâner de os alb;

b) Membrii consistoriuluī, revisorii eclesiastici și protoierei vor purta baston de trestie roșcată, cu mânerul de argint și două ciucuri de fir galben, atârnăți cu un şiret, asemenea în lungime de 0.05 c. m; iar la sub-protoierei bastonul va fi cu un ciucure de fir alb.

Art. 7. Pentru motive igienice și de economie, clericul mirean în genere, când nu va lucra cele ale preoției, va purta pălărie neagră mată, rotundă, având înălțimea de 0.12 c. m., cu borduri de 0.07 cm. și cu panglica de rips négră mat, lată de 0.03 c. m.

Art. 8. Părul capuluī, bine îngrijit, va atinge umerii.

Art. 9. Toți clericii la serviciile religiose, și când se vor înfața înaintea autorităților eclesiastice și civile, vor purta costumul de biserică.

Art. 10. Pălăria se va purta după regulele întrebunțărești ei, cu ridicarea ei de pe cap în timpul salutului.

Art. 11. Clerul monahal va purta costumul lui obiceinuit; cel de pe lângă mitropolii și episcopiei va purta potcapiul de postav negru mat.

Costumul studenților în teologie

Art. 12. Costumul studenților în teologie va consta din: a) pantalonul, b) vesta, c) haina, d) paltonul de vîră, e) paltonul de iarnă, și f) pălărie înaltă și cravată.

Art. 13. Pantalonul, vesta și haïna vor fi de orice materie, însă de coloare neagră, croite pe corp.

Art. 14. Paltonul de vîră va fi de orice materie, de coloare neagră, încheiat de la mijloc până la guler, având lungimea de 0.10 c. m. mai jos de genunchi.

Art. 15. Paltonul de iarnă va fi de postav negru, închis până la guler, având lungimea paltonului de vîră.

Art. 16. Pălăria înaltă și cravata vor fi de coloare neagră.

Costumul scolarilor seminariști

Art. 17. Costumul scolarilor seminariști va fi al felui cu al studenților în teologie, cu deosebire că pe gulerul paltonului vor fi brodate inițialele seminariilor unde elevii frecuenteză cursurile, și anume: la cei din cursul inferior inițialele vor fi brodate cu fir alb, iar la cei din cursul superior cu fir galben.

Pălăria va fi rotundă, mole, de coloare negră, înaltă de 0.07 c. m. și cu bordură de 0.06 c. m.

Dispoziții generale și transitorii

Art. 18. Aceste costumuri, aprobate de către S-tul Sinod, în dispozițiunile lor, se vor întocmi de pe modelurile fotografiate în deosebită broșură, care se vor păstra pentru studenții facultății de teologie și scolarii seminariilor la direcțiunile respective, pentru preoți la cancelariile eparchiale și reședințele protoiereilor.

Art. 19. Aceste dispozițiuni se vor aplica treptat și în măsura înlocuirii hașnelor întrebuințate până acum.

Art. 20. Contra-venitori la aceste dispozițiuni vor cădea sub rigorea regulamentului pentru aplicarea legii clerului mirean.

Art. 21. Toate dispozițiunile anterioare și contrariile acestui regulament sunt și rămân desființate.

Acest regulament s'a votat și admis de Sântul Sinod în ședința sa din 9 Martie 1895, cu majoritate de 9 voturi pentru și 1 contra.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

I. P. S. Mitropolit Primat: P.P. S.S. Părinții, ne mai având nimic la ordinea dilei, suspend ședința pentru 15 minute.

— Ședința se suspendă pentru 15 minute.

— Ședința se redeschide.

(In acest moment Dl. Ministrul Cultelor intră în sala ședințelor.)

I. P. S. Mitropolit Primat: D-le Ministru, noi am terminat lucrările S-tulu Sinod; însă în una din ședințe am avut la ordinea dilei o cestiune, pe care n'am rezolvat-o, ținând să fișă față și D-vosstră; și iată care este a-

cea cestiune: prin D-nul Burada ne-a venit o petițiune, din partea unui preot de la biserica ortodoxă din Lemberg. Prin acea petițiune arată că biserica aceia are trebuință de multe obiecte și cere a fi ajutată de noi cu cărți, veșminte și altele. Noi însă, am lăsat a resolva acăstă cestiune, când veți fi față și D-vosstră, spre a vedea ce se poate face, spre a'ici veni în ajutor.

D. Ministrul Cultelor: Biserica aceea este Română Ortodoxă?

P. S. Episcop al Dunării de Jos: D-vosstră, D-le Ministru veți cerceta, dacă e său nu românească.

D. Ministrul Cultelor: Voi să știu dacă se slujește acolo său nu românește.

P. S. Episcop al Rimnicului: D-le Ministrul! D-nul Burada în excursiunile sale, care le face în interesul națiunii române, s'a dus și pe la Lemberg, unde a găsit o biserică veche, de aproape 300 ani, carea este ortodoxă și în carea serviciul divin se săvârșaște în limba română. Această biserică, dupre cum ne-a comunicat și P.P. S.S. carii au învețat la Cernăuți, este ajutorată din fondul religionar al Bucovinei. Preotul însă a acelei biserici printre un apel către S-tul Sinod și adus de către Dl. Burada, se rögă, ca să-i dăm mai multe obiecte, ca: cărți pentru ritualul bisericesc, cărți de teologie pentru a forma o bibliotecă a bisericei, veșminte și multe alte obiecte de biserică. Eșu la rândul meu am făcut propunerea, ca, acest din noi, carii am tipărit câte ceva, să facem o colectă de cărți și să-i trimitem. Acum a mai rămas cele-lalte obiecte de biserică, ca crucea, cădelnița, veșmintele și altele de felul acestora. Eșu am propus, și S-tul Sinod a primit, ca să amânăm desbaterea acestei cestiuni, spre a fi față și D-vosstră și, luând cunoștință și D-vosstră de acestea, să se poată lua de S-tul Sinod o hotărâre completă. Mai întâi în privința cărților de ritual, S-tul Sinod este dispus a da un vot, ca Directorul tipografiei să-i dea un rând de cărți. În ceea ce privește însă seria a treia de cereri, dic obiectele bisericești, a rămas, să ne adresăm la D-vosstră, ca D-vosstră din fondurile, ce aveți la dispoziție pentru bisericile ortodoxe, aflătore afară din Regatul României, să faceți o mică parte și acestei biserici, carea este ortodoxă, ba și românească.

D. Ministrul Cultelor: Aș vrea să știu, dacă un costum de exemplu din stofele noastre naționale ar primi tot așa de bine ca o cădeleñită.

P. S. Episcop al Rimnicului: Cere și veșmintă.

D. Ministrul Cultelor: El cere ce se poate da. Nu mă mir de existența bisericiei, dar nu știm dacă se mai slujește românește.

Știi că Ecaterina a Rusiei a scris, că a găsit împrejurul Lembergului multime de sate românești, și Generalul Potencchin i-a spus că a găsit forte bună soldați, și îi a propus să-i lege de împărătie. Acăstă dovedește că multe din colonii s-au întins și pe lângă Lemberg, nu stiam că mai există o biserică. Eu il cunosc pe D-nul Burada, când se întorce din excursiune, vine și cere câte un mic supliment; pe unde a fost, a fost cu fondurile Ministerului; după ce s-a întors, îi am tipărit broșura la tipografia Statului. Chiar dacă nu s-ar slui românește, nu este nici o pagubă dacă vom trimite câte un rând de cărți, eu le voi da cu placere; dacă voi putea le voi trimite și cruce.

P. S. Episcop al Rimnicului: Crucea trebuie făcută de lemn.

D. Ministrul Cultelor: Cât va fi posibil voi face cu cea mai mare placere.

P. S. Episcop al Rimnicului: Să vă spun și eu în privința Lembergului din cele ce știu; ca adevărat aceste colonii sunt duse acolo de pe timpul lui Ștefan cel mare, când Pocuția făcea parte din Moldova. Dar Lembergul a jucat un mare rol civilizator față mai ales de cultura Moldovei....

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Acolo este un paraclis neînsemnat.

P. S. Episcop al Rimnicului: Este o biserică parohială.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: Atunci trebuie să aparțină unul Chiriarh, și D-vostă vă puteți adresa lui.

D. Ministrul Cultelor: Nu am șis că S-tul Sinod să le trimită, ci S-tul Sinod să-mi comunice, și eu voi lăua dispozițiuni. Știi că obiecte se dă la totă lumea, banii nu putem da, dar obiecte da.

I. P. S. Mitropolit Primat: De aceea am amânat

acăstă cestiune până va veni și D-nul Ministru, pentru că noi Sinodul nu putem lua o dispoziție fără D-sa, în cestiuni materiale. Noi comunicăm acăstă cerere, și ce va putea da D-nul Ministru îl va trimite.

Voci: Inchiderea discuției.

— Se pune la vot inchiderea discuției și se primește.

P. S. *Episcop al Hușilor:* Rog pe S-tul Sinod să'mi primească demisiunea din însărcinarea ce'mi a dat, ca să fiu intermediator între S-tul Sinod și Ministerul Cultelor, în ceea ce privește cartea D-lui institutor D. Petrescu.

I. P. S. *Mitropolit Primat:* Am primit o reclamă de la un domn Petrescu, care a lucrat o carte didactică religiosă, pe care S-tul Sinod a aprobat-o, comunicând tot odată și Ministerului despre aprobarea ei, și acolo s'a pus la dosar. S-tul Sinod însă în urma acestei reclame și după desbaterile ce a avut, a hotărât ca să se însăr, cineze P. S. Episcop de Huși să se înțelégă cu D-vóstră asupra acestei cărți, aprobată de noi și respinsă de Dv. P. S. Episcop de Huși a primit atunci cu mulțumire acăstă însărcinare.

P. S. *Episcop al Hușilor:* Vă rog să'mi primiți demisiunea din acăstă însărcinare. P. S. Episcop al Dunărei de jos a demisionat din mai multe comisiuni, a fugit de muncă, și l-ați primit demisiunile, și mie să nu'mi o primiți pe acăsta? Nu'mi convine mie să mă duc la Minister. Nu pot eu să îndeplinesc acăstă îndatorire; căci care ar fi misiunea mea? Ca să mă duc la Minister și să întreb, de ce nu s'a primit recomandația Inalt Prea S-țitului Președinte al S-tului Sinod, și să vin apoi să raportez S-tulu Sinod de ce nu s'a primit. Dar acăsta se poate face de însuși biuroul, să întrebe pe onor. Minister care poate să respondă; sau însuși D. Ministru ar putea să respondă acum S-tulu Sinod, că iată, pentru cutare sau cutare motiv nu se primește cartea.

D. *Ministrul Cultelor:* Nu mă amestec în demisiunea P. S. Episcop de Huși, căci acăsta nu e trăba mea.

Ceea ce pot spune, este că în realitate nu e nevoie de nimenei pentru acăsta. Neapărat în fie-care carte sunt două părți, este partea didactică și cea religiosă, și se respinge pentru partea didactică.

Cu toții sunteți convinși că ca carte didactică, materia

care se predă mai rău în școalele noastre, este studiul religiunel, și cel puțin ești, de căte ori m'am dus la esamen, mai în tot-déuna am eșit forte amărât de modul cum se predă cursul religiunel.

P. S. Episcop al Dunărei de Jos: Și după nouă programă?

D. Ministrul Cultelor: Chiar după noua programă, și iată pentru ce: pentru că lipsește sistemul, mai ales în cursurile secundare.

P. S. Arh. Ioanichie Bacaónul: Acăstă carte este de cursul primar.

D. Ministrul Cultelor: Probabil că s'a respins din cauza părăsii didactice.

I. P. Mitropolit Primat: Este cercetată chiar de P. S. Episcop al Hușilor.

D. Ministrul Cultelor: Nu pot să mi aduc aminte de acăstă carte, se poate să fi venit la Minister. Dar în general, modul cum se predă religiunea, mai ales în școalele secundare, chiar de profesor reputații bună, lasă forte mult de dorit. 'Mi aduc aminte într-o școală, nu vă pot spune pe profesor că îl cunoștești, a scos pe un elev și l'a întrebat botezul, și a început o turuială, descriind nu botezul, ci cum se face rânduiala botezului, cum se ia capul copilului și se afundă, etc. Acăsta nu e lucru de școală, și e departe de a atrage pe școlarii la studiul religiunii, acăsta îl face să intre la clasa de religiune cu mai puțină plăcere de cât chiar la limba grăecă, unde se scie că nu prea merg școlarii cu bună voine. Să spețram însă, că vremea va schimba lucrul.

Ești voi cerceta de cartea acăstă, și nu e nevoie de nicăi o demisiune, căci ești voi raporta Sătmării Sinod.

Dacă cestiunea interesază în specie pe P. S. Episcop de Huși, fiindcă a revăzut cartea și și-a dat aprobarea sa personal, voi să fi tot de-auna gata să da explicațuni, și să mă înțeleag cu P. S. Sa.

In tot casul însă ești voi cerceta, căci se poate să se fi și greșit, fiindcă noi la Minister nu suntem infailibili.

P. S. Episcop al Hușilor: D-le Ministru. I. P. S. Prședinte a dispus că cartea este a mea.

D. Ministrul Cultelor: Am audiat că este a unuș domn Petrescu.

P. S. Episcop al Hușilor: I. P. S. Președinte a dîs că este cercetată de mine.

P. S. Mitropolit Primat: Revăduță de P. S. Ta.

P. S. Episcop al Hușilor: Dacă este aşa apoi dați-mi voe să vă spun istoricul acestel cărții.

Sunt vre-o 5, 6 ani de când ești cîtîm cărții de acestea de religiune, în calitate de membru al comisiunile S-tuluș Sinod și vedeam că nu este nică una bună, și mă gândeam cum nu se găsește vre unul din institutori care să fie seminarist, să cunoască religiunea bine, și să fie cunoscător și de metodă cum se predă în cursul primar. Gândindu-mă la acésta și chiar vorbind nu știu cine despre acésta, mi s'a spus că D-nul Institutator Petrescu este seminarist de 7 clase. Minunat de bine gândii ești, cu acesta am să fac trăbă. L'am chemat și l'am întrebat poți să faci D-ta un manual de religiune pentru clasele primare? El mi-a răspuns că da, numai să îl dau planul. Atunci aducându-mă aminte că S-tul Sinod a dat o dată planul unei asemenea cărții, l'am și căutat în desbaterile S-tuluș Sinod și i-l-am arătat, dicând, veđă după planul acesta și după programa existentă a cursului primar să faci manualul de religiune pentru cursul primar. După acel plan și program s'a apucat de lucru, și după vr'o jumătate de an vine cu un manuscript spunându-mă că a terminat. Uitându-mă prin trânsul nu mi-a plăcut, și chemându-l îl am dat înapoiai spuindu-îi ce să mai facă. În sfîrșit mi'l aduce iarăși. Atunci i-am dîs, înainteză'l cu petiție S-tuluș Sinod. S-tul Sinod mi la dat mie spre cercetare. Primind manuscriptul în cercetare am constatat din nou, mai ales că acum eraim ești responsabil, că nu merge. Era ușor de respins, dar mi-am dîs, e nevoie de asemenea carte, ia s'o fac ești. Si aşa am luat ești parte cu parte, cu Biblia dinainte și am făcut manuscriptul ca din nou. Mai ales partea a 4-tra Catehismul e tot din nou. Iată acesta este istoricul cărței în cestiune.

I. P. S. Mitropolit Frimat: 'Mă pare bine că ați afirmat cele dîse de mine.

P. S. Episcop al Hușilor: Tocmai din acăstă cauză nu'mă convine a primi sarcina, și mai ales că P. S. Episcop al Dunării-de-jos știe tōte acestea, și m'ar fi pus în cestiune pe mine, ca interesat, că ești aș profita din

acăstă carte. Ești însă numai am lucrat, am muncit la acea carte, și în urmă am dat-o aceluia Domn ca să o tipărească și să se folosescă. Ceia ce am făcut ești este în folosul bisericei noastre. Este interesul ce port, ca copiii români ortodocși să aibă în mâna o carte de religiune corectă și ca istorie și ca doctrină ortodoxă, iar nu pentru interes material. V' am rugat și vă rog să mă dispensați de asemenea însărcinare, ca să nu devin suspect, că fac negustorie, după cum pare a-se da a'ntelege.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ca să dați concursul aceluia domn.

P. S. Episcop al Hușilor: Iertați-mă nu pot primi asemenea însărcinare.

D. Ministrul Cultelor: Acum nu mai e nevoie de nimic, din moment ce știi că este o carte care fusese revăduță de către P. S. Episcop de Huși. Voiu vedea ești motivele, fie că carte a fost prea mare, că și acăsta se întâmplă, sau că nu mai e potrivită cu sistemul școalelor noastre, și poate să o transforme. Mă însărcinez dar ești să cercetezi, nu mai e nevoie de însărcinare specială, mă însărcinez ești să mă ocup de cestiune, și dacă voiu avea lămuriri de cerut, atunci le voiu cere de la P. S. Episcop de Huși, și cu acăstă ocasiune aduc mulțumirile mele P. S. Sale, pentru corecturile făcute unei cărți de citire ce am trimis la P. S. Sa. Deși, nici ești nu mă voiu da în lătură să dați lămuriri P. S. Episcop de Huși.

I. P. S. Mitropolit Primat: Cererea autorului este de a se transforma în mică broșură.

P. S. Episcop al Hușilor: Iată ce voiu să mai adaug; cărticica este făcută înainte de programa astă-dăi în vigore, dar d-nul Petrescu a aranjat-o mai pe urmă după noul program.

D. Ministrul Cultelor: A aranjat-o, sau nu, aci e cestiunea, și în privința desvoltării care s'a dat. Nu știi, dar nu pot să mă închipuesc că a respins-o pur și simplu. Acăsta este lupta noastră a tuturor, că fie care autor vă este ca carte lui să devie importantă, și o mărește: acăsta avem cu gramaticile, aritmeticile, toti vor să o mărăscă și voim să tăiem, și din acăstă luptă ese o transacție. Chamicul vrea să facă un volum de 2000 pagini, dar noi tăiem.

P. S. Episcop al Hușilor: Ești de aceia rugasem pe

S-tul Sinod prin raportul meu, asupra petiționei D-lui Petrescu, ca să autorise pe biurou să intervină la D-nu Ministru și să l'roge că, dacă cartea aceasta este conformă cu programa analitică de astă-dă și cu principiile pedagogice și chiar igienice, atunci să o primescă ca carte didactică religiosă în cursul primar.

D. Ministrul al Cultelor: De drept poți să nu mai fi în comisiune, dar de fapt poți să fi.

Voci: Inchiderea incidentului.

— Se pune la vot închiderea incidentului și se primește.

P. S. Episcop al Rimnicului: Să comunicăm D-lui Ministru, că S-tul Sinod a votat regulamentul pentru hainele preoților, al studenților facutării de teologie și al seminariștilor. Acum ca să nu se dea loc la interpretații fantastice asupra celor dispuse de S-tul Sinod, și de altă parte, pentru a se putea pune la îndemâna tuturor formele hainelor cu întrebuițarea lor, ești rog pe D-nul Ministru, să dispună a se tipări în broșuri deosebite regulamentul acesta cu modeluri fotografiate de hainele votate de către S-tul Sind.

D. Ministrul al Cultelor: Ne va mai costa câteva parale, dar o să facem și aceasta.

I. P. S. Mitropolit Primat: Am o sumă pusă la dispoziție, de D-nu Ministru pentru confectionarea costumelor model și din acea sumă am să fac și aceste modele fotografiate care le cere P. S. Episcop al Rimnicului, și în urmă voi să da socotără D-lui Ministru.

D. Ministrul al Cultelor: Nu cred să ajungă paralele.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dacă nu va ajunge, o să vă rugăm să ne mai dați.

D. Ministrul al Cultelor: Avem să dăm, căci n'avem ce face.

I. P. S. Mitropolit Primat: Cred că această dispoziție este aprobată de S-tul Sinod.

Voci: Da, Da.

D. Ministrul al Cultelor: Dă citire adresei cu No. 1783 prin care face cunoscut S-tulu Sinod, că dintre cei trei candidați desemnați de S-tul Sinod pentru locul de Arhiereu cu titlul de Ploeșteanu, devenit vacanță prin alegera titularului P. S. Ieronim, la scaunul de episcop al

Romanulu, Guvernul a ales și Majestatea Sa Regele prin Inaltul Decret No. 1112 a bine voit a confirma pe cuncernicul Econom Nicolae Nicolescu, profesor licențiat în teologie, paroh al bisericii Albe și director al cancelariei S-tului Sinod.

I. P. S. Mitropolit Frimaf: În urma acestei aprobați, fac cunoscut S-tului Sinod, că voi hirotonisi pe preotul Nicolae Niculescu, când voi putea, și voi comunica la timp S-tului Sinod despre acesta. Ne mai fiind nimic la ordinea dilei și St Sinod terminându-și toate lucrările, rog pe D-nul Ministru să da citire Mesagiului de închiderea S-tului Sinod.

D. Ministrul Cultelor: să dă citire următorului Mesagiș de închiderea S-tului Sinod:

Prea Sântiți Părinți,

«Sântul Sinod al sântei biserici autocefale Ortodoxe «Române, deschis prin Mesagiul Nostru No. 326 în șia de 25 Ianuarie 1895, terminându-și lucrările sale, Eș declar închisă sesiunea acestui sănt Sinod».

Dat în București la 9 Martie 1895.

CAROL.

Ministrul Cultelor
și
Instrucției Publice
TAKE IONESCU.

No. 1113.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

*Secretari: Dionisie Episcop al Buzeului și
Ionichie Floru Bacașu.*

SESIUNEA DE PRIMA-VARA a ANULUI 1895.

Procesele-Verbale ale Sântului Sinod.

Sesiunea de primă-vară a anului 1895.

Sedința din 1 Mai 1895.

— Sesiunea de primă-vară a S-tuluī Sinod s'a deschis cu solemnitatea obicinuită.

— La orele $10\frac{1}{2}$ a. m. s'a oficiat Te-Deum la S-ta Mitropolie de cătră I. P. S-țitul Mitropolit Primat, fiind față Dl. Ministrul al Cultelor și toți membrii S-tuluī Sinod.

— La orele 11 a. m. s'a făcut sănătarea apei în sala sedințelor S-tului Sinod, după care Dl. Ministrul al Cultelor dă citire Mesagiului Regal de deschidere cu No. 2263 din 1 Mai 1895.

— I. P. S. Mitropolit Primat citește următorul discurs de deschidere, în care se ating cestiunile cele mai importante, cu care S-tul Sinod are a se ocupa în acéstă sesiune:

*Prea Sântiți Părinți și în Christos
Iubiți Frați!*

Cu duhovnicescă bucurie întimpin dragostea Prea Sântielor Vôstre și Vă salut de bună venire cu triumfătoarele cuvinte ale creștinismului de «Christos a înviat !

Sesiunea ordinară de primă-vară a S-tuluī Sinod din anul curent fiind deschisă, prin decretul regal No. 2128, Vă aduc la cunoștință Prea Sântielor Vôstre nevoile și trebuințele simțite de Biserica nôstră autocefală ortodoxă

română, precum și o schită de lucrările cu cărि se va ocupa Sântul Sinod în acst sesiune.

In luna Ianuarie espirat, fiind convocat acest matur corp bisericesc în sesiune estraordinară, prin decretul regal No. 304, pentru rezolvarea unor cestiuni urgente și mai ales pentru alegerea arhiereilor titulari în locurile vacante de locoteneni la episcopiele: *de Argeș*, *Rîmnicul Nou-Severin* și *Dunărea-de-jos*, Sântul Sinod a lucrat cu o deosebită sîrguință, dându-se astfel curs tuturor lucrărilor venite la ordinea dilei, și complectându-se în același timp locurile vacante de arhier, prin alegerea Prea Cuviosului Arhimandrit Pimen Georgescu, în locul vacant de arhier locotenent al Episcopiei de Argeș, cu titlul de Piteșteanu; a Prea Cuviosului Arhimandrit Atanasie Mironescu, cu titlul de Craioveanu și a Prea Cuviosului Arhimandrit Meletie Dobrescu, cu titlul de Gălățenu. După alegerile Sântului Sinod și confirmările guvernului, hirotoniele acestor Prea Sânții arhieri, s-au săvîrșit în biserică catedrală a Sântei Mitropolii din București, după orânduirile canonice.

În urma acestor preînoiri, ce aă avut loc în treptele
îerarhice, convocându-se marele colegiu electoral prin de-
cretul regal No. 289, pentru alegerea Episcopului de Roman
în locul devenit vacant, prin trecerea din viață a Prea
Sântului Episcop Inochentie, sorții cădênd asupra Prea
Sântului arhier Ieronim Ploesténu, Vicarul Sf. Mitro-
poliei a Ungro-Vlahiei, a fost ales de marele colegiu în
diua de 25 Februarie a. c. Episcop al eparhiei văduvite.
Iar în locul de arhier locotenent al Sântei Mitropolii
din București, remas astfel vacant, s'a ales de St. Sinod
și confirmat de Majestatea Sa Regele, Prea Cuviosul Ar-
himandrit Nifon Niculescu, cu titlul de Ploesténu, care a
fost hirotonit la 25 Martie espirat în catedrala din București.

Tot în acea sisiune estra-ordinară, pe lângă aceste însemnate acte, s'a și mai resolvat și următoarele cestiuni: uniformisarea costumului preoțesc, al studenților în teologie și al elevilor seminariști, al căreia regulament, fiind votat de S-tul Siuod și înaintat D-lui Ministrul de Culte pentru sancționare, s'a și decretat de Majestatea Sa Regele, care cugetă dina și noptea la ridicarea și înflorirea Bisericii. Cartea intitulată «*Învăță*» lucrată de Părintele

Simeon Popescu, încredințându-se spre cercetare unei comisiuni compusă din Prea Sântieile Lor: Gherasim Episcopul de Argeș, Pimen Piteștenu și Atanasie Craiovénu, și apreciându-se ca depărtată de spiritul dogmelor bisericei creștine ortodoxe, s'a respins de Sântul Sinod și s'a comunicat D-lui Ministrul Cultelor și Instrucțiunile Publice, spre cele de cuvință. Apoi s'a luat hotărârea de a se scrie Prea Sântiilor Episcopi pentru unele modificări de parohii. În același timp, s'a atras luarea aminte a St. Sinod și asupra seminariștilor cu 4 clase, pe cari legea î-a aflat cu drepturi câștigate de hirotonie.

Sântul Sinod, a mai avut fericirea, ca în acea sesiune, pe lângă atâtea lucrări folositore, să facă și prima revizuire a cărțel simbolice: *Mărturisirea Ortodoxă* și avem deplină speranță, că în acăstă sesiune se va face și ultima ei revizuire, ca astfel să putem a o pune sub tipar, spre a se adăpa credincioșil din isvórele acestei comori de înveștătură, și tot-odată a se introduce fără schimbare în școalele secundare din țară. Acestea tōte și alte multe cestiuni, cu bucurie s'aū înregistrat în analele St. Sinod, în sesiunea sa estra-ordinară din Ianuarie espirat.

Prea Sântiți Părinți,

In sesiunea acăsta, avem să ne ocupăm de restul lucrărilor rămase ne limpejite în sesiunea trecută, precum și de următoarele cestiuni, cari reclamă imperios rezolvarea lor și anume: 1) Jurămēntul preoților și legiferarea lui după vederile sântei noastre biserici; 2) armonisarea legei civile cu cea bisericească în privința căsătoriei; 3) iconografia bisericei române ortodoxe; 4) programa de învețămēnt religios în școalele primare și secundare din țară; 5) serviciul pastoral al preoților de armată; 6) retipărirearea Bibliei, și 7 cestiunea luminărilor de ceară, punându-se o stabilă falșificarelor lor, spre a nu se mai aduce în biserică lui Dumnezeu jertfă necurată compusă din felurile materialuri.

Preocuparea noastră, Prea Sântiți și Iubiți Frați în Domnul, este, ca biserică lui Dumnezeu din regatul României, încredințată nouă păstorilor susletești și pândari ai națiunii române, să fie cât mai mult apărată în curațenia doctrinei sale și pusă pe o cale de propășire, potrivit cu cerințele timpului de față.

Reclamele, pe cară dîlnic le primim noă Ierarhii ţerei, cu privire la nevoile bisericei și ale clerului, Ne pun în poziune să le facem cunoscute Sântului Sinod, ca împreună lucrând, să ajungem la împlinirea dorințelor legitime ale pioșilor creștini și la mulțumirea sufletească a servitorilor altarulu. Așa d. e. pământul bisericilor care prin legea clerului mirean cade în folosul preoților parohi și supra-numerar, precum și al întregului personal bisericesc, urmăză să îngrijim, ca să nu se înstreineze ori să se arendeze, după cum sunt acum pornite unele veaderi. Corpul cântăreților de pe la bisericele urbane, ne conține reclamând, că cu îmbunătățirea sörtei clerului, poziunea lor a rămas destul de umilită, urmăză să ne ocupăm și de aceste plângeră. Lipsa de seminariști de gradul II pentru trebuința comunelor rurale, la vacanțele parohiale, a provocat acum depunerea pe bioului camerei a unui proiect de lege din inițiativă parlamentară, pentru a se da dreptul de hirotonie seminariștilor cu patru clase aflate în acăstă categorie în prediuă votarei legei clerului mirean. Regulamentul Consistoriilor având unele lacune și ne putând prin urmare să împace în totul spiritul de perfectă armonie, ce trebuie să domnescă între Stat și Biserică, credem că e bine a se mai îndulci unele articole prin modificările cerute de timpul de față. Defensorii ecclastică fiind un lux în corpul funcționarilor bisericești, credem că este mai bine, ca cu salariile lor să se amelioreze sörta precară a Protoiereilor și subprotoiereilor, cari singuri duc greutatea administrației bisericești.

Aceste puncte fiind cunoscute nouă tuturor, urmăză să chibzuim împreună asupra măsurilor de îndreptare, și apoă prin Domnul Ministrul de Culte și Instrucțione Publică, să putem ajunge la ținta dorită, pentru mersul regulat al sântei noastre biserici.

Prea Sântiți Părinți,

In urma votului dat de Sântul Sinod, în ședința de la 6 Martie, espirat în favorea Prea Sântițulu arhieru Calistrat Bârlădeanu, că să fie adică numit într'una din funcțiunile pendinte de Sântul Sinod, am disposat, ca Prea Sântia Sa cu începere de la 1 Aprilie espirat să fie numit ca membru redactor și președinte al revistei «Bi-

serica Ortodoxă Română» în locul D-lui Ioan Cornoiu, actualmente director al Cultelor și profesor la facultatea de Teologie.

Tot asemenea, potrivit votuluș indicat, am dispus, ca la tipografia cărților bisericești, să fie numit Director în locul D-lui C. Erbiceanu, demisionat la I-a curentă din motive de sănătate, Prea Sântia Sa Arhieoreul Valerian Rîmnicénu, pe care l-am însărcinat mai întâi să primescă cu inventariu în regulă avutul acelei tipografii și al revistei, și apoi să intre în toate drepturile prevăzute de regulamentul Sântului Sinod.

Dar pentru că afacerile financiare și materiale ale tipografiei, în timpul de față sunt mult mai numeroase de cât în trecut și reclamă prin urmare dîlnic un prețios timp pentru a fi casa în ordinea recomandată de dispozițiunile comptabilităței și pentru ca comandele și incasările să fie într'un serviciu de perfectă regulă, s'a simțit de aceea nevoia de a se înființa și un post de Controlor, atât pentru avutul tipografiei, care să ridică la o sumă considerabilă, cât și pentru al casei revistei «Biserica ortodoxă Română». Tote acestea se vor supune la cunoștința Prea Sântielor Vostre printr'un raport amănunțit.

În fine, Prea Sântiți Părinti, să ne rugăm cu căldură duhovnicescă, ca Dumnezeul puterilor să fie cu noi, și să trimită în mijlocul nostru pe Mângâitorul seū Duh, ca să ne inspire și să ne lumineze, la lucrările folositore sănătei Bisericii autocefale ortodoxe române și scumpeil noștre țări, ca astfel sesiunea aceasta să fie cât mai rodnică, după așteptările iubiților naștri și sufletești.

— Se face apoi apelul nominal și răspund prezenți 16 P.P. S.S. membri.

— Se citește sumarul ședinței de la 9 Martie a. c. a sesiunei extra-ordinare, și se aprobă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum, vă rog să procedăm la alegerea secretarilor biurouluș.

— Se procede la alegerea secretarilor, prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votuluș este:

Votanți 16. Majoritate absolută 9. Au intrunit:

P. S. Arhieoreu Nifon Ploesteanu 16 voturi.

* * * Meletie Gălățeanu 16 *

Proclam dar, ca secretară aș biuroulu, pe P. P. S. S. Arhieră: Nifon Ploășteanu și Meletie Gălățeanu, cari au întrunit unanimitatea voturilor.

Acum, vă rog, să procedăm la alegerea comisiunei de petițuni.

— Se procede la alegerea comisiunei de petițuni, prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit Primat: Procedăm la despuerea scrutinului.

Resultatul votului este: Votanți 16. Majoritate absolută 9. Bilete albe 3. Au întrunit:

P. S. Episcop al Romanului	12	voturi.
» Arh. Calistrat Bârlădeanu	11	»
» » Valerian Rîmniceanu	10	»
» » Atanasie Craioveanu	3	»
» Pimen Piteșteanu	2	»
» Episcop al Hușilor	1	»

Proclam dar, de aleși în comisiunea de petițuni pe P. S. Episcop al Româului și pe P.P. S.S. Arhieră: Calistrat Bârlădeanu și Valerian Rîmniceanu, cari au întrunit majoritatea cerută de regulament.

Acum să se facă comunicările.

— Se comunică de la biurou petiționea P. S. Arhieră Nifon Ploășteanu, prin care își dă dimisiunea din postul de director al cancelariei S-tulu Sinod, pentru motivul că conform art. 8 din regulamentul interior, este incompatibilitate între pozițunea sa de membru al S-tulu Sinod, și postul de director al cancelariei.

Se pune la vot demisia și se primește.

— Se comunică de la biurou petiționea părintelui Archidiacon G. I. Gibescu, licențiat în Teologie, prin care solicită postul de director al cancelariei S-tulu Sinod rămas vacanță prin demisionarea P. S. Arhieră Nifon Ploășteanu.

P. S. Episcop al Rimnicului: Cererea aceasta, eu cred că ar fi bine, s-o avem în vedere, când ne vom ocupa de alegerea directorului.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eu cred, că nu poate fi un alt timp mai bine venit de cât acesta, când P. S. Nifon și-a dat dimisiunea. Afară de aceasta, cancelaria S-tulu Sinod, neputând suferi lipsa de director, mai cu seamă

acum în timpul sesiunei, ești pun la vot cererea părintelui Archidiacon Gibescu.

Cine este pentru, să bine voiască a ridica mâna.
S'a primit.

P. S. Episcop al Rimnicului: I. P. S Președinte! Ești cer cuvântul, ca să vorbesc în acăstă cestiune, și nu voiți să mi'l acordați. Vă rog dar să se ia act de acăsta; că adecă, mi s'a suprimat cuvântul.

I. P. S. Mitropolit Primat: Prea Sântite, trebuie să știi că directorul cancelariei S-tulu Sinod, pote să se allegă numai de către președinte; dar ești am venit pe calea legală și S-tul Sinod aprobând cererea părinte Archidiacon Gibescu de a fi numit în calitate de director al acestor cancelarii, nu mai încape discuțione.

P. S. Episcop al Rimnicului: Știu că dupre regulament directorul cancelariei se alege de S-tul Sinod, și prin urmare ești, ca membru al S-tulu Sinod, sunt în drepturile mele, când am înaintea mea o asemenea cestere; sunt cu alte cuvinte în drept să ia cuvântul și să vorbesc, când se fac propuneră ca acestea.

I. P. S. Mitropolit Primat: S'a votat acum, nu se mai poate discuta.

P. S. Episcop al Rimnicului: Ești sunt în drepturile mele să discut.

— Se comunică de la biurou scrisoarea Patriarhului de Constantinopole, adresată I. P. S-titulu Mitropolit Primat cu ocazia suirei Sanctităței Sale, pe scaunul patriarhal, de care se ia act.

P. S. Episcop al Rimnicului: Neapărat, ca I. P. S. Vostră aveți să respundeți. Dar cum? în ce calitate? ca Mitropolit Primat, sau ca Președinte al S-tulu Sinod?

I. P. S. Mitropolit Primat: Neapărat, că nu-i pot răspunde în alt mod, de cât în calitate de președinte al S-tulu Sinod.

— Se comunică de la biurou adresa I. P. S-titulu Mitropolit Primat prin care face cunoscut, că în urma votului dat St. Sinod, a tuns în schimă monahală pe Părinte Econom Nicolae Nicolescu, dându-i numele Nifon, iar în ziua de 25 Martie l'a hirotonit arhiereu cu titlul de Ploieșteanu. Se ia act de acăsta.

— Idem, o adresă a D-lui Ministrul Cultelor și Ins-

tructiunei Publice, prin care se face cunoscut, că anul acesta s'a prevădut în budgetul Ministeriului 12,000 lei pentru plata diurnelor membrilor S-tui Sinod. După aceea se comunică o altă adresă, prin care se revine asupra celei de sus făcându-se cunoscut, că s'a prevădut în budget suma de 15.000 lei anual.

D. Ministrul al Cultelor: În adevăr, să tăiașe întări și se redusese suma la cifra de 12,000; dar mai pe urmă vădând că se poate face economie din alte părți, s'a alocat din nou în budget tot suma de 15,000 lei, cum a fost și până acum.

In tot casul însă, acăstă sumă fiind chiar atât, S-tul Sinod tot nu va rămânea neplătit, pentru timpul căt va lucra.

— Se comunică de la biurouă adresa D-lui Ministrul al Cultelor, pe lângă care se înainteză mai multe fotografii, reprezentând biserică Sărindaru.

P. S. *Episcop al Rimnicului:* Ești propun, ca un rând din aceste tablouri să se depună și în biblioteca S-tuluă Sinod. Apoi, dacă sunt înaintate mai multe rânduri, ești rog să ni se pună și nouă la îndemâna, câte un rând.

P. S. *Episcop al Hușilor:* Mi se pare că de la Onor. Minister s'a trimis pentru fie-care membru.

D. Ministrul al Cultelor: Nu'mi aduc aminte dacă sunt sau nu 114 vederi deosebite. Mi se pare că sunt aceleași vederi.

Vă rog să se citească adresa, ca să vedem.

— P. S. Nifon Ploieșteanu citește adresa.

Inalt Prea Sântite,

«Am onore a înainta I. P. S. Vostre, alăturatele 114 tablouri-fotografii, reprezentând diferite vederi ale fostei biserici Sărindaru, și vă rog, Inalt Prea Sântite, să binevoiți a face să se pue la dispozițunea Prea Sântișilor Membri ai S-tuluă Sinod, conform dorinței exprimate de Prea Sântiile Lor, în una din ședințele sesiunel din urmă».

D. Ministrul al Cultelor: Prin urmare, dacă sunt căte 7 vederi, se va mai trimite de la Minister încă căte două, și atunci, poate să aibă fie-care căte un rând, iar unul pentru biblioteca S-tuluă Sinod; și de va mai rămânea, va lua și fie-care Arhiereu.

— Se comunică de la biurouă adresa Ministerului lângă care se înainteză un manual de muzică, liturghie pusă pe două voci, de Dl. Ionescu, profesor de muzică vocală la școala normală «Vasile Lupu» din Iași.

P. S. Episcop al Rimnicului: Ești propun, ca pentru acestă carte să se alége o comisiune specială în ședință de astă-dăi, sau în altă ședință.

Se comunică de la biurouă o adresă a Episcopiei de Roman, relativ la modificarea unei parohii.

— S-iul Sinod decide a se avea în vedere când se va discuta asemenea cestiuni.

P. S. Episcop al Rimnicului: I. P. S-țite Președinte! Vă rog, să-mi dați voie ca să-mi îndrepteze cuvântul meu către P. S. Nifon Ploășteanu, fostul nostru Director de cancellarie, și să-l întreb: dacă nu s'aștăpăta încă sumarele ședințelor din sesiunea extra-ordinară trecută; căci noi nu le-am primit încă până acum tipărite. Și apoi aceste sumare ne sunt de o mare trebuință ca să le avem înaintea noastră; fiindcă numai așa lucrările, care astă-dăi sunt pendinte înaintea S-tului Sinod din sesiunea trecută pot avea o discuție regulată. Știm că s'aștăpăta multe hotărâri în sesiunea trecută asupra unor lucrări, care au rămas să se termine în sesiunea acăstă, într'un fel, se înțelege, sau în altul. Dacă dar, desbaterile s'aștăpăta, să nu se împartă, și numai atunci vom putea hotărî asupra cestiunilor, care au rămas pendinte din sesiunea trecută.

I. P. S. Mitropolit Primat: Să vă dau eu explicațiunile pe care le cereți asupra desbaterilor din sesiunea trecută. Niciodată nu le-am revăzut până aici. Am întrebat pe fostul director și mi s-a spus că a fost la P. S. Vîstră, vre-o trei săptămâni, la P. S. Episcop al Hușilor asemenea așa stat câtva timp, și acum nu știu unde se mai găsesc. Eu însu'mi n-am revăzut nimic, fiindcă s'aștăpătat întâi la P. S. Vîstră, unde le-așteptat atâtă timp, și cred, că nu aveți dreptul să plânge de întârzierea tipăririi acestor desbateri.

P. S. Episcop al Rimnicului: Pentru ca să înceteze ori ce interpretare, eu rog pe P. S. Nifon Ploășteanu, să aducă originalele sumarelor aici, cu copertele lor, și atunci se va vedea, că pe ele sunt notate dilele, care au stat la mine, și când au ieșit de la mine fiecare sumar.

P. S. Nifon Ploieșteanu: De și astă-dăi, pentru prima óră iaú parte la lucrările S-tuluí Sinod, ca membru al acestui Inalt corp bisericesc, de și ca nou venit ar fi trebuit cát va timp să 'mí impun tăcere, totuþi fiindcă se vorbește la adresa mea, rog cu tot respectul pe I. P. S. Președinte cum și pe S-tul Sinod să'mí permită a răspunde P. S. Episcop al Rîmnicului.

Vădend că desbaterile din sesiunea extra-ordinară sunt mai lungi de cát cele din alte sesiuni, în calitate de director al cancelariei S-tuluí Sinod, luasem o măsură nouă, adică, ca chiar în timpul sesiunei să trimit P.P. S.S. Membri desbaterile rând pe rând spre a le revedea, ca astfel o dată cu închiderea S-tuluí Sinod să se și publice desbaterile după cum se face cu desbaterile corporilor legiuitoré. Cele dintâi desbateri le-am prezentat P. S. Episcop al Rîmnicului. De două ori am fost în persónă la P. S. Sa, rugându-l să-și revadă cuvîntările și mi'a șis că e ocupat în diferite comisiuni.

De la P. S. Sa, le-am dus la P. S. Episcop al Dunăreñ de jos și le-a revădu. O parte din ele le-am dus la I. P. S. Mitropolit al Moldovei și asemenea a bine-voit a le revedea. Vădend însă că nu se pot vedea de toþi P.P. S.S. membri, a trebuit să le las până la sfârșitul sesiunei, după cum era obiceiul. O parte a fost văduță de P. S. Episcop al Rîmnicului, iar cele lalte aú rămas după sérbaþorí.

P. S. Episcop al Hușilor: Atunci aú fost la mine.

P. S. Nifon Ploieșteanu: Pe lângă acésta, de Sf. serbaþorí ale Pascluí toþi P. P. S. S. Chiriarhi aú fost pe la Eparhií aşa că nu le-a putut vedea toþi. Acum fiind revăduite de toþi P.P. S.S. Membri imediat le trimit la tipografie, pentru a se tipări.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Și eþt am observat că tipărirea desbaterilor S-tuluí Sinod s'a întârziat, și de vre'o două ori am întrebat pe I. P. S. Președinte al S-tuluí Sinod, dacă nu ni se dă să le cercetăm.

Mi s'aú dat și mie în două rânduri, dupe ce m'am întors dupe Paști și le-am vădut.

I. P. S. Mitropolit Primat: Eþt am atras atenþiunea în mai multe rânduri asupra desbaterilor, și m'am convinis că causa întârzierei în tipărirea lor, a fost că P.P. S.S. Membril nu le-aú revădu mai din vreme, pretecstând fie care că sunt ocupăþi.

P. S. Episcop al Rimnicului: Pentru ca să puteți dovedi, cât aș stat la mine sumarele, eu rog încă odată să se aducă copertele, și atunci se va vedea.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ultima revedere a vorbirii P. S. Episcop al Rimnicului, a fost la 24 Martie, înainte de Paște cu câteva dile.

Parte din desbateri așa fost la P. S. Episcop al Husilor, după Paști, cum chiar P. S. Sa ne-a declarat, și abia acum sunt revăzute de toți Membri. De aceea, nu poate fi motiv de învinuire, că nu s'aș tipărit până acum. Cred dar că incidentul ridicat de P. S. Episcop al Rimnicului poate fi închis.

P. S. Episcop al Rimnicului: I. P. Sânte! Acum eu rog, ca să procedăm la alegerea comisiunilor pentru luarea socotelelor la jurnalul Biserica Ortodoxă, și la Tipografia Cărților Bisericești.

I. P. S. Mitropolit Primat: Aceste comisiuni putem să le alegem în altă ședință.

D. Ministrul Cultelor: Eu aş ruga pe I. P. S. Președinte, ca să hotărască de acum îduia când este ședința, pentru că voi să știu și eu.

P. S. Episcop al Rimnicului: Nu suntem încă deplin constituiți; pentru că nu s'aș ales totale comisiunile. Mai avem de ales comisiunile pentru luarea socotelelor jurnalului și ale tipografiei și eu rog să terminăm astă-dă.

D. Ministrul Cultelor: Acele comisiuni, cum și comisiunea pentru cercetarea acelei liturghii, pusă pe două vocii, cred că se va putea alege în ședința viitoare.

In comisiunea pentru cercetarea acelei liturghii, care nu cere vreme multă de lucru, cred că ar fi bine să alegete pe P. S. Episcop al Romanului, care a mai făcut asemenea liturghii.

I. P. S. Mitropolit Primat: Atunci dar, ca să terminăm, eu cred, că este bine, să procedăm la alegerea comisiunilor pentru cercetarea socotelelor jurnalului și tipografiei.

— Se procede la alegerea comisiunei, pentru cercetarea socotelelor jurnalului «Biserica Ortodoxă Română» și a Tipografiei Cărților Bisericești, prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votului este: Votat 16. Majoritate absolută 9. Bile albe 1. Aș întrunit:

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos	12	voturi
» » » Buzău	8	»
» Arh. Meletie Gălățianu	8	»
» Episcop al Rîmnicului	6	»
» » » Argeșu	5	»
» » » Iluior	3	»
» Arh. Atanasie Craiovénu	2	>
» » Valerian Rîmnicianu	1	»

Proclam dar ca membri în comisiunile pentru cercetarea socotelelor jurnalulu și ale tipografiei, pe P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, al Buzăului și pe P. S. Arhiepiscop Meletie Gălățianu, cară a u întrunit majoritatea cerută de regulament.

P. S. Episcop al Rîmnicului: După regulamentul tipografiei, și voi merge mai departe, după legea secularisării bunurilor bisericest, statul are un control special asupra averei Bisericei noastre. Regulamentul pentru fondarea tipografiei are un articol special, prin care se obligă Ministerul, ca la luările de socotelă să și trimite delegatul său. Apoi să nu uităm, că chiar S-tul Sinod a cerut asemenea delegații. De aceia e acum mă adresez la D. Ministrul și l rog să declare, dacă renunță la acest drept, ce l are statul de a controla averile acestor două instituții, sau nu.

D. Ministrul Cultelor: Prea Sântite, este evident că Statul nu renunță niciodată la nimic. Ești voi cerceta regulamentul și voi vedea dacă Statul are drept la trimiterea unui delegat

A doua cestiune care aveam să anunț este următoarea. Mi se pare, pe cât am văzut din comunicările, că directorul tipografiei și-a dat dimisiunea. Art. 9 din regulamentul respectiv iată ce dice în acăstă privință:

Art. 9 Directorul tipografiei trebuie să fie o persoană distinsă atât prin știință cât și prin onestitate și să depună și o garanție în valoare cu suma de bani ce i se va încredința spre administrare.

Știința î se cere pentru ca să poată executa tipărirea cu cea mai mare fidelitate și esactitate, pentru ca să nu se introducă în cărți greșeli și omisiuni precum acestea din nenorocire s'a întâmplat la editarea cărților bisericest în fosta tipografie a Mitropoliei din București, când,

«din lipsa unuă director competinte s'aă strecurat o mulțime «de greșeli în cuvinte și omisiuni de întregi fruse, ceea ce a «compromis forte cărțile acelea. Directorul tipografiei va «fi ales de S-tul Sinod în înțelegere cu Ministrul de Culte «și aprobat de Domnitor». Acesta este conținutul articolelui și în acăstă privință iată ce am să propun: Rog pe I. P. S. Președinte al S-tuluă Sinod, să bine voiască a pune la ordinea dilei în viitora ședință, cestiunea alegerei directorului tipografiei; căci după cum vedea, în regulament se dice că, directorul va fi numit în înțelegere cu Ministrul și aprobat de Domnitor. Atunci vom vedea dacă voiă putea să daă și agrementul Ministrului de Culte, pe care regulamentul îl cere să existe la alegerea directorului tipografiei.

Asemenea dacă se va putea, ca comisiunea care s'a ales acum, nu să ia socotelile, dar să ne spună cu approximație până la ședința viitoră, cam care ar fi veniturile tipografiei, ca să știm cum să aplicăm articolul 9 din regulament.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Nu s'a cerut nicăieri acăstă.

D. Ministrul Cultelor: Acăsta ca o garanție pentru suma de banii care intră în mâna sa și astfel să se aplique regulamentul în totul.

Cred dar, că este bine, ca să fie ședința Joăi la orele 2 dupe amiază și în aceeași zi cer să se pună la ordinea dilei și alegerea directorului tipografiei.

I. P. S. Mitropolit Primat: Să mă dați voie, D-le Ministrul, să răspund în câteva cuvinte la ceea ce ați obiectat asupra directorului tipografiei.

N'a fost până acum nicăieri un director cu garantie; dar să credeți D. Vostră, că atât eu cât și S-tul Sinod, dorim să îndrumăm spre bine mersul tipografiei și al jurnalului „Biserica Ortodoxă Română”.

Acesta a fost scopul meu, iar S-tul Sinod m'a înțeles și bine a făcut, ca să punem aceste instituții pe cale de propășire.

Dacă voiă D-le Ministrul, să trimiteți un delegat, puteți să faceți acăstă, însă articolul 9, pe care nu l-ați citit pe tot, dice mai la vale:

El (directorul) va fi salariat și va administra tipogra-

«fia cu avutul ei, sub controlul S-tuluī Sinod, împreună «cu Ministrul de Culte, până când tipografia se va întreține «de Stat; iar dupe ce ea va avea mijlocele sale proprii «de întreținere, va rămânea numai sub controlul «S-tuluī Sinod».

Prin urmare, S-tul Sinod nu mai poate să procedeză altfel, de căt în spiritul articolului acestuia.

D. Ministrul Cultelor: N'am spus că voiū trimite, ci am dīs că voiū esamina cestiunea. (P. S. Nifon Plo-estēnu citește Art. 9 în întregul lui.)

I. P. S. Mitropolit Primat: Acesta este, D-le Ministru, conținutul articolului 9, și S-tul Sinod va usa de drepturile ce-i se prescrie prin acest articol.

Acum ne mai fiind nimic la ordinea dilei, ridic ședința și cea viitoră va fi pe Joi la orele 2 dupe amiază.

Şedința se ridică și se anunță cea viitoră pentru Joi 4 Mai, orele 2 p. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretar: Niton N. Ploestēnu și Meletie Galațeniu.

Şedința din 4 Mai 1895.

— Şedința se deschide la orele 2 p. m. sub președinția I. P. S-tituluī Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și răspund prezenți 15 P.P. S.S. membri, fiind absintă motivată P. S. Episcop al Dunărei de Jos.

Se citește sumarul ședinței precedente.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Din citirea ce s'a dat sumarului, de nouă Arhiereu, am audiat că s'a comunicat Sântuluī Sinod scrisoarea Patriarhului de Constantinopole. Să-mi dați voie să vă atrag atenționea, că noi trebuie să ținem cont de titlurile ce le are cineva; și deci și aci ar fi trebuit să se dică «Prea fericitului Patriarh de Constantinopole».

P. S. Episcop al Rîmnicului: Patriarhului de Constantinopole nu se dice «Prea fericitului».

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Cel puțin Prea Sântituluī.

P. S. Nifon Ploășteanu: Este o omisiune I. P. S-țite.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: A doua cestiune este, că I. P. S. Mitropolit Primat a hirotonit pe cutare ca Arhiereu.... Ce expresiune este acăsta *cutare*? Ar fi trebuit să se dică în Arhiereu.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot sumarul ședinței precedente cu aceste observațuni.

— S'a primit.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. P. S.S. Părinți! Vă rog, să luați act că, în urma votului ce mi s'a dat de St. Sinod, în una din ședințele sesiunei extraordinare, am numit director la tipografia cărților bisericești pe P. S. Arhiereu Valerian Rîmniceanu; iar pe P. S. Calistrat Bârlădeanu l'am numit redactor și președinte la jurnalul «Biserica Ortodoxă Română». Vă comunic acestea spre știință.

P. S. Episcop al Argeșului: Nu putem să luăm act de înlocuirea D-lui Cornoiu cu P. S. Calistrat Bârlădeanu, căci este contra regulamentului. I. P. S. Vostră ați făcut acăstă numire, dar S-tul Sinod n'a hotărât.

I. P. S. Mitropolit Primat: Am dîs să se ia act.

P. S. Episcop al Argeșului: Ni s'a făcut cunoscut numai prin discursul program, că s'a făcut numirea, dar St. Sinod n'a luat act. De aceea, vă rog, să-mă dați cuvîntul.

I. P. S. Mitropolit Primat: Veți avea cuvîntul, atunci când va veni comisiunea cu socotelele. Eu am ținut să fac cunoscut S-lui Sinod aceste numiri, pentru a lua act.

P. S. Episcop al Argeșului: Nu putem să luăm act, căci acea numire este în contra regulamentului.

Noi avem un regulament, care spune, anume cum să se declare o vacanță. Ați numit fără ca S-tul Sinod să dea un vot. Despre înlăturarea D-lui Cornoiu nu a fost nicăi o vorbă în sesiunea trecută.

I. P. S. Mitropolit Primat: Prea Sântite, vă spun a doua óră, că atunci când va veni comisiunea cu raportul socotelelor, puteți vorbi cele ce aveți de vorbit.

P. S. Episcop al Hușilor: Eu unul protestez în contra unei asemenea numiri făcută fără consimțimentul S-tuluș Sinod, de óre-ce sunt regulamente precise, în care se spune, că Directorul tipografiei cum și membrul comite-

tuluī revistei «Biserica Ortodoxă Română» trebuie să se numească de S-tul Sinod. Am ăs.

P. S. Calistrat Bârlădeanu: I. P. S-țite! Este închis incidentul, sau îmă dați cuvîntul?

I. P. S. Mitropolit Primat: Incidentul este închis, și protestul P. S. Episcop al Hușilor n'a avut loc.

P. S. Calistrat Bârlădeanu: De aceea voi am să întreb pe S-tul Sinod: P.P. S.S. Episcop al Hușilor și al Argeșului, protesteză ore contra decisiunei S-tului Sinod? Să ne spună și nouă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Incidentul este închis; prin urmare trecem la comunicări.

— Se comunică de la biurou petiționea P. S. Episcop al Dunărei de jos, prin care cere să i se motiveze absența, fiind chemat să ia parte la aniversarea morței marelui patriot român I. C. Brătianu, și se aprobă.

— Idem, adresa D-lui Ministrul Cultelor, prin care face cunoscut promulgarea regulamentului pentru costumul clerului, al studentilor în teologie și al elevilor seminariști.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se ia act de acăsta, și se va comunica tuturor P.P. S.S. Episcop.

— Se comunică de la biurou cererea D-lui Director al școalei Normale a societăței pentru învățatura poporului român din București, prin care se rögă, a se acorda pentru trebuința elevilor aceleia școle, un rând din cărțile de ritual.

— Se comunică de la biurou petiționea obștei locuitorilor din cătunul Piriu, Jud. Gorj, prin care cer a fi alipit la parohia Căzănești, de care sunt fără aproape, și se decide a se trimite P. S. Episcop respectiv acea petiție.

— Idem, petiționea preotului Ión Cucu, din Eparhia Hușilor, prin care se rögă, a-și se reda biserică ce a avut, și se trimite la comisiunea de petițuni.

— Idem, petiționea a 3 locuitor din comuna Băilești, Eparhia Rîmnicului Noul-Severin, prin care cer, a presta jurămîntul în procesul ce'l aă la Consistoriu, în comuna lor, de ore-ce sunt sacerdi, și se trimite la P. S. Episcop respectiv.

— Idem, 6 adrese a le Mitropoliei Ungro-Vlahiei, privitore la călugări, și se trimit la comisiunea de petițuni.

— Idem, 9 adrese ale Episcopiei Hușilor, privitore la călugări, și se trimit la comisiunea de petițuni.

— Idem, petițiunea d-lui G. Dima, psalt la Biserica Sf. Spiridon din Iași, pe lângă care înaintează spre cerere, un manual de cântări bisericești, și se trimită la comisiunea specială.

P. S. Episcop al Hușilor: Dl. Ministrul Cultelor comunică S-tuluț Sinod, că regulamentul pentru costumul clerului, s'a sănctionat. Mi se pare că, atunci când s'a votat regulamentul, s'a vorbit că se va face o publicare a formei costumului prin o broșură deosebită, împreună cu regulamentul și acea broșură să se trimită la Episcop și Protoier. Intreb, s'a făcut acăstă broșură, sau nu? Oră are să se facă de acum înainte?

I. P. S. Mitropolit Primat: Neapărat, că are să se facă. Noi am așteptat numai sănctionarea regulamentului, spre a avea un temei, ca să'l putem pune în aplicare.

P. S. Episcop al Rimnicului: Dacă e să ni se comunice și nouă acea broșură, atunci eu vă rog, să dispunetă și se comunica și fotografiiile deosebitelor costume.

I. P. S. Mitropolit Primat: Regulamentul se va trimite în broșură tuturor Episcopilor și Protoiereilor, precum prevede art. 18.

P. S. Episcop al Rimnicului: Dacă se va putea, să ni se comunice în mai multe exemplare; căci, poate și unii din preoți vor avea dorință ca să le aibă.

P. S. Arh. Pimen Piteșteanu: Intre alte comunicările făcute S-tuluț Sinod în ședința de astă-dă, este o cerere din partea D-lui Director al școalei Normale pentru învețătura poporului român, prin care cere, să-l se dea un rând de cărți de ritual bisericesc, care să serve elevilor în serviciul religios. Considerând că, acești elevi ai școalei Normale, sunt chemați în societatea română, pentru a educa pe fiil noștrii; considerând că, acești tineri, ca profesori, conform legel sunt obligați să mărgă cu elevii din școală la biserică, eu vă rog, să-l se încuviințeze și se da gratuit un corp de cărți de ritual de la tipografie, care să potă fi de folos elevilor normaliști.

— Se pune la vot propunerea P. S. Pimen Piteșteanu, și se primește.

— Se citește următoarea scrisoare a Sanctităței Sale Patriarhului Constantinopolei, Antim VII, trimisă I. P. S-tuluț Mitropolit Primat și Președinte al S-tuluț Sinod:

Πανιερώτατε καὶ Σεβασμιώτατε Μητροπολίτε Οἴγ-γροβλαχίας καὶ ἔξχρε πάσης Ρουμανίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίγιαν ἀγαπητέ καὶ περιπάθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, κύριε Γεννάδιε· τὴν φίλην ἡμῖν Σεβασμίαν αὐτῆς Πανιερότητα καὶ Σεβασμιότητα ἀδελφικῶν, ἐν Κυρίῳ περιπτυσσόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν. ‘Ο καθολικὸς καὶ παγκόσμιος τῆς μᾶς Ἀγίας καὶ ’Αποστολοῦ εἰς τοῦ Χριστοῦ, ’Εκκλησίας χαρακτῆρ, τεθεμελιωμένος ἐπὶ τῆς πρὸς τοὺς ἄγίους αὐτοῦ μαθητὰς ἐντολῆς „πορευόμεντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη“, ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ παραγγέλματος τοῦ ’Αποστόλου τῶν ἔθνῶν „Ἀνέχεσθε ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης“, καὶ ἐπὶ τῶν περὶ τῆς ἐνότητος ταύτης ὑπὸ τῶν ἀγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων δογματισθέντων, ἐκ γενεᾶς εἰς γενεὰν ἀπ’ αἰώνων κληροδοτηθεὶς, ἀδιάρρηκτος ἔχρις ἡμῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς κατὰ μέρος ἀγίαις τοῦ Θεοῦ ’Εκκλησίαις τηρεῖται καὶ ἐπιφρίνεται. Τοῦ Ἱεροῦ τούτου καὶ σωτηρίου δεσμοῦ διακρατομένου τῇ προνοίᾳ τῶν ὑπὸ Θεοῦ τεταγμένων προεδρεύειν ἐν αὐταῖς, χρεῶν ἀπάντων Ἱερώτατον καὶ φοροντισμάτων εὐχρεστότατον λογιζόμεθα, κατὰ τὸ ἀνωθεν καλῶς κεκρατηκός ἔθος, ἔχγγειλκι τοῖς ἐν Χριστῷ ἀγαπητοῖς καὶ περιποθήτοις ἀδελφοῖς τοῖς Θεοφλῶ: προστατοῦσι τῶν ἀγιωτάτων ’Ορθοδόξων

Prea Sântite și prea venrate Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Exarh, primat al României, în Christos Dumnezeu prea iubite și prea dorite frate și coliturgisitor al smereniei noastre, Domnule Genadie, pe prea sănția Vîstră iubită și venerată nouă, frătește în D-nul îmbrățișând'o, salutăm cu mare mulțumire. Căracterul universal al sântei și apostolicei biserici a lui Christos, întemeiat pe porunca, dată sănților Săi învățețel; «mergând înveștați tote popoarele, pe sănta poruncă a Apostolului poporilor» îngăduiți-vă în dragoste, silindu-vă a păstra unitatea credinței în legământul pacei și pe dogmele sănților și purtătorilor de D-dea părinți asupra acestei unități din neam în neam de văcuri moștenit, legământ remas nerupt până în dilele noastre, prin harul lui D-dea, în sâantele biserici ale lui Dumnezeu din diferite părți, se observă și se manifestă. Acest sănt și mantuitor legământ menținut prin îngrijirea celor orânduiți de D-dea, să prezideze în ele, socotim ca o grije și datorie a noastră prea sacră, după datina de mai sus în vigore, a face cunoscut fraților iubiți și doriti în Christos primierarhilor prea săntelor biserici ortodoxe autocefale și prea cinstitei ierarhii din ju-

Αύτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ τῇ περὶ αὐτοὺς γερχομειωτάτῃ ἱεραρχίᾳ, τὴν ἐπὶ τὸν ἀγιώτατον Ἀποστολικὸν καὶ Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως Ἐλέω Θεοῦ ἀνάρρησιν ἡμῶν, καὶ κατὰξισθεῖσιν αἰσιώς, μετὰ τοῦ ἐξ γεγέλυματος τούτου, τῶν νοερῶν ἐν Χριστῷ ἀσπασμῶν καὶ τῆς πατριοπαραδότου πνευματικῆς μετ' αὐτῶν ἐπικοινωνίας. Καὶ δὴ ἀνακοινούμενοι τῇ περιποθήτῳ ἡμῶν αὐτῆς ἀγάπῃ ὅτι διμοθύμῳ ψηφῳ κλήρου τε καὶ λαοῦ, κατὰ τοὺς Ἰσχύοντας πρὸ τῆς ἔκλογικούς Θεσμούς, ἀνήθημεν μετὰ τὴν παρακίτησιν τοῦ γερχοῦ προκατόχου ἡμῶν Παναγιωτάτου Πατριάρχου κυρίου Νεοφύτου ἐπὶ τὴν ἀγίαν ταύτην ἔδραν καὶ πολιτικῶς ἀνεγνωρίσθημεν, οὐδυνάμεθα μὴ ἀνομολογῆσαι ὅτι ἀνελάχουεν μέν ὡς στρατιῶται τοῦ Κυρίου, πειθορχεῖν τῷ κελεύσματι αὐτοῦ ὄφειλοντες, τοὺς οἰκακας τῆς νοητῆς ταύτης δλαχάδος, ἀλλὰ, ἐν τῇ συναιτιθήσῃ τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, φόνῳ πολλῷ συνεχόμεθα ἀπὸ τῶν πολλάκις ταύτην χειμαζουσῶν τρικυμιῶν τυφώνων καὶ μόνω τῷ Θεῷ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν ἀνατιθέμεθα ὡς ὑπερτάτῳ κυβερνήτῃ καὶ πανσθενεῖ ἀρωγῷ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ. Οὐ μὴν δ' ἀλλὰ τὸ Θάρος ἡμῶν ἐνισχύει προσέτι καὶ ἀναπτεροῦ ὁ τῆς εκκλησίας ἡμῶν ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐριτικος τῆς ἐνότητος δεσμὸς ὁ συνδέων αὐτὴν μετὰ τῶν ἀπανταχοῦ ἀδελφῶν ἀγιωτάτων Ἐκκλησιῶν, ὃν ποθεῦμεν ἵδεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον κρατυγόμενον καὶ συσφιγ-

rul lor, urcarea nóstă prin mila lui D-Deú, pe prea săntul apostolicesc și patriarhicesc tron al Bisericei Constantinopoliei, și a începe, o dată cu acéstă încunoștiințare, salutările spirituale în Christos și relațiunile duhovnicești tradiționale. Si dar comunic Dragostei Văstre, că în urma votului unanim al clerului și al poporului, după legile în vîgore la noi, am fost înălțat la acest sănt scaun și am fost recunoscut politicește, în urma demisiunei venerabilului nostru predecesor, Prea Sântul patriarh, Domnu Neofit; nu putem să nu recunoștem, că am luat asupra nóstă cárma acestei corăbiile spirituale, ca soldat al D-lui supus poruncei Sale, dar ne cunoștem slabiciunea și suntem coprinși de frică mare din cauza furtunilor și vijeliilor ce adesea se agiteză, ca în timp de iarnă și totă speranța o punem într-unul D-Deú, cel mai înalt cărmuitor și cel mai puternic ajutor al Bisericei. Dar pe lângă aceste ne întărește curagiul și ne animă prețiosul legămînt al unirei sănătății nóstăre mare bisericii a lui Christos cu prea sănătele bisericii surorii de pretutindeni, legămînt ce dorim să-l vedem din ce în ce mai tare și mai strîns după săntă voință a Măntuitorului arătată lămurit în Evangelie, spre bi-

γόμενον, κατὰ τὸ ἐκφαντορικῶς ἐν τοῖς Εὐχγελιοῖς ἐκδηλωθὲν ἄγιον τοῦ Σωτῆρος Θελημα, ἐπ' ἀγαθῷ τῶν ἀπανταχοῦ γῆς εἰς τὸ πανύμνητον αὐτοῦ ὄνομα πιστευόντων. Ἀκράδχυτον δ' ἔχοντες πεποιθησιν ὅτι τοῦτο αὐτὸ ποθοῦσι καὶ πάντες τῶν ἀγίων Ἐκκλησιῶν οἱ γεραροὶ καὶ Θεοστήρικτοι ιθύντορες, Θερμῶς ἐπικαλούμεθι ἀρωγοὺς ἐν τῇ δυσχερεῖ ἡμῶν διακονίᾳ τὰς Θεοπροσδέκτους εὐχὰς τῆς γερασμίας καὶ ποθεινοτάτης ἡμῖν αὐτῆς Σεβνημιότητος καὶ Πανιερότητος καὶ τὰς ὑπέρ ἡμῶν ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν ἐντεύξευσιν αὐτῆς δεήσεις, ἵνα δυνηθῶμεν, ἐπαξίως τῆς ὁμοιογίας καὶ τῆς κλήσεως ἡμῶν, ἀρεστοὶ τῷ Θεῷ γενέσθαι, ποιῆσαι τε καὶ διδάξαι τὰ πρὸς οἰκοδομὴν καὶ εἰρήνην καὶ κραταίωσιν τῆς ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας. Θερμῶς δὲ παρακλοῦντες ἵνα ἀξιοῖ ἡμᾶς συνεχῶν ἀδελφικῶν γραμμάτων, δι' ἔργων τε καὶ λόγων ἐπιρρω· νῦσα τὴν πρὸς ἀλλήλας ἀναγκαίαν ἀγάπην καὶ συνάφειαν τῶν Ἐκκλησιῶν, αἴρομεν καὶ ἡμεῖς χειράς ἱκέτιδας πρὸς τὸν Ἀρχιποίμενα Κύριον δέομενοι αὐτοῦ, ἵνα τοὺς μὲν ἐν τῇ ὑπ' αὐτὴν λογικῇ ποιίμνῃ εύσεβες; καὶ Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς στηρίζῃ ἐπιτὸ προκόπτειν ἐν τῇ πίστει καὶ προάγεσθαι ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ Κυρίου, τὴν δ' αὐτῆς περιπούδαστον ἡμῖν γερασμίαν Σεβνημιότητα καὶ Πανιερότητα, μετὰ τῆς περὶ Αὐτὴν εὐαγγοὺς Ιεραρχίας, ἐνισχύῃ ἐν τοῖς μόρχοις τῆς καλλιεργείας τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου εἰς δόξαν τοῦ Ἄγιου Αὐτοῦ

nele credincioșilor în prea măritul lui nume de peste tot locul. Am ferma credință, că același lucru doresc și tu îl venerabilii și ținuții de Dumnezeu cărmuiori ai săntelor biserici; călduros cerem ajutorul lor în greaua noastră sarcină, — rugăciunile primite de Dumnezeu ale Prea Sântiei Vîstre, venerate și prea dorite, ce veți adresa lui Dumnezeu pentru noi, ca să putem, potrivit cu mărturisirea și chemarea noastră, să ne facem plăcuți lui Dumnezeu și să facem și să povătuim cele trebuitore pentru clădirea, pacea și întărirea săntei biserici a lui Dumnezeu. Rugăm călduros, ca să ne învredniciti cu dese cărți frătești și cu cuvenitul și cu fapta să întăriți dragostea trebuitore dintre biserici; înăltăm și noi mâinile către D-l Archipăstor, rugându'l ca pe creștinii ortodoxi și pioși, aflați în turma cuvenitătore a Prea Sântiei Vîstre să întărescă în credință și să îmainteze pe calea Domnului, iar pe Prea Sântia Vîstră venerată și dorită nouă, d'impreună cu s-ta ierarhie din jurul vostru să întărescă în ostenele pentru cultivarea vieții Domnului, spre mărire a Sântului Său nume și consolidarea săntei și ortodoxei noastre credințe și a săntelor dogme, canone și legi, pe cari

δύναμις καὶ εἰς στερέωσιν τῆς ἀγίας καὶ ὁρθοδόξου ἡμῶν πίστεως καὶ τῶν Ἱερῶν Δογμάτων καὶ Κανόνων καὶ Θεσμῶν, ἐφ' ὧν αὕτη ὑπό τε τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, τῶν Ἱερῶν Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἀγίων Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀσπαλεύτως τεθεμελίωται. Ἐπὶ τούτοις ασπαζόμενοι Αὔτην ἐν φιλήματι ἀγίῳ καὶ μετ' ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ προφόρων περιπτυσσόμενοι, ἔχαιτούμεθα θεόθεν τὰ γερόσμια Αὔτης ἔτη ὡς πλήστα ύγιεινὴ καὶ πανευφρόσυνη καὶ διατελεύμεν

ἀωγε. Μαρτίου η.

Τῆς λίαν ἡμίν περισπουδάστου Αὔτης Σεβασμιότητος καὶ Πανιερότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς καὶ ὅλως πρόθυμος

† δ Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθημός.

ea se astă nestăruată așezată de Arhipăstorul Christos, de sănții Apostoli și de sănctele Sinode Ecumenice. Între aceste, salutându-vă în sărutare sănătă și cu dragoste întru Christos îmbrățișându-vă, cu mulțumire cerem de la Dumnezeu că anii P. Sântieei Văstre să fie mulți, sănătoși și veseli, și suntem

Al Prea Sântieiel Văstre venerată și prea iubită nouă frate iubit în Christos și cu totul devotat

(88) † Al Constantinopolei Antim.

1895 Martie 8.

— Se ia act de aceasta.

P. S. Episcop al Argeșului: Cred, că I. P. S-titul Mitropolit Primat, va bine-voi să ţă repondă tot în termenii asemenea ca aceştia.

I. P. S. Mitropolit Primat: Neapărat, că tot aşa am să repond și eu; am voit însă, de a o pune mai întâi în cunoaștință S-tului Sinod și în urmă să fac răspunsul trebuit, conform usului de până acum.

P. S. Nifon Ploieșteanu: Să se publice și în jurnalul «Biserica Ortodoxă Română», împreună cu originalul.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum, întrăm în ordinea dilei. La ordinea dilei este: 1) Alegerea unei comisiuni pentru cercetarea manuscriptului intitulat: «*Proiect de Prohod în versuri*», de preotul V. Frăcea Sachelarie, care manuscript a rămas necercetat din sesiunea trecută. 2) Alegerea unei comisiuni pentru cercetarea Liturghiei pe două vocă, lucrată de Dl. D. Ionescu, profesor la școala Normală din Iași. 3) Alegerea unei comisiuni pentru elaborarea regulamentului privitor la luminările de ceară.

Să procedem mai întâi la alegerea comisiunii pentru

cercetarea cărților de căntări bisericești, pentru că avem un Prohod.

P. S. Episcop al Hușilor: Cărticica acesta «Prohodul» mi se pare că, a fost și în sesiunea trecută și s'a trimis la comisiunea cărților didactice. Rău și fără cale să trimit la acea comisiune, fiindcă acesta nu e o carte didactică, ci o carte de ritual; și de aceea eu vă rog, să se aleagă o comisune specială.

I. P. S. Mitropolit Primat: Neapărat, că trebuie aleasă o comisune specială.

P. S. Episcop al Rimnicului: I. P. Sânte Președinte! Mai înainte de a procede la alegerea comisiunii, dați-mi voie se fac următoarea întrebare: Acăstă comisiune, pe care o alegem acum, are să cerceteze toate cărțile, puse și pe musica bisericescă și pe cea cu note liniare?

I. P. S. Mitropolit Trimis: Neapărat.

P. S. Episcop al Rimnicului: Dacă este așa, atunci eu propun, ca să fie și o singură comisiune dar în acea comisiune, să fie alături și o persoană, care are cunoștințe și de musica liniară.

— Se procede la alegerea comisiunii prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votului este: Votanți 14. Majoritate absolută 8. Au intrunit:

P. S. Arh. Ioanichie Bacăoanul	10	voturi.
--------------------------------	----	---------

» » Atanasie Craioveanu	10	»
------------------------------	----	---

» » Pimen Piteșteanu	9	»
---------------------------	---	---

» Episcop al Romanului	4	»
-----------------------------	---	---

» Arh. Nifon Ploșteanu	2	»
-----------------------------	---	---

» Episcop al Buzăului	1	»
----------------------------	---	---

Bilete albe	2	»
-------------	---	---

Prin urmare proclam aleși în comisiune pe P.P. S.S. Arhierie Ioanichie Bacăoanul, Atanasie Craioveanu și Pimen Piteșteanu, care au intrunit majoritatea cerută de regulament.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum avem alegerea unei comisiuni, pentru elaborarea regulamentului privitor la luminiările de ceară.

P. S. Episcop al Rimnicului: Mi se pare, că St. Sinod are lucrat un regulament în acăstă privință; și cred, că acum rămâne, nu să se elaboreze un proiect, ci să se găsească măsurile proprii, cum să se pună în aplicare acel regulament. La mine în Eparhie, mare parte din preoți,

în baza aceluia regulament, aă format societății pentru fabricarea de luminișuri și cu acesta s'a făcut mult bine bisericilor. Nu se poate dica, că s'aă înlăturat în totul luminișurile false, dar tot s'a făcut ceva. Regulamentul dar fiind făcut, noi trebuie să ne gândim la măsuri, cum trebuie să se aplice acel regulament. Am putea chiar să-l cercetăm și să-l amendăm, dar nu să se facă un regulament din nou.

I. P. S. Mitropolit Primat: Asemenea și în Eparhia Mitropoliei Ungro-Vlahieș, am constatat cu ocazia inspecțiunilor ce am făcut, că preoții își dau osteneală să facă luminișuri curate. Însă tot este nevoie ca, aceste luminișuri, acest prinos, care se aduce Domnului, să fie curăță în toate bisericile; este necesar ca, preoții din toate părțile țării, să aibă o normă, adică un regulament de care trebuie să se conduceă în această privință. În adevărat, un regulament este făcut, dar acel regulament mi se pare, că n'a avut sanctiune din partea Guvernului. Așa dar, cred că astăzi, alegerea unei comisiuni, în scopul de a elabora un regulament în privința aceasta, se impune. Acea comisiune, va revedea și regulamentul de care vorbește P. S. Episcop al Rîmnicului. Regulamentul făcut și sanctionat, se va pune în aplicare pentru întreaga țară, și astfel vom putea scăpa de acele luminișuri false, care se aduc în biserici. Iată care sunt vederile mele în această privință, și cred, că vor fi împărtășite și de S-tul Sinod. Luminișurile de ceară, atât la noi cât și în alte părți ale ortodoxiei, aparțin bisericii. Noi astăzi, avem o tipografie, și deci este bine ca, alături cu această instituție a S-tului Sinod, să facem un atelier, în care să se facă luminișuri de ceară curăță, sub privigherea și controlul S-tului Sinod, cum este și în Rusia. De ce să nu facem noi luminișuri de ceară curăță în țara noastră și astfel să depărtăm din Biserica luminișurile false, care vatamă sănătatea și fac și pe credincioșii să fugă din biserică. Să alegem dar comisiunea, care să se ocupe cu elaborarea aceluia regulament și astfel să ne punem pe o cale practică.

P. S. Episcop al Hușilor: Necesitatea unui regulament său mai bine decât înlăturarea luminișurilor false din biserică estecontestabilă.

S'a afirmat, că este deja făcut un regulament. Mi se

pare că comisiunea S-tuluī Sinod, care s'a ocupat în una din sesiunile trecute de acéstă cestiune, în urma cererei făcută de D. Președinte al Camerei de comerț din Iași, nu a făcut nicăi un regulament; ci numai a propus și St. Sinod a aprobat amânarea unei asemenea lucrări. De aceea propunerea I. P. S. Vostre de a alege o comisiune, după mine este fără bine venită. Acum vom vedea cum se va chibzui; dar în sfârșit tot este bine să se pună o dată un început acestei lucrări.

I. P. S. Mitropolit Primat: Vă rog, să procedem la alegerea comisiunei, care să fie compusă din 5 persoane.

— Se procede la alegerea comisiunei prin vot secret,

(In acest moment Dl. Ministrul Cultelor și Instrucției publice intră în sala ședințelor).

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votului este: Votanți 15. Majoritate absolută 8. Așa intrunit.

I. P. S. Mitropolit Primat	15	voturi
P. S. Episcop al Hușilor	15	»
» » » Romanuluī	15	
» » » Rîmniculuī	14	»
» » » Buzăluī	14	»
I. P. S. Mitropolit al Moldovei	1	
P. S. Arh. Nifon Ploëșteanu	1	»

Proclam dar, aleși membri în comisiunea pentru elaborarea regulamentului respectiv pe P.P. S.S. Episcopii: al Hușilor, al Romanuluī, al Rîmniculuī, al Buzăluī și pe mine, care am intrunit majoritatea cerută de regulament.

I. P. S. Mitropolit Primat: P.P. S.S. Părinți, ordinea dilei fiind epuiusată, ridic ședința.

P. S. Episcop al Hușilor: Dați-mi voie Înaltei Preasăntițe, ca mai înainte de a ridica ședința, să fac următoarea întrebare: Ce se face cu Mărturisirea Ortodoxă?

I. P. S. Mitropolit Primat: Am vorbit cu I. P. S. Mitropolit al Moldovei, și mă-a spus că și va nota observațiile ce le-a făcut în sesiunea trecută, și le vom vedea împreună.

Şedință vom avea mâine. Nu știu însă, dacă comisiunile sunt pregătite cu lucrările pe care le are, ca: *Jurământul preoților, Iconografia, Armonisarea legei civile cu cea bisericescă și altele.*

P. S. Arh. Atanasie Craiovénu: Am terminat numai cu Iconografia și Armonisarea.

D. Ministrul Cultelor: I. P. S-țite! V'asă ruga lucrul următor: 10 Maiu mi se pare, că este Mercur și este probabil că, după data acăsta, sesiunea va fi închisă; aş ruga dar, pe S-tul Sinod să și împartă lucrările cu aproxi-mație, ca până la acăstă dată să fie isprăvite. Este și *Mărturisirea ortodoxă*, care voiști să o terminați în sesiunea acăsta. Vă rog, să distribuiți lucrările în astfel de mod, de să mie 'mă este indiferent cum veți tace dis-tribuirea lor, dar până la data de 10 Maiu să le termi-nați; căci după acăstă dată, cred că sesiunea se va închide.

P. S. Episcop al Rîmniculuții: Nu cred, că se va putea închide aşa curând; căci comisiunea pentru luarea socotelelor de la jurnalul Biserica Ortodoxă și de la tipografie, nu are să și termine lucrările sale aşa curând. Afară de acăsta, noi trebuie să așteptăm și delegatul D-lui Ministru, care are a lua parte în acăstă comisiune.

D. Ministrul Cultelor: Nică nu voi numi pe ni-menea, căci după interpretarea dată articolului din regu-lament, și care cred, că este dréptă, tipografia are venitul ei și se întreține de sine.

I. P. S. Mitropolit Primat: Ne mai fiind nimic la ordinea șilei și ora fiind înaintată, ridic ședința. Cea vii-tore va fi pe măine Vineri, la orele 2 p. m.

— Ședința se ridică, anunțându-se cea viitoră pentru Vineri 5 Maiu, orele 2 p. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretar: Nifon N. Ploăsteanu și Meletie Galațenu.

Sedintă de la 5 Mai 1895.

— Ședința se deschide la orele 2 p. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și răspund prezenți 16 P.P. S.S. Membri.

— Se citește sumarul ședinței precedente.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Aș voi să cer o es-plicație de la P. S. Secretar, privitor la scrisoarea Sancti-tăței Sale Patriarhului. Ce va să dică Sanctitate, și ce va să dică P. S. Sa?

P. S. *Episcop al Dunărei-de-jos*: Să se facă rectificare. Acesta este titlul Papei și al Patriarhului.

P. S. *Niton Ploieșteanu*: S'a rectificat.

Se pune la vot sumarul cu rectificarea făcută și se primește.

— Se comunică de la biurou telegraama mai multor preoți din Eparhia Rîmnicului, prin care mulțumește S-tului Sinod, prin președintele său, pentru regulamentul relativ la costumul clerului.

— Se comunică și se citește de la biurou demisiunea D-lui C. Erbicénu din postul de director al Tipografiei Cărților Bisericești, pentru motive de sănătate.

— Idem raportul P. S. Valerian Rîminicénu, noul numit director al Tipografiei Cărților Bisericești, prin care comunică S-tului Sinod luarea pe séma a avutului tipografie; și se trimit la comisiunea pentru luarea socrtelelor.

— Idem două rapoerte relative la situația financiară a revistei «Biserica Ortodoxă Română» și a «Tipografiei Cărților Bisericești», pe anul expirat 1894/95 și se trimit la comisiunea respectivă.

— Idem raportul P. S. Director al Tipografiei Cărților Bisericești, prin care cere, a se da bine cuvântare pentru inprimarea în a doua ediție a Evhologiului, Aghiasmatarulu, Psaltirei și Pentecostarulu și se trimit la comisiunea specială.

Idem raportul P. S. Director al Tipografiei, prin care rögă pe S-tul Sinod a se mijloci către P.P. S.S. Episcop, ca să oblige pe părintii Protoierei, să activeze cu încasarea și achitarea datorilor la revista «Biserica Ortodoxă Română» și la Tipografie; iar S-tul Sinod decide a se scrie Prea Sântișilor Chiriarhi.

I. P. S. *Mitropolit Primat*: S'a terminat cu comunicările. Acum P. S. Episcop al Rîmnicului are cuvântul asupra dimisiunei D-lui Erbicénu.

P. S. *Episcop al Rîmnicului*: I. Prea Sântite! D. Erbicénu prin dimisiunea, ce ne presintă, dice, sau mai bine, cere de la S-tul Sinod, ca să fie descărcat de tôte însărcinările, ce până acum S-tul Sinod i le-a pus asupră-î. Eu sunt de părere, că încă nu poate fi descărcat acum; și anume nu poate fi descărcat, până când comisiunea, carea

să rînduit de S-tul Sinod, nu va lua socotelele de la D. Erbicénu. Numai atunci poate fi descărcat, sau mai mult încărcat cu pozițunea ce a avut; căci socotelele nu le poate prezenta comisiunei, de cât numai D-néluș pe anul espirat. Am întrebat adineauri, de cine este prezentat raportul cu socotelele, și mi s'a respuns, că de D-néluș este prezentat. De aceia ești adaog, că numai D-néluș este în stare să dea explicaționii comisiunei.

In sfârșit, ești rog pe S-tul Sinod, ca dimisiunea D-lui Erbicénu să rămâne în suspensie, și să nu se ia asupra ei nici o hotărâre, până ce nu va veni comisiunea cu raportul pentru luarea socotelelor, și atunci ne vom pronunța și asupra acestei dimisiuni.

I. P. S. Mitropolit Primat: Dimisiunea D-lui Erbicénu a fost dată de mai nainte verbal, acum vine cu insistență să dimisioneze și formal; și dacă n'am pus'o până acum în vederea S-tuluș Sinod, de a fi descărcat, cauza a fost că așteptam rapoartele acestea din partea fostului director și a actualului director, ca tîrte acestea să le dăm în cernetarea comisiunei respective, rugând'o ca să vie cu raport de situație, și să se pronunțe asupra gestiunei în genere.

In privința dimisiunei D-lui Erbicénu, nu avem nimic alt de făcut, de cât să o primim; căci nu putem să o ținem în suspensiune, cum dice P. S. Episcop al Rîmnicului. Prea Sântiile Vîstre știți, că ești în virtutea autorisației ce am avut, am și numit alt Director la Tipografie, pentru care S-tul Sinod a luat act în ședința trecută.

Dacă însă, se vor constata neregularități în gestiunea anilor trecuți, S-tul Sinod va hotărî în urmă ce este de făcut.

— Se pune la vot dimisiunea D-lui Erbicénu și se primește.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Ești m'am abținut și mă abțin și acum.

P. S. Episcop al Argeșului: Ești vîd că dimisiunea D-lui Erbicénu este dată pe șîua de I Maiu și D-néluș a fost înlocuit pe șîua de I Aprilie. Nu înțeleg acăsta.

I. P. S. Mitropolit Primat: Mă erăști, și dimisiunea și numirea s'așă făcut pe șîua de I Maiu.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Da. Dar mai regulat era să'ști dea întâi socotelele.

P. S. Nifon Ploesténou: În privința socotelelor, despre care vorbește P. S. Episcop al Rîmnicului, D-l Erbicénu a avut grija să le trimită și le-am înaintat la comisiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: După ce am primit raportul cu socotelele, atunci am anunțat S-tuluș Sinod și dimisiunea și socotelele, pe care le-am înaintat la comisiune.

Acum intrăm în ordinea dilei. Iată ce avem la ordine:

1) Citirea și discuțiunea raportului asupra *iconografiei bisericesti*.

2) Mai multe rapoarte ale comisiunei de petiționii privitore la călugării.

3) Raportul comisiunei de petiționii, privitor la cererea lucrătorilor din portul Brăila, pentru respectarea sârbătorilor.

4) Raportul comisiunei pentru armonisarea legii civile cu cea bisericescă, în privința căsătoriei.

P. S. Raportor al comisiunei pentru iconografie, este rugat a da citire raportului.

— P. S. Pimen Piteștenu în locul P. S. Atanasie Crăiovénu, raportor, dă citire următorului raport:

Inalt Prea Sânțite Stăpâne,

Comisiunea S-tuluș Sinod pentru studierea cestiunilor atingătoare de iconografia bisericescă, întrunindu-se în diua de 2 a. c. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat;

In vederea trebuinței de icone, ce este fără simțită în popor;

In vedere că pioșii creștinii, spre a'și îndestula acesta trebuință își procură icone lucrate în alte țări, adesea de un caracter particular acelor țări, ce nu corespunde în totul cu simțul estetic și religios al Românilor;

In vedere că iconele contribue în măsură așa de însemnată la întărirea simțului religios și național în popor;

In vedere că la noi au început să se ocupa cu facerea de icone bisericesti pentru creștinii persoane mai mult sau mai puțin strene de ale bisericiei noastre;

Pentru aceste considerații, comisiunea opinéază, ca S-tul Sinod să însărcineze pe directorul Tipografiei Cărților Bisericesti, a se consulta cu omenei competenți asupra condițiilor în care s-ar putea înființa la tipografia S-tuluș Si-

nod un atelier de litografie pentru icone și asupra costului instalației.

Acesta fiind rezultatul lucrării sale, comisiunea cu smerenie îl supune la deliberarea S-tuluș Sinod, spre a decide cum va crede de cuviință.

(ss) *Ghenadie Mitropolit Primat, Ghenadie al Rimnicului, Raportor Athanasie M. Craiovénu.*

— Se pun la vot concluziunile raportului și se primesc cu unanimitate de voturi.

— P. S. Valerian raportor, citește raportul comisiunei de petiționă relativ la cererea ce fac 88 de hamală din portul Băila, prin care cer a fi scuțiți să nu mai lucreze și sărbătorile în port.

Asupra acestei cestiuni comisiunea este de opinie, că P. S. Episcop respectiv poate autoriza pe suplicanți să lucreze și în zilele de sărbători.

(In acest moment D. Ministrul Cultelor intră în sala ședințelor.)

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Aceste concluziuni ale comisiunei mi se par cu totul neînțelese. Comisiunea este de opinie ca S-tul Sinod să dispenseze a se lucra sărbătorea. Apoi adă se dă dispensă lucrătorilor, că pot să lucreze și în dile de sărbători; mâine o să dispenseze pe lucrători, că se pot duce la cărciumă să bea, poimâine o să dispenseze pe lucrători, că nu e nimic sărbătorea Duminicei și aşa mai departe: astfel că, asemenea lucrurilor ești nu le înțeleg.

De aceea concluziunile acestea pentru mine sunt neînțelese și ești sunt în contra unor asemenea idei.

P. S. Episcop al Husilor: I. P. S. Președinte. Ești știu că intru cât privește sărbătorile, este un regulament votat de S-tul Sinod și sancționat de Majestatea Sa.

Prin urmare sunt de părere, că acel regulament să se păzescă, căci este al S-tuluș Sinod și fiind și sancționat, trebuie păzit în întregimea lui.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Aș ruga pe S-tul Sinod să intervină pe lângă Guvern, ca să facă să se respecte sărbătorile prevăzute în regulamentul S-tuluș Sinod, în toate porturile țărele și acesta este lucru cel mai bun ce putem face în acăstă cestiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Pun la vot propunerea

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos, care este și a P. S. Episcop al Hușilor. Cine este pentru, să bine voiască a ridică mâna.

S'a primit.

P. S. Valerian Rîmnicénu raportor, citește raportul comisiunei de petițiuni pentru tunderea în schima monahală a surorilor: Ecaterina Dumbravă, Gafia Solariu, Ecaterina Mitchievici, Stanca T. Popa, Teodora S. Antoniu, Victoria Solunca, Stâncuța V. Niculae, Maria Budescu și Anica Andreeșcu, toate din monastirea Adam.

Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a li se aproba călugărirea.

Se pune la vot opiniunea comisiunei și se primește.

— Idem raportul comisiunei pentru tunderea în monahism a fratelui Hagi Anghel Cristea din monastirea Ghigiu. Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a i se aproba călugărirea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aproba.

— Idem, raportul comisiunei de petițiuni pentru călugărirea efectuată în cas de bolă a suorei Ecaterina Niculescu din monastirea Pasărea, care a primit numele de Epraxia. Comisiunea este de părere a i se aproba călu-

gărirea.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aproba.

— Idem, raportul comisiunei de petițiuni pentru tunderea în schima monahală a fratelui Constantin Stelian din monastirea Ghigiu.

Comisiunea negăsind îndeplinite formalitățile, cerute de regulament, este de opinie a se înapoia dosarul spre complectare.

— Se pune la vot opiniunea comisiunei și se aproba.

— Idem raportul comisiunei pentru tunderea în monahism a fratelui Florea Stanciu, din monastirea Ghigiu și conchide a i se admite călugărirea.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. S. raportor, dați-mi voie să vă cer o explicație. Mi se pare că o călugărire precedentă s'a respins din cauza că n'a avut actele toate, adecă îl lipsea actul de despărțire.

P. S. Valerian Rîmnicénu, raportor. Pentru acela s'a înapoiat dosarul spre complectare, căci nu avea actele toate, iar acesta le are pe toate.

D. Ministrul Cultelor: Ce act are de despărțire?

P. S. Valerian Rîmnicén: Are consimțimēntul mutual, după cum prescrie regulamentul, care este legalisat de judecătorul de pace.

D. Ministrul Cultelor: Asemenea acte dupe legea civilă nu sunt bune, ci sunt nule.

Până ce nu va avea un act de despărțire în regulă, adică o sentință dată de tribunal, acela nu este despărțit.

Dacă această femeie ar avea un copil legitim cu bărbațul său, ea ar fi fost silită să îi ceară pensie alimentară, fiindcă este copilul lui. Dacă acea femeie ar fi voit ceva de la bărbațul său, fiindcă ea îl consideră ca bărbat, și dacă se va duce să se sădă la el, are dreptul să stea la el. Acum cel mai bun lucru ar fi, ca să nu primește de către despărțirea legală, adică aceea care este în regulă cu sentința tribunalului.

I. P. S. Mitropolit Primat: Deja am admis acesta.

D. Ministrul Cultelor: Ești cred că este mai sigur, când se prezintă așa ceva, să cereți a prezinta sentința de despărțire, pronunțată de tribunal; căci altfel vă expuneți. Dacă nu este despărțit prin tribunal, femeia nu se poate căsătora, și trăind cu altul, atunci este o bigamie, femeia ne fiind despărțită, cum este în casul de față.

P. S. Valerian Rîmnicénu: Pentru acestea primarul certifică, că n'are, nică o sarcină față de societate, n'are nică o legătură.

D. Ministrul Cultelor: Primarul nu este competență a da act de despărțire. Omul acesta o fi fost sau nu căsătorit în regulă, acesta nu se știe, dacă nu va fi fost căsătorit în regulă, lucrul este simplu, dacă va fi fost căsătorit, atunci este foarte greu și trebuie să aibă un act de despărțire în regulă.

I. P. S. Mitropolit Primat: Sunt de părere să se scrie starețului monastirei, că să întrebe pe acest frate dacă a fost căsătorit în regulă sau nu. Dacă nu va fi fost căsătorit în regulă, atunci i se poate acorda călugărirea, iar dacă va fi fost în regulă, trebuie să se despartă prin tribunal.

P. S. Episcop al Husilor: În o asemenea împrejurare dacă ar fi trăit nelegitim, nică nu s'ar fi dat de autoritate un act că este despărțit.

D. Ministrul Cultelor: Credeți-mă, că se daă de la primării acte pentru oră ce vrei, aşa că nu puteşti pune temei pe acestea.

Dilele trecute țineam locul Ministrului de Justiție, mi-se prezintă cineva și cere învoirea de dispensă pentru rudenie. Eu 'l întreb, în ce grad stă rudenia, și mi spune că de trei ani trăește în concubinagiu cu vară sa. Eu 'i-am respuns, că pentru alte motive se poate acorda dispensă, dar pentru acesta nu.

P. S. Episcop al Rimnicului: Am luat cuvântul, ca să rog pe comisiune, să țină socotela de normele, ce avem stabilite în S-tul Sinod. Aceste norme s-au respectat până acum, și nu înțeleg, cum în casul de față se mai discută cestiunea acesta. Normele noastre sunt acestea: că îndată ce a fost petiționarul căsătorit, trebuie să prezinte actul de despărțenie prin tribunal. Lucrul deci stând astfel ești nu înțeleg, pentru ce atâtă discuțione dacă a fost căsătorit. Noi, încă o dată dic, avem stabilit, că de îndată ce cineva cere călugărire, trebuie să prezinte între cele lalte acte și actul de despărțenie pronunțat de tribunal. Nu-l are petiționarul pre acest act regulat, nu se poate călugări.

P. S. Episcop al Hușilor: Pe lângă ceea ce este prevăzut în regulament relativ la călugăriri, S-tul Sinod, mi-aduc fără bine aminte, a luat hotărârea încă de mult, ca P.P. S.S. Chiriarhi, să dea ordine stăriților de la monastiri, fie de călugări fie de călugărițe, ca să nu primească în monastire pe aceia sau pe acelea care nu sunt despărțite prin tribunal. Acest vot al S-tului Sinod este deja comunicat P.P. S.S. Chiriarhi, și prin urmare ar trebui ca, chiar de la chiriarhi să nu se mai comunice acte sau cereri, în care nu se găsesc îndeplinite toate formalitățile regulamentare și dispozițiile ulterioare ale S-tului Sinod.

P. S. Valerian Rimnicenii, raportor. Comisiunea s'a condus de Art. 3 din regulament, care iată ce dice:
 «Art. 3. Suplica să fie iesoțită de o mărturie din partea comunei; în ea să se constate vârsta, trăpta sau meseria;
 «de este însurat sau nu, de are copii sau nu. Daca este «sau a fost însurat, să se constate că s'a despărțit de
 «soția sa, prin formele legale, or prin văduvie, sau că soțul ce rămâne în societate de bună voie se conglăsuște

«la hotărârea luată de cel l'alt, de a primi schima mo-nahicescă. Dacă are copii, să se constate de nu are încă «către ei datorii părintești de îndeplinit, să se infățiseze «testamenul de regularea ce a făcut cu avereia sa, dacă «o posedă. De asemenea să se constate dacă petiționarul este scutit de dările către stat, precum și dacă n'are «datorii neplătite.

Iată și actul de despărțire, care l'a avut comisiunea în privire. (Citește actul liberat de primar).

După ce face acest act, merge le judele de ocol și'l legalizază.

I. P. S. Mitropolit Primat: Domnule Ministru consimțimēntul acesta, D-vosstră îl considerați ca bun?

D. Ministrul al Cultelor: Noi în legea de divorț avem două mijloce: este divorț când unul dintre soți se plângă de cel l'alt, și atunci se urmăză o procedură întregă; și este și divorț prin consimțimēntul amândorora, dar și acela este espus la multe formalități. Întâi ține un an de dile în care nu se poate face nimic, II-lea se infățisază de mai multe ori de a-rândul în persónă și spun că persistă în hotărârea lor, și III-lea, ceva mai dureros pentru ei, jumătate din avereia lor devine de drept proprietatea copiilor, dacă aș copii, și acesta este pricina pentru care mulți, ca să nu'ști dea avere la copii, născocesc alte pricină mai scandalouse, și acesta trebuie să dureze 4, 5 și 6 ani de dile, când este consimțimēnt mutual. În ambele cazuri însă, trebuie să se dea o sentință, să trăcă termenile de apel și să fie înscrisă la oficiul stării civile, unde s'a pronunțat căsătoria, și numai atunci, după ce sentința s'a înscris la oficerul stării civile, se consideră căsătoria ca desfăcută. Póte fórte bine tribunalul să se pronunțe pentru desfacerea căsătoriei, dar dacă sentința nu s'a înscris la oficerul stării civile în termenul legal, căsătoria nu este desfăcută. Tăranii se cred de multe ori desfăcuți numai prin despărțirea unuia de altul și prin acesta dați pricina de bigamie și tot felul de comedii.

Aci în S-tul Sinod nu trebuie să méră lucrurile aşa, cu atât mai mult, cu cât biserică dorește cât mai puțin desfacerile. De aceea, când se prezintă cineva, trebuie să dovedească cu acte justificative desfacerea. La desfacerea

prin conglăsuire nu te admite, dacă n'a trecut un an de dile; și acésta numai pentru ca să nu încurajeze desfaceri de felul acesta. În tot casul însă, fie pentru defecte, pentru pricină hotărâte, fie prin consumțimēnt mutual, o sentință trebuie dată de tribunal. De aceia este evident, că ceea ce a spus regulamentul, a vorbit fără să spună totul. Prin urmăre, ori de câte ori se cere S-tului Sinod călugărirea, ca cel care pretinde astă-dăi, trebuie să prezinte sentința tribunalului, remasă definitivă și înscrisă la oficiul stăreii civile; căci altfel se expune la o mulțime de încurături. Legea a pus pedici peste pedici, ca să împedice pe cât posibil va fi de la divorț, și de aceea se cer asemenea acte.

I. P. S. Mitropolit Primat: Din hotărârea dată de judecătorul respectiv, pare că ar fi ceva, dar nu se știe cum s'a dat; dacă a fost sau nu în termen. Dar pentru ca să sim în regula, pe care am adoptat-o, trebuie să se facă pe calea legală; și deci sunt de opinie să se înapoeze dosarul.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: S-tul Sinod a mai făcut multe călugăriri de felul acésta. În să se constate acésta.

I. P. S. Mitropolit Primat: Să se ceară superiorului monastirei deslușiri, dacă a fost sau nu căsătorit, și dacă a fost căsătorit să se constate că s'a despărțit în regulă sau nu.

— Se pune la vot propunerea I. P. S-țitului Mitropolit Primat și se primește.

— P. S. Valerian, raportor, citește raportul comisiunei de petițiuni pentru tunderea în monahism a suorei Șerbana Ionescu, din monastirea Zamfira.

— Comisiunea negăsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a se înapoiă dosarul spre complectare.

— Se pune la vot opinia comisiunei și se aprobă.

— Idem, raportul comisiunei de petițiuni relativ la preotul Ión Cucu din Bârlad.

— Comisiunea este de opinie a se mijloca la P. S. Episcop respectiv, că dacă este cu putință să i redea biserică.

P. S. Episcop al Hușilor: I. P. S. Președinte, iată cum stă cestiunea cu preotul Ión Cucu.

El este preot de vr'o 30 ani, și n'a avut biserică de cât vre-o 5, 6 ani. El este hirotonisit preot în timpul locoteniei de Episcop al Hușilor P. S. Melchisedec. Când m'am dus eș ca Episcop de Huș, l'am găsit fără biserică. El a stăruit pe lângă mine ca să'ñ daù biserică; l'am tot amânat până s'a deschis un loc la o biserică și atunci i-am dat'o. La acea biserică era fără bine, pentru că era singur; dar a făcut scandaluri care s'aù publicat prin jurnale și s'aù reclamat la mine, după care am fost nevoit să'l daù Consistoriului, care l'a condamnat cu oprire pe timp nedeterminat. După vre-o doi ani de stăruință l-am ridicat pedepsa de oprire de serviciu și l-am spus că este liber să oficieze ale preoției, numai să'ñ caute biserică la care poporenii și cei-l-alți preoți să'l céră; dar nu l'a cerut nimeni. Cu tóte acestea eș l'am impus odată la o biserică cu doù preoți, n'a putut să stea de cât câteva lună, căci nu putea să trăească cu el, cei-l-alți preoți, fiind cu totul arăgaș; așa că am fost nevoit să'l iaù de acolo și să'l las în disponibilitate. Când s'aù regulat parohiile l'am pus ca supranumerar în o parohie de țară, dar n'a voit să se ducă. Acum nu de mult a cerut să'l rânduesc la biserică Sf. Ioan, din Bârlad, și eș l-am comunicat prin Protoierie, că dacă preoții și poporenii îl primesc, eș îl daù bine-cuvîntarea mea, dar sunt sigur că nu'l primește nimeni. De alt-fel, el nu e bățiv, dar e arăgaș și tôtă lumea să ferește de dênsul. Iată cum stă lucrul cu acest preot.

I. P. S. Mitropolit Primat: Să se recomande plângerea către P. S. Episcop respectiv, ca, când va crede P. S. Sa, că preotul în cestiune merită a i se da o biserică, să i se dea.

— Se pun la vot concluziunile raportului și se primesc.

— P. S. Valerian, raportor, citește raportul comisiunei de petițuni pentru tunderea în monahism a suorei Teodora I. Bănescu din monastirea Vîforita.

— Comisiunea negăsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, este de opinie a se înapoia dosarul spre complectare.

— Se pune la vot opinia comisiunei și se aprobă.

— P. S. Atanasie Craioveanu, raportor, citește raportul comisiunii relativ la armonisarea legii civile cu cea bisericescă, în privința căsătoriei.

Inalt Prea Sântite Stăpâne.

Comisiunea aleasă de Sântul Sinod în ședința de la 16 Februarie a. c. spre a studia cestiunea despre punerea în concordanță cu sănțele canoane a dispozițiilor Codului Civil, relative la căsătorie, intrunindu-se în majoritate în ziua de 4 Maiu a. c, sub președinția Inalt Prea Sântitului Mitropolit Primat;

Intemeiată pe cuvintele Domnului nostru Iisus Christos din Evanghelia lui Matei XIX, 4—6: «Cel ce aă făcut dintâi, bărbat și femei i-aă făcut pre ei. Si aă zis: Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pre mama sa și se va lipi de femeia sa și vor fi amendoi un trup. Pentru aceia numai sunt două ci un trup. Deci ce aă împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.»—Apoi, pe cuvintele s. apostol Pavel către Efesenii V, 32: «Taina aceasta mare este, iară eū zic în Christos și în Biserică.» Si către Corineni I «Așa să ne socotească pre noi oameni, ca pre niște slugi ale lui D-zeu și iconomii ai tainelor lui D-zeu. De asemenei pe cuvintele Purtătorului de Dumnezeu Ignatie către Policarp al Smirnei: «să cuvine mirii și miresele să se unească cu învoirea Episcopului, ca căsătoria lor să fie dupre Domnul, iar nu dupe poftă. «Nu mai puțin și pe sf. Canone și așezăminte Bisericei, dupre care învoirea și făgăduința bărbatului și a femeii la căsătorie se întăreste și se bine-cuvintează de către preot, ca să se plinească ceia ce s'a scris: «Cinstiță este nunta intru tōte și patul nespurcat» (Mart. Ortod. I Resp. la Intreb. 115. Pidalion Neamț. Foaia 483).

In vedere că căsătoria ca așezămēnt firesc și ca taină a Bisericei este consfințită și pecetluită în Biserică de la început prin ceremonii văzute;

In vedere că căsătoria este temelia familiei, și a societăței și că cu cât ea se va încheia în condiții mai îngrijite cu atât va contribui mai mult la dezvoltarea sănătosă și la înflorirea vieții sociale;

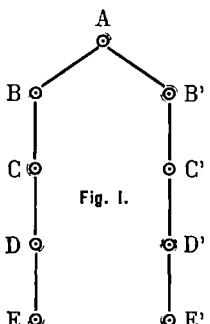
In vedere că de la începutul creștinătăței Biserica a luat o parte activă la închierarea căsătoriei, aşa că activitatea sale se dătoresc cele mai multe legi asupra căsătoriei;

In vedere că înrăurirea Bisericei la închierarea căsăto-

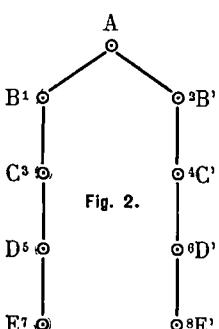
riei între membrii săi nu poate fi de cât bine făcătoare, căci de o parte Biserica nu consfințește o căsătorie la care nu s-ar fi observat întocmai dispozițiile legilor civile, —supunerea la stăpânire și la legile ei fiind una din esențialele îndatoririi la a căror împlinire Biserica cheamă necontenit pe membrii săi,—iar de altă parte Biserica cere de la cei ce voesc a se căsători cunoștință lămurită despre scopul căsătoriei și despre datoriile vieței casnice, precum și o viață curată, prin urmare niște dispoziții sfinte, ce sunt de însemnatate hotărîtoare pentru toată viața lor casnică, și investesc căsătoria cu un caracter de sănătenie, ce o înalță mai pe sus de înțelesul ei obișnuit dupre legile civile;

In vedere că o căsătorie încheiată dupre legile civile ce nu au putere asupra conștiințelor, se reduce la valoarea unei simple învoeli de vînzare sau de cumpărare și astfel e desbrăcată de caracterul ei moral și privită ca o unire curat trupească, iar nu și ca o unire susțească, singură ce dă căsătoriei durată și tărie;

In vedere că înlăturându-se participarea Bisericei la încheierea căsătoriei, aceasta lesne se poate încheia în condiții ce lovesc bunele moravuri, fiind știut că în deosebi numărarea spișelor rudeniei, în codul civil e diferită de numărarea lor în practica Bisericei și că dispozițiile bisericestăi de a se încheia căsătoria între persoane cât mai strene de neam, însă de o credință, sunt cu totul favorabile pietăței în familie, unei progenituri sănătătoare și spre a întinde dragostea și legăturile sociale în cercuri cât mai depărtate. Codul Civil adică, oprește căsătoria în linie colaterală până la spita a 4-a inclusiv. El copiază și aici literal codul frances, însă în practică se deosibește de acesta ca și de canoanele sănătei noastre Biserici. Codul frances oprește căsătoria până în spita a 4-a, dar numără spișele dupre uzul bisericestăi de apus și anume: Dacă două rude colaterale stați în depărtare de o potrivă de tulpină, atunci sunt în aceiași spita de rudenie, aşa frații sunt în spita întâi, verii în spita a doua și aşa mai departe. Codul nostru civil nu numără aşa, căci el nu oprește căsătoria între verii al treilea ca codul frances, ci numai între verii primari, care dupre numărarea lui sunt în spita a patra. Să lămurim aceasta prin următoarele figuri:

Dupe codul frances BB' sunt în spîta întâiū, CC' în spîta a doua, DD' în spîta a treia și EE' în spîta a patra. Deci nici DD' nici EE' nu se pot căsători dupre codul frances, se pot însă dupre codul civil român, căci acesta numără spîtele astfel:

BB' frați sunt în spîta a doua; CC' veri primari sunt în spîta a patra. De aici înainte căsătoria este ertată. Ba cu dispensa regală prescrisă de art. 150 Cod. Civ. se iartă și cea dintre veri primari. Iată deci o confusie și o confusie păgubitoare pentru moralitatea în familie și pentru sănătatea pruncilor născuți în o atare căsătorie, cum din nefericire sunt exemple destule în timpurile noastre. Răul acesta a voit a'l printămpina s. noastră Biserică, întinđend oprirea căsătoriei până la spîta a 7-a inclusiv, aşa că dupre aşezăminte Bisericei noastre numai EE' (Fig. 2) se pot lua în căsătorie pentru că sunt în spîta a 8-a;

In vedere apoi, că din pricina puținului preț ce se pune pe s. taină a căsătoriei, legăturele casnice tot slăbesc iar despărțirile de căsătorii, admise adesea cu ușurință de Tribunalele noastre, se tot îmulțesc, ceia ce numai spre binele vieței familiare și sociale a poporului nostru nu poate fi;

In vedere că Codul Civil neprescriind obligația de a săvîrși căsătoria cu bine cuvîntarea Bisericei, cum prescrie Constituția, nu numai că în acest punct el stă în contrazicere cu legea fundamentală a Statului, dar încă,— ceia ce iarăși este în dauna moralităței publice, se consideră ca legale și desăvârșite căsătorii încheiate numai înaintea Oficerului stărelui civile, spre marea sminteaală a bine-credincioșilor creștinî;

In vedere că la despărțirile de căsătorii, ce cu durere vedem că sunt din zi în zi mai numeroase, de asemenei se lasă la o parte acțiunea Bisericii, lucru ce dă prilej părților împriținate a deconsidera și mai mult căsătoria și le întărește în credință că ea n'are în sine nimic religios și moral; pe când dacă și Biserica ar avea rolul său la despărțiri, de o parte s'ar ști de câte-oră s'a căsătorit și despărțit un membru oare-care al ei, iar de altă servitorii altarului prin mijloacele duhovnicești de care dispun ar putea de multe ori să împace pre soț și așa să împedice despărțirea căsătoriei;

In vederea relațiilor armonice, ce de veacuri au existat între Stat și Biserica noastră națională, care niciodată n'a căutat a atinge sau așa impropriu vre unul din drepturile puterii lumestrii, ci s'a mărginit numai la atribuțiile sale curat sufletești de a păstra neatinsă credința în Cristos și hotarele să. Sinoade și a le preda curate din neam în neam;

In vedere că să. Sinod încă în sesiunea de primă-vară a anului 1874 a sesizat pe Onor guvern despre aceste antinomiî între Codul civil și așezămintele să. noastre Bisericii, și că potrivit adresei Onor. Minister de Culte No. 6610 din 25 Iuliu acelaș an, urma ca Onor Guvern să elaboreze un proiect de lege care să pună în concordanță căsătoria civilă cu prescrierile canonice și cu art. 22 din Constituție,—dar aceasta nu s'a făcut până acum, iar reul, ocrotit oare cum de lege a crescut, așa că chiar magistrații distinși și alți bărbați iubitori de țară, l'au semnalat, cerând înlăturarea lui;

Pentru aceste consideraționi, Comisiunea este de părere ca să. Sinod să intervină pe lângă Onor. Guvern:

I) A introduce și în codul civil obligativitatea binecuvântării religiose a căsătoriei cum este în Constituție.

II) A întinde oprirea căsătoriei până la spîta a 7-a inclusiv a rudeniei colaterale, cum prescriu așezămintele să. noastre Bisericii, iar nu până la spîta a patra, cum prescrie C. Civ. adoptat de eterodoxi.

III) A institui pentru despărțirile de căsătorii un Tribunal compus din magistrați în vîrstă de 40 ani împliniți și căsătoriți, iar împreună cu ei să ia parte la procesul de despărțirea căsătoriei și un reprezentant al Bisericei numit de Chiriarhul respectiv.

Acesta fiind rezultatul lucrărilor comisiunei, cu smerenie îl supune la aprobarea săntului Sinod.

(ss) *Ghenadie Mitropolit Primat. Silvestru al Hușilor. Pimen G. Pitișteanu. Atanasie M. Craioveanu.*

P. S. *Episcop al Rimnicului:* Am ascultat raportul P. S-tului raportor și se înțelege că noi membrii S-tului Sinod și clericii, nu putem face altfel, de cât să-l aprobăm.

Cu toții știm, nu numai cei care suntem în administrație, dar toți, cari au ocasiune, de a veni în contact cu asemenea cestiuni, știm dic cu toții, că există o deosebire între Constituținea țărei și codul nostru civil. Mai mult chiar, sunt prescripționi în codul civil, care lasă mult de dorit față cu prescripțiunile Constituției. De aceea P. S. raportor prin raportul său, cum și prin concluziunile sale, cred că este expresiunea întrágă a S-tului Sinod, cât și a tuturor membrilor Bisericii noastre. În acăstă privință, dic în privința raporturilor dintre Constituție și codul civil, fie-care din noi este gelos, de a vedea cu un cés mai înainte puse în armonie prescripțiile Constituției cu ale codului civil. Dar eu voiesc să privesc cestiunea și din partea raporturilor ei cu Biserica. Aici este vorba de raporturile dintre aşedăminte și canonele Sântei noastre Biserici și legea civilă. S-tul Sinod, cum a dic și P. S. raportor, nu poate să facă din acăstă cestiune, de cât un desiderat; și concluziunile raportului sunt, de a se interveni la Guvern. Mai mult, eu voi adăuga, că D-nul Ministru este în mijlocul nostru, și D-nia Sa a audiat concluziunile raportului. De aceea eu, îndreptând rostul gurei mele, îl rog să ne spună întru cât D-nia-Sa este dispus față de acest desiderat al S-tului Sinod. Până ce voi audă părerea D-lui Ministru, eu îmi permit înaintea S-tului Sinod, de a face o propunere. Oare nu ar fi mai nemerit, ca noi Chiriarhii, cari facem parte din Senat, fie prin înțelegere cu Guvernul, fie din inițiativă parlamentară, să facem un proiect de lege, prin care să căutăm a pune în armonie legile civile cu s. canone? Acăsta este calea cea mai nemerită și cea legală, prin carea dorințele S-tului Sinod, față cu Statul se pot aduce la îndeplinire. S-tul Sinod în acăstă materie, dupre cum vedetă,

și din concluziunile raportului comisiunei, nu poate să facă mai mult, de cât să aducă un desiderat.

Acesta este opinia mea, și doresc să aud și cele ce va dice și D-nul Ministrul.

D. Ministrul al Cultelor: Este evident, că în această cestiune, nu este posibilitate să fie, și niciodată nu trebuie să fie acord între Guvern și S-tul Sinod. Dic, nu este posibilitate să fie, pentru că în toate țările Biserica a cercat să rețină căsătoria și desfacerea ei în sfera activităței ei. Și Statul a cercat, bine sau rău altă soluție, dar a cercat să ia el căsătoria și despărțenia în sfera activității lui.

Sunt țări care au putut să împace lucru, dând despărțenia Statului civil, și lăsând căsătoria și Statului și Bisericii; însă aceste țări sunt puține, căsătoria deci este valabilă fie că o face Statul fie că o face Biserica. În cele mai multe State Biserica a căutat să țină ea căsătoria, cum este în Bulgaria, Spania etc.

Ceea ce nu s-a văzut încă, și ceea ce nu cred, este, că un Stat care a pus mâna pe această cestiune, să fi dat-o înapoi. Se poate întâmpla și acela, că pururile noastre sunt pline de experiență, se poate întâmpla, ca la un moment dat, la o anumită experiență, să facă Statul acest lucru. Nu cred însă că acum este momentul sosit.

Nu voi să am aerul că nu voiesc ca S-tul Sinod să nu și exprime părere. Este legitim ca S-tul Sinod, ca reprezentant al Bisericii, să dorească să ia căsătoria și divorțul sub autoritatea sa, dar ca eu să dau ceea ce să chiamă, apă sănătăță, și chiar să las să se priceapă ceea ce gândesc eu, că Statul ar fi gata să facă un pas în urmă din ceea ce a căpătat la 1864, acela nu o pot face, dar sunt prea onest cu S-tul Sinod, ca să nu spun curat și limpede, că eu sunt absolut contra în ceea ce mă privește pe mine.

S-tul Sinod își va da votul său, și acest vot nu va putea să fie de cât în sensul unei măririi a competenței S-tulu lui Sinod și a Bisericii; neapărat, S-tul Sinod nu ar mai fi reprezentantul Bisericii, dacă nu ar căuta ca dênsul să aibă o înrîurare asupra unei cestiuni și să nu o céră. Prin urmare vroesc, ca S-tul Sinod să și exprime votul său, căci neapărat, acela este cercarea unei finale autorități, de ași mari sfera atribuțiunilor sale. De asemenea

nu aş vrea ca S-tul Sinod să credă că va fi un fel de ostilitate din parte-mă, dacă eū nu voiū face nimic în urma acestui vot; momentul în tot casul nu este venit, pôte va veni, se pôte întâmpla ca sguduirile sociale să fie astfel în cât să ajungă un moment, în care să fie credința generală, căci fără credința generală nici o reformă nu se pôte face; acestea sunt cestiunî de detalii când se vorbește de spîta a 7-a sau a 4-a, însă ideia generală este: de a se mări atribuțiunile Bisericei în materie de căsătorie și divorț, acăsta este în fond preocuparea S-tului Sinod. Eū nu cred că acăstă tendință va găsi echoū în vremea în care ne aflăm astă-dî.

Acum, neapărat am spus pur și simplu părerea mea personală. S-tul Sinod însă va urma votului său, însă nu pôte de cât să facă un desiderat, căci facerea și modificarea legilor sunt în mâna alt-cuï-va. Mi se pare că bine a dîs P. S. Episcop al Dunărei de jos, că o propunere a 8 senatori ar fi mai bine venită, căci P. S. Vóstră în Senat nu reprezentanți numai Biserica, dar sunteți și Senatori, acolo aveți și o altă calitate afară de aceia de Episcop, acolo aveți mai multă libertate de cât în S-tul Sinod, aici sunteți un corp, și în Senat aveți ore-care referințe politice. Acum, în privința detaliilor, P. S. raportor, care a dîs: întări armonisarea, în ceea ce privește pedicele la căsătorie.

Cred că ceia ce ar fi de folos, nu este înmulțirea pedicilor la căsătorie, ci scăderea pedicelor sub tòte formele. Este incontestabil că tendința de a nu se căsători, merge crescând, cu tòte înlesnirile ei. Eū vorbesc din punctul de vedere civil. Așa că nu cred, că dacă s-ar putea face lucrul acesta, ar fi ceva bun, a se înmulți pedicile la căsătorie, în loc de a se împuțina.

Al doilea, a dîs în privința divorțului, să se dea la un tribunal anume.

De fapt, de când este lumea nu s'a răsușit a se avea o altă legislație, de cât aceia care o primește moravurile tăret. Nu este cauza tinerețea judecătorilor, ci alt-ceva, lipsa de control din partea societății.

Un om divorțat este considerat ca un om care nu a făcut nimic în contra onorei. Pentru o femeie divorțată acăsta este flôre la urechiă. Si pe câtă vreme morală va

fi ușoră, fiți siguri că ori cine va judeca, fie clerică fie laică, nu influențează nimic. Înainte nu se judeca de Consistoriu?

Pe câtă vreme va fi acăstă ușurință morală, care prevăză lucrul acesta ca un lucru de nimic, și presintă despărțirea ca ruperea unui contract de închiriere, pe atât am convingerea că nu se va face nimic, ori ce ați voi să faceți.

Ceia ce ar trebui să câștige Biserica, este o schimbare în aprecierea opiniunei publice față cu acest fapt, adică ideia de a se privi divorțul ca un lucru grav, la care cineva să privescă că îl scade buna lui reputație; dacă nu se câștigă acesta, restul este lucru fără mic.

In alte țări există severitate la divorțuri. Si la noi cu legea noastră s-ar putea ca justiția să facă piedică la divorț, însă nu le face, pentru că morala curgătoare este că acest lucru nu este nimic, și este ceva firesc, întocmai ca cum ar schimba un palton, o haină. Morala însă nu se poate ridica de căt prin severitate, acăsta este opera de vreme îndelungată, și cred că Biserica aci își va găsi cea mai înaltă a ei misiune; și ceia ce s-ar putea face ar fi să ușureze suferințele celor calici, și să întindă moralitatea. Acăsta este ideia mea, ca moravurile noastre să devină mai severe și să se potă ridica încetul cu încetul moravurile publice.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Am ascultat cu atențiune cele vorbite de D-nu Ministrul Cultelor și am semnalat două puncte.

Întâiul, că Biserica tot d'auna a avut tendință, năsuință ca să și întindă activitatea sa; însă nu ne a expuscat D-nu Ministrul care Biserică, pentru că explicațiunile care le-a adus D-sa, cum ați auzit cu toții, sunt aduse din alte Biserici, nu din Biserica noastră ortodoxă a Răsăritului. Acolo unde tendință este ca să și întindă autoritatea ei, acolo unde maxima ei este *non possumus*, de acolo este venit și codul civil care l'a tradus ai noștri, fără să țină cont de legislațunea Bisericei noastre ortodoxe, de obiceiurile chiar ale Bisericei noastre, și a legiferat cum că până la a patra spătă este oprită căsătoria, însă și aci cu dispensă domnească. Așa, eu mă aşteptam să aud de la D-nu Ministru că punе punctu pe

i, să spună care Biserică a fost aceia ca să și întindă autoritatea ei. La noi nu este aşa; noi în Biserica noastră ortodoxă, nu facem de cât să ținem ceia ce am apucat, să respectăm și legile și dătinele și sănțele canoane; mai mult încă, noi suntem datorii să respectăm și dătinele, că ne zice Apostolul Pavel: *să țineți ceia ce ați auzit de la mine și prin graiū și prin scris; ceia ce ați apucat, adică tradițiile.* Noi acestea le-am ținut, dar tôte în folosul moralei publice.

Acum se zice că remediul la retelele de care suferă societatea noastră nu ar fi, de cât severitatea; dar severitatea cum s'ar putea intemeia? Ce poate să facă Biserica noastră? Merge Stan și cu Ióna la Primărie și Primarul zice: în numele legelui sănței căsătoriți. După acesta vor să mergă la Biserică, însă alții le zice: ce să mai mergeți la popa săi dați parale; și consideră căsătoria ca terminată. Așa, ce poate să facă Biserica pentru severitatea morală?

Biserica nu are de cât cuvîntul. Noi ne facem datoria, când avem ocazie, dar cine te ascultă? Vă întreb: cine vine la Biserică astăzi, pentru că, zăiu, nu știu la ce să mai vie.

Acăsta o zic, fiindcă noi Biserica, nu putem face de cât să cerem concursul Guvernului. Viu acum la concluзиile raportului, care le aprobat, însă lăsă întreba pe Preasfântul raportor asupra a două vorbe: *zic taina acăsta mare este, iar eu zic în Christos și în Biserică.* Eu cred că trebuie zis: *de Christos și de Biserică*

P. S. Episcop al Dunărei de Jos: Este bine să dis, căci în originalul grecesc slă astfel: τὸ μυστηριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίν=taina acăsta mare este; iar eu dic (că este mare) în Christos și în Biserică (Efesenii, cap. 5, vers 32).

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Eu mă ţin de cele ruginite. Așa dar, nu putem face nimic fără concursul Guvernului, și prin urmare cu concursul Guvernului trebuie să cerem armonisarea acestei legi, care este sănătă pentru societate, pentru Biserică, este una din cele şepțe sănătă taine, pentru societate este cea mai folositore măsură; și încă o dată dic, nu putem face nimic fără concursul Guvernului. Eu dar primesc concluзиile raportului, și sunt mulțumit de ele.

P. S. Episcop al Hușilor: Incep a mulțumi D-lui Ministrului de franțitatea cu care șă a esprimat părerea D-sale. Intre acestea, însă îmi permit a'l întreba dacă D-sa ca persoană privată sau chiar ca Ministrul de Culte, nu consimte la realizarea dorinței noastre, pune-va cel puțin pe întregul Guvern în cunoștință despre desideratul nostru? adică prezenta-va Consiliului de Ministri desideratul S-tului Sinod ca să pótă lua cunoștință de dênsul întregul Guvern? căci dacă D-sa, în calitate de Ministrul al Cultelor, nu va urni, nu va înainta acésta lucrare mai departe, negreșit că atunci ni se închide oră ce cale, oră ce speranță, și în casul acesta desideratul nostru rămâne aci, fără a se ști de întregul Guvern și de țară ce dorește S-tul Sinod în acésta privință. Acum, acésta întrebare făcută, trec asupra desideratului, de a se armoniza codul nostru civil cu Constituțiunea, în ceia ce privește căsătoria religiosă.

In Constituțiune la art. 22 se dice: „*Actele Statului Civil sunt de atribuțiunea autorităței civile. În tocmaiarea acestor acte va trebui să precedă în tot de-auna benedicțiunea religiosă care pentru căsătorii va fi obligatorie*“. Mie mi se pare că este dréptă cererea ce facem ca codul civil să fie în deplin acord cu acestea, pentru că Constituțiunea este Evanghelia politico-socială a țărei, este pactul nostru fundamental, și ca atare după ideile, după principiile cuprinse într'însa, trebuie să se facă töte cele lalte legi. Si acésta cu atât mai mult cu cât art. 130 tot din Constituțiune se exprimă clar: „*Din „diua punerii în vigoare a Constituției de țară „sunt abrogate töte dispozițiunile din legi, decretete, regulamente și alte acte contrarii cu cele aşedate de ea“.*

Vedești că noi nu numai nu cerem ceva imposibil, ci cerem ce prevede Constituțiunea, prin urmare greutatea la armonizare aci nu ar putea fi.

Pe lângă acésta D-nul Ministru, de și a recunoscut legitima dorință a Sinodului, totuși crede că Statul, având în vedere legile altor State, nu are să fie dispus ca să facă o cedare Bisericei, de óre ce, când statul a luat ceva de la Biserică, nu a mai dat înapoi.

Acum dacă prin acésta face bine sau nu, viitorul va dovedi. Eú cred că ar fi bine, dacă fruntașii țărei și Guvernele

ar că utasă se convingă despre mersul daunător morală publice, prin urmare interesului general al Statului român, s'ar lăsa de a lua tot ce'i de la străină ca marfă bună, și să ar forma singuri legi potrivite cu nevoile și reclamele morale publice creștine Ortodoxe și interesul general al Statului nostru. Este bine ca Guvernul să studieze cu multă atenție desideratele Bisericii noastre Ortodoxe române esprimate de S-tul Sinod; căci ele și acum ca și tot-déuna nu tind la separarea Bisericii de Stat, ci la conlucrarea împreună în interesul țării. Cerem noi, ca divorțurile să se dea iarăși în mâna clerului? nu. Noi nu cerem deslipire de puterea Statului; desideratul nostru nu se exprimă în felul acesta, ci numai să se facă o ameliorare în tribunalele de despărțire, la care să ia parte și câte un reprezentant al Bisericii. Cerem ca acești judecători să fie însurați și să aibă vîrstă de 40 ani. Căci, de! am audit și eu, dar nu știu, cu ochii nu am văzut, că se întâmplă ca o femeie care se divorțează, și e mai tînără, face semne la judecători. De aci am plecat noi când am propus ca în tribunalele de divorț să fie omeni în vîrstă. Am mai cerut, ca precum Biserica ia parte la unire pentru ridicarea însemnatăței căsătoriei, să ia parte și la desunire, și prin urmare să fie și un reprezentant al Bisericii acolo. Mi se pare că aşa lucru mare și imposibil nu am cerut, nu cerem înălțurarea puterii Statului, dreptul lui de a participa la acest act, cerem numai să se lase și Bisericii partea morală; căci astă-dă ce se întâmplă? Se fac divorțuri și Biserica nu știe nimic, și vin apoi la Biserică cu biletul oficerului de stare civilă, și cer să fie cununați din nou, odată, de două ori, de căte ori se prezintă. Apoi bine este acăsta? Nu se observă că se depreciază valoarea morală a căsătoriei, și prin urmare a Bisericii domnitore a Statului? Pe de altă parte, se cunună la oficierul de stare civilă, și la Biserica lor respectivă nu se duc să se cunune; sau dacă sunt în un grad de rudenie oprit de Biserică, Chiriarhul respectiv nu îi permite să se cunune, și atunci rămâne numai o căsătorie curat civilă pe care Statul o primește ca bună; dar Biserica? Biserica, cu tot respectul ce are către legile țării, nu poate să o privescă de cât ca un fel de concubinaj, pentru că aşa-l dicteză legile și practicele sale

canonice. Mi se pare că și I. P. S. Mitropolit Primat are casuri de natura acesta.

I. P. S. Mitropolit Primat: Am avut vre-o două casuri, dar după un an de dile s'aș cununat.

P. S. Episcop al Hușilor: Cum vedeți, D-le Ministrul, S-tul Sinod nu dorește de cât armonisarea Codului Civil cu Constituțunea, față de obligativitatea cununiei religiose, un tribunal mixt și matur pentru divorț și lărgirea cercului spățelor codului civil, pentru motivele de moralitate și regenerare publică. Aceste desiderate mie nu mi se par atât de grele și imposibile de satisfăcut. De aceia eș rog pe D-le Ministrul ca, ori aderă ori nu aderă Domnia Sa la desideratele noastre, să le prezinte Consiliului de Miniștri, pentru că altfel noi, în zadar luăm în considerație propunerile I. P. S-lui Președinte și găba lucrăm aici. Dar aşa cel puțin vor fi 7, 8, 9 persoane—Guvernul care administreză țara.

D. Ministrul Cultelor: 'Mă pare tare rău, că cunintele mele fără categorice, au fost pricopute rău.

Mați întâi, 'mă era fără ușor să tac din gură. Al doilea 'mă era ușor să dic: o să vedem. Mie mă-a părut mai cuminte să vă spun adevărul, fără ca de loc să 'mă pară rău un singur minut, că st. Sinod își exprimă dorința sa. Prea St. Episcop de Huși mă întrebă, ce o să fac eș cu desideratul. Ca atribuție oficială, St. Sinod are dreptul să propună facerea de regulamente și acest regulament sunt dator să'l duc la Consiliul de Miniștri, cu referatul meu aprobat sau desaprobat, care ori se aproba de Consiliul de Miniștri, ori nu se aproba, dar din acesta reiese că st. Sinod își a exprimat ore-care dorință; ce se face cu această dorință, o regulă generală nu se poate pune. Se poate întîmpăra că această dorință să nu fie nicăi luată în discuție, căci tocmai pentru că nu e scris nicăieri că sf. Sinod ar putea să emite vre-o dorință, nu a emis nicăi o dată, și sunt convins că nu va emite, dar chiar dacă ar emite vre-o dorință, se poate să fie de așa natură în cât să se considere că cum nu ar fi.

Am zis că S-tul Sinod își va emite dorință, de aceia nu m'am rostit, ce voi face cu această dorință. Aceasta este altă cestiune, de care S-tul Sinod nu mă poate întreba, căci eș, se poate să fiu absent, sau să tac, și atunci S-tul Sinod ce ar fi făcut? De aceia să nu mă

întrebați ce voi face. Eu nu voi face alt de cât ceia ce fac în general cu comunicările care mi le trimit S-tul Sinod. Ești am căutat să-mi spun părerea, că nu se va face nimic în acăstă materie, de și este o parte din ideile emise de S-tul Sinod fără legitimă, cum este armonisarea Codului civil cu Constituținea, fiind că Constituția zice un fel și Codul civil zice alt-fel, și în acăstă nepotrivire Curtea de Casătie s'a pronunțat într'un fel sau altul, mai mult într'un fel de cât în cel alt. Îmi propuneți acum să viu cu o lege repede, care să pună în acord Codul civil cu Constituția. Nu pot, pentru că va fi o lege care va ridica cestiuni aşa de numeroase și complicate, în cât e probabil să nu se ajungă la bun rezultat. Acăsta însă este numai o apreciere, nu este sigur; dar aveți dreptul să ziceți: să puneti în armonie Codul civil cu Constituția, și în privința acăsta de sigur voi comunica colegului meu de la Justiție că, S-tul Sinod văzând deosebirea dintre codul civil și Constituție a emis dorința care mi-a comunicat-o prin adresa No, prin care ar dori să vadă în armonie acest articol într'un sens sau în altul. Iată ce avem de spus în privința acăsta, poate că era mai cu minte să tac.

Acum dacă I. P. S-ția Sa îmi dă voață și fac o rugăciune. La orele 4 avem consiliu de Miniștri, și fiind că deja a trecut ora 4 sunt așteptat, aş dori să plec, însă voesc să știu când vom avea ședință.

I. P. S. Mitropolit Primat: Lună la orele 2. p. m.

D. Ministrul Cultelor: Atunci lună voi aduce două cestiuni înaintea S-tului Sinod.

Cestiunea pământurilor preoților, care am văzut că a preocupat pe mai mulți P.P. S.S. membrii ai S-tului Sinod, pentru care adusesem deja și dosarul, însă fiind tardiv va rămâne pentru Lună; și al doilea voi supune S-tulu Sinod, cu acceptarea P. S. Episcop al Dunării-de-jos

P. S. Episcop al Dunării-de-jos: Ești nu pot să vă împedec să aduce cestiunea în S-tul Sinod, dar până ce nu voi avea deslegarea acestui sănț Corp nu voi procede la sănțirea acelei Biserici.

D. Ministrul Cultelor: Voi supune cestiunea Bisericei din Constanța.

— D-nu Ministru părăsește sala ședințelor.

P. S. Arh. Pimen Piteșteann: Cestiunea de care se ocupă astăzi S-tul Sinod,adică armonisarea legilor bise-

ricești, cu legile civile în ceia ce privește căsătoria, este una din cele mai importante, aşa că față de acăstă cestiune, fie care dintre membrii S-tului Sinod sunt îndrepătați și da cuvântul său; și chiar Onor. Guvern care își are și el partea sa, este iarăși îndreptătit a dice cuvântul său. Căsătoria în biserică creștină a fost ridicată de către Iisus Cristos la demnitatea de taină sau mister, căci prin ea se face o legătură intimă între un bărbat și o femeie, pentru care sfârșit și primește bine cuvântarea religiosă din parte bisericiei.

Biserica a hotărât prin legiuirile sale și anumite condițuni la căsătoria bărbatului cu femeia, stabilind în mod hotărât gradele de înrudire care opresc căsătoria.

Prin acăstă uniune intimă a unui bărbat cu o femeie, se cimentează primul element din care se formeză societatea, deoarece familia este primul membru al societății și cetățen al Statului. De aceia Statul care are interesul și datoria de a ocroti familia și avutul ei material, care avut este o mică parte din avutul Statului, și-a arogat dreptul de a să avea o parte de activitate la actul căsătoriei.

În fața acestor aprecieri nu de mult s'a născut în lumea juridică sau legiuitor, două păreri diametral opuse una alteia asupra căsătoriei, și anume: unii au privit căsătoria ca mister curat bisericesc, fără niciodată un amestec din partea Statului; alții din contră au privit căsătoria ca un contract curat social, fără niciodată un amestec din partea bisericii.

Niciodată nici alta din ambele acestei păreri nu este temeinică.

Biserica noastră, care tot de o una a căutat un spirit împăciuitor între Biserică și Stat, consideră căsătoria ca mister sau taină, întru cât ea formează unirea între un bărbat și o femeie, iar întru cât unirea aceasta căsătorială, ca prima trăptă a societății, are și avut material, dotă, supusă adesea la diferite împrejurări la care biserică nu are drept să se amestece în afaceri materiale. De această se ține și biserică noastră.

O temere din partea Statului, ca astăzi când se cere de S-tul Sinod o armonisare între legile bisericești și cele civile în ceia ce privește căsătoria, ar fi ne justificată. Din contră eu nu mă îndoesc că Onor. Guvern, care are interes ca Statul nostru să meргă din ce în ce mai bine cu moravurile noastre care lasă de dorit, să fie îndreptat

în sens folositor atât pentru Biserică, cât și pentru Stat. Ești cred că Guvernul, chiar prin D-nul Ministrul, va împărtăși acăstă uniformizare, pentru că e de folos Statului nostru românesc. D-nul Ministrul ne spune că nu este timpul acum. Acăsta este altă cestiune, destul că necesitatea unei armonisări este simțită și constatătă de toți aceia care se ocupă de bunul mers al societății noastre românești, deci și de D. Ministrul. Este un ce ne tagădăuit că divorțurile în țara noastră au devenit aşa de numeroase, în cât țara noastră este privită de streină ca singura țară unde sunt divorțuri fără multe. Tribunalele judecă divorțurile, după cum judecă contractele de cea mai ușoră specie de comerciu, ceia ce face ca morala noastră socială, să fie apreciată reușită de streină, familia să fie sdruncinată, și ceva mai mult, acăstă sdruncinare este aşa de mare, în cât copiii nu știu către cine trebuie să îndrepteze ochii, către mamă sau către tată, neștiind cu cine va trăi pentru tot d'a una.

Acăstă stare de lucruri trebuie să ne îngrijască, și este de datoria bisericii a stării pentru a pune capăt acestei stări rele.

După legea fundamentală a Statului, adică după Constituție, să prevede că căsătoria este deplină numai atunci când va avea și benedictiunea religiosă, nu numai în baza declarației Oficerului civil; urmăză dar că și codul civil să fie în perfectă armonie cu Constituția. Mai departe, dacă Constituția consideră ca atunci să fie valabilă căsătoria, când lucrăză și Statul și biserica, asemenea și cu divorțul, ar fi bine să fie un tribunal mixt. Biserica nu cere ca divorțurile să fie în mâna ei, căci nu stă în natura ei să amestecă în afaceri materiale, dar biserica trebuie să dică cuvântul ei în ceia ce privește desfacerea căsătoriei, privită din punctul de vedere ca mister.

Biserica prin sfaturile sale către părțile care cer desfacerea căsătoriei, de bună seamă că va împăca și împiedica mai multe desfaceri de căsătoria de către potrivită rea-lisă Tribunalul civil.

Este bine să ști cără și afacerea dispenselor față de împedicările de căsătorii.

Majestatea Sa Regele, după Constituție are dreptul să dea dispensă, dispensa regală este o prerogativă a capului Statului, și Episcopul are o prerogativă a da dispensă, dar acăstă prerogativă este fără mărginită; Epis-

copul dă dispensa numai asupra casurilor care s'a pre-
văzut de sinódele ecumenice, căci alt fel el trebuie să
cadă din Episcopat; numai Episcopul din Roma și a a-
rogat acest drept, Episcopul nostru ortodox nu are dreptul cum am zis.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Care canóne? nu este nici unul.

P. S. Arh. Pimen Piteștenu: Vă voi arăta. — În trebarea este: Majestatea Sa are drept a da dispensa până la un apropiat grad de rudire și biserică nu dă dispensa, cum rămâne acesta, căci Episcopatul nostru în atare împregiurare are o poziție foarte delicată.

Cred că Onor Guvern, în interesul bunei ordine a noastră socială, în scopul moralei publice, va lua act de aceste desiderate ale S-tului Sinod, care sunt de părere să se voteze aşa cum au fost aduse de Prea S-tul raportor.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Prea Sântiți Părinți! Am simțit o bucurie foarte mare în susținutul meu, că suntem cu toții uniți în gândirii în acăstă cestiune, atât de importantă pentru sânta noastră Biserică. Mi s'a umplut ochiul de lacrimi, când ați vorbit cu ardore în cestiu-nea pe care o discutăm, relativ la potrivirea legel civile cu cea bisericescă, în privința căsătoriei. — Noi nu tindem să ne arogăm drepturi pe cari nu le-am putea avea, ci dorim și suntem datorii chiar, să îngrijim a se respecta sântele canóne, pentru care am jurat înaintea tea lui D-zeu și a Ierusalimului că le vom păstra.

Noi Membrii S-tului Sinod, care reprezentăm Biserica română, ne exprimăm un desiderat, pe care l vom comunica Guvernului, spre a face să dispară nepotrivirile dintre legile civile și cele bisericestii; căci starea de lucruri de astă zi este în detrimentul moralității publice. Mă rog lui D-zeu pentru sănătatea P. S-iei Voastre, și doresc în același timp, ca acăstă unitate de vederi să se păstreze între noi de-a-pururea.

Cu toții dar, să rugăm pe D-nul Ministrul Cultelor, să supună Guvernului dorințele noastre, care sunt ale Bisericii române ortodoxe, și să mijlocescă D-sa, spre a se pune în armonie legile în cestiune, ce privesc pe familie, care este baza societății.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Văd că cu toții împărtășii concluziunile raportului, și ar fi de dorit ca ele să se realizeze, zicând acestea îmi permit să fac o

unică întrebare P. S. Președinte: dacă D-nu Ministrul sau Guvernul nu va bine-voi sau nu va crede de cuviință să dea curs acestor desiderate ale S-tului Sinod, ce crede acest Sânt Corp că este de făcut în asemenea cas?

P. S. Arh. Ioanichie Bacaónul: Episcopatul nostru să le depună în Senat.

I. P. S. Mitropolit Primat: Se înțelege, că noi Episcopii, vom comunica de-a dreptul, în corporile legiuitoré, desideratul Bisericei, de care urmăză să se țină seamă.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: De aceia eu v'am întrebat, dacă Onor. Guvern nu va aduce cestiunea în Corporile legiuitoré, votul care îl vom da acum, implică el și datoria asupra acelor membri din Senat, ca să propună el din inițiativa lor, sau ne mărginim numai la votul acesta?

I. P. S. Mitropolit Frimat: Dorința acesta unanimă a S-tului Sinod, care s'a exprimat astăzi în cestiunea ce ne prestă, va fi comunicată acum Guvernului, iar dacă nu va fi adusă la înăpere, așa cum am stabilit noi până la óre-care punct, va fi urmărită de Episcopat.

P. S. Arh. Atanasie Craiovénu: Și prin cuvînt și prin scris, ca să putem ajunge la o soluțune a acestei cestiuни, mai vîrtoș că mireni ne acuză pe noi conducătorii bisericei că nu ne îngrijim de acăstă rană socială.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Să dea D-zeu să fiți ascultați; dar eu am făcut o experiență amară cu asemenea voturi, când m'aș părăsit toți cei ce semnase propunerea și proiectul pentru ameliorarea sortei clerului mirén.

Se pune la vot conchisiunile raportului și se primesc în unanimitate.

P. S. Episcop al Husilor: O rugămintă am să fac S-tului Sinod, și mai cu deosebire biouroul, ca raportul Comisiunei să se trimită în întregimea sa Ministerului, și să se publice.

I. P. S. Mitropolit Primat: Fiind ora înaintată, ridic ședința.

— Ședința se ridică la orele $4\frac{1}{4}$, anunțându-se cea viitoare pentru Luni 8 Mai, orele 2. p. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

Secretar: Niton N. Ploștenu și Meletie Galațenu.

Sedintă de la 8 Maii 1895.

— Sedința se deschide la orele 2 p. m. sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat.

— Se face apelul nominal și răspund prezenți 16 P.P. S.S. Membri.

— Se citește sumarul ședinței precedente.

I P. S. Mitropolit al Moldovei: P. S. secretar al S-tuluī Sinod a întrebuită în sumar expresiunea, că se va scri Prea Știților Chiriarhi, și al doilea se va scri D-lui Ministru. P. S. Vôstră știți, că tonul face musica. Să fiin dar cù luare aminte asupra cuvintelor, cu care ne esprimăm. Când dice se va scri, însemnăză a se ordona; și deci eū aş fi de părere să se dică: se va comunica. Acésta am avut de qis asupra sumarului.

P. S. Episcop al Rimnicului: Cer și eū cuvîntul a-supra sumarului, ca să rog pe P. S. secretar, să facă mențiune și de mine în sumar. În discuțunea raportului, privitor la armonisarea legei civile cu canónele sântei nóstre Biserici, am luat și eū cuvîntul și prin sumar n'äm audit mențiونându-se de numele meu. Rog dar să se facă acéstă rectificare.

P. S. Episcop al Husilor: În sumar se vorbește despre regulamentul sârbătorilor, dar nu spune al cui este regulamentul. Eū aş dori să se dică, Regulamentul St. Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: S'a mai făcut o omisiune în sumar. În urma vorbirei P. S. Pimen Piteștenu, am luat și eū cuvîntul și am mulțumit S-tuluī Sinod despre modul cum s'a unit într'un gând asupra cestiunei relativă la armonisarea legei civile cu cea bisericescă în privința căsătoriei, care este o cestiune vitală pentru Biserica nôstră. Acéstă omisiune trebuie împlinită în sumar, înainte de propunerea P. S. Episcop al Dunărei de jos.

— Se pune la vot sumarul ședinței precedente, cu aceste rectificări și se aprobă.

— Se comunică de la biurou petițunea Protosinghe-luluī Gherasim Gheorghiu, din Iași, fost în monastirea Cernica, prin care cere să i se dea un serviciu bisericesc.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acest ieromonah fugind din Monastirea Cernica, s'a dus prin Eparhia Buzăluī și acolo, fără voia canonice, a servit cele preoțești într'o parohie rurală. De vreme ce acest om umblă cutreierând

din Eparhie în Eparhie, căci a fost și prin Eparhia Rîmnicului, sunt de părere a se scrie D-lui Ministrul Cultelor, spre a bine-voi să ia măsuri în conformitate cu regulamentul pentru disciplina monahală, ca să se trimită cu forță publică pe acel ieromonah la una din Monastirile din Moldova, unde și are metania.

— S-tul Sinod aprobă propunerea I. P. S-țituluș Mitropolit Primat.

— Se comunică adresa Episcopiei de Argeș, relativ la o călugărire, și se trimită la comisiunea de petiționi.

P. S. Episcop al Rimnicului: I. P. S-țite Președinte! Nu știu, dacă la ordinea dilei de astă-dă este și «Mărturisirea Ortodoxă».

I. P. S. Mitropolit Primat: Nu este.

P. S. Episcop al Rimnicului: Eu rog, pe biurouș' o pună la ordinea dilei, pentru că acăstă cestiune este de acum două ani de dile. Tote lucrările sunt pregătite. Mărturisirea s'a tipărit, și raportul este făcut. Rog dar, ca odată să vină acăstă cestiune în discuția S-tului Sinod; pentru că ar fi bine să terminăm cu cestiunea în acăstă sesiune.

I. P. S. Mitropolit Primat: Fără bine. Înălță ce se va termina cu observațiile ce au să se facă de amândoi Mitropoliți, se va aduce la ordinea dilei.

(În acest moment D. Ministrul al Cultelor intră în sala ședințelor).

Acum intrăm în ordinea dilei. La ordinea dilei sunt următoarele: Rapoartele comisiunei privitor la tipografia Cărților bisericești și la «Biserica Ortodoxă română».

— P. S. Episcop al Dunării de Jos, raportor, citește raportul comisiunei relativ la situația tipografiei cărților bisericești.

Inalt Prea Sântite Președinte.

Conform însărcinării ce mi s'a dat de către colegii mei din comisiunea alăsă de St. Sinod, în ședința de la 1 Mai ale curentei lună, pentru luarea socotelelor tipografiei cărților Bisericești, subscrisul în calitatea mea de raportor al acestei comisiuni, mă grăbeșc respectuos a Vă așterne aci, modul cum comisiunea acăsta și a terminat misiunea ce i s'a dat de către Sântul Sinod. După înțelegerea prealabilă ce am avut, întrunindu-Ne în localul Tipografiei Sântului Sinod, în ziua de săptămâna cu

rente și vroind a proceda la luarea socotelelor acestei Tipografii, cea d'intâi a noastră luare aminte, a fost îndreptată dis de la început, I-iu asupra raportului fostului Director al Tipografiei de sub N. 63, din 26 Aprilie espirat însoțit de situațiunea financiară a casei acestei tipografii pe anul budgetar 1894, și a II-a asupra raportului nouui Director de sub N. 110 din 28 ale aceleasi lunii Aprilie.

Din cuprinsul raportului N. 63, vădându-se că situațiunea financiară a anului budgetar 1894, stă în astfel de strânsă legătură cu întréga situațiune financiară a anilor budgetari mai de înainte, în cît o cercetare a socotelelor, ale acestei tipografii, numai pe acest an, după cum de obicei s'a urmat până acum, ar fi în sine numai o lucrare de complezență, ca să nu dic iconomicosă, pentru împlinirea unei formalități, lipsită în cea mai mare parte de temei și de adevăr;

Comisiunea având în vedere că Inalt Prea Sântia Vóstră, ați numit în locul demisionatului Director Constantin Erbicénu pe Prea Sântul Arhieeru Valerian Rîmnicénul, iară Sf. Sinod a luat deja act de acéstă numire;

Având în vedere că noul director, trebuie neapărat să ia în primire o situațiune clară și regulată la disa tipografie;

Considerând însă că lucrarea acésta cere timp îndelungat pentru a ei terminare, iară noi comisiunea ce Sf. Sinod a bine voit să alégă, nu avem o asemenea sarcină și latitudine, absolut trebuitore intru acesta, și singura prin care s'ar putea limpezi situațiunea financiară a anului budgetar 1894, despre care tratéză raportul fostului Director de sub N. 63 și anexele sale;

Am credu că este bine să ne oprim aci cu purtarea sarcinile noastre și să propunem Sf. Sinod alegerea unei comisiuni din sănul său, care împreună cu Prea Sântul Director nou numit să cerceteze amănuntit, până la sesiunea de toamnă, întréga situațiune financiară a numitei tipografii, de la începutul său și până la numirea nouui titular și să vină atunci cu un raport detaliat despre mersul și starea acestei instituții sinodale.

Pe lângă acésta comisiunea a convenit încă a se mijloca la Sf. Sinod, ca să lase latitudine acestei comisiuni, a se adresa, dacă va crede de cuviință, chiar la omeni

specialiști în ale finanțelor și tipografiei pentru o mai bună lămurire a situaționei financiare a acestei tipografii.

Propunerea acésta este cu atât mai temeinică și mai drăptăț cu cât știți cu totii că fără adesea ori să facă vorbă în sinul săi. Sinod, poate chiar pe nedrept, atât despre marea cheltuială ce se face pe fiecare an la această tipografie cât și despre neregulată contabilitate ce se ține acolo.

Dreptatea cere ca să ne lămurim cu totii asupra merkului acestei instituții; unii, adecă asigurându-se și încredințându-se despre onestitatea gestiunii de până acum, iar alții scăpând de sub greutatea unor bănueli cu totul pote nefundate.

Cu acăstă ocasiune comisiunea crede de a să datorie să propună Sf. Sinod, I-iu că, Prea Să-țitul Director, să caute prin toate mijloacele a restrângă numărul impiegaților acestei tipografii, la strictul necesar și a face economiile posibile, singurele care ar putea duce într-un viitor apropiat Tipografia noastră la independență dorită și la libertatea să de acțiune, precum și la scutirea de grelele încercări ale vieții financiare prin cărui trec mai târziu instituțiunile de asemenea natură; 2-a să încuviințeze cererea nouului Director pentru crearea unui post de Controlor, care să verifice continuu casa și gestiunea în general a acestei tipografii; și al treilea, să aprobe reîmprimarea cărților despre care tratează raportul de sub N. 113 de la întâiul a curentei.

Anexând pe lângă acesta procesul verbal în causă, împreună cu actele ce ați bine voit a ne trimite, sunt și rămân al Inalt Prea Sântiei Vostre, mai mic frate în Christos.

7 Maiu 1895.

Raportor: *Parthenie al Dunărei de Jos.*

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Ești am să fac o mică observație asupra celor care să se dică la sfârșitul dărei de semă, unde se dice noul director. Să se dică noul director cutare. Să se pună punctul pe i.

P. S. Episcop al Argeșului: I. P. Să-țite Președinte! Noi știm că s'a ales o comisiune din sănul Sălăuă Sinod ca să ia socotelele tipografiei, cum s'a făcut în tot anul. Vedem că raportul ce ni s'a citit e departe de a ne da lămuririle, care trebuia să ni le dea comisiunea. În raport

se vorbește de multe, se arată multe desiderate, dar nu se spune ceea ce trebuia să se spue. Trebuie numai de cât comisiunea să ia socotelele pe anul trecut și să vie, cum a venit și cele-lalte comisiuni, cu raportul despre gestiunea afacerilor tipografiei.

In ceea ce privește cea-l-altă cestiune, dacă este nevoie ca să se ia o socotelă generală pentru toți ani, cât a fost D. Erbiceanu ca director, acesta este cu totul alt-ceva, și se poate, dacă S-tul Sinod aprobă, să se aléga o comisiune anume pentru acesta. Eu cred că e de prisos; căci dacă S-tul Sinod a aprobat gestiunea financiară a anilor trecuți, negreșit că și anul acesta trebuie să se certeze cu deamărunțul și să se vadă întru cât sunt adeverate presupunerile aduse contra directorului tipografiei, că ar fi deturnat bani sau că ar fi comis ceva ilegal; și că comisiunile, care au fost mai nainte așă căutat să spele pe acela care a fost însărcinat să conducă afacerile tipografiei. S'a dis, multe de acestea, care nu erau potrivite ca să se aducă la adresa unuia bărbat, care a lucrat cu cel mai mare devotament. Eu cred, că comisiunea St. Sinod trebuie să și îndeplinească datoria, să-i ia socotelele pentru acest an, și dacă crede S-tul Sinod că este nevoie să se facă o socotelă generală pentru toți ani cât a fost ca director D. Erbiceanu, atunci să se numiască o altă comisiune și să se ceară și din partea D-lui Ministrului să trimită un comptabil, fiind că în anii trecuți, după cum știm, s'a dat sume însemnate de la Onor. Minister pentru cumpărare de cărți.

D. Ministrul Cultelor: Mai întâi fac o mică rezervă. In raportul P. S. Episcop al Dunării-de-jos am văzut că se vorbește mereu de noul director al tipografiei Cărților Bisericești. Neapărat că de o cam dată alesul S-tulu Sinod e noul director provizoriu, dar numai provizoriu, fiind că conform Art. 9 din regulament, nimeni nu poate fi director al tipografiei de cât cu înțelegerea Ministrului Cultelor și cu decretul Majestăței Sale Regelui. Acăsta însă nu însemnă de loc că eu nu voi primi alegerea. Acăsta este o cestiune care o rezerv să hotăresc atunci când mi se va face oficial cunoscut de către S-tul Sinod alegerea nouului director al tipografiei. In tot casul până atunci nou director, nu este director la tipografie recunoscut conform regulamentului, ci numai un reprezentant al S-tulu Sinod. Acum să vedem cum comisiunea

și-a îndeplinit mandatul cu care a fost însărcinată de S-tul Sinod. Mie mi se pare că P. S. Episcop al Argeșului are dreptate. Comisiunea nu putea face mai nemerit de cât să ia socotelile pe anul acesta, sau până la darea demisiunei, dacă lucrul acesta, pe cât înțeleg, s'a practicat aşa în toți ani, și nimic nu oprește pe S-tul Sinod ca în urmă să ia și socotelele în general pe toți ani, adică să facă un fel de control, ceea ce cred că tot deauna este în drept să facă. Eșu însă previn pe S-tul Sinod că, decă va hotărî să ia socotelile în mod general; și cum aceste socoteli privesc un trecut, în care tipografia a avut ajutăre de la Stat; și cum art. 9 dice, că la luarea socotelelor va lua parte și controlorul Ministerului de Culte voi trimite și eu un reprezentant, care va lua socotelele pentru trecut.

P. S. *Episcop al Hușilor*: I. P. S. Președinte, P. S-țul raportor după mine, a dat un vot de blam tuturor comisiunilor, cari au luat socotelile tipografiei de la începutul ei și până astăzi și eșu unul protestez în contra unei asemenea apucături a comisiunei. Din acăstă comisiune aș făcut parte și însuși I. P. S. Vóstră în mai multe rânduri; membrii ei au răsfoit dile întregi registrele și dosarele tipografiei, și au venit cu câte o lucrare prin care se arată starea tipografiei din toate punctele de vedere; și acum comisiunea actuală în loc să se ocupe și ea, și să prezinte S-tului Sinod starea tipografiei, vine și spune că comisiunile dinainte, n'au știut ce să facă, noi nu știm, să lăsăm să facă alții — să lăsăm lucrurile încurcate. Mie nu'mi place asemenea procedură.

Pe lângă acăsta, la comisiune, mi-se pare, că s'a trimis și raportul nouului director, în care se espune situațunea financiară a tipografiei; cum a primit-o, etc., dar în raportul comisiunei nu se vorbește nimic nicăi despre acăsta. P. S. Raportor, să mă ierte, a voit să fie consecintă cu cea ce a dispus în mai multe rânduri — că nu se pricepe de loc în ale comptabilităței, și de aceea a voit cu o manieră delicată ca să înlăture greutățile, ce-i prestaș.

P. S. *Episcop al Dunărei-de-jos*: Să mă numiști în comisiune și să'mi dai ceea ce cer eu și veți vedea dacă știu sau nu comptabilitatea.

P. S. *Episcop al Hușilor*: Nu sunt eu vinovat P. S.

Vóstră ați dîs în mai multe rînduri că nu vă pricepește în ale comprobabilităței

P. S. Episcop al Rimnicului: Am cerut cuvîntul să declar că mă asociez în totul la cele dîse de P. S. Episcop al Hușilor.

I. P. S. Mitropolit Primat: Mie mi se pare că și unul și altul din P. S. Vóstră înțelegeți lucrurile cu totul alt-fel de cum trebuie. Comisiunea de așa care ni se prezintă cu raportul, înfățișeză un caz excepțional. Până acum comisiunile ordinare erau ținute de regulament, ca să ia socotelele aşa după cum cer P.P. S.S, Episcop al Argeșului, al Hușului și al Rimnicului, cărora le place a pronunța mereu cuvîntul de *protestare*; dar astă-dî este cu totul alt-ceva.

Situația tipografiei să găsește într-o stare excepțională. Se retrage un director, care a stat acolo 10 ani și care a fost pus în locul altui director, care a stat asemenea alti 10 ani.

P. S. Episcop al Hușilor: Care a înființat tipografia.

I. P. S. Mitropolit Primat: S-tul Sinod a înființat tipografia. Să nu luăm asupra nôstră că unii din noi am înființat-o și să ne mândrim. S-tul Sinod este care a înființat-o.

Eu vîd că comisiunea nu a cerut nimic care să vă supere și n'a imputat nimic comisiunilor din trecut, ci numai a arătat că comisiunile acelea și-au făcut datoria cum aș credut. Comisiunea actuală deci și-a făcut datoria și a lucrat potrivit cu bilanțul ce i s'a înfațișat pentru anul curent.

Acăstă comisiune dîce; noi am fost la cercetare, dar ca să se potă cerceta totul, pe ani trecuți, de la înființarea tipografiei până așa, suntem de părere că o cercetare amănunțită să se facă până la sesiunea viitoare; căci acum, când S-tul Sinod se închide, nu este timp de ajuns.

Eu am vorbit chiar cu fostul director și mi-a spus că socotelele tipografiei nu se pot lua în două săptămâni sau într-o lună, ci trebuie timp la mijloc. Numai că a predat actualului director, și tot a trecut timp de la 20 Aprilie și până la 1 Mai și acăsta a fost predarea materialului, nu a socotelelor. Ce supără dar pe S-tul Sinod acăsta, că noi voim să ne lămurim mai bine într-o cestiune, ca să știm totul, și să nu lăsăm asupra cuiva vre-

o bănuială, când poate, omul care este bănuit este cel mai cinsit?

Da, P. Sântiști, să lăsăm timpul necesar, ca să se facă o cercetare minunțiosă, până la sesiunea de toamnă a S-tulu lui Sinod, ca să impiedicăm situațiunea tipografiei.

Cât pentru D-l Erbicenu, eu n' am nimic de dîs, din contră am o deosebită stîmă pentru D-sa; deci nu legătî cercetarea care se va face la tipografie pe trecut, cu cinstea de care se bucură D-sa.

P. S. Episcop al Hușilor: Cine la acusat?

I. P. S. Mitropolit Primaț: Vă rog dar, să admitem concluziunile raportului comisiunei, ca să terminăm odată cu această cestiune; căci și unii și alții, cred, că dorim o situațiune clară.

P. S. Episcop al Rîmnicului: Rog pe biurou, ca tîtele acestea să se îrcă și să se publice în procesul verbal.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Da, da, se vor publica.

P. S. Episcop al Hușilor: Eu stăruiesc a ruga pe S-tul Sinod ca socotelele Tipografiei să se ia și acum cum s'a luat în toți anii. Iar dacă este să se facă o revizuire pe tot timpul, cât a fost D. Erbicenu, aceasta este alt-ceva. De ce să se lase omul încurcat cu tîtele socotelele pe capul lui, și să nu se cerceteze acum? În 4, 5 dîle poate să se vadă situațiunea. Apoi știu eu ce mai vrea comisiunea de astă-dîi? Comisiunea care dice că voește să ridică în relief pe D. Erbicenu, poate că ar căuta să-l cufunde. Rog dar pe S-tul Sinod să ia socotelele D-lui Erbicenu; și pe lângă aceasta P. S. raportor să facă cunoscut S-tulu lui Sinod ce a comunicat noul director prin raportul ce a dat, căci noi membri n'avem nicăi o cunoștință.

D. Ministrul Cultelor: Mai întâi aş voi să știu un lucru. De când nu s'aș luat socotelele?

I. P. S. Mitropolit Primaț: De un an de dîle, aproape două.

D. Ministrul Cultelor: Bilanțul se încheie probabil pe o dată ore care?

I. P. S. Mitropolit Primaț: Pe un an de dîle.

D. Ministrul Cultelor: Mie mi se pare că P. S-tul Episcop de Huși are dreptate. Este evident că dacă S-tul Sinod vrea să facă socotelă generală, este în dreptul său să facă.

Rămâne în tot d'una cestiunea dacă pe anul pentru care se face socoteala, S-tul Sinod este mulțumit. Faptul

că s'a luat socotéla în fie-care an, este alt-ceva, dar dacă voi și acum să se ia socotéla generală, sunteți în drept.

Mați este și altă cestiune. Este evident, că cel care dă socotéla mai ales când pléca, să aibă și el dorința să'șt dea socotéla în mod regulat, și dacă 'și-a dat socotéla în fie-care an, fără a se prejudeca dreptul de a se mai socoti vre-o dată, anul din urmă, de ce să rămână în suspensiune și să nu se socoteseă, pentru că socotéla anului din urmă nu schimbă socotéla din anii trecuți.

Nu știu cine a fost în anul trecut, dar au fost 3 membrii ai S-tuluī Sinod, și a luat saldul anului precedent ca bun, căci de almințirelea trebuia să facă din nou lucrarea care a făcut-o Comisiunea din cel alt an, și după aceia a esaminat veniturile și cheltuelile pe un an de zile, și a încheiat socoteala. Cu un an înainte tot aşa s'a făcut, comisiunea fie a S-tuluī Sinod, fie mixtă, tot astfel a lucrat, de când există D-nul Erbiceanu ca director, și chiar și mai înainte.

In fie care an, Comisiunea nu poate face de cât un lucru: să ia saldu anului precedent, fie că a rămas un deficit, fie un excedent de venituri, să ia, să adune socotelile din cursul anului, să examineze atât veniturile care sunt în sald, cât și cheltuielile admise de S-tul Sinod, ca funcționari, plata lucrătorilor, hârtie, etc. tot ce este la cheltuie; căci acesta este o prăvălie, și trebuie în fie care an să se facă socotéla. Dacă într'un an a fost greșită socotéla, în toții anii curgători va fi greșită. Lucrarea comisiunel din fie-care an e bună, dar dacă nu a fost greșită, tot care a u venit după dânsa sunt greșite: dar greșala numai în punctul de plecare, că pléca cu o sumă mai mică de cât ar trebui să plece.

Eu pricpe fórte bine, și S-tul Sinod este în dreptul său să zică : să ia și socotéla încă o dată pentru totă administrația, și să refac lucrările care s'a u făcut de comisiunile anterioare ale S-tuluī Sinod, și pe care S-tul Sinod le-a aprobat, probabil fără multă discuție, ca emanend de la o comisiune din chiarsânul S-tuluī Sinod, dar acum pe anul acesta, nu cred că e drept și bine să nu se ia socotéla; căci, de exemplu, la noi la Minister, unde avem reguli fixe pentru luarea socotelilor, ar voi Comptabilul să plece, și eu 'i aş refusa să' l ia și socotela, s'ar putea plânge căci sunt dator să' l-o ia și când pléca.

Acum sunt și eu în drept să' l ia și socotéla, dar când

plécă să'l las două, trei ani de zile, fără socotéla făcută nu se pote, trebuie să i-o iau dacă îmi cere; dar dacă nu cere, atunci este alt-ceva, totuși sunt dator să-l iaă socotéla pe anii din urmă. La mine când a murit Stoenescu care fusese absintă vre-o 9 lună de zile, a trebuit să chem pe inspectorul finanțiar și a luat socotéla pe 7, 8 ani de zile în urmă. Dacă s'ar duce acum D-nu Dudescu iarăș chem pe un alt inspector finanțiar. Asemenea și cu D-nu Erbiceanu, presupun că nu ar mai sta și ar zice: nu vréū să mă lase pe mine 7, 8 ani de zile cu socotelile ne luate, acum trebuie să mi se ia, când am memoria prăospătă, și vreaă să mă știu și eu limpede, așă că, din acest punct de vedere, cred că S-tul Sinod ar fi drept să hotărască și se lăsa socotelile, și iată ce trebuie să să facă: voiți o socotélă bună? Să se numească o comisiune care să revisuiască întreaga gestiune, până atunci să se ia socotéla pe aceste 13 lună din urmă, ca să știe unde stă. Dar pote ziceți că socoteala acésta l'ar descărca, dar atunci l'ar descărca și socotelile din anii trecuți. Trebuie însă să se țină socotélă că aceștia sunt bani publici, și în tot dea-una se poate lăsa socotéla din nou. De aceia aş ruga pe S-tul Sinod să ia socoteala D-lui Erbiceanu, cum a lăsat și în anii trecuți, plus că se numește o comisiune care să examineze până la sesiunea de toamnă întreaga gestiune a D-lui Erbicenu, ceia ce este și în avantajul nouului Director, să știe ce a moștenit, nu numai averea dar și socoteala.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Mi se pare că chiar din raportul comisiunei reese acésta, că socotelele ordinare sunt admise, și conchide că Directorul este descărcat pe anul expirat; dar vedeți D-vóstră, trebuie să explicăm lucrul bine. Eu am fost însărcinat, printr'un vot al S-tuluī Sinod, din sesiunea trecută, ca să numesc un nou Director la tipografie și să dispun a se face o cercetare scrupulosă acolo, pe anii trecuți. Acum, comisiunea S-tuluī Sinod, face cunoscut, cele ce eu am regulat, în privința Directoruluī nou numit, și opinéză a se alege o nouă comisiune pentru luarea socotelor tipografiei pe trecut; căci n'a fost timp, ca asemenea lucrare să se facă până în acest moment, când S-tul Sinod este în prediua închiderei sale. Prin urmare, astă-dăi Directorul nou este intrat în serviciul tipografiei; fostul director este demisionat în regulă; so-

coturile pe anii precedenți sunt date; și nimic nu mai este de ășis, de cât numai asupra luărelui socotelelor generale de la începutul tipografiei.

Așa dar, să primim propunerea comisiunei, spre a se alege o nouă comisiune, care să vină cu rezultatul în sesiunea de toamnă; și să numai născocim fel de fel de presupuneră, că am căuta să se atingă reputațunea cuiva. Nu Prea Sântă! Dorim cu toții lumină în această cestiune; dorim o situație lămpidă la tipografie, și S-tul Sinod are dreptul să controleze acea instituție a sa. Numai așa vom putea să ști ce se lucreză acolo, și câte ediții de cărți s'au tipărit.

P. S. Episcop al Rimnicului: Să citim dosarele.

I. P. S. Mitropolit Primat: Să numim o comisiune care să cerceteze toate acestea.

P. S. Episcop al Hușilor: P. S. raportor nu ne spune situaținea găsită de noul director.

I. P. S. Mitropolit Primat: Să liniștesc pe P. S. Episcop de Huși căruia-i place să protesteze mereu, de să la noi nu prea merg protesturile, căci în acest St. Corp bisericesc, trebuie să susțină duhul dragostei. Să se citească raportul noului director.

— P. S. Arh. Nifon Ploășteanu, secretar, să citire raportul noului Director al tipografiei, P. S. Arh. Valerian Rimniceniu, prin care se arată situaținea găsită de P. S. Sa.

P. S. Episcop al Hușilor: În inventariu sunt trecute cărțile care sunt în magazie, și anume Orologiul și cele-lalte?

P. S. Arh. Nifon Ploășteanu: Sunt, și valoarea lor.

I. P. S. Mitropolit Primat: Sunt toate cărțile trecute în inventariu. D-nul Dr. Badea Cireșeanu a fost însărcinat, ca împreună cu P. S. Valerian să inventarieze tot, carte cu carte.

P. S. Episcop al Rimnicului: Aușind raportul numitului Director de astă-dăi, îmi pun două întrebări: am audiat mai întâi estimăționea avelei tipografie, ridicată până la 490 și atât de mii de lei. Eu aici întreb: aceste estimății le-a făcut Directorul singur, sau împreună cu fostul Director? Aceste explicații le cer de la P. S. raportor. De altă parte P. S. Director de astă-dăi propune o inovație pentru jurnal, carea se opune regulamentului, și prin care se ridică S-tulu Sinod un drept primordial a-

supra acestei instituțuni. Regulamentul pentru editarea jurnalului, prevede controlul S-tuluī Sinod nu numai anual, adeca la sfârșitul fie-cărui an financial, ci și un control permanent, care se exercită de fie-care membru și în fie-ce moment. Regulamentul stabilește pe față, că orii care membru al S-tuluī Sinod este în drept a merge la redacție sau la tipografie și să revisuiască casa și totă averea jurnalului și prin urmare și a tipografiei.

Ei bine, prin acăstă inovație care se propune, adică înființarea unui controlor a căruia natură nouă nu ne este cunoscută încă nică din regulament și nică pe calea discuțiilor, se înființază o instituție nouă. Eș înlă reserv dreptul de a discuta acest post, care are a absorbi o parte din veniturile instituțiilor, fără de vre-un interes pentru denele practic. De aceea eș declar, că acum să răpește S-tuluī Sinod un drept primordial asupra acestor instituții, fundate de omeni cu tot zelul și dragostea pentru sânta noastră Biserică.

D. Ministrul Cultelor: Am audiat raportul actualului Director, și nu văd că este luată socoteala pe anul trecut. Pe cât am audiat, am constatat ce cărți sunt la tipografie, și acesta este inventariul ca să știu ce am, însă socoteala pe anul trecut este alt-ceva. Tocmai acăsta ducem eș adineauri, că este drept să se ia socoteala pe anul trecut. În acel raport nu se vorbește de socoteală; aci se spune câte cărți sunt și ce valoare, prin urmare să a făcut un inventariu de ce se găsește, adică: atâtea ceaslor, atâtea cutare cărți etc. unele legate, altele nu, aveți un dosar întreg de inventariu. Aceasta însă este inventariu, tot asemenea este inventariul de cărțile care sunt depuse la librării spre vîndare, dar acesta nu este bilanț.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Este și acela.

D. Ministrul Cultelor: Vă rugă să se citească, căci în raportul care ni s'a citit nu se spune.

I. P. S. Mitropolit Primaț: Am lăsat libertate discuției, ca să vorbescă fie-care cum voește.

P. S. Episcop de Rimnic dice, că fie-care membru al S-tuluī Sinod e în drept să se ducă să cerceteze societatile tipografice și ale jurnalului. Vă fac atent la cuvintele acestea. De ce nu ați mers acolo până acum? Astăzi când se numește ca Director un membru al S-tuluī Sinod, sunteți contra? Lăsați animositatele Prea Sântite. Nu ve-

deții că singur vă contradicești? Vorbiști pe de oparte de control și pe de alta de bilanțură; ei bine, acăstă o dorim cu toții, ca să avem o cale lămpede, și fie-care membru al S-tului Sinod are dreptul să cerceteze situația. Dacă dar, aşa dorim toți, de ce atâtă înflăcărare în discuție? De ce vă mâniați și nu vă bucurați? Situația avem și vi se va ceta, ca să vă convingeți.

→ P. S. Arh. Nifon Ploieșteanu, citește raportul fostului Director al tipografiei cărților bisericești, D-nu Erbiceanu, pe anul 1894—95, și pe urmă raportul Comitetului redactor al jurnalului «Biserica Ortodoxă Română»

P. S. Episcop al Rimnicului: Am cerut din nou cuvântul, ca să arăt, dupre câte pricep și eu, și pot judeca, în materiile de acestea și apoi îndrăsnesc să o spun, că am câteva pricepere fiind că am fost în lucru mai mulți ani. Când se face luarea socotelelor unor asemenea instituții, trebuie să se înceapă de la raportul persoanei care administreză. În prezent s'a procedat cu totul invers. Ni s'a citat tot felul de piese, fără să ni se spună, dacă administrația tipografiei s'a făcut în anul trecut bine sau rău; adecă dacă Directorul a aplicat sau nu budgetul, votat de către S-tul Sinod. S-tul Sinod a ales o comisiune din sănul său, pentru luarea socotelelor, raportorul era dator să ne arate cum s'a administrat casa.

P. S. Episcop al Husilor: Trebuia să cerceteze, să vadă dacă este adevărat ceia ce se spune.

P. S. Episcop al Rimnicului: Voi zice acum numai atât, că trebuie să se facă acăstă mențiune, dar raportorul nostru nu face mențiune de socotelele anului trecut. Mai mult, S-tul Sinod, când a ales comisiunea pentru luarea socotelelor a înteles acum ca în tot d'aura, ca să se cerceteze casa să se vadă, dacă veniturile și cheltuielile tipografiei sunt făcute regulat și în marginile budgetului. Nimic din toate aceste prin raport, și raportorul are alte preocupări, pentru care S-tul Sinod nu i-a dat nicăi o însărcinare, și eu cer, ca raportul acesta să se publice. În ceia ce privește raportul Directorului de astăzi eu rog pe S-tul Sinod, în numele bunelor raporturi, că trebuie să existe între Biserică și Stat, ca să nu-l ia în considerație; căci nu este încă numit în mod legal, nefiind încă confirmat de Maiestatea Sa Regele;

și acésta o cer, ca să nu ajungem la un conflict între Biserică și Stat.

I. P. S. Mitropolit Primat: P. S-țitul Episcop de Rîmnic a mers prea departe cu discuțiunea. E permis să, ca P. S-ția Sa să vorbescă aci, în S-tul Sinod, despre conflict între Biserică și Stat? Cred că nu. Modul cum este organizată Biserica noastră, nu va da loc niciodată la asemenea conflict. Biserica și Statul sunt una, în țara noastră. Regret că sunt nevoie să atrag atențione serișă P. S-țitului Episcop al Rîmnicului, care are aerul din cele ce a avansat, de a înnăspri bunele relațiuni, nu între Stat și Biserică, ci între persoanele care sunt în capul instituțiunilor.—Săpoț tocmai P. S-ția Sa ridică asemenea incidente regretabile, cu privire la controlul tipografiei, când ești de atâtea ori i-am spus că vreau să știi socoturile averei Mavrodiu, și mereu m'a amânat?... Sunt de drept supraveghetor al administrației zisei averii testată Episcopiei de Rîmnic, și doresc să știu situația. —După aceia, în privința tipografiei, de ce se supără că dorim să se facă cercetare acolo pe anii trecuți, când a fost chiar P. S-ția Sa Director?

Dreptul de auzul rău nu se teme!

Cât privește numirea Directorului, P. S-țitul Episcop al Rîmnicului ar fi trebuit să cunoască spiritul art. 9 din regulamentul pentru editarea cărților bisericesti, care în partea sa finală se rostește că, când *tipografia va avea mijloacele sale proprii de întreținere, va rămâne numai sub controlul S-tului sinod*. — Deci, și numirea Directorului tipografiei, tot numai S-tul Sinod este în drept să o facă.

Astfel stând lucrurile, P. S-ția Sa să nu mai vorbescă despre conflicte între Biserică și Stat, căci nu este potrivit să se ridică aci asemenea ton de vorbire. P. S-țit! cestiunea este lămurită, D-l Erbiceanu și-a dat demisiunea, mai înainte, sau pe ziua I Mai, acă nu împorâtă; noul Director a primit socoturile; Comisiunea prin raportul său ne-a lămurit asupra situației; pun deci la vot concluțiile acestui raport.

— Se pun la vot concluțiile raportului și se primesc.

I. P. S. Mitropolit Primat: Noi toti trebuie să lucrăm uniti, trebuie dar, ca și P. S-ția Voastră să vă asociați cu noi.

P. S. Episcop al Hușilor: Ne vom asocia la toate lucrările care merg pe cale regulată.

I. P. S. Mitropolit Primate: Ați fost 10, 12, ani acolo la tipografie, și ați făcut ce ați vrut.

D. Ministrul Cultelor: Prea Sântă Părință, înainte de a vorbi de cestiunile mele, să-mi dai voe să vă spun un lucru.

Cunosc adunări mult mai numerouse de cât ale P. S. Vostre, unde se întunesc oameni mult mai tineri, cari nu se cunosc între densii, cum e Camera și Senatul, cari au ceva de împărtit, și au de împărtit un lucru important, și anume Guvernul țerei, fără plăcut să-l aibă cineva, dacă știe să-l întrebuițeze; și cu toate acestea vă mărturisesc, că de 3 ani și jumătate de când am plăcerea și datoria ca să fiu aci, văd că tot S-tul Sinod este cel mai viu, se vede că acesta se datorează faptului, că interesele care se discută în S-tul Sinod, fiind de ordin superioră, încaldește mai mult de cât interesele care ne ghidează pe noi; dar credeți-mă, că impresiunea mea este că punetă cu totușii prea multă vioiciune, și pentru ce?

Sunteți o adunare deliberantă, rezultatul definitiv se hotărăște cu vot, în totdeauna se face o majoritate, prin urmare totă precipitarea, fie a se obține un vot fie a se impiedica un vot, este de prisos în adunările unde rezultatul final este părerea majorităței. În adunările unde nu se voteză, evident că acolo este la noroc, cine o ia mai repede, dar în adunările unde se voteză, tot-de-a-una hotărările se iau de majoritate; prin urmare de ce, și cei cari se mulțumesc, și cei cari nu se mulțumesc, să pună atâtă vioiciune? La ce tolos? Că se va vorbi mult, că se va pune la vot cu repeziciune, nu se ajunge tot acolo? Nu este tot votul majoritatelor care hotărășce? Eu rog pe S-tul Sinod, de să am un interes fără ne însemnat în acesta, căci cum am spus de la început, cât voi fi eu la Minister, organizarea S-tului Sinod nu are să se schimbe.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Să schimbă destul.

D. Ministrul Cultelor: Nu să schimbă; aceia a fost o doctorie la o boala urâtiosă, și văd că doctoria a prins, căci de atunci nu să mai bolnăvite nimeni, din contră văd că acum sunt toți ultra sănătoși.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Se va vedea în curând dacă doctoria nu a adus o boala și mai mare.

D. Ministrul Cultelor: Ești când am ăștia că viu cu placere la S-tul Sinod, datoria mea este ca cel dintei să fiu politicos, prin urmare de ce mă întrebai mult? Cred că nici o dată nu am vorbit cu necuviință în S-tul Sinod, și tot așa voi rămâne până la sfîrșit. Și repet, în ceia ce privește organizarea S-tulu Sinod, am făcut destule legi în materie clericală, ca să fiu hotărît să nu mai fac nimic, prin urmare așa va rămâne S-tul Sinod cât voi fi eu Ministrul; așa dar nu am nici un interes personal, dar am făcut cât am putut, și pentru cler cred că am făcut destul.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Fără destul chiar.

D. Ministrul Cultelor: Cât pentru mine, cred că este destul, alții când vor veni vor face mai mult. Cred că pentru amorul meu am lucrat destul, și sunt fără mulțumit de ceia ce am făcut, nu regret nimic de ceia ce am făcut. Ce voi și mai mult de la un om mulțumit? Dar iată ce vream eu să dic. Credeți P. S. Vîstră, că nu transpiră în public vioiciunile din S-tul Sinod? Și credeți că sunt de folos aceste vioiciuni? Aveți regulament excelent care regulează aproape toate cestiunile, aveți mai mult de cât regulamentul, aveți majoritatea. El bine majoritatea este care decide, și ori cine urmărește desbaterile S-tulu Sinod, a vedut că nu este sesiune a S-tulu Sinod în care să nu fie majoritate, dar că majoritatea se schimbă, se pără, dar tot d'una este o majoritate. Din moment dar ce este o majoritate care decide, la ce folos atâta vioiciune în desbateri?

I. P. S. Mitropolit Primac: Este și minoritate D-le Ministru? Intr'un Sinod e bițe să fie disidență?

D. Ministrul Cultelor: Nu face nimic, numai o singură adunare omenescă nu are majoritate și minoritate, și anume între bărbat și nevastă, unde sunt numai doi, dar și acolo a hotărît legea mai dinainte, ca femeia să se supună bărbatului, dar unde sunt mai mulți, tot de-a-una există o majoritate. De sigur că ar fi mai frumos să fiți de acord cu toții; de exemplu alătărării ați fost de acord, dar când se întâmplă să nu fiți în acord complect, aveți majoritate, prin urmare nu este nevoie de vioiciune, nici dintr-o parte nici dintr'altele. Și eu, de multe ori am fost în minoritate.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Și pôte o să mai fișă, dacă veți voi să rămâneți în ideile D-vostre.

D. Ministrul Cultelor: Evident că o să mai fișă.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Atunci veți vedea cât de greu este în minoritate.

D. Ministrul Cultelor: Am fost în minoritate, și tot de-a-una 'mi am impus răbdarea. Am cercat să mă spun gândul meu, dar am răbdat și m' am supus majorității, și de când sunt în majoritate, nu am strâns gâtul nimănui.

P. S. Episcop al Dunărei-de-jos: Ba atî încis discuția la Senat în modul cel mai

D. Ministrul Cultelor: Dacă ați vorbit 7 césuri, nu puteam să te fac să te ostenești mai mult, căci ești luptam cu majoritatea, și Prea Sfânta Ta luptai cu plămânii, și majoritatea a invins plămânii. Dar lăsând acăstă cestiune la o parte, trec la cestiunea care mă privește.

Cea dintâi cestiune, este în privința pământurilor Bisericei.

Iată ce a făcut causa circularei Ministeriale, pe care o să o schimb, fiind că în adevăr, cauza care a provocat acăstă circulară, era legitimă. Un proprietar, care atunci când s'a făcut împroprietărirea la 1864, în loc să dea 17 pogone cât trebuia să dea bisericei, a dat mai mult, a dat 34 pogone. El a venit și s'a plâns la Minister și a șis: Biserica mea este filială, ești eram dator să dau 17 pogone după lege, am dat 34, ești eram dator să cer înapoi acele 17 pogone care am dat mai mult; dacă Ministerul primește ca aceste 17 pogone să se arrendeze, ca cu timpul să se facă Biserică, le las; dacă insistă să se dea și aceste 17 pogone, atunci fac proces și le cer înapoi, fiind că nu eram obligat după lege să dau, de căt 17 pogone. În acest cas, era legitim ca să nu se dea preotului de căt 17 pogone, ori ca să se arrendeze pentru biserică. Intenția mea a fost reușită interpretată, nu a fost bine înțeles lucrul, și acăsta a provocat un mic incident între mine și Secretarul general. S'a făcut o circulară generală, ca nici un preot să nu aibă mai mult de căt 17 pogone; acăsta nu este adevărat, legea dă totuști pământurile preoților.

Acum când vor veni casuri de acestea, că la o biserică s'a dat mai mult pămînt de căt se cuvenea, atunci voi menține dispoziția, ca prisosul să se arrendeze în folosul bisericei. Ori de câte ori însă, nu vor fi mai multe

pământuri de cât câte biserici sunt, de exemplu vor fi 8, 9 biserici, 8, 9 pământuri într'o parohie, tôte acelea voiù fi hotărît să le daù preoùilor. Voiù da o nouë circulară modificatore. Acésta aveam de qis în privinþa acésta.

Acum ridic încă o cestiune, a Bisericei din Constanþa, în care iar rog pe S-tul Sinod să nu ne încalðim nimeni, pentru că nu e trebuinþă. Știe S-tul Sinod, că P. S. Episcop al Dunării de jos a venit la 1892 să aducă în Sinod cestiunea picturei Bisericei din Constanþa.

Cunósteþi cestiunea prea bine, ca să nu mai intrâm în detaliï. Atunci am cerut S-tului Sinod, să numească o Comisiune mixtă, compusă din 5 membri ai S-tului Sinod, și 3 ai Ministerului Instrucþiunel, care să meargă să vadă pictura, și cu mandat hotărît să vadă anume dacă picturile sunt religiose, dacă sunt sfintiù obicinuiþi în Biserica noastră, și dacă este în stil Bisantin atonic, și atunci s'a încheiat un proces verbal iscàlit de toþi, și de delegaþii Ministerului cari erau D-nu Tocilescu, Odobescu și Exarhu și ai S-tului Sinod cari erau, P. S. Episcop de Huþi, P. S. Calistrat, P. S. Piteșteanu, P. S. Craiovénu și Băcăónul. Acest proces-verbal constată că judecată în întregimea sa, decoraþiunea picturei Catedralei din Constanþa, nu este ne conformă cu ritul ortodox, constată că nu sunt mai multe sfinte de cât sfinti; pe lângă acésta, 4 dintre delegaþii S-tului Sinod, afară de unul, au revenit astfel: unul, Episcopul de Buzău a r emas la p rereea din procesul verbal. P. S-titul Calistrat B rl d nul a dat o părere deosebită, aþa că iscăliturile care le-au dat pe procesul verbal nu mai a u nicăi un int les, c c l revin la o altă părere,—totă lumea este în drept să facă acest lucru; deci nu am nimic de zis. Do  din membrii și anume P. S-titii Silvestru și Gherasim, pun un fel de raport suplimentar, pe lângă raportul principal în care cere să se facă modificare anume, să se  t rg  4 sfinte și să se înlocuiască 4 sfinti și alte figură. Am avut onore să declar atunci, și declar și astăzĭ, că nu voi  schimba nicăi o pictură din Catedrala din Constanþa, și chiar dacă Biserica r m ane nes n it , nu voi  schimba nimic, și ac sta nu o voi  face nic l-o-dată, din moment ce am declaraþiunea din procesul verbal isc lit de comisiunea S-tului Sinod, că picturile de la Catedrala din Constanþa, sunt conforme cu ritul ortodox. Mai departe

nu pot să merg, și să nu credeți că este o cestiune de amor propriu, nicăi eu nu am însărcinat pe pictor, nicăi eu nu lă am spus cum anume să zugrăvescă, din contră la partea la care m'am amestecat mai mult a fost la timplă, și acolo am consultat pe P. S-tul Episcop al Dunării de jos, și i-am cerut asentimentul; și când mi-a făcut obiecție la timplă, am înlocuit. Tot asemenea și cu pictura de la Galați, am trimis pe pictor acolo, și P. S-țitul Episcop al Dunării de jos s'a înțeles cu dênsul.

P. S. Episcop al Dunărei de jos: Așa este.

D. Ministrul Cultelor: Este exact, va să zică nu este o cestiune de amor propriu personal, este o cestiune legitimă. Cum am zis, nu voi schimba absolut nimic, sunt însă dator să observ un lucru, să fie conformă cu ritul ortodox, și cum acesta există, după declarația Comisiunii S-tului Sinod, nu voi face nici o schimbare, și cum am comunicat P. S-țitului Episcop că biserică este gata, și cum P. S-ția Sa 'mi-a comunicat raportul Protoereului de unele lucrări care lipseau, am ordonat să se facă imediat și s'a și făcut, deci totul este gata pentru sănătire, și fiind că, atât eu cât și P. S-ția Sa suntem cam zoriți în privința aceasta, eu pentru că în curând are să se facă inaugurarea podului peste Dunăre, și doresc ca în Constanța să nu se mai oficieze în Biserică grecească, ci în Catedrală, și că P. S-ția Sa vă este să mergeți în streinătate, am supus dar cestiunea S-tului Sinod, care va hotărî ce va crede de cuvință.

P. S. Episcop al Dunării de jos: V'am făcut o adresă în privința aceasta.

D. Ministrul Cultelor: Nu am primit încă această adresă, noi nu avem nimic de ascuns, am voit numai să supun cestiunea S-tului Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: Tocmai de această adresă vorbesc; vă făcut adresă P. S-țitul Episcop al Dunării de jos pentru sănătire? Aș dori să știu.

D. Ministrul Cultelor: Prea S-ția Sa 'mi-a făcut întâi o adresă, eu credeam că vine să sănăescă Biserică, când odată văd că 'mi-a făcut adresă ca să hotărăsc data.

P. S. Episcop al Dunării de-jos: Când va fi gata, o voi sănăti.

D. Ministrul Cultelor: Tocmai aşa; şi la acesta eu am răspuns, va fi gata la cutare epocă.

După acesta, mi-a făcut o adresă la care a alăturat cererea Protoiereului. În raportul Protoiereului însă, care este atașat pe lângă adresă în întregimea lui, și acesta m'a făcut să mă răsgândesc, se adaogă că schimbările în pictură care s'aș cerut, nu s'aș făcut. Şi cum mi-a înaintat raportul Protoiereului în întregul lui am crezut că, o condițiuie pentru sănătarea Bisericii este și schimbarea picturei, și când am vorbit alătă-erii cu P. Sfânta Sa, l'am întrebat când anume să mergem să sănătească Biserica, și atunci mi-a spus că are să pună în curînd pe S-tul Sinod în cunoștință despre acesta, și are să ia deslegare, dar ești am devansat pe P. Sfântul Episcop al Dunării de-jos, atât și nimic mai mult. Iată dar cestiunea întrîagă, cu declarațiuie care am făcut, că nu schimb nicăi o pictură.

P. S. Episcop al Dunărei de Jos: Dacă cestiunea picturei Bisericei de la Constanța n'ar fi fost adusă de mine la S-tul Sinod, ești m'aș fi grăbit să răspund numai de cât la dorința esprimată de D. Ministrul Cultelor, și să sănătesc acesta biserică când ea va fi gata și când va bine-voi D-sa. Deferența acesta a mea eșa din faptul, că D. Ministrul Cultelor a cheltuit bani, și prin urmare D-sa fiind tutorele acestei biserici, urma ca Chiriarhia să țină socotelă de dorința D-sale. Prea Sânteile vostre însă cunosceteți peripețiile acestei cestiuni și S-tul Sinod gelos de drepturile și datorii sale, în Biserica noastră, a luat hotărîrea însemnată și pote cea mai însemnată, să se stergă din sânrile și pereți acelei biserici patru sfinti și să se înlocuiască în sâmul drept Domnul Christos ca Arhiereu având pe Maica Domnului la drepta și pe St. Ioan Botezătorul la stânga, iar în sinul cel stâng cu Sântii Impărați Constantin și Elena.

Când prin Ianuarie D. Ministrul m'a întrebat, dacă sunt dispus să sănătesc prin Aprilie sau Mai biserica în cestiune, ești l'am respuns că o voi sănăti când va fi gata. De altă parte am pus pe adresa D-lui Ministrul resoluția ca să se întrebe Protoiereul, dacă biserica acesta este înzestrată cu toate cele necesare, pentru sănătire, și dacă modificările propuse de S-tul Sinod s'aș executa. Răspunsul ce l'am primit de la protoiereu a fost, că lipsea mai multe

obiecte din dotă, că piciorul sănței mese trebuie ridicat cu câteva centimetre, asemenea și proscomidia trebuie ridicată și ea. Printre lipsele acestei biserici mi-a spus și acesta că nu s'a modificat nimic din pictură. Cetind acestea eu am trimis D-lui Ministrul raportul Protoiereului în copie, împreună cu votul S-tuluș Sinod. D. Ministrul răspundându-mi la acăstă adresă mă întrețină că a luat măsură ca să se complecteze dota bisericei, îmi cere însă să-i comunic pe când sunt hotărît să o sănțesc; dar despre înlocuirea acestor sânte nu vorbește nimic. Eu vădând tăcerea D-lui Ministrul în acăstă privință îl am trimis adresa mea, pe care D-sa spuse acum că n'a primit' o încă. Prin acea adresă eu îi atrageam atențunea asupra lipurilor ce are biserică acăstă.

Acum că P.P. S.S. Văstre cunoșteți, cu deamănumul cestiunea, aveți să hotărăti în cunoștință de caușă asupra sănțirei acestei biserici. De astă-dată eu atât pot să vă afirm, că votul S-tuluș Sinod, prin care se cerea ștergerea acestor sfinte, nu s'a executat de cără Dl. Ministrul. Iar dacă S-tul Sinod crede că poate să revină așa de lesne și iute asupra voturilor și hotărârilor sale, eu nu am de căt să mă supun, gândesc însă că nu ar face bine să mergă pe calea acăstă, care numai spre binele bisericei nu poate duce. Ajunge multimea de concesiuni ce a facut până acum D-lui Ministru, cred că este timpul să se oprescaci, pentru că să știe ori cine că S-tul Sinod este autoritatea cea mare în Biserica noastră și el ține la a se respecta hotărârile sale.

Eu aştept hotărârea -tuluș Sinod pentru că să știu ce am de făcut, îl rog însă să nu revină asupra votului seu.

I. P. S. Mitropolit Primat: În urma celor dise de D-nul Ministru și de P. S. Episcop al Dunării de Jos și în urma unui vot al S-tuluș Sinod și a încheierii făcută de comisiune, pe când biserică era neterminată; asemenea în urma schimbărilor de adrese între D-nul Ministru al Cultelor și P. S. Episcop al Dunării de Jos și a explicărilor date acum de o parte și de alta, eu cred că lipurile sau complectat, biserică e gata în totul și P. S. Episcop al Dunării de Jos ar fi gata să o sănțească, când va lua deslegarea de la S-tul Sinod. Când dar totul este gata, eu cred că nu mai rămâne nimic de făcut, de căt

ca, S-tul Sinod să îl dea deslegarea de a se sănăti biserica, ca să nu mai aștepte creștinii mai mult.

Fac dar propunerea, ca să dăm deslegare P. S. Episcop al Dunărei de jos să sănătască biserica. Cine e pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

P. S. Episcop al Hușilor: D. Ministrul a vorbit a-supra a două cestiuni; asupra pământurilor și asupra bisericel din Constanța.

I. P. S. Mitropolit Primat: S'a hotărât asupra lor.

P. S. Episcop al Hușilor: Știu că s'a hotărât, dar eu voi numai să întreb pe D. Ministrul ceva. Adădupe legea de acum 5 sau 6 ani, Ministerul Domeniilor vinde pe la terenul pământur în loturi. Acolo unde se vînd pământurile acestea se rezervă și pentru biserică câte 5 hectare. În Eparhie la mine, în județul Fălcău, comuna Cozmești, este parohia Podoleni de jos care se compune din Cătunele Podoleni de jos și Podul Hagiului. În cătuna Podul Hagiului sunt vîr'o 120 familii. La unu din acești locuitori li s'a vîndut pământ în loturi, rezervând 5 hectare pământ și pentru biserică. În anul trecut acest pământ rezervat pentru biserică a fost dat în folosul clerului din Parohia Podoleni de jos, în circumscriptiunea căria să și află cătunul Podul Hagiului cu cele 120 familii; iar anul acesta s'a arendat de casierul general al județului, din ordinulși pe séma Ministerului Domeniilor. Întrebarea mea e acum dacă și acele pământuri aș să fie date clerului parohilor din circumscriptiunele în care se află, cum este pământul de la Podul Hagiului care s'a arendat.

D. Ministrul Cultelor: Este biserică în satul acela?

P. S. Episcop al Hușilor: Nu este biserică, dar este alipit la un alt sat care are biserică.

D. Ministrul Cultelor: Dați-mi voe. Pe cât știu, eu nu pot să spun cu siguranță, dar cam aşa staă lucrurile. Mi se pare că Ministrul Domeniilor a luat dispoziții că în comunele, care se înființeză acum din nou, prin vîndare din moșiiile Statului, fiindcă în acele comune nu sunt biserici; și ca să se poată face cu timpul biserici, pământul de 5 hectare, care să se dea bisericel și la care nu se putea aștepta preotul, acele pământuri să se arenă dese și bani să se capitalizeze penru zidiri de biseric-

în acele comune. Aşa cred că este, dacă nu va fi aşa voiū cerceta şi voiū cere ca să fie aşa.

I. P. S. Mitropolit Primat: Sunteşti în erore, D-le Ministru; legea spune curat şi categoric în sarcina cui cad pământurile şi bisericile.

D. Ministrul Cultelor: Nu sunt biserici acolo.

I. P. S. Mitropolit Primat: Legea spune categoric, că de aceste pământuri dispune parohul şi cu întregul personal al parohiei.

Dacă ar fi să se arendeze asemenea pământuri, ar fi de drept să se facă un fond din venitul arendei, pentru cler, iar nu pentru zidiri de biserici.

Dar în zadar mai discutăm, căci lucrul acesta este regulat prin lege şi discuţiunea acăsta nu şti pote avea locul, de cât atunci când se va modifica acest articol relativ la pământuri.

D. Ministrul Cultelor: I. P. S-tele, eu am fost în corespondenţă cu D. Ministrul al Domeniilor. Legea dice că de pământurile bisericilor se foloseşte parohul, Pământurile care se vînd acum, satele care se crează acum n'aş putut să conțină pământuri, şi noi am fi putut să nu dăm nimic, fiindcă în acele sate ne fiind biserică nu este nică paroh, dar pentru că cu vreme se poate face şi biserică, mi se pare că măsura este acăsta, de a se închiria locurile şi a se capitaliza banii, ca pe urmă să se poată face biserică. Eu însă vă mărturisesc că pentru moment nu ştiu cum sta lucrurile, dar voiū face şi aci ca pământul să fie al parohului!

I. P. S. Mitropolit Primat: Domnule Ministru, voesc să vă arăt o incomoditate pe care o suferă S-tul Sinod din cauza insuficienţei localului său. Tote corporile mari constituie, şi-aş încăperile trebuinçiose pentru lucrările lor; Sântul Sinod însă, este strîmpătorat, căci cum vedeşti, are camera acăsta (arată sala ședințelor); dincăce este o cameră mică a Directorului Cancelariei, iar dincolo este o altă cameră pentru cel-l-alătamploiajă, cară de multe ori fiind imbulziş de unii şi de alții, nu pot lucra. Directorul cancelariei de asemenea de multe ori nu poate lucra în linişte, pentru că membrii S-tului Sinod, neavând o altă cameră în care să se întreunescă pentru a se consfătu, se adună în camera Directorului, cum şi eu am fost nevoie să trec cu D-vstră acolo, acum căteva zile, pen-

tru a convorbi asupra unei cestiuni óre care. Așa dar, ne trebuie neapărat o cameră pentru consfătuiri și alta care să servéscă pentru întrunirile comisiunilor S-tuluí Sinod. Eű ca președinte al S-tuluí Sinod negreșit că sunt în drept și aș putea singur să regulez cum este mai bine, dar țin mai întâi să aduc și la cunoștința P. S. Vóstre. Pentru trebuința arătată, sunt camerile unde a locuit P. S. Episcop al Rîmniculuí și care sunt în alăturare cu sala ședințelor St. Sinod. P. S. Episcop al Rîmniculuí s'a mutat în camerile de jos unde are destule încăperi. Prin urmare, P. S. Sale iї e de ajuns apartamentul de jos, iar camerile de sus, pe care le-a ocupat până acum, cer să fie pentru consfătuirile membrilor S-tuluí Sinod și pentru întrunirile comisiunilor.

Cu acéstă împrejurare D-le Ministru, are să fie nevoie și de un mobilier óre care, și deci am ținut să vă pun și pe D-vóstră în cunoștință, ca să bine voiți a dispune la timp, să se facă mobilierul care va fi trebuincios; căci camera acésta nu mai poate servi și ca sală de ședințe și ca biuroú de lucrare al comisiunilor S-tuluí Sinod.

P. S. Episcop al Rîmniculuí: I. P. S. Președinte! În cestiunea acésta eű 'mi aduc aminte, că am vorbit împreună mai lunile trecute, și ati admis ca cancelaria amplioaților să se strămute în camerele de jos, care sunt gole, rămânênd sus din cele doă odăi, una pentru director, și alta pentru consultarea membrilor S-tuluí Sinod. Pentru mine, trebuie să știu, că odăile de jos, când nu se face foc sunt fórte rele; așa de rele că umedala pivniței de desupt ese tótă în casă, și cum sunt eű suferind, nu pot ședea în ele.

I. P. S. Mitropolit Primat: Cum să isolăm cancelaria, Prea S-țite? Nu vă gândiți că în fie care moment avem trebuință de amplioață, ba pentru un dosar, ba pentru o chârtie, etc? S'apoł drept este, ca să depărtăm cancelaria jos, iar P. S. Vóstră să ocupați camerile de sus, fără să aveți multă trebuință de ele? Înainte 'm spuneați să vi se dea camerile de jos, de unde ati înlăturat pe P. S. Valerian, căci în starea de suferință în care sunteți, nu puteți urca mereu scările; acum spuneți că nu mai sunt bune camerile de jos. În privința pivniței, eű știu că s'a astupat, și afară de acésta trei camere sunt bune. Acésta am avut de adus la cunoștința S-tuluí Sinod, pentru a avea conșimtîmîntul său.

D. Ministrul Cultelor: Eu vă aduc la cunoștință că aceste case nău să mal stea de căt un an sau un an și jumătate cel mult, căci aū să se dărime. Dacă se va dărime și dacă până atunci nu se va începe zidirea Camerei Deputaților, cred că S-tul Sinod șși poate ține ședințele sale în localul actual al Camerei, ceea ce ar putea să facă și anul acesta, cum și în tot-déuna la Octombrie, dacă Camera nu s'ar deschide mai înainte de timp. Într'un asemenea cas s'ar putea face la Antim ceva pentru ținerea ședințelor S-tului Sinod; căci acela este un loc istoric, are și o curte mare și s'ar putea face ceva și pentru cei care șed acolo. S'ar putea face cameră pentru membrii S-tului Sinod, sală de ședințe și camere de cancelarie. Acestea însă nu cred să mai dureze de căt cel mult un an și jumătate și chiar vă asigur că aū să se dărâme.

I. P. S. Mitropolit Primat: Totuști până atunci, pentru ca să nu mai fim strimtorăți, pun la vot propunerea mea relativă la mărire localului S-tului Sinod. Cine este pentru, să bine-voiască a ridica mâna.

S'a primit.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum, vă rog să procedem la alegerea comisiunei pentru luarea socotelelor generale ale tipografiei «Cărților bisericești».

— Se procede la alegerea comisiunel prin vot secret.

I. P. S. Mitropolit Primat: Resultatul votului este: Votanți 16. Majoritate absolută 9. Au intrunit:

P. S. Episcop al Dunărei de Jos 13 voturi.

» Arh. Pimen Piteșteanu 13 »

» Nifon Ploeașteanu 13 »

Bile albe 3 »

Proclam dar aleși în comisiunea pentru luarea socotelelor generale ale tipografiei, pe P. S. Episcop al Dunărei de Jos și pe Prea Sântății arhierei: Pimen Piteșteanu și Nifon Ploeașteanu.

Ne mai fiind nimic la ordinea dilei și orele fiind înaintate, ridic ședința. Cea viitoră va fi mâine tot la orele 2 p. m.

Şedința se ridică, anunțându-se cea viitoră pentru a doua zi 9 Maiu curent, orele 2 p. m.

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primaț.

Secretari: Nifon N. Ploeașteanu și Meletie Galațeniu.

Sedința din 9 Maiă 1895.

— Ședința se deschide la orele 2 p. m. sub președinția I. P. S-țitulu lui Mitropolit Primat.

— Se face apel nominal și răspund prezenți 15 Prea Sântișii membri, fiind în concediu P. S. Ioanichie Bacaonu.

— Se citește sumarul ședinței precedente și punându-se la vot se primește.

— Se comunică de la biurou raportul epitropiei bisericei Isvoru din București, prin care cere, ca acea biserică să fie declarată ca parohie și se decide a se recomanda acesta Chiriarhului respectiv.

I. P. S. Mitropolit al Moldovei: Toți cunoscem că biserică Isvorului, care a fost o biserică principală este în apropiere de Monastirea Mihai Vodă, la care este și filială. Este asemenea Monastirea Radu Vodă, Monastirea Antim. M' am informat că aceste monastiri astă-dă sunt filiale. Monastirea Antim este filială la biserică Albă din Postovari; iar Monastirea Radu-Vodă este filială la biserică Sf. Niculae din Tabaci. Acestea sunt niște lucruri, pe care eu în vîrstă mea nu le mai pot înțelege. Dacă dar, aceste monastiri au fost declarate de filiale, de ce Mitropolia n'a fost declarată și ea de filială la biserică Sfântul Niculae din Țigănie? Am dis.

— Se comunică de la biurou petiția D-lui D. Cămărașu din Galați, prin care se plâng că primarii se amestecă în afacerile epitropielor bisericești și cere să se facă o lege, prin care să se interdică, ca pe viitor primarii să nu aibă dreptul a se mai amesteca în afacerile bisericilor, și se trimite acea petiție la comisiunea respectivă.

— P. S. Episcop al Dunărești de Jos citește raportul comisiunii pentru luarea socotelilor jurnalului «Biserica Ortodoxă Română» pe anul 1894—95.

Inalt Prea Sântite Președinte.

Comisiunea alăsă de S-tul Sinod, în ședința de una Maiă, pentru cercetarea compturilor revistei „Biserica Ortodoxă Română”, pe anul 1894-95, întreprindu-se în șaua de săse Maiă, în localul tipografiei cărților bisericești, a luat în cercetare situația uneia financiară a revistei pe același an, înaintată S-tului

Sinod de către președintele comitetului redactor, pe lângă raportul său cu numărul 76, însoțit de 11 tablouri de gestiune.

Din acest raport și anexele sale resultă că, atât veniturile cât și cheltuielile revistei pe anul în cestiu, au fost de 31,978 lei, 1 ban; iar din observarea rubricelor intitulată „Distribuțiunea pe categorii” să vede lămurit că, veniturile acestei reviste au rezultat: 1) din suma de 4372 lei, ban 66, aflată în casă la 1 Aprile 1893; 2) din încasarea unei părți a abonamentelor anului 1894-95 și 3) din încasarea iarăși a unei părți a rămășițelor pe anul de la 1883-1894. Din cele expuse până aici, rezultând ca venitul revistei pe anul 1894-95, să a alimentat în cea mai mare parte din rămășițele anilor trecuți;

Comisiunea,

Având în vedere, că, situațiunea acăsta financiară a anului budgetar 1894-95, se leagă în de aproape cu întreaga situațiune din trecut a revistei;

Având în vedere declaratiunea verbală ce ne-a făcut-o D. C. Erbiceanu, fost președinte și casier al comitetului redactor, cum că revista S-tulu Sinod ar avea de luat peste 25,000 lei de la tipografia cărților bisericești, precum și tipografia ar avea la rîndul său, să primească de la casa revistei peste 20,000 lei;

Având în vedere, că relațiunea acăsta de debit și credit reciproc, nu se vede trecută niciodată în raportul în cestiu, niciodată în situațiunea presentată pe lângă acest raport;

Pe de altă parte, având în vedere, că de la una Aprilie espirat, Iualt Prea Sânția voastră, ați făcut ore care modificări în personalul comitetului redactor, iar S-tul Sinod a luat deja act de cele următoare;

Având în vedere, că casa revistei a trecut la noul Director al Tipografiei, care nu face parte din comi-

tetul redactor, dar care trebuie să primească o situație limpezită pentru înlăturarea tuturor bănualelor ce ies la față în toate cestiunile equivoce;

Pentru aceste motive, comisiunea propune și rögă pe S-tul Sinod să bine voiască, 1, a aproba cheltuielile făcute cu revista pe anul budgetar 1894-95, aşa precum le-a presentat fostul Director C. Erbicénu, carele va trebui să dea înscris nouului Director al Tipografiei, espli cările cuvenite: dacă, pe lângă suma cheltuită, revista mai datorește ceva Tipografiei, pe acest an 1894-95.

2, Pentru verificarea și cercetarea veniturilor, precum și a gestiunii financiare din trecut, să se numească o comisiune, care, împreună cu noul Director al Tipografiei să cerceteze totă situația financiară din trecut și să aducă la sesiunea de toamna a S-tuluī Sinod rezultatul constatărilor sale.

Cu același ocasiune comisiunea vădând necesitatea imperiosă de o îmbunătățire în redacțiunea revistei, pentru ca materia să fie mai variată și cestiunile bine studiate, aşa în cât să nu se mai publice cărți care sunt de imprimat sau deja imprimate, ceea ce comisiunea cu regret a constatat, că s'a urmat până acum la acesta revistă;

Comisiunea, rögă și pentru acela pe S-tul Sinod să numească încă doi redactori pe lângă cei existenți.

Acesta fiind rezultatul cercetărilor și deliberărilor noastre, îl spunem respectuos aprobareī S-tuluī Sinod, împreună cu raportul No. 76. 1895.

**În Inalt Prea Sântieī Vostre mai mică frață
în Iisus Christos.**

1895 Maiu în 8.

(ss) *Parthenie al Dunărei-de-jos, Dionisie al Buzăului, Meletie Găldățenu.*

— Se pun lă vot concluziunile raportului și se primesc.
I. P. S. Mitropolit Primaț: Mai înainte de a pro-

cede la alegerea comisiunei pentru care se vorbește în raport, și a celor 2 membri care să fie numiți în Comitetul redactor al jurnalului, eu propun ca comisiunea care este aleasă pentru tipografia cărților bisericești să fie și pentru cercetarea avutului jurnalului «Biserica Ortodoxă Română».

Pun la vot acăstă propunere. Cine e pentru, să binevoiască a ridica mâna.

S'a primit.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum e o altă cestiune. Actualul Director al Tipografiei, P. S. Valerian, îngrijat de căte s'aă petrecut în Sinod, ba că ar fi provizoriu, ba că nu e definitiv, a venit aseară la mine, hotărât să'șt dea demisia. Eu 'i am dîs să fie liniștit, căci S-tul Sinod luând act de comunicarea ce'ă am făcut relativ la P. S. Sa, este numit și întărit în locul fostului director.

De aceea voesc să pun în vederea S-tuluă Sinod lucrul acesta și încă odată să asigur pe P. S. Valerian, că St. Sinod l'a aprobat ca director al tipografiei.

P. S. Episcop al Dunărei de Jos: A fost provizoriu numai până la deschiderea S-tului Sinod.

I. P. S. Mitropolit Primat: Neapărat că a fost provizoriu până la deschiderea S-tuluă Sinod, iar după comunicarea făcută de mine S-tuluă Sinod și de care s'a luat act, P. S. Sa, se înțelege, că a rămas definitiv în urma aprobării S-tuluă Sinod. Așa dar asigur și aci pe P. S. Valerian ca să'șt eserciteze funcțiunea ce i s'a încredințat.

P. S. Episcop al Argeșului: D. Ministrul este de acord cu acăstă numire?

P. S. Episcop al Dunărei de Jos: Pentru S-tul Sinod P. S. Valerian este Director al tipografiei cărților bisericești. I. P. S. Vóstră veți lua măsurile cuvenite ca să îndeplinești ce veți crede de cuviință în acăstă privință.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum avem să alegem doi membri redactori la jurnalul «Biserica Ortodoxă Română» și un controlor». Să fixăm mai întâi persoanele. Persoana care a intrat deja în funcțiune ca controlor, este D-nul Badea Cireșeanu.

Cine e pentru, să binevoiască a ridica mâna.

S'a primit.

I. P. S. Mitropolit Primat: Acum să ne pronunțăm

asupra acelor 2 colaboratori pe lângă cel trei care sunt deja numiți. Fiind că jurnalul este din ce în mai apreciat, noi să ne îngrijim de a-l da mai multă întindere; de aceea s'a creduț de cuviință ca să se mai adauge încă două colaboratori.

Eu propun dar pe D-nii: P. Gârboviceanu și Mihail Popescu, profesorii ai Seminarului Central.

Aveți ceva de dis contra?

P. S. Episcop al Argeșului: D. Cornoiu rămâne înlocuit fără nici un motiv?

I. P. S. Mitropolit Primat: D. Cornoiu este înlocuit în baza unuia vot al S-tuluia Sinod.

Pun dar la vot propunerea mea. Cine e pentru, să bine-voiască a ridica mâna. S'a primit.

P. S. Pimen Piteșteanu: Cer cuvântul ca să fac o propunere.

I. P. Mitropolit Primat: Aveți cuvântul.

P. S. Pimen Piteșteanu: Din momentul ce s'a mărit personalul redactor al jurnalului «Biserica Ortodoxă Română» eu propun să se mărească și volumul jurnalului.

I. P. S. Mitropolit Primat: Vom veni la târnă și vom vedea.

Acum avem la ordinea dilei raportul comisiunei relativ la jurămîntul preoților.

P. S. raportor este rugat să bine-voiască a-l da citire.

— P. S. Atanasie Craioveanu, raportor, citește raportul comisiunei pentru punerea în concordanță a legei civile cu sântele canone relativ la jurămîntul preoților.

Inalt Prea Sânțite Stăpâne.

Comisiunea alăsă de S-tul Sinod în Ședința de la 16 Februarie a. c. spre a studia cestiunea concordanței legii civile cu S-tele canone relativ de Jurămîntul preoților, întrunindu-se în majoritate în ziua de 2 Mai sub președinția I. P. S. Mitropolit Primat;

Pe temeiul S-tei Scripturăi, care ne spune în cartea Facerei XXII, 16—17: Juratu-m' am pe mine însu'mă, zice D-nul (către Avram) pentru că a făcut acest lucru și nu îi s'a făcut mila de fiul tău cel iubit pentru mine, cu adevărat bine-cuvîntând te voiă bine cuvenita. „In Deuteronom VI, 13: “Dea Domnul Dumnezeul tău să te

temi și luți unuia să slujești și pe numele lui să te jură“ In Psalm LXII. „Iară împăratul se va veseli de (D-nul) Dumnezeu, lauda se va tot cel ce se jură întru el;“ și iară și Ps. CXVIII: „Juratu m'am și am pus ca să păzesc judecățile dreptatei tale.“ Si iară și Ps. CXXXI: „Juratu-s'aș Domnul lui David cu adeverința și nu se va lepăda de dânsa.“ Apoi în cartea profetului Ieremia IV, 2: „Si veți jura: viu este Domnul, întru adevăr, cu judecata și eu dreptate“. In cartea cea către Corintenii a doua a S-tului Apostol Pavel I,23: și ești martor pre Dumnezeu, chem asupra sufletului meu, că căutându-vă pre voi nu am venit până acum în Corint.“ In cartea către Evrei VI,16: Oamenii pe cel mai mare se jură și sfîrșitul a tot cuvântul lor cel de prigoniere este jurământul. Pentru acesta vrând Dumnezeu să arate mai mult moștenitorilor făgăduinței neschimbarea sfatului său, a pus la mijloc jurământul;

In vedere că la începutul creștinătății viața cea îmbunătățită și sănătă ce înfloarea în sinul ei, facea de prisosori-ce jurământ, între creștin, dar cu timpul încrederea dintre ei slabind, său trebuit să ia și ei scăpare la jurământ ca Judei și Păgâni, ceia ce a indemnăt pe învețătorii Bisericei ca să apere legitimitatea jurământului față cu creștinii cari stația la indoială de trebuie să jure său nu. Așa fer. Augustin zice: „Dacă ar fi păcat a jura, legea veche nu ar zice: să nu juri strâmb, ci să dai Domnului jurăminte ta'e. Deci nu este păcat a jura, ci a jura strâmb;“

In vedere deci că jurământul nu se înfățișează de sântele scripturi ca un lucru bine plăcut lui Dumnezeu, fiind înțelesul său curat chemarea lui Dumnezeu ca martor și garant despre adevărul unei spuneri, pentru care nu sunt îndestule dovezi, prin urmare este o mărturisire a credinței în Dumnezeu, o faptă a închinării către Dumnezeu cel ce știe totuși și pedepsește pre cei ce nu umblă întru adevăr;

In vedere că Domnul nostru Iisus Christos (Mat. v-33.) Apostolul Iacob în cartea sa sobornicească (v. 12) și unii dintre sfintii Părinți (Atanasie Apolog. c. Const. n. 8. Vasile c. M. Epist. 22 s. o. Chrisostom în omiliile sale cu deosebire către Antiohieni sau asupra statuerelor 3-15. 19 și 20) precum și unele caroline (25 apost. 94

sin. VI.29 a marelui Vasile s. a.) rostindu-se în contra jurământului nu opresc absolut ori-ce jurământ, căci atunci Mântuitorul în particular respingea jurământul ce i-a deferit arhieoreul Caiafa (Mat. XXVI 63) ci numai reaua întrebuițare ce Judei făceau de jurământ pe timpul său, de asemenea rul obiceiul strecurat între creștinii de a se fura cu jurăminte elinești, de a se face cu ușurință, cu nedrept și de a calca jurământul. Acesta se vede atât din cuvintele S-tului Ioan Chrisostom în Omil. V către Antioheni n. 7 „Fereștete de jurăminte deșerte, fără de nică o trebuință ce le faci acasă, ce le faci către prieten, ce le faci către tovarăș,“ cît și din canónele mai sus amintite, care toate opresc numai jurământul strâmb, iar nu ori-ce jurământ. Afară de acesta, Mântuitorul oprind a jura, a voit a arăta idealul la care următorii săi trebuie să tindă pe cât le stă prin puțință, idealul la care creștinii primari au ajuns în parte iar în totul nu se va ajunge cât vor fi patimii între omeni. Apostolul Iacob apoi prin aceiași oprire voește să atragă luarea aminte ca cei ce se serversc de jurământ sunt în primejdie de a păcatui, dupre cuvîntul înțeleptului Sirah XXIII, io: „Bărbatul, care mult jură se va umplea de fără de lege“. De alt-fel, cum arată sănătul Augustin, Mântuitorul n'a zis că ceia ce este mai mult de cât aşa, aşa, nu, nu, este rău... ci a zis că este de la cel rău, de oare ce suntem nevoiți a jura din pricina patimiei altora și acesta este un rău.

In vedere că dupre mărturia S-telor Scriptură, jurământul e întrebuițat nu numai de Patriarchi și de S-ții Apostoli, ci de însuși Dumnezeu, ceia ce dovedește că jurământul intru adevăr, cu judecată și cu dreptate nu jicnește intru nimic vrednicia morală a celui ce jură și prin urmăre nu poate fi oprit nimăru, deci nici preoților.

In vedere că legiuirile noastre vechi, cum e Indrepătarea legei la glava XXIV și codicele Ipsilante la art. IV îndatoresc și primesc pe preoți a jura ca martorii său ca înpricinați; ba codicele Ipsil. chiar accentuaază că pravilele nu îscutesc de jurământ, și că odată ce judecătorul hotărăște jurământul, are a fi depus de către preot, dupre totă buna orânduială pusă de Mitropolit la Mitropolie sau de Episcop la Episcopie.

In vedere că forma jurământului dupre legea civilă

art. 240 proc. civ. care sună: „Jur pe S-ta Cruce și înaintea lui Dumnezeu, de a spune adevărul și nimic de cât adevărul etc.“ păstrează nestirbit caracterul religios al jurământului, ca mărturisirea credinței în Dumnezeu, și ca atare poate fi cu totul corespunzătoare și pentru preoți;

In vedere că trebuie a se pune capăt confuziunii ce domnește între preoți încă de la intrarea în vigore a Codului Penal, de pot să jure sau nu, și spre a nu mai fi siliți să recurgă (în acest scop) la Chiriaarchi ca să le dea bine cuvenire, de ore-ce Tribunalele noastre tot d'auna i-a obligat să jure;

In vedere că după art. 238 și 239 proc. civ. jurământul deferit are a fi săvârșit în o altă zi afară numai dacă nu este urgență, preoții chemați a iura pot să depună jurământul în Biserică înaintea parohului respectiv și a delegatului Judecătorului;

Pentru aceste considerații, comisiunea este de părere ca S-tul Sinod să decidă :

I) A se încuiuința preoților jurământul după formula stabilită în procedura civilă.

II) A interveni la Onor. Guvern spre a dispune ca preoții, care vor trebui să depună jurământ să lă depună în Biserică în fața parohului respectiv și a delegatului Judecătorului.

III) A modifica în sensul acesta art. 42 din Regulamentul pentru disciplina bisericescă.

Acesta fiind rezultatul lucrărilor sale, comisiunea cu smerenie îl supune la aprobarea S-tului Sinod.

(ss) *Ghenadie Mitropolit Primat, Silvestru al Hușilor, Pimen G. Piteștiu, Ath. M. Craioveanu.*

— Se pun la vot concluziunile raportului și se primesc.

(In acest moment Dl. Ministrul Cultelor intră în sala ședințelor.

— P. S. Valerian Rîmnicéanu raportor citește raportul comisiunei de petiționi pentru tunderea în monahism a fratelui Stoian Dumitru, din M-reia Robaia, Argeș. Comisiunea găsind îndeplinite formalitățile cerute de regulament, opinéză aici se admite călugărirea.

Se pun la vot concluziunile raportului și se primesc.

I. P. S. Mitropolit Primat: P.P. S.S. Părinți, ne mai

fiind nimic la ordinea zilei și lucrările fiind terminate, D-nul Ministrul este rugat a da citire Mesagiului Regal de închiderea sesiunei.

— D-nu Ministrul al Cultelor și Instrucțiunei Publice dă citire următorului Mesagiș de închidere:

Prea Sântiți Părinti,

«Sântul Sinod al sântei biserici autocefale ortodoxe române, deschis prin Mesagi¹ Nostru № 2263 în ziua de

«1 Mai curent, terminându-și lucrările sale,

«Eș declar închis acest Sânt Sinod».

Dat în București la 9 Mai 1895.

CAROL.

Ministrul Cultelor
și Instrucțiunei Publice
TAKE IONESCU.

Voci: Trăiască Majestatea Sa Regele!

Președinte: Ghenadie Mitropolit Primat.

*Secretar: Nifon N. Ploieșteanu și
Meletie Gălățanu.*

